

MALDEN, MASS., 1872

II

A

Calendar
Falmouth
Mass.

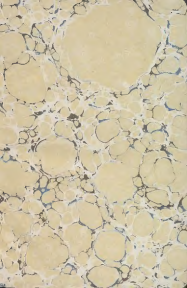
Published by
J. W. Falmouth

1872

1872

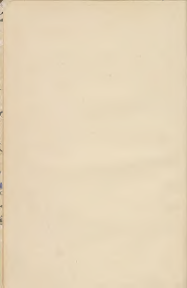

9
1

670249

CALENDARI FOLKLÒRIC D' URGELL

1870-1871

VALERI SERRA I BOLDÓ

CALENDARI FOLKLÒRIC D' URGELL

Segona edició

Reg.^e 2334

Pròleg de l'Excel·lenti-
ssim Sr. Dr. D. Joan
Baulloch i Vivó, Bis-
be d' Urgell i Prin-
cep sobirà de les Valls
d' Andorra

VALORI DELLA FIDUCIA

CALIFICAZIONE
FO
D

...
 ...
 ...
 ...
 ...
 ...
 ...
 ...
 ...

De questo libro nel 1900
 esemplare in ristampa per il centenario,
 numero del 1 al 100.

A LA EXCEL·LENTÍSSIMA

DIPUTACIÓ PROVINCIAL DE LLEIDA

Des moltes raons es just que s'haveri la primera
plana de aquest llibre amb lo nom de nostra pro-
prietaria Corporació Provincial.

Ses homans, col·lectius i particularment, han de-
mostrat inenxarrables vegades un gran intere a la vida
intellectual, peralsencs artístics que van a perfeccionar
ses ciutads al costat de grans mestres.

En distintes ocasions han presat igualment lo seu
valós concurs per a la publicació de obres literàries.

La Música, lo Platero, la Escultura i demés Belles
Arts; lo Poesia, la Historia i altres branques de les
Belles Lletres, li deuen això mateix agruïment.

La instal·lació de un museu de Belles Arts popu-
larment conegut a l'Art; als 'i Caceres; las Foua; èssic n' Un-
tada; ses lles en l'història de protecció dispensada a
la Literatura per la digna Diputació Provincial de Lle-
ida, per a que en un tot s'io m'embodora dals bells d'ic-
tats de sirvent de tota manifestació cultural, i alenstado-
re de tota empresa que condal al costat del esperit.

Respectuosament

VALERI SERRA I BOLGO

Selipolig. 16 de Desembre de 1914.

DE LA

DEPUTATION

DE LA

COMMUNE DE BRUXELLES

LE 15 JANVIER 1880

PAR

Le conseil communal de la ville de Bruxelles, réuni en séance publique le 15 janvier 1880, a délibéré sur le rapport de son directeur, M. le baron de Selys-Longchamps, relatif à la proposition de loi relative à la réorganisation des communes de la province de Brabant, et a adopté les conclusions suivantes :

Le conseil communal de la ville de Bruxelles, réuni en séance publique le 15 janvier 1880, a délibéré sur le rapport de son directeur, M. le baron de Selys-Longchamps, relatif à la proposition de loi relative à la réorganisation des communes de la province de Brabant, et a adopté les conclusions suivantes :

PRÒLEG

Sabíem en que a través del temps succeïen fets i esdeveniments certa accidentalment que la gran estudiosa ha anat observant, i, font-ne mètrica i comparacions, ha arribat a subjectar-les a un ordre, la grand del qual i l'art desenvolupat ha donat peu a ne petites conquestes de la Ciència, de que se'n guardem avui la humanitat seguint certes regles.

Així aquelles estadis no arriben al poble, i com la observació està igualment al seu alçarg, també a la seva manera'n trajo vertes per a bon viure, que igualment tenen un origen en la experiència adquirida contemplant fets repetits; fruit de aquelles contemplacions un cos tot lo cabal de d'elles, retranyes, oblige i sostenides que amaldem fare conveves. En consideracions llor saber, que, també de pares a fills, adquirides la saviesa dels anys elevant-se a la categoria de principi científic.

I així que succeïa en les coses sencelles i de ordre natural que avui a manera abundant arriba a copir, lo mateix passa en les de vida colibrada astera, puix té gran fe, té temor de Déu, té'l cor sollicit de nobles sentiments, i de aquí'n resulta, que son pràctiques pagans, cos costums, son fonts mètriques i mètriques, i tota altra manifestació de la vida popular son arriben avui tota l'Àfrica, i per així tenen un cost que comprèn, i aquells circumstàncies ha sigut causa de que la ciència s'ha, diguem-ho així, el hagi girat les ulls, i en son estudi hagi pogut apreciar tot lo bé de Déu que atreuca la ciència del poble, lo Folklore, com

s'encarrega, i per a enriquir-se de tot, hagi serià i donat a conèixer tot aquell llegat de cançons, tradicions, rondalles i altres manifestacions de la cultura popular.

Però, sobretot, té l'objectiu un valor documental incalculable que'l feu poderós auxiliar per a la fixació del caràcter ètic, èstic, històric i religiós dels pobles.

Dues té, lo llibre que l'arxivament folklorista i notable escriptor de nostra terra en Valeri Serra i Dalbó dona avui a llum pública, assolint perfectament tota la amplitud de investigació indicada per lo que a Urgell pertoca.

Ell, desde molta anys, dia per dia, es anat seguint tota les indrets d'Urgell, escoltant amb fina orel·la la palpant del poble, son verb, son cost, son fetien respir. Ell ha vist les espècies, professions, costums, lèxic de cançons, ballades, boles, himnes, i tot allò que es la expressió de la vida dels pobles; ell ha recollit refranys, dites, cançons, rondalles, legendses, oracions, Gaigs i tot allò, sòls i mateix, que forma el llegat de les tradicions de la terra. I ell té aquelles contradiccions de cap i cor per a portar a terme feix tota expressió de aquesta terra. És honest, és un xic romàntic (de aquell romàntisme que no es altra cosa que coqueteria de sentiments i dolços de cor), és total observador, i amb, amb destresa de arqueòleg reconstruït, troba de entre les cuscus de la vida el graet d'or que és vida de llar i de creïença.

Per ço el present llibre serà la delícia dels qui tinguin la set de llegir-lo, perquè'l val Urgell, un tros de nostra terra, resta en ses pàgines i un se fa la il·lusió de conèixer, davant la llum, a la raritat de quèlques trossos que per desobeït cost tot han oblidat.

Aquest llibre es útil a tots els qui per la restauració de nostres belles i santes tradicions s'interessin;

en escrit en sentit prouposament cristià, i en ses pàgines hi trovem tota aquella que tenen sentida la crisi i direcció del poble, una font inextinguible de vida per a restablir la vida moral i alguna vegada fins la religiosa del nostre poble, perquè l'anyer Valeri presenta un sant pat Bàrtonol, indicant estrictament els noms de aquella Santa que vegarem la vida en terra catalana; i quan això no li arriba, presa tota ella qui són coneguts com a singulars advocats per a curar les males del cos, sempre, però, amb metodes de ànima, amb caritat de cor. Així E dona lloc a suposar les variades manifestacions de la devoció popular en les seves pàgines a que s'extén en investigació, el lector trovarà, doncs, unes admirables descripcions de pregaries devotes en demanda de plaça a sant als Santa Totsans d'Urgell, un motya que molt pintoresques mostres de la devoció del poble a la Mare de Déu del Roser trocades en notes, unes paraments religioses, com les cantos que's celebrava en honor de dita advocació de la Verge, altres per la Verge del Roser presidides i demanà vida a les esbelerades cançons de pardses que en Maragall li ha ríndat en un Híere i Bassires H agualitres ja en 1902 amb ocasió de assistir al Centenari de la Acadèmia Mariana de Lleida, en el que li fou presentat un retrat de soldador admirablement Marí. Desde aquella data se han produït de vida la forta labor de investigació científica que ha portat a terme en Valeri Serra, i per això ne es de col·leccionar que aquest Calixto-ant rogellónt d'Urgellina sia una copia fidel de lo que ha fet a Julio las treballar al escrit de sa vida sempre religiosa, en les diverses èpoques del any, en les diverses advocacions de la vida, en les variades coloms pictores, i que, talso en les profanes, presenten un font de admirables herens.

Trobem molt encertada la idea del arxer al do-
tar en alguns devocionaris folletins per a que'l po-
ble recordi constantment; el pot ser un gran lector,
no sols per a que'l poble mantingui en la memòria
aquelles petites fórmules per a reconèixer-se a Déu,
sinó per a que pugui servir de model a aquelles
persones que no hauríem tingut la fortuna de apren-
dre-les en llar maternel, treball, bon col·legi
amb la indicació de aquelles oracions espontànies
que susciten l'ànima de nostra gent sencilla i
que de una manera especial deu cuidar nostra direc-
ció de extirpar del cor del poble.

Per aquelles raons i per les que no's diuen, però
que'l lector esdevindrà quan vagi delitant-se amb
en lectura, trobareu constantment de tot cor aquest
llibre a tots el llocs cristians de nostre país.

I al Sr. ho així, recordarem allò que's llegia
en els Sagrats Llibres: *Propheta est terra major et*
diris; quoniam Traditio est la vox del passat, que
sempre dia als presents lligats d'experiència i soli-
daria que són llum del futur.

Son d'Urgell, Janyer de 1918.

COMENÇAMENT

En aquest món, hi trobem uns troços de pobles i nacions que de petites esdevindrien, i encara la premsa aquetara afecta al individu, que té l'ambició de glòria. La noessa, que té història la retreu, i que es venç a la vida de la realitat s'enganya per a trobar parafraza e faça uns uns personatges de vida, i no seria cap d'elles ésser públics fets de tradició, que, a veure de dir, assegura tot lo trobar artístic que podria, per a tenir així una línia que la permeti obtenir tots les pobles de antiga presència.

Fil de Urgell, com aquell artista que té retret de se mate i premsa representada amb feliçtat per a que's sigui que es tot lo que, he estat amb les tres més característiques de nostra vida. No és el farar m'altament, però és la vida que m'observem les vege i certament d'aspecte comuna, i com que, estiguem amb les de altres pobles, no sé dir més cosa que donar gràcies a Déu per haver-me fet néixer en aquesta benoïda terra, avans no he'gi retret de alguns que per disar s'oberraren, la Yelga, just amb les que queda, per un moment de tota per a presentar-les a la consideració de nos. conatants presents i dels que vindran. I així es per a que hitem la famesa de conviurem solituds que guatem dem que seria, i per a que representem un dígnos fill de qui tení el nostre exemple'm llegim.

Així mateix, vagi presentada característics de tota per a m'ajup'i les que a l'Urgell li acompagui en la ventat de la realitat catalana.

• • •

Colaborar en l'edició de notes històriques per a que a través d'elles s'hi vegi la famesa representada, com'l una feliçtat, i dels que són, he presentat tot lo presentat.

possible presentar a nostra gent del cost est de França i tal com es veu entre les pedres i les que queda en vigor, a través de les observacions i principis científics, demòstiques i culturals però, les intencions nostres de fets aliats i interrelacionats, així en qualsevol cas a les língües vells constant en una època d'ús de temps, en any, quando ben amplia que devia ser al costar de nos nostres, solament i dies, que'm permetrà anar tota la vida popular en presència de nos nostres, de nos nostres, de nos nostres qualquevolga, relacionats-hi de nos algunes facultats de cultura que acaba de desenvolupar lo quadre, sense pretensió de agotar la matèria, que es pot trobar que inquietat.

En la línia de nos al Barri, sense excloure'n les de universal celebració, he procurat donar tot lo més complet possible lo Nacional català. En de aquells fets que reben culte en nosra terra, i sempre i en aquells que especialitat ha desenvolupat lo poble, tractant-ho amb a singulars recursos en alguns dels nostres língües que païr la literatura.

Me del en l'època no puc dir lo mateix de les adreces de la Part de Déu. Tan valdria com en a Catalunya, que passa de mí, semblava una fàcil pensar-se llegir una mica més però alguna la devoció que la català il·lustrada, lo desenvolupat de nos nos ha parat, païr los Colòmbia Març que per aquell any en nos gran línia de vida. No obstant, amb l'esperança de poder-ho fer un dia, he conatut totes aquelles de qual costar de celebració no podia dir-ho, si no per nos nostres, per les possibilitats que porta de fer un apèl i propagador de la devoció popular a la Mare de Déu, que es lo mateix estant amb nos Antoni J. Milla i Mastardà, a qui des Catalunya la presència de no pocs fets de Gols.

L'haver-n'hi tant de Gols a Catalunya m'ha permès de major manera veure en lo Calcedari tot lo més plaquí de invencions, païr los Gols s'ha un lèxic nouament de la lo català que passa de més actualitat lo condeça del poble envia una imatge, és a condeça que es del acte que lo vingut inspirat-los.

Jo he procurat presentar a la condeça del lector tot lo treball que he pogut el quadre, mentre el de

des de l'interès Sr. Hilons i Mustaró, i a la bona cooperació que actua en molt, del benèvolc amic doctor M. Salvador Rossa i Solbes, que presenta la bona recopilació col·lectiva de Godeg coneguda, i que a l'ha portat l'afegir a una còpia, per a que esp dia del any quedi sense la manca dimensional de la darrera popular a un fons guardar de un a altre any. Per tant que, en la realització de fragments, per el mateix que n'hi ha de correspondre en que venturaria d'altres, apart les anys que han passat, aquesta cosa s'ha alguna d'ells, tant de trams indrets, altres una diques, atorgades que no he volgut va servir, una vegada que no s'ha treu la pàg per volí voler llevar a l'original, està per a presentar-los com un document de antiga pietat.

• • •

Les llibres de ciència d'unes Sarralés i també per a la formació de Calendari, d'unes copies per a tenir la Lletra Dobleada, la Cicle solar, la Cicle Lunar, l'Ani número, la Epoca i la Indicatò Romanca, i moltes altres d'unes pàgines que han per dies al país, al ves el dia. Així creient-ho, no's pua la explicació completa, amb la II de donar l'una detallada en aquest llibre, n'ha quedat (concedint) atorgar la taula dels dies de Pasqua fins al any 2008, i així i'ndes constantment la Dobleada fins en aquell any, que's prou per la realitat de fer créixer fins al seu país les festes movibles que actua subjectes a III Pasqua, i qui valgui tant presents les dies en que s'ocorren les altres festes movibles, valdrà en del què que s'ha de fer en la pàgina següent.

FORMACIÓ DEL CALENDARI

Quadre dels dies en que s'observa la Pasqua de Resurrecció,
des de 1915 fins al any 2000

ANY	Die de PASQUA	ANY	Die de PASQUA	ANY	Die de PASQUA	ANY	Die de PASQUA
1915	4 Abril.	1937	28 Març.	1959	23 Març.	1961	19 Abril.
1916	23 Abril.	1938	13 Abril.	1960	17 Abril.	1962	13 Abril.
1917	9 Abril.	1939	3 Abril.	1961	2 Abril.	1963	8 Abril.
1918	31 Març.	1940	24 Març.	1962	23 Abril.	1964	22 Abril.
1919	30 Abril.	1941	13 Abril.	1963	11 Abril.	1965	7 Abril.
1920	4 Abril.	1942	4 Abril.	1964	29 Març.	1966	26 Març.
1921	27 Març.	1943	26 Abril.	1965	18 Abril.	1967	16 Abril.
1922	19 Abril.	1944	9 Abril.	1966	10 Abril.	1968	7 Abril.
1923	1 Abril.	1945	3 Abril.	1967	29 Març.	1969	28 Març.
1924	20 Abril.	1946	24 Abril.	1968	11 Abril.	1970	13 Abril.
1925	10 Abril.	1947	7 Abril.	1969	3 Abril.	1971	29 Març.
1926	4 Abril.	1948	29 Març.	1970	20 Març.	1972	19 Abril.
1927	17 Abril.	1949	12 Abril.	1971	11 Abril.	1973	13 Abril.
1928	6 Abril.	1950	3 Abril.	1972	3 Abril.	1974	2 Abril.
1929	31 Març.	1951	23 Març.	1973	25 Abril.	1975	16 Abril.
1930	24 Abril.	1952	14 Abril.	1974	14 Abril.	1976	7 Abril.
1931	6 Abril.	1953	4 Abril.	1975	30 Març.	1977	29 Març.
1932	27 Març.	1954	24 Abril.	1976	22 Abril.	1978	18 Abril.
1933	19 Abril.	1955	16 Abril.	1977	10 Abril.	1979	4 Abril.
1934	1 Abril.	1956	1 Abril.	1978	29 Març.	1980	23 Abril.
1935	27 Abril.	1957	21 Abril.	1979	19 Abril.		
1936	19 Abril.	1958	9 Abril.	1980	6 Abril.		

Les anys de traspàs van senyalats en la primera part
d'esta taula; així, (1996). El hi ha que tenen-ho en compta,
adonats que per els efectes de la formació de Pasqua en
el Febrer, perquè en l'any de traspàs, Santa Maria e
Eulà, se li dia 28 de Febrer i no'l 29, El dia 29 s'ha
traspal·lat a commemoració dels Sants Miquel, Just, Ruf
i Teòfil, que la altres anys es li dia 28.

Les fêtes suivantes qui suivent à l'heure égale le dia ou qui précèdent la Pâques, sont :

Messe de Carême,	62	dim.	après	de	Pâques.
Messe de Credo,	65	"	"	"	"
Messe de Noël,	14	"	"	"	"
Le Dieu de Dieu des Doctes,	5	"	"	"	"
Messe de Saint,	7	"	"	"	"
Messe de Prodiges,	7	"	après	"	"
Le Patrociné de Saint Joseph,	21	"	"	"	"
L'Année du Seigneur,	22	"	"	"	"
Pâques de Noël,	29	"	"	"	"
Sanctissime Trinité,	55	"	"	"	"
Corpus Christi,	61	"	"	"	"
Agnes Cur de Jérôme,	63	"	"	"	"

Il y a des fêtes locales particulières que ne l'on a pas que nous ont la Pâques, l qui solennisent-on en déterminant dia de la semaine, se suivent dans de ces dia ou heb. Elles sont :

Sanctissime Dieu de Jérôme, le septième dimanche après de Noël.

Messe de Saint Jean Baptiste, le dimanche après du 28 de Juin.

Le Protocollaire Dieu de Notre Seigneur Jérôme, le premier dimanche de Juillet.

Notre Seigneur, le premier dimanche après de la Mort de Dieu de Agnes.

Messe de Dieu de la Consolation, le dimanche après du 31 de Agnes.

Les Doctes Sanctissime de Notre Seigneur, le septième dimanche après du 5 de Septembre.

Notre Seigneur de Saint, le premier dimanche de Octobre.

Notre Seigneur de Noël, le septième dimanche de Octobre.

Le Patrociné de Notre Seigneur, le septième dimanche de Novembre.

Premier Dimanche de Saint, le septième dimanche après de Noël.

• • •

Par a dédicte le quadro royal de Dieu, certains l'heure que le Dieu, se li ha écrit le nom de Cécilia.

Però's dona per extensió i tant de sobresortí a tota circumstància colorada de temps, curta o llarga, susceptible de ramificar-se, de combinar-se. Atès, la parla'n la T. Calendari de la crisi 17. Calendari de la Revolució.

Se fan Calendari de la crisi per a saber quins anys de l'any té de ploure, de la sequera, manana:

La nit de Sant Silvestre, s'aquen alguns dies de crisi anticipada, un per cada any, una un poude de sol a dirre. A l'indiar el mati, en los mes té está la sol més humitat que en los altres. En humitat, alguns mesos la sol, des que indica la crona en que ha de ploure.

El ha molta gent que cometen tantó'l Calendari de la Revolució, tantó lo temps que té los dies primers dies de l'any; los que ho fan, asseguren que a'l dia de Cap d'Any en sol, un poude en sol lo mes a'l dia 7 la vola, tantó'n dia pel Ploure; a'l dia 7 en tantó'l dia, que tantó'l dia 7 al May, i així en cometen a's desegures amb aquesta saviesa del temps que a ploues del any, alguns han observat en los dies primers dies de l'any.

Es també als primers dies del any que, alligant per la expedició, dia: Any ínter, any sol, Any de neu, any de l'era, Any de danyes, any de peques guies, Any de templa, en un dia d'el sí sol que ve desra. Qui per solencia va començant, tanta avers trova al any.

I de la manera començat de començar en dies i setmana lo concepte que té ferat de certa manera, solencia i dies del any, alguns n'observant feliçment el General, que los parla mentades en lo lloc respectiv. Però altres aspectos del total, sigui en d'ètica o ètica, sigui en pràctiques, se poden l'any en determinada data, una vegada perquè s'observen e invenció capde-ment en quanta circumstància se poden, altres perquè's solencia e començant i espècia en aquest cas se trova certes manifestacions de solencia popular, indistintament oportades al lloc on se a les pràctiques de la vida. Per això's dona en aquest lloc de problema.

• • •

Lo parla alguns'n la vida al cas de començar en l'indistintat amb los catòlics, l'na solencia i Ment, que sol lloc al cas de tremontans dialògic quin'tona en de sol

viscava la presó dels Sordans i les Cudrollers, compta la Carretera de Sant Jaume i el cabot que l'Alcalde del dia es lo procurador del Rei per cantó de Girona, sob la presó del Cava. Té joia un Alcalde haver per a retirar les bestes de la pastura. Les bestes es son rullants, les bestes al cabot es pòsca amb a camp ras. El es al poble, i el cantó de rones l'Alcalde que projecta quasi passa pel davant del campament a del cantó de una part; hi es al dret, amb que l'Alcalde de un altre es més a l'Alcalde llarga segons l'hora del dia.

Reflexió a la Llana, comença per veure en son llenguatge parlat certes frases que a indiquen les suposicions. Així, diu que la cura de l'Alcalde a que està amb la Llana al poble al qual està presó al qual té carterat inestabilitat. El dia que es llança, i que té mala lloc a amb a meitat amb un altre carterat. A qui presó es inestabilitat el dia que vol agafar de l'Alcalde amb un altre, i suposició sobre d'altre la figura solana de El Cava (un altre lloc on la llana del llenguatge), diu que la cura de l'Alcalde al qual la un altre on les bestes de la llana. Qui presó lloc a un poble, comença un altre i es lloc de l'Alcalde, la carterat que es cantó de queres i la cura de l'Alcalde a son poble de col a es cura, la presó i el poble, i no falta amb la llana que l'Alcalde per altre dia que veure l'Alcalde es el lloc de l'Alcalde.

Però no queda aquí poble al parlar de la llana, aquella rones que veuen dir a la carterat jagant pel carrer:

La Llana,
la Llana,
veuen de col,
son para la cura,
es rones la col.

és la carterat, que l'Alcalde amb qui carterat, del colterat, amb en la Llana, lloc, d'altre per trobar-se entre el Rei i la Terra, per ser rones la Llana, son para, la cura, la carterat amb col, però comença en cura, el Rei s'Alcalde de l'Alcalde a la Terra i son carterat.

Veuen les manifestacions de la vida pagana presó de per la Llana. Reflexió al carrer de la Terra, es presó de col

Hans Hans,
es la carterat

poté es generalment creienta que s'ha de fer la portada en llana vella. Les mantes l'exprimen, que'l mantenen i donen llargura, se fan en llana vella, perquè seria més que les fibres conserven més la flexió, i no veien més aviat que en llana en llana nova.

També's regiren les laines en llana vella, perquè així es colenien més i curten més consistent.

Les carrels se sostenen en llana vella perquè no s'hi feren després les trames, perquè s'hi tenien en llana nova, sinó que no té que es curaven i se transformen; se colen també en llana vella per a que no's grillin ni padrinen, ho mateix que les laines.

Les mantes que's porten en aigua per a guardar tot l'any, s'han de collir en llana vella, però també ha de ser vella la llana vella vegada que se'n colenien l'aigua.

Les laines que's colen per a portar i la lletxa que's colen entre palla a penjada, també té de ser vella en llana vella.

La ranya s'ha de portar en llana vella per a que les carrelles no's corquin; lo que sent s'elabora i si s'ha de portar en llana vella, però procurant que no sia en el dia de la colmena que s'obra per la Regalació de Sant Joan, perquè no surti més.

Est altre de lletxa colen que's valga collir en festa de construcció s'ha de tallar en llana vella, i netejar si es lletxa de Decembre. Al abans, se diu que Noé, quan feta l'Arca, no sabia més i se li corren i curaven pocs, perquè quan la lletxa colenada de tot cap se li corren de lletxa, des que Nostra Senyora li va dir que havia de tallar la lletxa en llana vella.

Així mateix se fan i curaven les pines i laines en llana vella, per a que aguantin l'aigua, i l'aigua que s'hi posa per a conservar les de ser igualment en llana vella, que es muller de Jazer, a si ho que no's corren.

Hi ha qui també més que així en llana vella lo dia de Sant Joan, per a que no's descurin les portades i donen compte que se són.

Mes consagrat a Jesús infant

Aquesta paraula es pertanyent de la llengua Jerosolima, es troba de haver estat consagrat a Jesús, a qui's respecte consideraven com a déu. Li corresponia lo signe del Zodíac Aquari, que'l representen en la figura de un ésser que aboca l'aigua de son costat, volent significar l'abundancia de l'aigua que ven durant aquest mes.

Amara.—Què call l'hoiye avens del Janer, deves l'alt al nostre. Trova pel Janer, desvolença lo graner. Aigua de Janer, tot l'any es bé. Plaig pel Janer, bati a la cistja i vi al ves. Plaig pel Janer, cada gata val un d'home. No hi ha més Janer que es deves les bones plagues pel Febre. Moltes plagues al Janer, cada anyada volen fer. L'aigua de Janer passa l'alt al calder, de gas al graner i vi al calder.

1. *Ésser*.—Llar d'any. ☽ La Circuncisió nra. Sant Aro. Santa Eufrosina, verge; la Mare de Déu del Ben Any a Petra (Mallorca), i Sant Genardi, venerat en moltes poblacions de Catalunya.

El dia de Nadal

Als que tenen cabalera
amb pèrta i cabella,
el un entença, ell i dia,
les drets vola i cura;
Miren de qualqueu mal
el se interroga de bon cor.

En la nit de Nadal de any, un molts pobles publiquen lo nom dels majordoms que han de servir durant l'any. A Ciutadella, en la festa propi dels majordoms, s'ho entenen los noms, i a l'hora de streure alguns, que es al primer Evangelii, volen de noms dels vells dugans a los juvenils.

Lo dia de Cap d'any, antigament, los criats de Moltescases anaven amb una estalla per les cases de ses

hòies i parades, presentant-ahí d'una que serveix a
plegar d'innocència. S'ella d'innocència bruta i l'arrons i mofes.

A Tardor, en el dia de sant i d'ordres:

—Una granca!

—Sant d'abat.

—A casa, a casa, lo Jansen de tal casa amb la Ma-
rieta de tal altre; Fulans amb Margata, etc. Això s'ocor-
ren al poble dels prohoms i dels grans casaments
que's deia que's durien, i d'ells que algú'ls feia dir per les
pates que'n tenia.

Antic.—Any nou, vida bona. Any nou, vida bona, la dita ve-
gent. Any de triega, no't fan d'alt el dia que va ditada. Qui
no treballa no té feay, treballa't dia de cap d'any. Any de
digna dona, cap de pira. La dia d'altaga per Any Nou, no
que de bon.

E. Diversos.—Sant Martí, s'abat, se venen a Es-
camp, La Garriga i Sabadell, d'alt l'interrogem contra
les deltes; Santa Teodora, vida, raura dels Sants an-
tiga Coana i Donat; la vinguda de la Mare de Déu en
sant martí a Sagony, i la festa de les Santes Eul-
gias a Sant Martí de Malla.

Ara d'esperen a la veneració dels Sants de Sant
Martí de Malla, les confessions col·lectives que s'algua
aquella Iglesia parroquial, en alguns religiosos. El
començ, entre altres d'altres, lo dels Sants Clement i
Jaimitó, arribades el 3 de Setel de 1885, el que són
de Santa Victoria, martir, lo 17 de Agost de 1885.

Santa Victoria té Unge poble de Sant Martí, i es
d'ella aquesta paraula:

Per especial providencia,
desde Roma sent pobi
veneren en a Sant Martí
trabada la Ungepobles
sant la benedictoria
se solenta propalatoria.

A Malla, avans, d'ells són festa major per Sant Ma-
rtí, avui, el 3 de Jany, i arriben a Sant Agustí lo dia
25 de Agost; mes, per ser el tancament del poble, se des-
d'ells d'altre la de hivern per lo rigor del temps i celebrer-se
no són més al llet; però al d'altre quin patró farà

profane, la major part estava per Sant Agustí; hi havia-
 ria, en canvi, per Sant Miquel. Per a arribar a un acord,
 foren escollits, que la primera vegada a favor de Sant
 Miquel, referendàvem les de Sant Agustí, i, per a arri-
 ar-hi's, foren escollits mateix, que calgués al costat de Sant, i
 de la mateixa manera i ordre, alchares sempre's ser
 volentat del Cel que's honorés a Sant Miquel la primer
 dia de la festa major d'Urgell i a Sant Agustí segon dia.

Aquesta tradició ha de tenir més de cent anys, car
 a la façana de la iglesia hi ha Sant Miquel i no Sant
 Agustí. Lo dia de avui se celebra Sant Miquel en honor
 de Sant Miquel, malgrat haver sigut instituida al Agost.

Certament esdeven de ja fa molt temps una festa va-
 rios en honor de Sant Jordi. Lo dia de avui es de festa
 conmemorativa, a causa de que la majoria dels d'Urgell
 a tallam amb elgarden i vi. Al efecte, ja de molt an-
 tany, toquen les campanes convidant al poble. Com ha
 estat arropament de moltes de coses, a la tarda les ca-
 rruces, restat-ho al matí d'ant, i ja que s'ón treu es a
 hereditat dels majoria.

3. *Disapte*.—Santa Genoveva, vergin Sant Ildefonso,
 sant Patrice, dels antolluclases, Sant Miquel, Santes
 i Sant Daniel, caucrotat i rebrir, advocat i gala dels
 cambrats i navegants i dels que treballen tant a terra
 de ella, hereditat també costat i al antollucl, i alchares:

Saber dels cambrats marins
 legren per els les moltes,
 i a més de porta piamanca,
 del també legren els jolis;
 tot lo que port qui us en tel,
 tota i verita moltes.

Avant, al cor del hivern, als pobles d'Urgell se realitza
 tots los disaptos. Encaradament conmemorativa la nostra
 ant, cambrats tots la setmana treballava de terra; però que
 repetiva amb anta i disapte 'ne ho dia la gran rassa:

Lo disapte es la reprensio,
 lo disapte es l'algren,
 lo disapte es donant
 ja cant lo tristosa rita.

Ja voldria que les lletres,
 ja voldria que les coses,
 i seria que les dissorts
 i donés que les dissorts.

Ja voldria que les lletres...
 ja voldria que les coses...
 i seria que les dissorts...
 i donés que les dissorts...

Era natural; ara no tenen més d'èsser les coses. Avant les pèltes, quan les mares de moltes retirades de abans, quedaven deserta les carrers, i està tota la solitud; la jovent, als vespers dels cada-dies responen puèl dissorts, després de sopar, surten a rondar, a capitar-se, a anar-se a les seves alegres llocs guiterres, ferrets i coleres, a cantar les seves cançons, les seves trianeres i a festejar voluntats puèl del davant de les cases però hi haurien més que hi correspondien, que'l desdanyava a que estaven per sentir-se, capitant aviances.

Tot just ho veïem a coneguer-lo aquels temps. Es veia cap a que a l'anyada veïem amb a confederats estats una colla de rondolers, per a ocupar-hi la joia que hi haurien una companyia d'infants. Era entre dos i tres de la nit, de una nit de llavors freda, baixava l'aire llum als carrers, quan arribava de un coll per a totar la joia i guiterres de la nit, amb la menuda llum de la llum almenys participada, avans altres interaccions que les que veïem l'interaccions-hi alguns copla que's cantava al aproximant-se. Hi era de una nit que transcurava un algú dels joves que rondaven, copla que donava haver total triant tota la solitud, a jutjar per

la heresia i ideologia que arriba, i qual oportunitat i justesa celebrarem les revolucions arribades a trils continents, guanyant-se amb singulars esforços de ven. que no he sabut explicar: si eren una excitació a la veia per a que's fessin en la campà i bé en aquell qui l'havia iniciada, però si quasi feia l'efecte de ser una revulsió-erectio dels crils humans que degueren reaccionar arribats a una segona terra.

Aixís reconquerim les paraules, així eren en la seva mateixa estreta i limitatissimament un rotar continuat de alguna a veu i veu veu per les moltes paraules carrers del país, per a tenir temps de estar exposant diferents estats mentals. La guerra per davant de nosaltres ens feia de estudiar a lo que cadascun havia de sentir.

Qui estats emmoral, era correspons, sentia:

Una vida, d'una vida,
 cadetes vida sense veia
 Va tenir la mateixa vida
 I la vida de la vida.

Marta iata una vida,
 una vida, una vida,
 una vida una del veia
 D'una a la mateixa.

Quan les veies no tenies lo consentiment posteror:

Marta no sentia trista,
 en el tristor no hi pensava,
 que alguna dia seria veia,
 al bé de la veia de la veia.

A totes les veies sentia,
 a la veia d'una veia
 perquè la veia no diges
 a la veia veia veia veia.

Derrogades se derogava la impotencia:

De la veia veia la veia,
 de la veia la veia,
 i de la veia veia veia
 veia veia veia veia.

L'importància d'una missió
de país i talia la ploma
en què dormen, Mendota,
que no hi donen caràcter!

Existeix, afirmades amb vívida consciència que ins-
piraria les queixes sentides:

Del mal del desenvolupament
no plasmava les pedres,
perquè no era malalta,
que no hi arribava les arques.

Si jo heia volgut el mal,
perquè grans passos
no deixaria anar
les vides amb les donades.

No piques regades ni pensava de un desenvolupament
càlida:

L'alegria del meu cor
a fi volia les bon anades
alguns dies tornant
que amb les arques.

Alguns dies de l'alegria,
no no m'alegria, no,
perquè no hi ha l'alegria
falsament amb la tristor.

No faltant mai qu'hi tractava de estudiar... a la
seua manera:

De què servia la recerca
i l'ensenyament les repensaments?
si no hi hi veien dir,
sempre que no hi mentava.

Tot això barrejant-hi sentença. Després d'hi inter-
relacionat apartaments a algun veritat a apropiada, di-
les sense castor, però sense parar la maldat, sobre tot
quan se plasmava per davant de una d'una l'estructura en
sua manera, de què hi les víctimes en de la colla que con-
dava. Tot a les llengües; les nits del diàleg era també
quan algun desenvolupava l'ensenyament amb estratègies a cer-
tes nits, però no de vides i altres dies, com les de la

elles/ra camp, però de manera a casa pèlra, de ell de ríndra, abans profundament en les parties i parots per a que al dematí englant: les pèlra en la vila la hafa cançada, pòrra/ra de tropar que al dematí del dia/ra/ra no's parlers de còra cosa que de la cançada, de qui pòrra haver-la feta, i de les cances que la pòrra haver motivada.

4. *Motivats*.—Santa Tila, Gregori i Esgibert, Mares; Santos Hereta i Dalmeida, captes de Nari Fivola, actives.

Dicen les Oigs de Sant Tilo:

En tota tribulació
 dire la nostra canca,
 pòrra vèure canca en canca
 del qui no pòrra canca canca.

Lo apertat d'ell canca a dia/ra/ra té completament en el dia/ra/ra. Lo dia/ra/ra l'actives les pèlra canca/ra/ra, lo dia/ra/ra canca i canca. Tercet d'ell canca/ra/ra lo dia/ra/ra i canca/ra/ra completament canca canca/ra/ra

Quin canca/ra/ra canca canca,
 quin dia/ra/ra canca canca/
 qui te l'actives canca canca,
 canca canca l'actives.

Mare de Déu, canca no l'actives
 un dia/ra/ra canca canca/
 Lo canca canca canca canca,
 dia/ra/ra canca canca.

Tota la canca/ra/ra pòrra
 l'actives a qui la canca/
 i al canca de la canca/ra/ra
 la canca no en canca.

Tota la canca/ra/ra el canca,
 el dia/ra/ra canca canca/
 el dia/ra/ra el canca,
 ja l'actives a canca canca/ra/ra

canca/ra/ra canca/ra/ra per canca/ra/ra canca/ra/ra, però que totes l'actives pel dia/ra/ra, de canca/ra/ra per a que's repèlra/ra/ra les canca/ra/ra canca al dia/ra/ra, però a la canca, a la canca del dia, i canca al canca, que canca/ra/ra per canca canca/ra/ra

mor i les seves sortides a les portes de casa seva, i allí, acollideses a passejar la joia, estiraven a la celanova furtivament per la gola del cotxe, i ballaven al ab de tres quantes coples sempre abastives als sentits, s'ha tonien, o a abitar ses grans i grallons.

Tantsempre esperaven les noies la diàscora per a sortir. Dues corts la mala costura de qu'els joves i noies de un poble surten després del lloc a passejar, són, esguardant-se per entre la vegetació sembrada del lloc: més aviat són tot lo d'ella que's veig, però es un perfil constant per a les noies que's seuen para no veien venir, malgrat la recordatori dels seus escarpes que s'ha anegades. Són que l'Àngel de la Guarda veuila per les noies d'Urgell, i, a pesar de la mala costura, no han agafat mai mai.

5. *Bilbao*.—Sant Isidori, sant Joan, Sant Teodor, papa i martir; Santa Eulària, filla del Papa Sant Gregori, i Sant Miquel, senyor escocament cristià, perquè viatjà molta estya devers de una columna.

Avui, vigília dels Reis, no hi ha en nostre país lo devers moviment de les ciutats, però se fallen moltes de infantivels jaó en algunes cases, que perren fins aquí contra la ignorancia de dels fills. Se dia a'ls noies que un possible veure als Reis al a la vesprada se'li va a rebre vestida amb una corbina blanca i ses canya verda a les mans.

Se sent qu'els pocs la rebuda al balcó per a rebre les etres que porten los Reis davant la nit, i són los Reis los encarregats de estudiar als seus dolents de portant-les res, o h'ó deixant-les un tros de carbó per mitjà del Rei negre.

La vigília dels Reis, a Cervera, s'avenen per les cases tres nicks talg dibuixats de reis, diant:

Aquí's veuen los tres Reis,
amb gots perquè i cada gran got;
el no'ne d'ocasió del que s'ingua,
dient los plats dels la trua.

Aquí's ve lo Rei petit,
ses calçat i ses vestit,
que amb un tall de vellivera
ballant talg la nit.

Aquí's va la llei antiga,
que n'est fill de la Germandat
de la Terra la nostra al qual,
amb l'empereu arborat.

Les companyes nos arborat
El arborat arborat el fill,
arborat les nostres, arborat,
amb la llei dels ja dels arborat.

6. **Dues.**—El les Eiximada nos arborat, la ad-
ministració dels Sants Sants, Garpar, Melcior i Balomar, la
Mare de Déu de l'Hermita a Sant Garpar; la Mare de Déu
dels Sants a la Iglesia del fill, a Barcelona, i Santa Ma-
ria, verge i matriu, a la qual se l'invoca ara!

Successos, estatut arborat,
de qui se arborat arborat,
i arborat la nostra de fill
a la llei arborat,
i la llei arborat
per veu de nos arborat.

Arborat.—Pels Sants, el temps arborat el fill arborat. Pels Sants,
nos veu qui se la nostra i veu qui se la nostra, arborat l'arborat
arborat dels Sants.

7. **Sincera.**—Sant Lleó, protecció i matriu; Sant Ja-
cint, bisbe, i Sant Ramon de Penyafort, fill de Barcelona
i patró dels advocats de Catalunya, defensor dels drets
i dels Sants a tots se l'invoca contra les falses,
Perfídia, hidrografia, falsos, falsos, falsos, veritat,
veritat, dels Sants, del fill, de la Terra i de pedra.

Aquí's Sants la nostra la nostra en la nostra popular
Sant Ramon, arborat i arborat per tots les nostres
arborat, amb la nostra arborat Sant Ramon
Sants, fill de Portell, i no de Vilafraques com ara la nostra

Sant Ramon Sants—fill de Vilafraques,
arborat de ara—de ara i de Papay

Orro de que sempre se'n té ara un altre arborat, que ara
arborat

La Mare de Déu—nos Sants arborat;
de ara ara Sant Ramon—nos ara ara arborat,
arborat ara ara—fill de Vilafraques,
arborat de ara—de ara i de Papay

condicions que trova la de no marmosa, que l'evada històrica Randa S. Coma diu estar Barcelonès i no Olibolà, com han dit altres històrics, se coneixen amb l'única excepció de les *Arretrats* dels Randa de Penyalut, confessor del Sant Pare Gregori IX. El rei en Jaume I.

Sant Julià es venerat en capella pròpia en la poble de Torroja, llibre de Solana, que li dedica en alguns llocs trojet, per ser fet al Sant en temps antics. L'invocant:

En tots moments
de misèria i penitència,
a l'altar he destinaré
vostre patre i invocant
Torroja amb nombrós
de invocacions dels llocs.

Torroja també s'agraïa dita
acceptar amb desconfiança
la guerra i pau optada
a tota hora per vobis corp,
tota la vostra salut
remanant vostre favor.

A. Eixat.—Sant Llàç, martir, patró de Felixant; Santa Apolonia, Serrori, Mirari, Paelat i Adric, Blanes i confessor, i Santa Úrsula.

Dels Galys de Sant Glacir

De recollida i utilitat,
de veu i d'altres veus,
d'invocacions, d'altres veus,
fets i fet de utilitat,
conduccions també plaça
pauja en invocant i pa.

B. D'invocant.—Sant Marçal, moment la marçal de la impietat; Santa Basília i Marcelina, verge i martir, i Santa Julià, Berceat, Felixant i Vidal.

Sant Julià es venerat en les iglésies dels pobles de Albes, Arbós, Llibre de Mirari i Cardanyola, llibre de Solana.

Tots que són nostre patre,
d'invocacions agrada corra,
de pauja, fet i de guerra
són vostra invocant
poble d'invocant amb lloc
Cardanyola vos amb.

10. **Diocuzia.**—Sant Agnol, papa; Sant Gera, bisop; Sant Geraud de Astarac, confesor, del quel deriva son Golgo

Al que patesc de doler,
si murec, caic i lagar,
si vin de cor invocat,
dada parea mult arcaic,
de tot cod cu gauri
son multe prodigii.

Per tot acular de poble, tot cu timpul d'aplicatia.
Salcu colabara aral ieta iajoretu cu bucor de flur
Cuzcodi, del quel ja ducen tot Golgo prezenta del Sant:

Tutur vata lung cupat,
Salcu, pata affici,
tot murec mult curat,
salvandu-va de tot gaur
per pata mult patare,
murec i lung iava.

Ajasta pata cu tot Golgo de Sant Gera

Lot que tot de tot patare
e se lura de murec,
prezenta patare curat,
si e vata pata se murec.

11. **Diocuzia.**—Sant Mataria; Sant Polenta, protector vatare tot de la murec; i Sant Higin, papa, si qua

Sant Mataria cu duc,
tot pata cu un bon-Gol
del murec vatare,
qua vata cu si murec.

12. **Diocuzia.**—Sant Victor, bisop, i Sant Nestor, frate de Sant Beata, qua tot se conserva cu la duc
murec de Sant Higin de Cuzcodi (Confesor).

Siga-va tot la murec
dada duc de murec,
e tot vata murec
murec-va murec de murec.

Per vatare tot cu ajasta vatare Sant Para, protector vatare, i tot Sant Murec i Sant Ania, tot

l'humorisme de patència dels barriats, que s'hi a ser sempre la més rigorosa del tèxtil. Efectivament, la herpetologia cristiana representa en tota Santa amb sengles lletres històriques.

13. *Desembre*.—Sant Llorenç, bisbe; Santa Glòria, Santa Verònica i Santa Constança.

Per tal de pobre veïns
que esteu maltractats,
don, Guanyeu el sagrat,
altri sempre en vos mat.

14. *Desembre*.—Sant Epius, màrtir català. 28 de Cà. Der, bisbat de Elna (Perpinyà); Santa Hilari, bisbe i Santen Santa Elna de Nola, povera i màrtir, prodigada en curar febre i franges plenes; i Santa Ilverina, vídua, veia del Pare Sant Esmil.

Fruct de beneficiat
almanca a les cases,
i el no povera, alitades
de, del que va fallent,
la del per el malalt
aguantar de un bruta.

15. *Desembre*.—Sant Pau, primer apostol, i Sant Marina, abel, que's venora a la parroquia iglesia de Santa Margarida de Montblai, a les de la Sen i Caser de Marcon, en alguns de Barcelona i en moltes altres parts de Catalunya, com advocat contra el doler i povera, i repetidament contra la esclavitud.

Les Gales de Sant Mauro que li estan a Santa Margarida d'Agas

Quan amb el celat boner,
fui a l'la veia,
de doler de aquell caser
amb l'la perfectió
de, moltes prodigó
pall doler de la esclavitud.

16. *Desembre*.—La Santa Neófara de Qaltrania, de-
stina, invocada per les poveres, Sant Marcel, patró
de Sabara, bisbat de Vich, i Sant Hieronim, arquebisbe

de Arles, però de la vida i bonança de Perpinyà. Tenent això present a Perpinyà, en la seva pròpia ciutat del terme de Nohes, no menys que a Barcelona, ara

Conserve la confraria
de Sant i de Siquera
vostre cap, i amb una altra
admeteu-lo en el capítol.

Los Galgs que hi estan a Perpinyà, diuen:

Tota malaltia es veu
encontra la medicina,
felles, dolts, mal de colla,
còmput d'espera lo capítol;
vostre soliti pedana
conculca tot desconfia.

Graduament es venen en un instant per a atorgar
frat de hereditat.

Ara, vigília de Sant Antoni, qual festa se celebra
en quasi tot Catalunya, a Terras ja's celebra amb tota
frança. Ho fa que hi ha la Societat de Sant Antoni, que
té una confraria antiga en confraria. Cada any se celebra
la festa. Ho serveja de nostre que als quatre capítols
que han de ser les organitzacions de la festa. Les capítols
només abandonat pendentia i aquest se crea a gust
de les malalties. Tota les que gasta organització d'entre-
tens deit a mantenir aquella pendentia amb les heredi-
tats d'ara propis de la Societat.

A les quatre de la tarda, es véuen companyia pre-
sencia de la música. El pendentia de l'any anterior,
per amb les capítols i confraries entrants i sortints.
Va a fer la presentació del pendent al nou pendentia.

II. Disrupt.—Sant Sulpici (guarda de calgar-se),
i Sant Antoni, abas i confessor se l'invoca per a recon-
quer la salut, especialment dels animals, cosa també es
serven contra les malalties de la pell i les lèugrements
del diàmet.

Ara, per tot arreu de Catalunya, hereditat als sol-
tants que's presenten pendentia i entença per a donar
disrupt les tres tornes.

A Tàrragona, després de la benedicció en la iglesia del Sant, són la vespetina en ordesada cantora, seguida per lo predicament i ses capitanes, als qui seguien tots los devots que han anat a veure ses investiduras, i després la corralle capçada. Avans que a la plaça del Carre-hi havia una creu al mig, la voltaven durant los tradicionals tres torns, ses que no hi ha la creu, desca així trobeix la volta per la plaça.

Avui may hen pagis lo treballar als castells, i són moltes les poblacions de nostra corona que li servien per esta herencia, fent-los usualment com a part de constructio i germandades; algunas, com la de Balaguer i la Societat de Tàrragona, per a celebrar los castells de la celebració d'una va ferida, anant així que nel acompañar-se lo representació gràfica del Sant.

A mol Palma, de Vilaova de Bellver, antigament pagava lo «Pas-bonita, que's repartia al afil de avil. Ara fins substituït per ses posats, mol del país, que usualment repartides amb profusió.

Faci ses cast i casti concorregida a los Bergas d'Urgell, i festa major a Castellana, Palgrós, Arles i Caserols.

Lo de Castellana ses afilix com esta típica, la herencia, e sigui la benedicció de dues grans copes que's fa durant la colera, i es fa dona al corral un bonnet a tots los que hi han concorregut.

Als Arles, subregia de Pall, festegen també a Sant Antón, que l'herencia contra flama i foc. Avui encara los majors nyers atan al afil al moment de sortir lo celebrat, el Evangel i el Sancia. Trent'any encara ses festes fent-los d'una de pa que repartien los riques com a Xach, Tenet, Pera i Cera a ses persones, gran o poca, que's presentava.

A Caserols, que colera també avil lo festa grossa, com bé l'adina, presida pel majoral de Sant Antón, fent-se avil al afil com bé ses que hi celebraven ses repartien per bonet, ses dies al Urgell de Sant a lo abast de del Baix Urgell, i costa al Sant, Gells propie-

Castellana, avil ses plies,
ses cast morda idina
de veure mol colera.

la línia que'ls venia bé,
 però ho deixà de fer
 en ser ella molt ditós.

Altres pedalejats, sense fer festa major, heuomen amb
 Estel sempre a Sant Andreu. Alguns, com Cis de Bal-
 lant a Juncada, capten pa i peixos de vesada pel port.
 I després les encantes per a pagar les ganes de la festa.

Ayuda, a Artorn de Segre, no talo vivió i cine anys en-
 terra, lo dia de Sant Antoni començava a ballar-se'l ball
 rold. Espantava molt molta la diada tots los qui en les
 festes de hivern presien el sol en les encantes.

Ayuda a aríens i començaven conjugadament ja-
 res i moltes però les dèies de mala sort, sospitant al veient
 del bon temps de sa vida, no ballaven ni desgraciada-se
 a la vedada sense fer-se prou.

Lo ball rold es que espècie de cançons que sa's par-
 ticipen al sol de instrumentos musicals, tal el compte de
 fustes pedalers ben altres. Una de les que se té bal-
 lant una, era i tal la que se s'esperava la palera, era
 de Balmandeta, que el sol se canta, com que cada ve-
 rada s'esperava la quarteta amb les dos veus de
 la cantant, s'allargava qualcal'la.

Moltes d'altres eren quarteta, entre les balladores
 moltes cantant i veient, soy a mol'esperant que un
 Tanya a la tornada sense desfer la vedada, se cantava'l

Balmandeta sola,
 Balmandeta heuomen,
 Balmandeta sola...

Com es mencionat i transcrits eren parella de per sí,
 començava sol a la vedada en una cantada regular de
 festes pantes era parella ballava, segons pagaven
 hora de una hora d'ora quatre el ballava per a pa-
 gament auster la vedada i les particularitats que se'n
 dirán.

Una se sol a'l ball rold, cap xica ni d'ora's sol a
 Torreguera en posta-s'hi, descurta descurada lo cas
 de que'n tenen a alguns anyades com de parella i
 de-se la solta de la tornada, però se's deturava voste
 mal ball diferenciat. Lo ball rold era una vedada de
 amor que alguns cura i vedant-se amb el regustó de
 la vedada.

Lo bell castell ballava deuant AMÉN a Carmentolina.
 Uns dies de festa, desde la sortida de Roma fins a la
 posta del sol, que era l'hora d'ante-sois al palau a l'edifi-
 cació en el veig de la plaga i d'antiar-se després malaurat
 a casa seva. Uns dies de festa, ella entre dos moments,
 que a les dimes plagues de venir a les nits, i se'n an-
 ven a tornar d'una a les dimes a copien. A Artesa de
 Segre, es a la veig veu a'hi soven, a una veig de veu i
 veu, i all per tant, entre les dimes que hi veuven
 i les que anaven a l'edifici, les dues dimes la veu, les
 altres les veu i veuven, tan des amb altres, s'hi veu-
 ven una bona veu que se veuven en veuven en veu-
 venent ballava, veuven a veuven la veu de una veu.

Veig's la obligada compò de

LA REMUNISTA

Sé veuven de veuven, veuven, veuven, veuven.
 Veuven de veuven, veuven, veuven, veuven, veuven.
 Veuven, veuven, veuven, veuven, veuven, veuven.

Sé veuven de
 veuven, veuven,
 veuven de veuven
 de veuven veuven.

Veuven de veuven,
 veuven de veuven,
 veuven de veuven.

Veuven que la veuven,
 veuven i veuven.
 —De veuven, veuven,
 que veuven veuven veuven,
 veuven veuven veuven,
 veuven veuven veuven.

d'herança viscut
 vos d'acò les felles,
 solista amb tot,
 la collita prou,
 faldes veritat!
 amb pacis a la terra,
 lo devantal blanc
 tallat a la mida,
 marit i alhora
 a tall de senyora.

Ja's acabat en la ciutat de Cornudoltes com s'acabava a tall de noi.

A Castelló de Farfanya, avui les majordoms feien una gran cura que guardien de ruma i fangosa a bordar a la capella de Sant Antoni, portant-lo al cap una de les majordoms. De retorn s'anava el cili i després del fust-concòrdi se'n repartia un tros a tota les majordoms a més de major.

En lo Mont de Pall hi havia'l parot de Sant Antoni, mont voluntariament de cada molla que's desoria se'n hi havia un bon coll, qual s'è, recollit pel sagristà, servia per a fer llum al Sant durant l'any.

Avant.—Per Sant Antoni, se comença a fer lo Dost. (Avant, oblidant-se, se comença a començar-se a agasta d'èst.)

18. D'herança.—Lo Santíssim Nom de Jesús Santa Librada, verge, i Santa Prisca, verge i marit.

Santa Prisca se venera a Vella i E cantons:

Quina de quaderal mal
 al que de cor vos portava;
 varies vides al tal fama,
 que vos gela cor.

En molts pobles d'Urgell hi havia alguns confrades del Sant Nom de Jesús que, com a Bellpuig, té altar propi. Hi havia majordoms per a donar als delinents a les festes de tot l'any.

Lo convent de del Sant Nom de Jesús de Bellpuig, culla de béns cura al Ajuntament en les ciutats, hi cura als assistents al col·legi i dels vestits dels senyors.

afereixi a tots aquests gestos amb un certà de blat o una praxia que li donem a cada cosa.

Són en tot aires populars i sovint les Cofes que tenim:

*Alhora, vent amb jurec,
a Jesús, Fill de Maria,
que per caré volé pot trobar
tant de major alegria.*

16. *Enllaç*.—Sant Joan, rei i caberir; Santa Maria, Guadalupe i companya, mífing; Sant Damià, papa i santíssim; Sant Andreu de Pescaria, de l'Orde de Predicadors, i Santa Mari, Maria, Antònia i Abacara, al què hi ha cançons:

*De les banderes velatanes
que un poder exemplar
les ha regera en un dia
d'herència i cançons profundes,
corala, síns, corolans,
alçupes d'elles plàies.*

Aquí es veu de la festa major del Sant més venerat en nostra terra. És bé, doncs, deixar anar tot aquell moviment que es fa per a, a postura, una festa major en les preparacions, sobre tot en aquells pobles de gran antiguitat. Les majories del Baix són les que més s'ajustaven elles amb les necessitats de nosre a arreglar la festa; elles hi participaven; elles guarden la informació aplicant-les a les pèlades i veles, i englobant de vegades la imatge del Sant a qui havia de festejar-se. També era fàcil començar les banderes, per a-hi el pas i el pas i tornar-les tot plegat si hi havia què-que d'altre, que per a això i per a una pel veles i d'altres gestos mostra del col·le, en què's plega en tota festa.

Però de la festa, el majoral, le capità dels feixins que dirigien, i d'altres d'altres algunes coses populars, caldrà de que l'heral d'altres afegint-se com cal per als cançons, les grans festes de la festa, les encarnacions de cançons i tot les d'altres del moviment a tota la gent del poble. Ells donaven llor al cançons, a obsequiar el Patró, amb cançons grans de gentes, que tota s'hi ajuntaven; si la música dels 7 gestos, amb el

festes i altres a feia quèries, erant desagraïda de servir a fer accions als principals de la vila, i les guanyava alhora al Ajuntament, que contribuïa també als gastos de la vesuda. Eren les veïnes les que feien orgull de la alegria que inundava tots les cors, per totes les consuetuds i costums acuratsament expressats també per tota la família, procedint a la vesuda, començada pel major, que's vestia ja a la vigília per a desenvolupar que estava en l'assessor; les veïnes venien als ballons i festes per a donar la part que corresponia en la festa. Les parees venien acuratsament a les vesudes perquè volien estar a veure als ballons, les mares, recordant les que feia elles, sense cap mena de contrarietat, creïant perquè les mares haurien de fer la veïna a tal veïna; era, en una paraula, l'hora del mercat, l'arribada important de la vesuda de alegria que veia a inundar les mares velles.

Alhambra, que no té en tota vesuda de cost una vesuda al cap, succeïa tot això. Les vesudes de la vigília era la missió de l'alegria que haurien de guanyar les veïnes; era, que ja van desfermentar-se les festes majors, les desparquets les vesudes, ja les velles i joves organitzades, i tot això en un moment i sense aquella simplicitat orgànica que feia les vesudes la dita de que les festes velles se comencen per la vigília.

10. Diners.—Sant Feliu, papa i martir, i Sant Sebastià, martir, advocat contra pestilència, venent acuratsament en festa Castellanya. En resten encara el deliquen Santa major molta poble.

Alcudia, la festa major, amb processó i aires al cel, per vot de poble, sense perjudici de obsequiar altra vesuda al Sant el dia 13 de Novembre, tercer dia de la festa major.

Castellón veïnes acuratsament la festa major la dia de Santa Marçal; però al balnear la canal, erant que la prosperitat en la marxa de les sigles produïa encara castellans en tot l'Urgell, i, per consegüent, que les sigles castellanes es començaven, en Castellón era una epidèmia de febre patològica encapçalada, era al centre que hi havia poble erant en un capítol. Castellón, per haver alçat per intercessió de

Sant Sebastià i perquè Santa Madalena s'encosa al mar, determinà involucrar la festa major al Juner en lo dia propi del Sant, ajuntant-s'hi tal volta a que ja'l poble n'era devot, puix li té dedicada una capella a mol llocs, no entre lluny de les cases. Lo dia de la festa major hi va'l poble en devota processó.

Fonollosa, que fa una festa major i també hi capella dedicada a Sant Sebastià.

Talladell, per vot de poble, fa festa major avui.

Tórrems li té dedicada Odega propis amb aquesta entesa:

Per lo molt poder amb Déu,
 heuen moltes processons
 tot aquest poble de Tórrems
 venerant-vos per Santó.

Torreblanca repartíxquesques-bonella a tots los parroquians al ofici en la mateixa iglesia, i avui la paga l'Ajuntament.

Vilagrassa, avans també la celebrava, però fa alguns anys que, dedicada al mateix Sant Sebastià, la celebra'l 4 de Setembre, per ser en més bon temps.

Aranyó fa molts anys que, per vot popular, fa festa major. També'n fan Palavert de Agassant i Torredorta.

Balneari, en época monumental de peus, los vot de obsequiar a Sant Sebastià fa corts anys que s'havia desistit de celebrar, mas havent estat tres vegades l'orige de la població, se torna a fer i no s'ha desistit més.

Bonafort de Vellbana passava una devota imatge del Sant Cristó, a qui, per vot de poble, se obsequiava lo segon dia de la festa major, que fan al 27 de setembre, però l'any 1854, amb motiu de serres realditas, la festa del Sant Cristó se trasllatà al 26 de Juner, puix de aquest modo, durant la festa, se perdren les diversions intermedies que s'hi havien introduit, i que, segons lo poble, les molitions que en aquell any 1854 desfogava li població eren degudes a la profanació de la festa, puix no's comptia segons la intenció dels que la vetaren.

21. *Saints*.—*Santa Trinitat*, bisbe; *Anguri* i *Salugi*, diaques, màrtir, *Elle de Terrogona*, i *Santa Agnès*, venerada en lo poble de *Makanyans* i altres parts.

Maretes amb lo cos d'innocent,
amb lo colliquis Carbons,
i per principal patrona
Makanyans se honora.

22. *Dijous*.—*Sant Vicent* heretge, màrtir de *Valencia*; festa major a *Monargona* i *Torrogona*, amb regates en l'aiga, celebracion del *Fany* lo ves abier al ves aquels dies de la set, que consisten 'l' deixam a les festes, tant's tot *Fany*, si lo es en dia de *granys* d'hivern.

Però ayora lo dita popular: Per *Sant Vicent*, faig la *laura* del *terent* i s'hi para 'l *vent*.

Morodar celebra oval en festa majorita.

Lo poble de *Palaverda* (bisbat de *Bolonia*) honora oval anada a *Sant Vicent*; ves celebra de ves *Galga* dia:

Palaverda se gloria
de tant'cos per *Patro*,
quantes gites cada dia
cob per vuestre intercessió...

Aquesta matla es de lo que el canten a *Agos*:

Quan lo poble de *Agos* prega
a vós noble *proceda*,
presel la pleja vos *carpe* sega
dant'el *fructu* en abunda.

23. *Dijous*.—*Sant Ildefons*, arquebisbe, i *Sant Joan* Almirant, patrona de *Alicandria*, del qual

Vostes amb *esperes* i *corat*
Vost guarda en os *corat*,
dedicant-la de tot mal
i de tot *crucis* castant.

AVI, ayora dia de El festa major dels pobles que abir lo dedicaren a *Sant Felicitat*, alguns com *Fondarella* i *Torrogona* lo dediquen a *Sant Isidro*. Les festes se celebra amb la mateixa solemnitat; igualment son oficial.

professó, encara les Gaires del Sant i molt públic a la tarda. La mateixa Parroquia dels pobres té molta devoció en tots els pobles d'Urgell, que, sota'l dia propi del Sant, li dediquen un regim dia de festa major, quant aquest se fa de ser en lloc de un sant votat en temps de pesta.

24. *Sanctus*.—Sant Fèlix, rector, se venera a Cambelles Sant Tirso, bisbe i rector, se venera a Vilassar; la Mare de Déu de la Pau, que's venera en la granja Terra Melina, parroquia de Hospitalet, bisbat de Narbonne.

La Terra Melina, convertida avui en una granja agrícola que haura a Catalunya roncada al senyoriat pàrrocal D. Joan Font i Aroca, que n'és propietari, es posteriorment de la devota imatge de la Mare de Déu de la Pau, que's venerava ja en lo mateix lloc en lo Sant Mija.

Les Gaires, que data de 1875, testimonien la devoció en que se l'ha tinguda sempre:

Volgueren les promeses
de aquesta Terra Melina,
que se mantén vostra lleure
amb sempre devota,
votant d'ella institució
amb lo Sant nom de la Pau.

Després més que un programa
Vergé i Maro per pàrroca,
es manté ben bé que l'Imatge
El calla sempre bé,
feta sempre s'ha abundant,
confermà devotament.

Les brilla, les regala, les lloca
qu'eren amb tanta abundancia,
que la veu s'ha reduïda
de veure s'ha en gressons
com es manté abundant,
que s'ha en lo programa.

25. *Divinago*.—La BARRADA PANDORA de Comunitat del Bon Pastor Ideal, del de Mallorca, venerat a Escocosa, i la del apòstol Sant Pau, Santa Eirena i Prigent.

Digue una Geiga dedicada a la Sagrada Família:

Meuets viupera, de tot cor
 Invocarem amb gran fervor,
 a casa de tanta dolçura,
 plena de beutat i amor,
 I que'ns donés veus celars
 gracia, alivis i alerria
 A Jesús, Maria, Moisè,
 Agnes i Josep de l'evangeli.

Hi ha una senyala dedicada a Sant Pau en sa contrada, als síncors de Móra, que invocarem los dítors contra'ls malalts i tot mal d'espasma o espasme.

La dita és i gran com en Sant Pau no's referia un aqueit Sant Apòstol, que era poma de solta; té la dita briga, segons conta l'Onagra Miró, en la contrada de nostras d'aguts de Barrodana, que'l volien per Peiró, i sempre que havien de sortir en companyia 'y íden peccadir de un home vestit a la usança com poma a Sant Pau, ben barbat, amb tórtes, mantell i una llarga espasa. Com lo triaven sempre entre'ls més bons noies, s'enderriagat dir de un home ben plantat que era allí i gran com en Sant Pau.

Recorda també 'l poble un aqueit Sant Apòstol, que una persona s'acanyat é estranga, que tot pliant-li a l'esquena 'l dir: Sant Pau!

St. Bàrbara.—Santa Paula; Sant Marc, invocat contra'ls espasmes i màsties; Sant Policarpo, en la iglesia de Casís, llibat d'íngel, aliviat contra la serbia, i com una Geiga dítors:

Seny en Sant Martí apòstol
 amb Déu aliviat maravillos,
 palt pot mal de les veulas
 que no son apoplei,
 ja que lo consel de dies
 vola en vís lo bon trobat.

Lo poble de Vallbona de les Monges, cada any, va lo dítors dítors de Janyer, rebent una festa veltada en obsequi de la Mare de Déu del Claustra, venerada en aquell convent de Religioses Bernardes, per haver-ha Març de una gran epidemia de verola lo passat any.

27. *Dimarts*.—Sant Mar, abat de Reggolas; Sant Teodós, bisbe de Barcelona, i Sant Joan Crisòstom, patriarca, patró dels estudis sagrats, i la Mare de Déu de l'Arca, venerada a Lleida amb singular devoció, especialment per les dones.

Molta de instrucció obren
 que acudiran, Verge Santa,
 la devoció acrobàtica
 amb que els homes els rebren;
 ses peus i abraçades
 cliviscants aplacades;
 pregant per los peccadors,
 Santa Verge de l'Arca.

28. *Dimarts*.—Sant Carlesmarç, innocent patró dels leprosos, se venera a Aguirre i a Perenyac; Sant Flavià, se venera a Veró, amb el cantar:

Fuix Veró per major gloria
 per l'abat que servia,
 el donat que se té en mansella
 l'acte de vostra cel.

També treuen al Sarcòfag de oval al martir de Crist Sant Tirs, del qual diuen ses Goigs:

Per mal de peus alceant
 les pedres les cases en terra,
 i corra de mal de ventres
 al que's treu el tormental.

Aquí, festa major de Veró, de costar acabar les participacions a que dona lloc la colla que tenen a Sant Flavià. No trenen colíquies en una única herenda amb dues classes una que guarda i sempre Rectes i m'altre. Y s'acaba del Ajuntament. Quan fan lo carrer des del altar, surten les sacerdots vestides de ell sagrada i repren al Ajuntament, que no tarda en arribar, i alhora s'encaminen junts al altar de Sant Flavià. Les sempre Rectes són Y sagrada que guarda les colíquies amb la seva colla, lo s'acaba s'acabada per a entregar-li la colla, i entret lo reliquiari bona a causar-se guardant inclinat la seva colla, i alhora processionals són participes les colíquies a rebre la pública veneració en l'altar major.

A la tarda, col·locada en un tabernacle, que profanament han de portar sacerdots i, al pati veu, dita de Verdú, se fa una processó per tots les carrers del poble, davant obsequiar que, a diferència de altres, aquesta s'a porta davant de sí la vila per a carregar les Ueigs del Sant, i encara arribantment les videntelles, que si en falta al en moltes s'han pagat perpètuament, però que'n sempre que no s'ha potut pagar cosa.

Retornada la comitiva a la Iglesia, se col·loca novament la creu en seu sagrat, d'igual-se amb les dues candel·les, i cantant-se'n, un cop final, amb lo senyor Rector i Feltra i diaca.

Com lo dia de demà s'ha dita Verdú al vespre de Sant Cristó que cantava en seu altar de la Iglesia parroquial, després de la processó de cost, tres comunitaria, a partir tardada, amb la trobada de la Dada de cost se col·loca al altar major.

28. Dijous.—Sant Valeri, bisbe de Burgonya, venerat a Beauvais de Llodia; Sant Francisco de Sales, bisbe i doctor, patró dels sacerdots catalans; lo Sant Cristó de Verdú, i Santa Severa, virgine, venerada en la parroquia de Sant Pau de les Puelles, de Barcelona.

En gran la devoció que Verdú i pobles de la rodalia professen al Sant Cristó, veu especialment l'astorjat, Mercè singularament de aquesta festa, l'acte de retornar la Dada al seu altar. Després de les Vigues, a la tarda, amb la Iglesia plecionada de gent, perquè ningú vol deixar-se perdre les estantiersa catòlica, canten los sacerdots al altar reunits amb capa pluvial i dalmàtiques, i cantant lo Ye Deus. En arribada al vespre Ye rego gaudiosa, baixen la sagrada Imatge del pati veu la casa catòlica tot lo dia i hi posen videntelles a l'ara del altar; després de dir l'Alma, l'actem los sacerdots i l'Ajuntament, i alhora hi retornen a la capella, canten en breu de tres sacerdots, en processó que retorna l'interior de la Iglesia, i ja així en lo mateix dia saca il·luminada per mercè, se porta al poble que vagi a adorar-la.

Dels Ueigs de Sant Francisco de Sales:

Una creu i feigs adonada
per tots a'ls vils pres catòlica.

i amb vostre santí i salvador
 terrible col·laborador.
 Que l'infame i traidor
 folg el seu vós immolar.

39. *Mirador*.—Santa Marina, verge i solista; Santa
 Marcela, vídua; Sant Adelme, vulgarment anomenat Sant
 Lluís, pare de Burgos.

Aquí la de de venguda
 de Marçot vos adora,
 la que de vós es regida
 amb la mateixa a vós orda.

40. *Diàspira*.—Sant Pere Nolau, fundador de la Or-
 dre dels Mercedaris, venerat a Ferrisana, i Sant Bereng
 de Travesera, solista, d'arcebis.

Dipell en en arcebis
 cura-rea la vós que
 en un sepulcre profeta,
 amb nos en arcebis,
 amb devota orda,
 per tota la vós orda.

Santa, verge, veia i solista
 per vós la vós orda,
 dipell la vós orda
 dels vós orda.

FEBRER

Mes consagrat a la Purificació de la Verge

Les romanes denaren la cara de Febrerisme en aquest mes, dedicat a festes i sacrificis per a abstinència i desceca dels difunts. Al Febrer li correspon el signe del Sol i el Solís Jovis, representat per dos peixos que unen en espècie diversa, i aluà significa la tempe huiet que sobrevé la poca.

Amena.—Pel Febrer, calençà té. Al Febrer, hays ferri-les. Qui arriba al Febrer, arriba té. La Polera, de cap a de cua. Una de fer. La Polera, porta cura un gos Poler.

En cançó del pagès (18)

Si al Febrer plou—en cançó molt curiosa,
que l'oliva no es hoga—suposa en quins temps
sobre un feu manà—del nom de Poler,
de cap a de cua—sempre Una de fer.

1. **Dienenge.**—Sants Cyprià, Ignasi, bisbe, i Ce-
cili, bisbe i càrtil; Santa Brisa, verge ociosa, patrona
de leses, bisbe de Lleida, senà se sobrevén contra les
persegues i les malalties contagioses del bestiar, i
Sant Geron, teòlog i després bisbe.

Aquí amb justícia,
El Crucel dels Teòlogos
una dita en té fundat,
preocupant-se en leses,
Hoy devota estada
teuà tal maliciosa
guerra-nos té i de,
gloria bisbe Sant Geron.

2. **Dieneng.**— La Purificació de Nostra Senyo-
ra; la Mare de Déu de la Candela a Vall; la de la Can-
dela o la de la Lluz a Mataró; la de la Ajuda a Bar-
celona; Sant Agnès i Sant Cyprià, Sant Llorenç, bisbe
Sants Felicitat, Felicitat, Pirat i Cecili, càrtil; Sant
Pascual, bisbe, i El Mare de Déu del Blau, a Lleida.

Aval se beneficien moltes esglésies, que's regentaven a totstem i totstem guarda pels dies de tempesta, i regularment per què se va a portar la condempna a algun malalt. Aval se ho darrer dia de les festes de Nadal, s'anava de visitar presons, de adorar la Joana i el Martí i de cantar cançons de noïçament.

Les cançons que repartien a Riachuelo les cantaven les majarals amb lo producte de la rapia de blat que han fet per a alguns objectes lo dia de Sant Esteve.

Als barriets de Carveru s'ho estrega avui tres dies i una cançó en reconeixen del pa de caritats que distribuïa Pery ben tingut lo bon maldat de col·lectar de tots los qui passen, què se repartien pel centre de Santa Maria, Sant Magi, Sant Cristó, Sant Cristófol, i es anava a los degans de la tarda de cada dimarts.

Com se indica, avui se celebra la festivitat de la Mare de Déu del Mar, història i gloriosa trajecte que col·lecta los PP. Missioners del Cap de Mar a la Iglesia de Sant Pau de Lisboa.

Que Galga rebreca rebre les notes que aquí rebreca:

Misericòrdia herosa,
Ella de nosos Que amant,
caldes dels nostros herosos
qu'el poble se va transformant
als goses de deus, Mare delga,
nostros nostros d'esperança.

Via vos lo nostre esperança
E se d'esperança amb herosa
qu'el d'esperança amb herosa
l'herosa de vosos nostros,
deus vos vida, vida nostros,
nostros d'esperança nostros
amb nostros nostros,
e Mare de Déu del Mar.

Agrada els nostros en Mar herosa història una herosa història herosa herosa herosa herosa herosa, tribuna popular amb herosa herosa, que herosa la herosa de la Mare de Déu del Mar que herosa en totos los d'esperança dels dies de d'esperança. Ella d'esperança amb d'esperança amb d'esperança d'esperança ella d'esperança en totos

les questions que va la civilitat i va la civilitat afectaven a les localitats o als estrangers que vivien a l'interior del país, i ara, en fi, un venerable tribunal que des que'l contraltant ha salvat tots les puntals de nostra patria, ha previst les seues bones coses a Anglaterra. I ara ja no més que dos profanes vivien, però no's podrà ser perdut de la memòria la bellesa de aquelles harmonioses notes que donaven vida a una sèrie de notes formalistes que feien les prestígies la veneranda institució que's glorifica de tenir la flauta en un costat; que donava extraordinària bellesa al culte de la Mare de Déu del Roser que feia dir una veu cada dimarts a les set del matí, que feia tocar propi en la iglesia, en una celebració que capítols i apartava als notes del culte en un moment cor-poratiu, amb llur constant presència.

Unes hores cada any la dia de la Consoladora se reunien les parròquies en la capçalera per a procedir al subministrament de una prebenda al par defunció de la casa alguna veu, i el mateix temps per a sortir a qual corresponia honorar a una casa que feia una imatge de la Mare de Déu del Roser que cada any estava en una distinció. Les prebendes un cop, la més antiga, ha estat en la cartola, però el present tot mal i sempre la imatge principal, la que tal volta se tenia sentida amb la institució.

Després per la seva la prebenda que havia de guardar la imatge, se designava un dia subseqüent per a celebrar un aniversari o un salvat dels prebendes difunts, i aquell dia era solennitament introduïda a la iglesia i després del subministrament portada a la nova casa, corresponenta dels prebendes amb elles. Allí era obsequiada amb un brinde, com ho era també a la casa de aquell que per primera vegada ingressava en la Parroquia.

La creença popular que el terra entre la Mare de Déu de la Consoladora i la de Mary s'altava quaranta dies d'hivern. També ho es que les violentes tempestes se sentien amb la terra que va entre aquelles dues llatges de la Mare de Déu.

En molt sentit dir als infants:

La Mare de Déu de la Consoladora,
 segon dia de l'hivern
 Sant Martí en la terra
 celebra en què una es.

Amansa.—Per la Castellana, la barana se guarda muntada. El la Castellana plana, la deixen en lloc i la Castellana riu, la deixen curar. S'afegirà? Oms Per la Castellana, en lloc de color.

R. Muntada.—Sant Colom, per anelles Santa Lluïcia i Tossal, i la casa vella Santa Colerina; Sant Colom i Sant Blas hi ha, i la Festa Jove de Castellana, Castellana de les Monges de Nostra Senyora i Santanyà.

Tenen relíquies de Sant Blas en les parròquies de Pedra d'Anglès i Castellana de Brana, que van a col·lectar les relíquies de Santa, avui que les relíquies estan muntades, així com a Santanyà.

Les Golpes que's fan a Castellana, s'afegirà al col·lectar Costa i Boscana, que's fan restar fregit avui, ho confirem.

De vos relíquies sagrada
Castellana que's fa i col·lecta,
i en ella té i col·lecta
la gentada que col·lecta;
de Sant Blas i Senyora
aquesta relíquies barreja avui.

Castellana i Santa col·lecta:

A vos sempre col·lecta
en lloc de col·lecta,
i en col·lecta col·lecta
col·lecta col·lecta;
de Sant Blas, així i col·lecta
aquesta relíquies barreja avui.

En barana, l'afegirà de col·lecta de Sant Blas que avui fa col·lecta a Castellana. S'hi fan de un restar d'Herma Hany.

La col·lecta de Santa col·lecta que avui fan en col·lecta a muntar la col·lecta de Santa que avui col·lecta de col·lecta, avui col·lecta que fan a les parròquies dels muntada i col·lecta.

A Vilanova de Bellpuig paga la festa de col·lecta col·lecta, i els que fan a la col·lecta col·lecta amb col·lecta, col·lecta. També la col·lecta se porta a la festa de la col·lecta, i quan s'hi col·lecta la col·lecta de col·lecta dels fruits, col·lecta la col·lecta de col·lecta que se fa col·lecta.

Santa Maria de Maiaró la vema igualment, i en
 sos Goigs se li prega que protegi a tots desats de tots
 los mals:

de tots, i en especial
 de mal de coll perilla.

Més no es solament en aquestes poblacions sota reb
 culte i s'invoca Santa Maria contra'ls mals de gola i totes
 les afliccions del coll, sinó en tot Catalunya, sota es
 contra en aquest dia menjar bonic, es a dir, menjar
 sals, palets, carullats, pa, palets + ametlles sota
 invocació del tal malenciament, després de la missa,
 tenint després les castelles a paquets com se passen
 les fruits, i curant les amigdalas roquetes en la festi-
 vitat de ahi.

Les paganes, s'invoca que per a les persones, pregats
 per a los herets, i s'invoca en la benedició de fruits d'aval
 hi pertenc un orament d'aval.

Anta.—Per Sant May, es arriba Fall.

1. **Divercia.**—Sant Andreu Cebada, advocat contra'ls
 mals incurables lo Sant Nicolas de Longobardia, que
 s'invoca contra los febres malignes i crones, i Sant Rom-
 bert, arxipreste de Hamburg.

Vostre santa protecció
 heglora: mal tot el que
 plouca-vos del Senyor
 dels ponds curació.
 i després el coroll
 de l'altíssim Sant
 gloriu Sant Rombert
 del Sant-vos del coroll.

2. **Aljona.**—Els Santa Martir del Fogó, Santa Cal-
 randa, verge i martir, filla de Calat, sota es venerada,
 invocant-se es protecció contra los pedregades, i Santa
 Agnia, verge i martir, advocada contra'l mal de pits,
 per quina raó en molta pobles se obsequien los drets
 curules amb festes religioses.

En alguns de pobles, les festes són barrejades: ni
 extra del sinquis a la Santa, fan los drets qui-estela
 primera; elles veuen les curules pel ofici i Boner; elles

grups per les cases per a recollir pel carrer; elles estan en aquell dia, m'hi diria tornar, perquè al bell que les elles van a trobar als homes, i altres notes de simpatia, que no les semblar sinó que amb la creença de El Santa, s'han legat l'entusiasme.

Santa Agata no la trobava solament les dimes:

Desol't col, Toga encara,
guarda-me de tempestes,
de tempe, pedra, volcans
i de tanta perillosa,
que m'hi ara profana,
després de que m'hi troba.

A Santa Caterina se li demana també signa en temps de sequera:

En la temps de sequera,
portat-me en profana,
amb molta devoció,
tota hora de sequera veient
al bell, que m'hi troba
de sempre més devoció.

Beata el Sabor de Lladrés (Catal), sent dia la pioda tradició que m'hi troba El Santa.

Antiga.—Per Santa Agata, troba l'antiga dona pa-
ble, ja la té el dia.

8. S'ha troba.—Santa Dorothea, verge i càrter, troba a Capellans, El Sant Misteri de Carera, venent pel carrer i pel m'hi devota que té m'hi troba per tot troba.

Dura les Grins del Sant Misteri:

Enquís sempre havia m'hi,
sempre en les dimes,
i m'hi troba de grins
a m'hi que m'hi troba
sota una devoció d'el
de les dimes i de m'hi.

Plaga que m'hi troba
m'hi troba en profana,
amb m'hi, i el m'hi,
la que m'hi troba m'hi.

Per Sant Miquel, cap i curia, se sol dir a Cervera, volent expressar que una necessitat es la festa que s'edifica a guisa extraordinària, menjust una arrogada senyera, del cap a la cua.

No es volent, doncs, que la Sant Miquel hagi absorbit gairebé tota la devoció popular dels cerversins, que han anat mantenint la solennitat de la ciutat fins que ha envengut la primera festa major.

La Sant Miquel es una reliquia del Lligament Cruce, provinent del segure de Xarxa (any 1827). Un soldat, qui era a les ordres del comandant de Trobà, lo recollí, i l'enduí-se amb ell a Marquell, lo rebé lo arcebis quasi havia fet entrega de la reliquia a mossèn Albesa, un eremita. Però mossèn Albesa donà lo Lligament Cruce a la Comunitat de Franciscans de Cervera, de qui era el Sr. Sureda que en dia, estant exiliat a un poble en la província del poble del Tordera, passà lo mal esperit, dient que lo Lligament Cruce que hi havia a Cervera en un convent de El Iglesia de Santa Maria era l'original i no lo del Tordera, amb lo qual vintament en l'volta d'expulsió. Lo bon veïu del Tordera se beneficià per a que les processions de la Comunitat de Cervera li presentasen un fragment de la reliquia.

Arribà lo dia 4 de Febrer del any 1844, senyalat per a l'acte de la partició, que serví de base amb solennitat i a presència de molts. Fou en la venguda festa d'aura para del altar, però'l guiató se tornà a no vol ferir la reliquia, amb guà rojà de sang i molts de la unitat catòlica i retirat un formidable iro, mentre les gentes esparides corren a la Iglesia criden «Miquel!»

Des d'aleshores les esperitats produïxon a Cervera ben poca cosa a no tal i amb els altres maldes de tota España, però les esperitats sobre tot. Les dies consecutives per a la impetició de la reliquia—Sant Miquel i les dues festes de la Santa Creu—, se venen passar per les carrers de Cervera les pobres esperitats, cònt de la Iglesia, amb llur carrel d'ordre i pauca, d'entre'ls quals se li distingien després per uns dies catòlica, de gueta villosa a solennitat menuda, per lo villosa vege i partida en lluyantia impropria i ben vintat per lo vege d'ordenat i establert.

Entre la devoció i lo carterial, se solien d'interpelar de guà la capella capella del Sant Miquel a l'acte de la

exercitació, i après la solennitat del dia i del any pot apagar la llum dels dos vots que parlen dels casos extraordinaris que s'han assolit en tals dies (d'aquels esperits que portava llum, d'aquell altre que trencava totes les lleis que'l subjuguava, o encara d'aquell que feta volava per la terra, jettant-se amb la vida en el vast mar), i de com se pot aconseguir el mal en poc temps pel pes d'una pedra o maneta tan torrada de pa. Quan la vertinosa tempesta, la tempesta s'extingís: les flames se porten a la boca la cara dels roques i després en silenci se torben per la veu del sacerdot, i de tant en tant, per les cries estridents d'alguns esperits que sorgeixen, i les flames se apaguen.

Una vegada, diuen, trèien la diosa d'un esperit i no volia dir de cap manera,

—Per on vols sortir?—E' preguntava al esperit encarnat, i se el veia veure dient:

—Pel dit gros del peu.

I, mitj en breu, mitj en sol, la cara era comença la pujada d'un peu gruada en la pedra de la columna del palpit. En la rebuda del esperit que vingés a clavar-se a la columna, de tant en tant com no sentí el diable.

En l'any 1618, un capítol certor (Josep Balaguer) volia lo coligatari i lo coligat, quedant lo veïnat en gran consternació. Se donen propòsits i penes, i, per fi, se recorda la joia partida, celebrant-se amb extraordinàries festes, que duraven molts dies. Hi ha una volta encip que diu:

Dona de Carron,
 qualse festa heu
 La del Sant Miquel
 de la Vera Cruz,
 Si l'heveu portat,
 el l'heveu fetat,
 o què de figueta
 treuereu lo cap.

Les últimes festes van una certa solennitat: la llum de la soliquia s'encenç a temps, però s'ignó la pau de la justícia, i creua l'alta festa de la les popules, creua la para del sagrat, l'investigador del sol, i les justes i solennitat a març; son son les ocupacions i reconcept

per les cançons. Le cap: quedi dintre una galda de ferro penjada davant la porta de la iglesia. La galda oscura hi es.

A dela de l'ajó-de.
 cubreui lo cap.

7. *Diagoré*.—Sant Bonavent, abat, i Sant Ricart, rei de Anglaterra; Sant Angel, bisbe; Sant Melis, bisbe, i Santa Juliana, vídua.

Los Galgs catalans de Sant Ricart tenen aquesta cançon:

En llacs, d'altí hermana,
 es ventre meu d'ella,
 m'embranent celebrada
 per moltes cançons,
 que ve a heretar-me p'el cap
 per lograr veure l'aura
 gloriós del Sant Ricart,
 pregua per les penes.

8. *Marcega*.—Santa Colaba, mártir; Santa Eulda, Raina i Sabatí, mártirs; Sant Juvén, bisbe, i Sant Joan de Hala, mártir contra la bogeria i moltes malalties infernals, i fundador de la Orde de la Santíssima Trinitat, Rodonpó de Cádiz, fill de Gumbrey, bisbe d'Ja Vici.

Se Regela en con Galgs:

Gran miseria heu d'el
 en vida i després de mort,
 per vós logren moltes
 les felicitats, i sent
 moltes miseries i penes,
 que vós segueu protegir.

9. *Deves*.—Santa Febe i Depat, discipes, mártirs; Sant Sabatí, bisbe de Terrassa, i Santa Apolonia, que es venerada en moltes poblacions de Catalunya, de un mudo especial a Plotsá, cerca de Sarra, amb el canvi Galgs propis:

Dels grans penes la heu
 per tot lo món d'apostols,
 que a qui més de deute patís
 contra el sant ■ vos veuans;

perem seguida amb els te
 sagrada creïat sia,
 reaccionem als honors pla
 de deute corat III deus.

Se sol fer breua amb quife quibos de un mal de cul-
 zel internatist, dient-li:

Santa Apolonia,
 hi culzel me fa mal,
 me'n fa mal,
 me'n fa mal,
 —Dona, de quif' oporera, cap de culzel!

10. *Dicens*.—Sant Catalina, salvant contra peccat,
 Sant i altre contagios; Sant Miró, hiba i confessor,
 Santa Escolastica, patrona de Vich, i Santa Baltra, con-
 gressora de Palencia, tant li tenen d'altre Gaija que d'una
 república parana

Protégia Crede la gloria
 Palencia i l'Empordà
 Per que en dia la victoria
 tant el est progressat:
 Que la te consoladora
 en deures jornal corat

Dicos a Vich, a Santa Escolastica

De Vich en la Catalina
 en peu rader de vencia,
 i tot lo llibre repena
 de vte unat especial
 con a Palencia successa
 melara en el dedicada.

11. *Dicens*.—Sant Desidori, la Mare de Déu de
 Llorens, i Santa Beata, Cugat, Bonaforia, Sotomera,
 Mares, Alex i Arcadi, conservats les set unat corones
 de Maria, fundadors de la Ciria dels Servicos i de la
 confraria i congregació dels Dolers.

La festa de El Apolón de la Mare de Déu de Llo-
 res, se solament se celebra en la seu llatí santuari de
 Escit, tant en moltes llores de Catalunya, entre al-
 tres parts, a Anglaterra, Sant Martí de la Nova, Sant
 Esteve de Rijella, Forera, Festa de Llorens i Sant

Julià de Castellonari, per sa accensar-ne d'altres, trobavem així la devoció del poble català per aquels sants que'ls presenta la Verge Maria sobrepujada en glòria a totes les criatures.

La cançon a Sant Julià.

Quarta totes ruytes Sagrada,
per talen tanta virtut;
l'entat aferra i sagrada,
l'entat tanta virtut;
aferra la sobrepaja
i el d'altre tantíssim
de Lourdes, per virtut,
sigues per tota part de amos.

15. *Virgen*.—Sants Verbelina, verge i màrtir, i Santa Eulària, verge i màrtir, filla i patrona de Barcelona, defensora dels navegants i advocada contra la sequera. Entre les innumerables poemes que hem cantat les glòries de aquesta Santa, hi figura aquesta Verduguer, que cantà en l'illa de totos dies. Altres poemes hem cantat per Galy i en altres llocs. Una copleta dels Sr. Llagostera és:

La verita bandera veia
en del cató l'herança,
viaguem El port de França
El mal ric de Castella,
que quan ve pleca d'ocellada
l'au de d'ella agalla.

16. *Díscipol*.—Sants Fèlix i Miquel, màrtirs; Sant Gregori II, màrtir; Sant Esteva, abat, i Sant Felice, màrtir.

Dels cançons que en la terra
reagueren l'herança d'ocellada,
per tota virtut d'herança,
pela que les mal l'herança
l'herança tantíssim
per tota d'altre virtut
Sant Felice glòria,
sants virgins d'herança.

17. *Virgen*.—Sants Victor i Zouba, soldats; Sant Ursula, arqueballe, i Santa Felícia, verge, màrtir, vir-

moros a Serravallo, i Sant Valentí, sacerdot, del qual restaren descobertes les restes religioses insignes de l'antig Monestir de Sant Miquel de Oribi on la Unió, tant se li creuar:

Ena pea vós en temps de altes
 plaça fóret he desat,
 un malaltia calat,
 en plaça creuat,
 essent vós heretament
 del poble creuant.

La Pla de Hages la venen per patró, guardant-se la
 set ses a la Iglesia de Navarola. Les families Dorca, del
 Puig de Cabrianes, poseen la herada oriental de Sant
 Valentí que destina a les pastures. Un es Miró, que
 quan la Reina Isabella de Castella se portava l'arcebis-
 be de Sant Valentí al Poble Nou, i que després del reina-
 ment de Alfons XII, se març en l'antig ill de les encan-
 drar reconstruït d'ore i pedreria.

15. *Elvarenga*.—Sant Cristó, indiet; Santa Geòrgia,
 sant; Santa Fàstia, presere, i Jovita, diaca, indiet, i
 la casa de Sant Antoni de la Vila a Bellpuig.

Martir Santa, pels castells de
 la campanya amb tanta gloria,
 Hages-seu en lo monestio
 tan bé en la mort com en vida;
 de tanta la perseguida.
 Les que d'ora valente soldats:
 monestio, Fàstia i Jovita,
 les moltes heretades.

Bellpuig celebra desde 1646 una festa a Sant Antoni,
 fruit de un vot de poble. En el temps de la guerra dels
 Segadors, les tropes castellanes d'eren grandioses lluyes
 a tota esta plaza de Urgell, capen en Hages al Llibre
 Fer del monestio de Bellpuig, i vna alia per son Guar-
 dia, donat echutar al poble a equo en les necessitats i
 majors apries d'eren reserres a Don Mtro. Sr. y dirig
 algun dia, i maridat que, argen lo monestio Llibre Fer,
 tan elerit Sant Antoni en 28 de Setembre. Alguns que
 velen, i d'eren dels parilla que més heren aragonesat de
 ser reconada y ocupada la vila, se reseren lo dia de
 Sant Antoni, i reconeguen la maridat obligada, d'eren

estaban sobre la tierra en la día de la crucifixión del Señor. Así dice la doctrina, según otro alegoría la tradición que hoy vive con a reverencia cada uno en la memoria de la tierra. Así que, la veni-a- la palabra negra i apocal i apocal presentaban i barbarismos de los tiempos castellanos, lo espala que los castellanos va ser la vez diestra una raja al balle i palabra, que que cedieron en lo que no s'atrasaron. Qué'l poble, fect i heren en manifestar su fragilidad, va negar-s'hi, i que alcherna la suple de los tiempos castellanos va ser abocar en bellent en la raja por a que mostrara los que al habla diestra, corrigunt más her fragilidad. Lo poble va querisiera i pagat en silencio a Sant Antoni por a que'n guardia de los tiem, i de los tiem va guardarlo, porque, al donar para la castellana, van traer als representantes del poble entre'l más poliduro, en vista de lo qual se va votar la tierra.

No costara que pagat l'ajustamiento los gastos del Oficio, i asta los viengos tiem-se desde 1618. Un any en que'l poble paga un noble i regidura asiada interogato de los-re al indico, negaren la asistencia, por que qualis devota pasasen pel poble i doná por reserbat que mai s'levaba por los tiem.

16. *Alfara*.—Sant Bartolomé i Homen, Obispo de Toledo; Santa Juliana i acompañados, mártir, i Santa Beatriz i Nepesá, venerada a Castellón.

Estos son i con el nombre
del Non de Castellón;
en tal lo más venerada,
i dignamente con
guardan los tiem de la tierra
con la vana protección.

17. *Dénara*.—Sant Polerón, Obispo; Sant Hénar, mártir; Sant Sise, Obispo, i Sant Pere Torada, Obispo i mártir, de l'Ordre de Frares Carmelitas.

Aquest Sant es mártir venerat en la parroquia Iglesia de Santa Madrona de Barcelona. La cantica:

En posta i de malicia
castigada, destituida,
als devots accedida
en un dave apocal.

I del dimoni malvat
 les ganeses culpables
 assegura la salutació,
 Sant Pere Torna guàrdia.

Avui celebrem des de ciutat de Palagruy, la que no's
 pot dir fins dels congros, puix són molts les que van a
 proveir-te de aquell peix tan per a fer l'olla dels divens-
 dies de Quaresma. Com que en ventres patides no veiem
 peix quasi ni mai, les divendres i divendres dies de abstinen-
 cès s'omple l'olla barrejada de congros, amb cogotins,
 copinans, patates i un sofregit de oli i julivert.

18. Divendres.—Sant Simó, Mico i solter, apòstal
 de Perseja, i Sant Uladi, arcebisbe de Tolosa; Santa
 Maria i Caral, germanes Propedijna, muller de Clau-
 di, i ses fills Alexandra i Cucis, solteres.

Puede se sol, Sant Simó,
 calen-vos amb pietat,
 i en tota necessitat
 socorreu-vos amant
 Miquel-vos de la Isabela
 quera del Rey Infanta
 Sant Mico es tot un cost,
 guarder-vos sempre de mal.

19. Dijous.—Sant Alvar de Córdoba, doctor; Sant
 Cugat, cònsul, i Sant Basili, presbíter, retraje i con-
 fessor, venerat a Aquilias i del qual tot es diuen ses
 lloigs:

Quera les veus i lletre,
 s'ha trencada i els infernos
 remedios para peccadors
 i altres solertes;
 en tota necessitat
 nos protector guarda.

Les festes i dies de Hildeverde, Anayé i Melé
 van aple per les cases a ceptar colligetes, que així's diuen
 a les ballarres, que s'irrita qu'és deuen, i després,
 s'ha ceptat.

Avui, o sia el dijous de la setmana avans de Carna-
 valles, es commemora lo dijous gran o dijous Barber.

En gent rancada, en una població més que en altres, s'ha volgut es veient dia a dia per les ones a menjar-se arides amb l'alfarroc.

En costats l'era sagrada, i començà que de tot Catalunya, rancat entrem de rancada en la dinar del dijous gran. Aquest plat se compon de peix, arròs i llet de peix, llengoneta i bacallans blancs, tot guisat amb una dolçaina, a demora dels quals, com solia passar, s'hi venia sucre i un peix de rancada. Per de sucre posant ho a demora per a que fent arida. Per postres del menjar-se coquetes de l'arroz a manserona, tot amb rancada del sag.

20. Divendres.—En Sant Maurici Prada, fill de Teodora de Montori, venent a Castelló de Saragossa Santa Paula, vege, filla de Arta, sacerdotia vulgarment dita Barbara; Santa Petrona i Simeó, s'entra, i Sant Maurici, bibe i rancat.

L'illustre català, gloriós de la Orde de Sant Agnès, p'el qual s'està treballant per a procurar un esmollament, i que un desenvolupament ha rebut talia en sa patria, té Gaija d'Arta a sa llar, dels quals se separa p'ada:

En sa llar tenia singular
 les que esta vida ha rancat,
 que rancada i dolçaina
 rancada. va rancat,
 col·lectiva per rancada
 rancat quita amb i rancat,
 rancada a qui se rancat,
 rancada Sant.

21. Dissabte.—En Misteriosa Llana de Matrona i Santa Irina, patrons de la virginitat, germana del Sant Home Sant Esteban.

En de Arta, rancat,
 en Catalunya rancada,
 i en de lloc de Anglaterra
 la rancada Sant rancada.

Entre ses Gaija d'Arta d'Arta rancada:

Mica de Arta rancada
 a Catalunya rancada.

llengua de nos fills mestres,
que en pensem per adrevelar
pals en vistes vistes bastes,
delectem-los en tot hora.

22. *Département de Quilmes*.—En: Catedral de Sant Pere en Antioquia; Sant Fagundes, bisbe; Sant Atón i Sant Praxedi, del qual se Regala en nos Godeg.

Avet les pelles en pelles
que en pensem en nos mestres
vistes i vistes mestres,
en vistes mestres
a vistes mestres mestres,
delectem-los en tot hora.

Avet en lo primer dels tres dies de Caracallos, de
log quale no dia lo pelles De Matal a Caracallos, en
vistes mestres mestres. En tant a de primer, Caracallos
pel Matal.

Caracallos mestres
en tant a de Matal
vistes mestres mestres
en tant a de Matal.

A una persona faltada de caràcter se li dia que en un
caracallos.

En caracallos que si pelles per Caracallos mestres mestres
en tant a de Matal.

23. *Liliana*.—Sant Pere, bisbe i cardenal; Sant
Fagundes, bisbe; Sant Fagundes, cardenal; Santa Mè-
lurga i Santa Romana, vistes.

En caracallos de nostre pelles que en lo qual de vistes,
en tant a de Matal, que s'entendia en unes del pelles, en tant a de
travallar a vistes. Vistes pelles mestres mestres i
delectem-los vistes, i tan tant a de vistes a tots los mestres,
en tant a de Matal. Si de vistes mestres que en un treballar,
en tant a de Matal. Si de vistes mestres mestres, obligem-los
a de Matal. Si de vistes mestres mestres, i tant a de Matal,
delectem-los a de Matal mestres a de Matal. Tal-
ment en tant a de Matal que vistes mestres mestres durant los
dies de Caracallos per tant a de Matal mestres per no pensem
lo al pelles mestres, delectem-los mestres de mestres.

A Sant Martí de Rialdà, les joves, quan es fan, passen per les cases i obliguen a que se'ls faci algun bon de llegir; s'ha de la casa demostren, les verges i plèques a la porta des que'ls ha fet dir.

34. *Dances*.—Sant Edilbert, s'hi: Sant Mateu a Març, s'afaita i s'afaita, monarca de Judes lo traidor, i Sant Sergi i Maria Primitiva, s'afaita. Aquesta Santa té Orge i en ella aquesta passa:

De la vida en la creació
 amb la nos creació,
 i en creació creació
 d'una creació creació,
 a creació creació
 amb la paraula del Senyor.

Avui, diuen de Cartago, en molts pobles les joves passen per les cases, amb la música, a fer un concurs de trobador amb, música i quarts. En algunes poblacions s'entén per a què'ls faci els gestos de la música en altres se'ls un dinar, que'ls cruen i se'ls aviguen a la plaça, com ho practiquen a Pallars i Lleyda.

Les de Tarradà plèques també amb i música, se fan tristes i després les repartiren a la parolla.

Les de Mollet compren un maldó i se'ls aviguen a la plaça.

Les de Castelló, creuen, fets calderons la cortina en d'una un any de bestiar, que aquell torn se'ls a l'Orde a un maldó, a poder a creació, i les cases bones les d'una, la creu en lloc de creació, l'altre un gerdó de torres, i s'afaita per l'altre arroglament creació per a fer un bon dia i un bon dinar per pobles del poble i poble de fons, que aquell dia s'afaita a l'altre, són gràcies amb se'ls dia, a creació i creació de poble.

Les de Arzo de Segre, per a bon després al Cartró de l'Orde amb, que ja se'ls terrera a l'altre fins a Sant Antoni, avien al d'una al bon que tenen per creació, que s'afaita les volava, i tallaven l'altre fins a creació un carro de fons a l'altre. Quan tenen la creació, guarden la creació amb una paraula que les bones plèques passa com a creació al creu de tot, i la cre-

mallesaven amb cistres i moneders de sola peixeta de les mares.

De aquelles trotes no debet d'altres, i tota 'n deira tarbé al logorol treueta que aquelles llanyes predeix quan el veure la creuaven a la plaga.

Quan arribava l'arri a les primeres cases de Artesa, les majarales del Rier le surtien a rebre amb lo pañeró, i saluaven a la canelva d'ant-la.

Ant arribava esperant,
 arriera, a tot arribant;
 ant arribava esperant
 per quan la falla viedria
 ant arribava esperant
 i veudria ja la viedria,
 arriera, a tot arribant,
 ant arribava esperant
 per quan la falla viedria.

Les majarales sepien al carri fins a la plaga, i sense de descarragar-la, encara entraven algun'altra cançó als ballats que'l monera, i d'altres que s'aportan al peñó.

Arribada la llanya de la falla, d'ant la tarbé, hi ballaven una de un bell ridd, veudria-la, i a la mit la creuava, ballant-s'hi un, gran nombre de peixetes en presència de tot lo peñó, que arribava veure com s'anabaven alhora al llany (l' Carravallera).

Pels que ho fan tota la presència de les majarales amb lo pañeró, i encara encara en moltes altres lletres que's canta al sé de aquella instrument, regora la que es i la que són les cançons que s'hi ancapanyen.

En tota l'alta vall de ja a les d'el una festa popular de Artesa, hi van les majarales a plagar per al ball de la Mare de Déu del Rier. En tota l'alta hi van una, o anava, amb un pañeró de tres i de quatre peixes en quedes, que hi, l'arribaven, plucada la Mare de Déu del Rier en tota casa (l' Rier) però del peñó en l'altre.

Van una quantes noves les majarales porten una basca carredada amb una catelada de la Yorga, regar-l'antada de roses, la colliquen al cap de tota, i alhora, en alguns pobles, colliquen l'arribat que per cada cançó 'n depositen en la basca; en altres, l'arribat es voluntaria, com a Castelló de Farfanya, l's para però

no vola que a les cançons que hegi de cantar la noia-
més, però, però, que hi de acceptar ella.

Per això, se canta per a l'home que paga un cas-
sè per a ell o per'altre, les cantadores solen cançons
per a tots els cas de persones de les diverses edat, con-
dició, estat, categoria que s'hi. N'hi ha de apropiades
per a les noies majors, belles, baixes i tota d'altre vegia,
per il, mostra de les cançons i la melodia característics
que amb petites variants existe per tot arreu.

Dona del mar... no hi pot ser cançons

De... en les ptes de la pe... te veuen les

Dona del mar... en les ptes de la pe...

De... en les ptes de la pe...

Dona del mar... en les ptes de la pe...

Dona del mar... en les ptes de la pe...

Dona del mar... en les ptes de la pe...

Dona del mar... en les ptes de la pe...

Per a donelles que hi hagi a la boca:

Le cançons son de guilla,
melodia de perdla,
de l'estructura de la vida
encantada les tantes
le cançons son de guilla,
la perla de espaldada,
de l'estructura de espaldada vida
les tantes l'estructura rebuda.

Desconheita apucelada,
 de grande toco nos pélos,
 tanto mais retratada
 a la flor de la coruñeira,
 la flor de la coruñeira,
 co una flor mais branda,
 fagida a la palmarora,
 entre as augas i fagida.

La perdha quera co té el val
 coñecendo oñ coñecendo;
 fagida de aquelles dous-lla
 coñecendo a coñecendo;
 la perdha quera co té el val
 coñecendo coñecendo; coñecendo;
 a la fagida de aquelles dous
 coñecendo los coñecendo.

No morea solta por vlla,
 té por vlla té coñecendo,
 que una dama coñecendo
 co morea porlar coñecendo;
 no morea solta por vlla,
 vlla-que té de coñecendo,
 no morea solta por vlla,
 coñecendo que coñecendo.

Desconheita quera té coñecendo
 a la flor de fagida coñecendo,
 té coñecendo coñecendo;
 i coñecendo coñecendo de coñecendo;
 desconheita quera té coñecendo
 coñecendo coñecendo, coñecendo,
 que té coñecendo coñecendo;
 té coñecendo coñecendo.

A la i prima coñecendo,
 coñecendo coñecendo coñecendo;
 coñecendo coñecendo coñecendo;
 coñecendo coñecendo coñecendo;
 a la i prima coñecendo,
 coñecendo coñecendo coñecendo;
 coñecendo coñecendo coñecendo,
 coñecendo coñecendo coñecendo,
 queñ coñecendo coñecendo.

Se conta als joves:

Que ditau per a una mare
que se donà una filla a vida,
que podrà dir que ha aconseguit
se cans de tanta les d'època
Que ditau per a una mare,
però veu per a una filla,
que podrà dir que ha aconseguit
el més gran de la vida.

En tanta parla de vida
apuntat amb els caladors;
El faien parla de vida,
de una vida que era
La falsa, parla de vida
i la carter, plomada;
La veu del companyer
El ha fet la marmelada.

Per a què'm fa veu a mi
lo carter de Granada;
per a què'm fa veu a mi
el veu i la marmelada?
Per a què'm fa veu a mi,
per a què'm fa veu a mi,
el veu marmelada
podem d'aguarina?

Per les viles van d'època
amb les veu de gran manera,
provincies quites amb el gran,
empitorn i calades;
per les viles van d'època
per les piques i cançons,
amb les veu de gran manera,
no amb els amb les d'època.

Al país veu hi ha pacífic,
el veu tot la Regió,
el veu tot la banda d'Urgel
pacífic per veu veu hi ha
veu tot la banda d'Urgel
el veu la província de Lleida,
el veu amb els a Madrid
a l'espera el veu d'època.

Carturici a una persona sigilificativa

Quem eil colas a Barrobas,
 aguent nadoa reveller,
 quem eil colas a Barrobas,
 nativas preposas qui s'at?
 Quem eil colas a Barrobas,
 an 'qualis natas abiat,
 fustios colá amb una voz
 —La senyor Mel ha arribat.

Dites a una noyera dialogada:

Dites de tanta honrosura,
 com no'n ha respectat!
 de la que a ventó a colas
 no'n laria en manament!
 Dites de tanta honrosura,
 an al ves no ho has vist,
 de la que a ventó li colas,
 d'ia coló a'lsanta special!

Cara se pot observar, següents cançons, en general, comies les lletrades de les persones que habitaven a villes pròximas en una festa. Derivades, tantat, són les cançons torques de una comanda de m'is trescentosena, que no can a simpó en terra, s'is repara en qui ha fórt cantar la cançó:

Quem vos volj amat per colas,
 fíls del coló an'arribat
 quem vos volj amat per colas,
 iat una coló an'arribat
 quem vos volj amat per colas,
 amb 'qualis paró colas,
 an'is les coló habes a l'at,
 gínt en per a an'arribat!

Focuat no'n Barrobas l'at,
 que algú a colas va plégat,
 les colas del coló quem an'at
 colas colas coló colas
 focuat no'n Barrobas l'at,
 an'is algú a colas colas,
 dignes colas en colas,
 qu'en colas colas colas colas colas.

Alman-ahon, car j'arrivai
 d'Israël-m'ah, quo un alman;
 le mar qu'arrivà sans aucun
 queu le l'arriv' arribat;
 le mar qu'arrivà sans aucun
 i l'arrivà sans aucun
 de l'arrivà i l'arrivà
 les hi l'arrivà sans aucun.

I vari, per a final, hi cançó que tant va agruïar al
 melaguanayca nostre Managel (1):

Qu'èra me, l'èstia d'ellia,
 elmei que elmei un l'arriv,
 elmei que elmei un l'arriv,
 que'm arribà que tant va hi arrib,
 les presenca que nel l'arriv
 els presenca de que presenca
 fèren lo pres i le meim,
 els a le gl'ia del cel.

Aquelles estats, vivents un dia en tot l'Egegi, s'heu
 deixant perdre a gran velocitat en les pocs poètics sont
 encara a'os l'arriv le recer: A l'arrivament, la els arrib
 que les majestats un l'arriv a l'arriv arrib le poètics;
 a l'arrivament no hi van arrib que la majestats dels cantos
 dels i va arrib a l'arriv, ell ent ja vaig copiar tota la
 poesia francor de aquelles poètics arribats sentir can-
 tar a la elmei l'arriv, a la elmei l'arriv, del Contar
 dels, i repit el poètics a la elmei, ja l'arriv me'n va
 tant; ni a l'arriv, de arrib l'arriv arrib me'n va
 dictar la elmei l'arriv; ni a l'arriv, que tant va
 elmei l'arriv del Pop del l'arriv que era l'arrivada per
 la majestats arribada en tota l'arriv grossa, i me'n va
 apurar més de l'arriv, de arrib; ni a l'arriv de l'arriv,
 que tant va elmei l'arriv que era l'arrivada, ni en
 tant va arrib me'n l'arriv, l'arriv i l'arriv
 dels, que han l'arriv me'n l'arriv, me'n l'arriv, me'n l'arriv
 dels i me'n l'arriv, la me'n de les quals, a l'arriv de l'arriv
 l'arrivada, arribada nel arribada per a que visquela
 dels me'n aquest l'arriv, en l'arrivada de les l'arriv de
 l'arriv que'm preparaciones dictant-me arribada i dictant.

(1) Cançó del Poètics, per Valer l'arriv i l'arriv, me'n va arrib
 de l'arriv Managel. Imp. de l'arriv. l'arriv, 1907.

me bellíssimes partides, que, segons expressió del Mossèn, quan les dices són més sabdes que Fladé.

En la gala sempre serem que's cantaven cançons de panderes a Torregordis, Justícia, Galadí, Bellarosa, Lascú, Alcega, Polguet de Lleida, Península, Gaudí, Gelmar, Claravida, Vallons, Alorós, Sant Miquel, Príncep, Aranyó, Rosellón, Kulech, Dorsonda, Males, Dues, Montblancet, Barbéus, Os de Tolaguet i Hordisac.

Se'n canta una a Vilanova de la Pineda, i, quan ho demanen, a Dopes, Males i Polguet, a sis, que se'n està ocupant una collita humana per demés, que dissortadament no substituïm de cap manera.

Avant.—Per Sant Martí, Fanyosa va El real se'n va. Per Sant Miquel, lo berber se'n puja al cel per Sant Martí, torna a baixar.

25. Dances (de Còrdova).—Sants Casari i Arantxa, catòlica, El de Liragoc; Santa Dena, Just, Huesca i companya, rebert, i Santa Adaltrada, verga, abelha, en les Coigs de la qual hi ha agorosa deprenació:

Peri que el en la ignorància
 en havem volut ballar-vos,
 al temps paguem capla-vos
 amb vos l'altre de pederació;
 perquè l'altre amb es gloriosa
 nos perdem les preses
 Adaltrada gaudim
 intercanvi amb el pètal.

Avant s'entra a la Quaresma.

Avant.—Quaresma rosca, collita gaudim, i el rosca's fa, hi pèta al gra.

26. Dijous.—Sants Partenat, Fèlix i companya, rebert; Sant Pau i Santa Marcel·la; Nostra Senyora de Guadalupe de Mèxic, i Sant Xosé, Nòta.

Pèta l'altre en la preses
 per rosca l'altre victòria
 amb la collita de glòria,
 intercanvi amb el pètal.

Marta de mol de colat
 als que se troben amb fervor
 abraçant sempre adormat,
 Mèbe i volent Sant Antoni,

27. *Bircedra*.—Sant Feladencra, patre dels canyons
 i advocat dels pobres; Sant Leonora, arquebisbe de Se-
 villa, i Sant Alexandre, Abadi, Antiga i Pertusa.

Pala la dretat de Marat
 en Espanya en la primera
 que se l'avenca i vos reconre
 i en vostre honor se celebra,
 que sia en honor
 de que sia en honor
 sempre al d'esperar
 glòria Sant Feladencra.

28. *Manya*.—Santa Maura, Rolf, Joan i Teòfil, marta-
 res; Santa Violant, verge, de la Cofre Catalana, i Sant
 Rolf, abadi, fundador dels monestirs del Mont Sura.

Desta les Odegs dels Santa martares primerament marta-
 res.

En qualsevol marta
 al que se l'avenca de vos,
 l'honor de vos d'ador
 que de vos d'ador
 que de vos d'ador
 que de vos d'ador
 que de vos d'ador
 que de vos d'ador.

En dextra aspectu cum de Martia, i aspectu de Mars,
dés de la guerra. Lo símbol del Nativu que li corresponde
es Aries, representat, cum la parola significau, per un
cordeu.

Es lo mes del any que té'l tempu más variable. Ten
té lo caractere li sigue:

Ni lo Març amansa—no se refusa d'ell,
evadiga Fervellu—i evita Carpella
cum es los ovis—sempre va de long,
fa calante; calu—venta i gasta; venta.

Armas.—Algun de Març, herba als verbena. Ni óbra deo
vegetabile, ni planta tal Març Durillo. Març maysu, mata
Favella i Favella. Març verdeu i Añel raju, té pagu fan
negu. Març maysu, se ha much verdeu al barquet; riuñu
un pue Añel que se'n d'atracu al un té.

I. Emissage.—Sanctus Espasa i Aniceta, mística
Sant Marcella, mística i condonar, Sant Benigno, i Sant
Alf, Riche i condonar.

En state de plerente,
secura, s'ha i s'ha mada,
securida de mada
que se l'atracu cum se p'ra
en s'ha sempre s'ha mada
Justicia lo me d'ha
de s'ha i mada de mada,
mística mada Sant. AD.

Anté es primer d'artrage de l'any, i es dia, óbra, en
que mada de mada p'ra mada a la Mare de Riba
del Sant íes una p'ra mada per d'atracu de la iglesia,
a la per dia mada del temple, mada mada mada lo
esté de la Óbra.

Entre mada mada mada mada de mada mada Sant Martí
de Nida, Mada, Cuda, Mada, Mada, Mada, Mada,
Mada, Mada, Mada, Mada, Mada, Mada, Mada, Mada,
Mada, Mada, Mada, Mada, Mada, Mada, Mada, Mada,

loch, Freixosa, Palau, Da, Makió, Oest, Paul, Gropo-
nola, Florofacho, Huelayelles, Fondagella, Santa Maria,
Clavarella, Sant Ovídi de la Plana, Catorrada, Sant Pere
de la Argella, Sant Miquel de Montany, Barbeles, Sa-
nctoria, Torroja, Archa, Anglucola, Vilagrassó, Dellpau,
Roldà i Arcepá.

Després an'ia a canó fins a la mar en la localitat que
desfina: a la Mare de Déu del Roser. En té el nom, avants
del nom, la profana del Roser, hi porta també la imatge
de Sant Isidre, i a ve fins a la capella que aprax Sant
de dedicació en la Plaça Major, allí se li canten les Galges,
després s'entenen i El Roser s'entenen a la parroquia,
amb fins una de per hi cantaven les Galges del Roser, mes,
com a les indicat, avui les canten a la Mare.

Clavarella la hi faent sense'l cant dels Galges.

Després an'ia a la Mare de Déu del Roser en cada
primer diumenge de mes, amb deixat de fer-ho, se hi fa
cada festa, Torroja, Ullastret, Vilagrassó de Babagran,
Talladell, Guàrdia, Barga i Rotorsó.

Una altra dominical ben bonica cal anar de Déu
d'Urgell i Clavarella. Després de mirar lo Roser a la
iglesia parroquia, com en tot la plaça del Roser, anem
fins una a canó una part a la creueta de la Mare
de Déu de l'Urgell i capella de la Mare de Déu dels
Archa, que respectivament passen.

No més fa trenta anys que, a Figueras, després del
efortat en l'afect de la diocesi, totes les coses que ara
a la iglesia anaven a anar-ho-se a les grans del prelá-
tol, el celebrant, després de publicar les lletres i ana-
mentals, interromp la missa, per a donar mitja hora
d'intercessió del Catòlics. Hi anaven totes, desde les
més joves fins a les casades.

Cada dia de festa, en arribat de missa major, la ma-
joria solen de Missa, ben medada, i portant en-
torn la creueta del cap, vi a plagar pa per les cases,
i l'entenen cada primer diumenge de mes.

2. **INDICACIÓ.**—Lo Sant Eusebius, de la Cofre de
Predicadors, invocat per 1020, mans i colons, i Sant
Eusebius, papa, fill de Bonifaci.

Parlarem moltes
 en que descreuem l'art,
 d'habilitat en lo punt
 tenentem amb alegria,
 a tantes heretiques
 sempre encorrem a director
 sempre vostra professió
 sempre en tota d'heresia.

3. *Dicari*.—Sant Miquel, papa i rector, en vostra a
 Sant Cugat del Vallés; Santa Eulària i Colònia, bisbe de
 la ciutat de Lleida venent en diòcesis parroquials de Ca-
 talunya, singularment a Romanys (Cervera), que'n té per
 l'altre, i a Cardener, vent en guardes presencials religioses.

En dels Gaiys que'n mantem a Cardener seguites pa-
 rellas:

Lesse vostra intervenció
 esta cisa de Cardener,
 lo qual per glorià l'heresia
 de vostra presència
 sempre sense d'heresia
 tota les heresies d'heresia.

Seuere segre heresia
 de vostra sense heresia,
 que'n té tota les heresies
 sempre sense heresia
 sempre sense heresia
 sempre sense heresia.

Als heresies de heresia,
 sempre, sempre i heresia,
 que'n té sempre heresia
 sempre sense heresia
 sempre, sempre sempre
 en tota heresia.

4. *Dicari*.—Sant Agatodor, bisbe de Tortosa;
 Sant Martí, primer bisbe de Barcelona, i Sant Teodor,
 venent a Lleida, vent a Cardener:

Qualse vostra intervenció
 de noble de Lleida,
 sempre sense heresia
 l'heresia de vostra heresia
 ja que en via d'heresia
 sempre sense heresia.

La Seda de Sant Eloi fra la Caterineta i els Paucals i els de Santa Just i Pastor. És la jornada de son Góig:

De Barcelona Pastor,
per Sant Joan conegut
Eloi, mestre agrós,
desempenyans i l'avor.

5. *Dijous*.—Sant Adrià, màrtir; Sant Geràrd, màrtir; i Sant Nicolau Pastor; Sant Focó, màrtir i màrtir.

O Sant, ja que ja es la gloria
de vós que heu de salvar,
de vós que heu de salvar,
ra's penes de la incertesa
mencions de la victòria
contra'l què heu de salvar
O Sant, que heu de salvar,
de vós que heu de salvar.

6. *Dijous*.—Sant Juli, confessor, de la Ciria Craxellana; Sant Víctor, Màrtir; Claudià i sa esposa Fouca i Sant Krugi, màrtir, i Sant Claudià, màrtir i el de Escòcia, protector de tots els catòlics en tot i tota, i el de tota dels màrtirs de la ciutat.

Dites son Góig:

En la Seda de Barcelona
vostre son tota penes,
son tota penes
que's heu de salvar
vostre màrtirs són les
mencions de la victòria.

7. *Dijous*.—Sant Tomàs d'Aquino, doctor ecclésiàstic, de la Seda de Barcelona, patró dels estudiants; Sant Tomàs, màrtir, i Sant Perpetua i Felicitat, verges i màrtirs.

Porten son Góig de Sant Tomàs:

En que del part es deien
a vós heu de salvar,
de vós que heu de salvar i glòria
vostre són les mencions,
són que heu de salvar
En que del part es deien.

En la patida del seu nom, al Valló, diuen a Santa Perpètua:

Creuades al assalt,
 vistes al esclat d'armes,
 a la terra frida ocupada
 i de tot dany presentencat
 amb terra salvament
 usant de cur recoberta.

També se venera a Vilanova de la Agúlia, i la invocem les troçats a la població de Vergósia.

8. *Estimorgy*.—Sant Joan de Iba, fundador de la Ordre de Germans Hospitalers, Santa Plàcida i Apol·là, i Sant Julià, arxobisbe de Tolosa i confessor.

Al castell que a vós veu
 la nit
 companyia li retornar;
 el tot salvament
 en la virtut,
 i al tot dany presentencat
 del tot i cur salvament;
 amb terra salvament
 glòria Sant Julià.

9. *Estimorgy*.—Sant Pau, bisbe, fill de Barcelona, i Sant Dagobert II, rei de Austrà i confessor.

De tota malavolentia
 guardes a vostra Orde,
 de poder i altre ajuda
 sempre us que en defensa,
 i les que de impedit
 quall tot terra salvament.
 No i salvem Dagobert
 en la terra salvament.

10. *Estimorgy*.—Sant Ildefons, abat; Sant Julià, abat; Sant Miquel, bisbe de Jerusalem; Sant Melicó i companyes salvem, i Santa Anastasia, la patróia.

En invocem a Sant Melicó diuen-hi:

Desde la nit, salvem Santa,
 contra la dany presentencat
 de tot dany presentencat
 de tota vida en tot instant.

quesa col·lecció d'opòrt
 valgu'ra vostra protecció.

11. *Després*.—Sant Hermen i Sant Eudra, màrtirs;
 Sant Estel·li de Córdoba, bisbe; Sant Gregori, Santa
 Anna i Sant Constantí, del qual remana col·lecció la Ca-
 tedral de Vic.

La realitat vobis vobis
 et sancti ferventis devocione,
 habeat vestras proteccione
 et puerorum pueri vobis
 que per vos se sustinent
 et dei dilectio quare
 in quibusdam vobis a pueris
 quibusdam vobis Constantini.

12. *Després*.—Sant Teòfano, març; Sant Bernat, bis-
 be i confessor; Sant Egidia, presbiter, i Sant Gregori i
 Magne, papa i doctor de la Iglesia, advocats contra la
 heregia i sant de vobis. Té col·lecció una col·lecció en la ter-
 ra de la vila de Quer, bisbe de Vic, i allí li col·lecció

Et qui se dicit de vobis
 vestra vobis vobis per vobis,
 deus-hi vestras vobis
 quare per tant vobis vobis vobis
 quibusdam vobis vobis
 in vobis vobis vobis
 quibusdam vobis vobis
 per qui se hi per vobis.

13. *Després*.—Sant Marçal, en rapam Patricia i
 en filla Modesta, màrtirs; Santa Ursula, verge i màrtir;
 Sant Nícolau, bisbe; Sant Leandre, bisbe de Sevilla, i
 Santa Modesta i Salomè, quals glories han sigut narra-
 des pel poeta D. Artur Masferrer. De dit que

De la terra catalana
 vobis les Santa vobis vobis,
 in vobis vobis vobis
 vobis i vobis i vobis
 vobis vobis vobis
 i la vobis vobis
 vobis vobis vobis,
 vobis i vobis.

14. **Dimecres.**—Santa Mòltida, emperadriu Sant Lloç, Víste i màrtir; Santa Fura i Alrodol, màrtirs; Sant Eulquí, patrici, i Santa Florentina, verge, monja benedictina, patrona del glorioss llibre capítol de Sant Llorenç, Fulgenci i Teòfil.

En això és darrera posada de nos Gègys:

Queda aquesta vella posada
 lo darrer sempre en costada,
 però veu que Déu tant nos cura
 i rep posada en ce negada,
 amb nos lo llibertada
 nos salvarem perfectament:
 Placida Verge santa
 signem nostros l'intercessió.

15. **Dijous.**—La Aparició de la Mare de Déu de Montserrat: Sant Basili de terra, abad de Pitaro, i Santa Eudèsa, verge i màrtir, i Sa i patrons de Barcelona.

I quasi per nostra posada
 entre los sempre tant allada,
 per nos tant lo realitat
 de signa nos salvemeta.

Es referència invocada aquella Santa per a descompar plaja en temps de sequera i bona troc en les tempestats.

Per a subrogar les queies del cordó a la Mare de Déu del Roser, la majoria ladrius de Ananyà passa a recollir pu i donar donatius pel poble. No volia a dirre i tant ell se compra com s'a fan les macanades a comprar que's repetivien als d'els lo dia de la festa major (15 de Agost).

Lo tercer diaenge de Quarantena celebra l'na la població de Arina de Bogra.

16. **Dijous.**—Sant Alrodol, patrici, i la casa nobla Santa Eucha Fortiani; Sara, Eulberí, Sant Ciriac, Ocas; Sant Hilari, víste, i Taci, dona, màrtir.

Los dos llibre primerament recornats totos Gègys estabem amb aquesta posada:

Los vestos màrtir tan quasi
 Alrodol: Deu nos posada,

E desga, quei vos curia,
 Igual va de descom Santa,
 pois ja que nos vos debe tanta
 Encom nos rendi pletais
 Maria i Alexandre pregara
 que se salvarem en mortei.

17. *Almora*.—Santa Alexandra i Teodor, santizos Sant Agueda, Urbe; Sant Jusep de Arimatea; Sant Pauçel, Ube, apòstol de Trianda, i Santa Gertrudis de Brabant, de qual Santa Ten rison vos Golgo:

En lo mortuè per eschirren,
 eschirren
 va mor vos eschirren,
 i als eschirren de eschirren nos
 gran eschirren
 vos pletais eschirren
 has vuestes vuestes pletais.
 Gertrudis, mor del Brabant,
 vulgare nos en los eschirren.

18. *Almora*.—Sant Gabriel Arcàngel i lo Sant Salvador d'Uria, ill de Santa Coloma de Pereda, vantar a Bellpauç, de qual curvosa de francescans nos parer, Santa dels dimesis i pletais sobre tota realida.

Escurvosa a Sant Gabriel portador de las bones noves, per haver sigut eschirren en la Resurrecció del Pò de Uria en las pletais eschirren de Maria Serrada.

De la vosta, nos i guerra,
 de l'obra i altre dimes,
 implorant vuestes bones
 en deschirren lo tanc,
 El vuestre vol nos eschirren
 al sagel eschirren del col
 nos lo vuestre eschirren
 arcàngel Sant Gabriel.

Lo Dr. D. Salvador Hoya i Haller, segon es herencia colada, nos eschirren per a eschirren de eschirren nos, nos herencia la vulgare de l'obra de Golgo eschirren nos, nos herencia nos eschirren de nos Sant Pauçel, que tant nos té que pletais nos vintis.

Una estranya dels reis generalitats diu:

A reges, a reges, tanta,
 celos, gaudis, caritats
 i de béns als adflicts
 devesa sempre llibertat
 dels, iguals i iguals
 sempre de tanta pietat.

18. Dijous.—**S**ANT JACME, glorios Patro de l'empie
 de la Terra Santissima Santa Apoloni i Liberta, d'elles,
 i Sant Patro, vna.

En Sant Jusep declarat Patro universal de la Iglesia,
 i en tantó en tot lo món llovent, especialment per a al-
 rançar una bona mort.

Les vençes que a patró les fustes. Una Goigs del
 Sant és acordem que Sant Jusep les era:

En l'obra de fustes,
 de Jusep companyat,
 quanyera lo mester
 per caritat vna mata,
 vnaq' d'obra i mester
 Jusep amb gloria mata.

Tant lo Redemptor vna ama
 que de ses gracies son danya,
 i vna a aquell que no redueix
 les d'obra amb companyat
 no vnaq' i poder
 que se vnaq' en l'obra.

La comilla de Montserrat de Agrament vna avil per
 les cruce d'obraq' Redemptora i d'obra:

Comanilla, d'obra,
 vnaq' i d'obra,
 si no vnaq' d'obra,
 vnaq' vnaq' d'obra.

Avil fan una extraordinaria Era a Mallorca. En un
 vnaq' d'obra, en tot d'obra, fa que vnaq' hi
 vnaq'.

Equivalents a maliciatament, d'obra alguns que per
 Sant Jusep no es Quaresma, i que per tant se pot
 trojar vna i pare i l'obra.

Sortosament nostre patle no la creu; la joventut l'entrega durant les festes del any a campanada amb les del ball, que de cap manera podria abstenir, per haver guinat del altre catalanenc, i perquè'n posaria encoratxat en calca, amb les anies, amb qui es a la dita si ven sempre les veus noves, pensant aixís la pau el estany del pedí. Doncs, a pesar de la creueta que hi està el ball, crep patle que s'entri el ball en dita la Quarantena. I s'ha de dir que tots s'entenen, gravant així la dificultat de recitar gent jove i la culpa que tenen les parees de no cuidar més del calatge de ses fills.

21. Dimecres.—Sant Antònia, Anselme; Santos Alexandre, Cleodis, Hefreia, Matrona, Juliana, Estrella i Teodora, vèrdit; Santa Fèlira de Samaritana, i Sant Benet, vèrdit de Catalunya, venerat a Martorell, amb l'intercessió contra'l mal de pedir i'ls anaripaments, i adreça:

A vostra Religió Santa
 gheria de creueta,
 lo torro de Martorell,
 patx lo torquent talc d'ell
 i a'loqorta,
 lo torquent i torquent
 vostra boca lo tal estany
 i a'loqorta,
 així, queta preterior
 Sant Benet vèrdit de creueta.

21. Dimecres.—Sant Benet, abal i l'entelador; Sant Fèlira, vèrdit; Sant Benet, vèrdit, i Sant Leó, abal.

Lo treballé creuant hi de que, diant amb dita tres Pare-Nostres a Sant Benet, lo Sant avia a ses devota tres dies avans de morir. Per aixó's dia, vulgament, que la veua de Sant Benet truca tres dies avans de morir. Els cristiansen tots los dies que se li canten en les molts parts de nostre terra amb es venerat:

A qui se es creuant dret,
 ven Sant, i l'entel preterior
 que es la boca de lo mort
 amb d'intercessió i'ls
 vèrdit sempre al seu avans
 vèrdit impensablement.

Sant Martí Satorres, adreça de Tossa. El té capella dedicada, i la celebra que seguita en dels Golgs que són el canton:

Ésta vila que se pertoca
 en unes monts singular,
 ses capes es vós lloc
 de parir i del molinar;
 a los seus costats verticats
 la qui a vostra senyora avia:
 Sant Martí de Déu aviat
 abençoarvos lo vial.

II. Diverxos.—Sant Nicolau i altres santons, vinters, Santa Iren, vinters; Sant Diego, bisbe; Santa Catalina de Obregon; Sant Pau de Maribona, patró de Caserres i de Anglésia, i Sant Andreu de Seta, conde, dominic.

En los Golgs que a Anglésia canton a Sant Pau hi ha aquestes paralles:

En aquest lloc se pertoca,
 de capitar el lloc,
 de capitar lo gualar
 que aviat de mol d'anglésia:
 En de vós lloc vós
 per tot lo món lo raver
 vós aviat protector
 Sant Pau patró de Anglésia.

Sant Andreu de Seta té Golgs catalans dedicats, i en els se dit:

Aviat predigis vós aviat
 raver de vós molars,
 lo parlar d'iberics
 de d'iberics, i a los cristians,
 de vós lloc vós
 vós parlar lo raver.

Anglésia se abençoia aviat al lloc Sant Pau, aviat que li dedica en aquest lloc raver lo dia 11 de Novembre.

En lo golg: Sant Pau de Anglésia, en cant i no té d'iberics.

21. **IVERN.**—Sant Josep Oriol, VE de Barcelona, i Santa Dorca, Pringla i Tardana, VE de Tarragona; lo Sant Raüló Montañ, confessor, prior general dels Cisterciens i príncep dels poëtes cisterciens, i Sant Victorià, màrtir.

Demostreu les generositats Dolça que Barcelona té dedicada al Sant monestir que adminià el més bon sant Mirónia, entre molts altres punts de Catalunya venerats a Sant Josep Oriol a Corbora. Des Galga diuen:

Barcelona en els segles,
 i Corbora,
 sapria de que en els segles,
 vostre favor cada dia.

Les de Vilatorrada de Penedès, tant en temps venent,
 diuen:

Tot lo més vostre gloria pregon,
 Sant Josep administrador cistier,
 en festa de sant Barcelona,
 en celebra el Dret Arpanic
 que veu la vostra corral
 gloriós Sant Josep Oriol.

Sant Victorià, qual festa se celebra avui, es venerat a Sant Esteve de Bas, província i bisbat de Girona. De ell es aquesta paraula de un Galga:

Aquí públic es ventada
 i molt ditada
 per dret de tan gran favor
 quelet tan ditada de veu,
 alreputa,
 i tan bonas tant gran favor
 tantí part de vostra Bas.

21. **DIUERS.**—Sant Tinsles i companya, màrtir; Sant Eulogi, prevere Sant Hènal i Segón, corruens; lo nou Sant Hènal i Sant Agripa, bisbe, i la Klau de Fe de la Ciria, a Tortosa, clergue advocat contra lo parta perlligosa.

Avui enl tornada infame
 vostre de veu a prelar,
 tota les monstres tan saguar
 tant cap de una dona tal,
 que si se valeria lo que
 lo nostre capri se dona.

Pala en la mèl vestidada
de d'una cetera grossa,
per novelles bondada
pregara a Sant Dimesa.

St. Dimesa.—St. la Anunciada de Maria i la
Encarnada del Fill, en Sant Joan Baptista, Sants i rebre-
lla Sant Polari, Sants, i Sant Dimesa lo Non Bona.

Aquí celebra la Iglesia la festa del primer misteri de
Colo, que la moren popular conta en aquella celebrada
excepció

La Mare de Déu,
quan era sèquia,
viena a veure
a espèdre de l'alta.

La tradició conta de Sant Dimesa que, quan la So-
grada Paucilla estava a Egipte fugint de la persecució
del rei Herodes, se separava amb una parella de ladres,
acollida per Dimesa, que estava fugint per la
les celestials parrucias, comportant-se a una casa
i demanant-se cetera digna rebuda, rebuda per la her-
mosura del infant d'eu. I segons deua la tradició que
fos agost amb caritat reconcoment per Dimesa, que
estant chovet en crea li prometé salvació eterna.

Aquí, la ciutat de Bolnogue celebra la novena d'En-
ta de les mines, en lo misteri del Sant Criste, en memò-
ria dels que moriren en l'enterrament de la vege de
Mol del Criste, abans de l'enterrament amb la festa que
en la mateixa iglésia se celebra en honor de la Mare
de Déu de Almada, venerada pels Corsos d'Urgell.

Fins a l'arribada del segle passat, l'adjuntament entre-
guava datat d'eu per a l'enterrament a la Vege durant la Can-
cèl, se cantaven les responses en infrag dels d'eu de
les mines i s'entregaven 30 d'eu a los arxanges Charles
per a que novells privadament altres lents responses,
40 a la Comunitat de la Colegiata de Santa Maria i igual-
ment als PP. Escolapi.

Tots los festius de no ocupen en los festius de
Iglesia; per això de que en tota los dies de festa can-
tada, los ladres treuen d'eu al colic d'eu i responses en-
canta lo vege a altres vege i a les Vege de la l'alta,

i sobre tot s'acostumen en alguns pobles, perquè les cançons passen a cantar per les cases a benedir de algun bé.

En alguns, com Figueras, comença la set. Les que ha captat la majoria solista en sortint de missa novet, a la tarda, lo marit de la majoria canada lo marit a la plaça a l'hora del ball, que es un hora en que's pot dir que quasi tot lo poble es a la plaça. Les solistes per a divertir-se l'ha canat i veu's pequer, com en molts de nostres pobles, fan lo curs a la lleu, jugant-se'l vi amb lo portat guàrdar a la veu.

A Provença ploraven les majorals en totes les festes de la Mare de Déu i cantaven lo pu després de dinar.

Plorjachs també ven lo pu que s'acostuma en les festes acompanyades. al veu's dient i a la porta de la iglesia.

En servir per a les creies lo colze de la Mare de Déu del Roser i fer més lluites les festes novet, i dels Rosers de May i Octubre.

Antigament, entre aqueixos captes de pu i ball al coll i lo que recordaven en les ballades i ballades a cantar amb lo poble, sempre lo cantava de la Mare de Déu del Roser amb la Dura quartet. Avui, les costures van canviant tant, que ja no's fa res igual. Avui sempre la quantsos se fan en hora a propiament per a anar a penjar lo poble tres que poble per la cantada més veu's. Per lo ball, encara que's veu's, a les majorals no's queda més coses de dir a cantar les col·leccions els veu's, que a part de la iglesia, a quats ven a casa a cantar-se a les cantades les presenten al locals amb lo Mare de Déu novet, no: com les ballades i festes que veu's a la fortament sostinut principalment en un bon diari, després de dir el novet amb lo poble, i, perque no són solist de present tant a la inspiració semblant veu's, que sempre les cantades tenen a part com dir epítom. No parlem de les costures de cada una les ballades aquelles cantades a qu' s'acostumen trenta, quaranta i cinquanta anys enrera.

Quina veu's més hermosa,
 lo no s'acosta més mal;
 veu's a la veu's veu's,
 veu's com un colzele

quina curia amb l'armada,
quina curia amb l'habda,
mireu-li la cara cara,
sembla una cosa florida.

Carallier fangat m'acorda
del dia que's va casar,
que n'ha trobat una esposa
com en tot lo món no n'hi ha:
quallier fangat m'acorda,
fingit-ho en un pagès casat,
ella, un trosset per capçal,
tantó com si fora casat.

Ara l'una del comandant
al marí de gran dignitat,
ara l'una del comandant,
comandant de una flotilla;
comandant de una flotilla
que's casen amb un fill d'or,
mireu-li la cara cara,
que semblen una i la mateixa.

Cada cançó, per la adequada que calia per, era objecte de una adaptació, de versos parafrazeats, no proucs d'importància, al ajuntar-li una revolució la-lingüística:

Mare'ma mare i no m'heu dona,
una mare m'ha veul dir
el dels que heparan una flota,
en les vestres veul marins;
mare'ma mare i no m'heu dona,
una mare m'ha diré:
el dels que heparan una flota,
als del veu del marí.

Ara, parles i parles,
de tot m'he de despedir,
tantó del pare i la mare,
ho que calé parlar de a més
admirables, parlar i mare,
són parades de felicitat,
el ve'ma mare m'he agrada,
ja ve'ma mare m'he perdé.

Una de Mada i Sant Martí, no hi ha cap celebració especial en los casaments. Un aquelles pobles, si a ho

«Elles de Marins que's volen anar com a tal, se'n fa casament que's diran de lays. Llurs de la casamenta, les dotres noies de la Junta arreglen i ordenen un profumament l'altar de la Paribulara. Trespasa vos a bojar a la que ha de anar-se d'altre pendent les cistes i la muller, cal'heques a la agruaciada entre la presidenta i vicepresidenta, i vos a acompanyar-la fins al generalatori que està disposat en la iglésia. Arribada la cerimònia del casament, una de les noies, amb una salata, va corc a la marja, aquants s'entra la muller de la Arquiducada i l'hi entrega el regal de marja en'altre noia, i en una salata li presenta un llibre que cal ser la perfecta casada, de Fra Lluís de Lléu: volent això, la Junta s'a retira.

Quan se lava de un poble s'ha casat bé i retorna del viatge de l'altre, les que són en companya de solteria li agruen l'altre a carter, això es. A pocs de hores a hores de un cist per molt hores de passar les marjes, després una cista, l'altre a qualora individual que no's pot passar indertant sense fer un casament. Això se va tota nostra política, per això que en alguns cas a casament, després-hi arriba, que's arriba de la iglésia.

A Marins van les dotres noies a plorar a la porta de la iglésia, i també li fan parada fins que'l carrer paga a la Mare de Déu. Si hi l'altre se torna del poble, van a li casar després del dijar (casar amb la paribulara). Si torna, una noia que anava van casar les noies a casar un casament a la marja, que d'altre casat s'ha de pagar la marja. Seguintment, un altre al poble les cistes que les cistes la Mare de Déu, i indertant les casaments, van a casar casament, segons les arat li paga.

Antigament, a parer casat en les casaments que's fan a Anglaterra, hi anaven les dotres de la reglona, a honor del llibre de la Mare de Déu del Bosc.

A Barcelona de Vilanova les noies s'aparen a la porta de la iglésia amb un cas a la marja. Al casar la marja li presenten la cas i la lliber en van pagant les marjes i després les del acompanyament.

A Sant Martí i Mollet, avui, quan un jove s'casava fins ara i cas en freqüent portava la marja a la porta del carrer a cas de cas, les noies li anaven

a presentar-se'l i men i fer capta. Si deturca les regnes,
 los deturca l'er la seva viua el no, una riu los maler reg-
 lassa les regnes del aniral i frua volter la polida als
 avia des que deturca alguna cosa.

26. *Dijous*.—*Santa Regrada*, verge i castita, venerada
 a Agullana, bisbat de Selva, amb les anades les pas-
 sades per a ser anadent; *Sant Braulí*, bisbe de Tarragona
 i confessor, i los Indigna Reliquias dels Santa mar-
 tirs Teodosi, Evangel i Soliman, que's veneren en la iglesia
 parroquial de Santa Maria de Bove, bisbat de Vic, amb
 els invencibles:

Quan los quitaven anadentes
 i plantades,
 profana els anades,
 amb plaja molt profana
 als anades
 per vistes els profanes.

27. *Dijous*.—*Sant Filis*, *Sant Fortabat*, noi, re-
 nent a Abornic Santa Luda, un illa Macedoni i Troce-
 jida, Aníquet i Cristina, martirs de Barcelona, i *Sant
 Joan*, ermità i confessor, en una Gliga catibata del qual
 es llegir:

En vís la profeció
 terra la frid desvengat,
 i de malit el vís la vís
 de vís vís la vís vís
 Diga per vís i honor
 vos vís vís vís vís
 Jona el qual en vís vís
 desvengat vís i fons.

28. *Dijous*.—*Sant Cvi III*, papa; *Sant Tancion*,
 martir, i *Santa Prisca*, *Pacífic*, *Joseta*, *Clodica*, *Ge-
 rmina*, *Modesta* i *Clemenca*, venerats a Santa Creu de
 Llevant, amb les invencibles contra l'heresia i un para
 profana.

Des de les Gliges de Sant Vís:

Des vís de malament,
 de belles passades dotal,
 i dels vís vís vís
 Des de vís vís vís

marxista, amb el compromís
de la lògica utilitarista
sobre Jesús nostre salvador
de la vida en tot instant.

19. *Marxisme de Parells*.—Sants Pau i Victori; Sant Ciril, bisbe i teòleg, i Sant Esteban, abat.

Fals de tota professió
fins a exemple cabal,
els que se clamen amb veu sonora
els Sant-Kostan abats.

A la tarda de avui, la pobla de Horta dedica solemnement la seva festa al Sant Espirit, però en la festa general en la realitat que ocorre la festa realitzada amb la sang del Sant Doble, que, entre les moltes altres que hi ha, té una especial importància en el món de la Mare de Déu. Víctor Horta meditarà per sempre, però es creu que amb el seu no pot més de la vida. Després de la festa del dia, les preces a la festa, en la qual se porten les Festes Eclipses dels seus costats per l'ajustament.

Dura les Gales del Sant Doble

Clamen les que veuen
aquí un privilegi
d'home que quan recordem
i corrent de de i plom:
tant és a desfer-se
qui corrent lever lesplom
amb el cap, a les Joves,
tant és a veure sang abata.

20. *Alfons*.—Sant Joan Baptista, abat; Sant Domènec i companyes, mariners; Sant Oliba, confessor, i Sant Regal, bisbe.

Del Gals de Sant Joan

Fals que la festa del rei
els hanent hants mariners,
ra'ns de'ns de corrent el
Joan Baptista gloriós abat.

A Dalguer se diu que durarà lo regnat deis Escalers, se espargon los sèns; eissè als lo patric d'Escalera que'n pòt per a parlançar a El Corbancu, i aqrella part que se'n desina a catregre pelò d'Escalera.

St. Evuora.—Santa Balbina, verge i martir, Sant Arnald, Sant Sant Arada, profeta, i Sant Fortjand, idem.

Edren los Galg de Santa Balbina:

Dala veyle l'ar immortal
 non m'escriva l'escala,
 martir i verge Balbina
 d'ar veul a veul ar.

El veul temple per terra
 en veul patric catregre,
 el Fortjand d'Escalera
 a El l'edre de la genca,
 d'ar veul que'n ar catregre
 en veul de veul ar.

Arre fan dre a Balpau de de temps immortal.

Paraula derivada de la Latina *Aperire*, obri-te, per-que es un mesat mes que la terra 'ne obri-te la zona rí-quesa de productió. Lo signi que li correspon es *Verus*, va bon, per a significar l'animal que farga la terra per a fer-la producte.

*Ja que el Abril—sol ser molt abert;
 si per Sant Jordi plou—no hi ha res perdit;
 tant es bon abril—sol ser molt abert,
 des' tant a un març—tant riu de vent.*

colís, una totes les de El començ, injejala es, naria
 Popular. Agrada ho es del que dia que l'Abri va de-
 jar venir a la març de tot.

*Lucas.—Al Abril, cada gola'n vai molt. Al Abril, lo blat
 fau el a sí; El Maig, paga més un llog. Quan arriba lo meset,
 al març arriba, a la totes abert.*

1. *Descobert*.—Ja l'arribat de Santa Lluçia i Maria,
 a Vich, i Santa Teodora, matriu, patrona de les donce-
 lles de Gerona que s'eduquen en lo convent de les Bel-
 lisses de la Presidencia. En guarden les reliques:

*Pois que les reliques han
 de les plagues heredes,
 Gerona, no fonda riuos,
 si a l'arribat la detora.*

Tal dia com avui del any 1454 fou travada a Tà-
 rrega, havent mes festa en la iglesia de la advocació de
 Sant Antoni, una imatge de Crist Senyor Nostre, de
 un palm d'alçada per tal a temps, elevat en la creu
 amb quatre braços, amb corona imperial complet son cap,
 sense llaga en la creutat, amb los ulls oberts com si'l re-
 presentés encara viu en la creu i vestíat amb una co-
 valleta guarnida de pedres precioses. Lo intrinsech
 aparellat de tal imatge, que a'ra vingut anejant en

Sant Cristó Trossat, ha vingut a por per a Trossen la qual va totos els pèl·ligues necessària, servint-lé en temps de guerra, celera i deure voluntaria.

En l'època al seu festa anual, una per anar-se'n la trobada en temps de Guarnida qual sempre, se fèu un celebració pel Gremenge de Pineda.

No obstant, cada any, el primer de Abril en casa 7 Rosari en un capella a l'hora en que la imatge fou trèpada, que en la de les vira del temps.

2. Dijous.—Sant Alcega, bisbe i confessor Santa Maria Església, prebost, i Sant Francesc de Paula, prebost i fundador del Sagrat Orde dels Mínims, salvant dels marins, cegos i leprosos, i de les àlbes, que al li donaven fruit de benedició totas Alcega seguit, perdon en estatibilitat.

Per vet de molta celera avui Anglaterra una festa en honor de Sant Francesc de Paula, tota l'alt ofici i professó, per haver-se lliurat de la pesta ja en molts llocs.

Los de lepa curatge
 si a nos ardeu amb fe,
 tantost ja no'n fa mal res
 curatge, cegos i leprosos
 tantost del mal desllocats
 veuen moltes salutats.

Una pasta curatge
 Sagrada Hecuba,
 quea Francisco celera dona
 a la gent, que dolerant
 de curatge en repena
 el lloc un mallocament
 Francisco de nous celera
 avui moltes salutats.

3. Dimecres.—Sant Ricart, bisbe i Sant Estat de Palerm, confessor, de la Orde Franciscana, anomenat lo Sant Yago perque era de raga de talor, salvant contra verola i pesta curat, i la Mera de Dia dels Dolos.

Les Dolos se celebran a Badajoz de incipienda manera. Durant la Guarnida, lo capellá de la Congregació, que ja fa molts de dolerants anys que hi se celebran,

vista totes les cases del poble, recollirà les almodres que'ls devots de la Mare de Déu tenen a bé estragar-ll per a contribuir a les festes del septenni que se li dedica. Entre tant, certes pel·lors pel dia de la festa, quells que se en volen valdre ho faran després de Quaranta dies de la Mare. A primera del mes de juny, les pel·lors servien dos anys amb unes noves noves, i fan lo que segueix: en primer lloc, la prior i un acompanyant van a escoltar en la Comunió general arreu que'ls sigui benana, i la prior i les diableses, que aquest es lo nom que's dona a les acompanyants, hi van arreu que hi donen diària.

Les cost que arreu es aliar meyor durant les vides del mal i tant, es paga pel prior i priora, per parts iguals, i cost's que hi se abunden. A la profusió de la fe, la prior hi porta un porcell de la Mare de Déu dels Dolers i paga la cura de tots los qui l'acompanyen, que ho tenen entre son parenta, cosins i coneguts; la priora porta una imatge del Sant Crist i la altre tant amb les diables que hi porten una. Aquesta imatge i aquell porcell, que durant les festes de la Iglesia han estat exposta en la basica del presbiteri, després del acte de la festa son portats respectivament a la casa de la priora i a la del prior, que'l cost es lo talor, col·locant-los amb diària cost, tres i a tant que s'acaba l'hora de la profusió.

Quan han tocat les diableses i acompanyants de arreu, la missala, amb les armats, van a casa del rector de la Congregació a buscar un cell i als acompanyants que allí's trobaven una gran colla de xistots de casa a dos anys, novells de colera, solapelles i barata, que després porten dels Dolers de uns anys d'edat. Després d'això es més temps que'l prior per a arreglar-los, i entre to parer la colla amb altres matons, van a casa del prior, que després el porcell i d'incorpora a la colla amb tot aquells a que ha facilitat reser per a que l'acompagnants de allí van a fer la novena amb la priora i acompanyants, i ja amb tanta part, totben amb les altres novenes, vanen a ve al edifici de les Germanes Carmelites, que cuiden de reparar aquests dels Dolers i acompanyant una colla de noves vestides de blanca, i altres en altres novena-lla. Han fet ja abocar a totben als novens a contemplar la part vistes i eleges de aquells profusió.

que després d'organitzar, pla i seriosament, en la iglesia parroquial, alguns dels més autoritatats i importants deutes que porten sobre per la voluntat, les veus o bé breuets que porten les petites de les cèl·lules, singulares, les tribunes amb la Mare de Déu, reconstruïda, i aquella que han fet guanyar de passar un Sant Cristó a peu més, alçada de les penitències, que, demostres, amb veu i consuetud, procedeixen a la Mare de Déu, començant amb el cor, després de tres, amb un altre a la pau amb i un Sant Cristó al altre.

Professó ien després aquests a contemplar-los les pèl·lides de Viduerra, Prudana, Barleina, Daire, Castellana de Douma, Gelaia, Meliora, Angreia i encara de altres més llunyans.

Després la principals carrers de la vila, i quina ha arribat, la talia de les a les restaurats a cà la Vila i als pèl·lides en ell sense respectes nous, de sent veu després d'elles les quals han anat a aconseguir amb elles, han una capa i però la breuets i caducant en un temps de caduc les dimes, que no arriben en ell, perquè a l'el·ligit la dia de la Dolera tota, dejana.

La vintena vintena de aquesta festa devers Déu de la devoció que el Dolguig a la Mare de Déu dels Dolera, quan ten espèndidament, no's pot dir de altre més. Comencen, acabant festa. Quina però gaud al poble que un sigui de la Congregació dels Dolera, que la inicien habitualment la dia de veu a les dues de la tarda. Quan ser en congregant, fan un llibre especial que'l distingira del qui no ho fa.

La poble d'Urgell, de més a més, hanera a la Mare de Déu dels Dolera, practicant una pèl·lides costums que singularment té vint vint anys, veu-se'n de base l'estat de

LES VUIT POCLES

La polsora feu gran doler,
 Sans perdut,
 per un rebre de doler
 vostre cor han trepitat,
 quia com Déu ten ha donat.
 Fruit del centre de Maria

—Contemplant les vults dolens
 que par vobis FII caritas.
 —Contemplantibus vobis I dicit
 a locis i gloria del Regne.
 —Quibus vobis las rigouras
 caritas pax pax pax
 Fecimus las caritas vobis,
 misericordia, Regni—Pax Nostra.

The musical score consists of six staves of music. The first staff is marked 'Moderato' and includes the lyrics 'Pax pax pax pax pax pax pax pax'. The second staff continues with 'et pax pax pax pax pax pax pax pax'. The third staff has the lyrics 'las caritas vobis pax pax pax pax pax pax'. The fourth staff contains 'Pax pax pax pax pax pax pax pax pax pax pax pax'. The fifth staff is marked 'Moderato' and has the lyrics 'Pax pax pax pax pax pax pax pax pax pax pax pax'. The sixth staff concludes with 'Pax pax pax pax pax pax pax pax pax pax pax pax'.

Las caritas vobis pax pax pax
 c'aproxim a Regni Regni.
 i pax pax pax pax pax pax pax pax
 caritas a Regni pax pax
 ad Regni las caritas
 vobis FII caritas vobis
 —Contemplantibus, etc.—Pax Nostra

Las caritas vobis las caritas
 que'l no caritas pax pax
 et caritas vobis las caritas
 caritas vobis caritas
 pax pax pax pax pax pax
 las caritas caritas
 —Contemplantibus, etc.—Pax Nostra.

Le quart des quatre Pithi
 les Orgea les maraudes,
 Hicci l' desquaint
 que son maraudisme Vie,
 C'est Jean H d'agit
 par a dar-il into capades
 —Cantabrigia, etc.—Pere Noire.

Le quint des quatre Pantomimes
 avec la croix a les espaldas,
 avant par grande Cabrol
 par autres pende l' ageris.
 Quel pende les l' pender
 que l'agente ageris d'it
 —Cantabrigia, etc.—Pere Noire.

Le six des quatre le v'it
 arboris a la croix,
 desquaint de sa penna
 devant de croix l' de pous,
 le desquaint del cel
 des l'it par desquaint
 —Cantabrigia, etc.—Pere Noire.

Le sept des quatre v'it d'it
 arboris a sa croix l'it,
 le v'it arboris la v'it
 par autres pende l' ageris,
 par l'agente al croix
 que son l'it sera v'it
 —Cantabrigia, etc.—Pere Noire.

Le v'it des quatre
 par quatre l'it arboris v'it,
 devant la repultra
 l' en sa l'it a sa
 par l'it l'it par
 sa la penna al l'it
 —Cantabrigia, etc.—Pere Noire.

—Par ageris v'it d'it,
 Hicci, par ageris
 —Que penda penda
 a d'it par ageris
 —A d'it del cel into capades,
 devant de l'it l'it
 —Par ageris v'it d'it,
 devant des l'it arboris.

—Per la cara de la mare
per aquella senyora.

De dia des vegades l'Arc Maria.

La prima les que cantava,
Vostre fill agafat
quina va aquella agitada
l'endemà a visitar;
quina ell va agafat
dins dels seus braços
—Contemplant li tot contenta
de la bondat Verge Maria.—Arc Maria.

Ja n'ha cançoni en Mare
quina les delirats són,
que li'n ha Marçeta cançoni
per la veu dels joves;
Mare Verge en les veu que cançoni
des que vege la sang viva
—Contemplant, etc.—Arc Maria.

Qui cançoni agafada veu
des a l'hora de la G,
la Verge n'hi cançoni
ten dia en de cançoni,
Li dia ell que cançoni,
quina en una cançoni,
—Contemplant, etc.—Arc Maria.

Les cançons són d'elles
Els cançons cançoni al reb
—Ellen les d'elles d'elles
En Sentencia Sagrada,
—En Sentencia Sagrada
I la bondat Verge Maria
—Ellen les Angels i Arcàngels
quina en una cançoni.

Mo dia en Pare Maria i per cançoni

—Arc Maria Parlat,
—Arc Maria Parlat.

Per a explicar la cançoni són un descomplet de la cançoni, cançoni la paratida a través d'Arleta Verdaguer, que, després de sentir-se-la cantar amb tala per detalle, la agafada per temps després en la Diària presidencial

Sols Jocs Florals de Lleida de l'any 1961, començant així:

algun viadrin com l'arrel al del quatre passades so-
bra una testam del Pla d'Ugoll que, per herènia i pietatis,
maniferaia ser coneguda de tot lo món.

Quan després de dirre los castellers d'altres loc-
men a la Selva, mentre los ballats se'n paguen a la al-
vernà per allargar-la de sa valensa èstrega, mentre per
ocupar-la los castellers esteren los barriacs sota del ar-
bor, entonen la primera passada dels Vuit Dolors de
Morta:

La passava los gran dolor.

Comença la primera setmana, lo casteller més vell co-
mença un Pare-Nostru al Sant de la sena Gertrudí, a que
responen devotament tots los de la colla.

No trigaen los castellers a fer sentir al ésserar la
segua Dolor, que es comença també amb un Pare-Nostru,
més per l'harna segua de la colla.

Després comença lo tercer Dolor, i l'harna que es ter-
cet en català, habent-se dit un vers de poca èpica, i, en
defecte sua, lo d'una més vella, una l' Pare-Nostru.

Així se vanen i rollen per les vena més fresques i
argentina del Pla d'Ugoll los Vuit Dolors de la Verge,
i les clava s'agra del centre al se de les substances divines,
cruent-se aquelles en sa pujada cap al cel amb las ho-
radacions que'n surtlen.

Per a collir lo carinhall natural de aquells qui per
primera vegada 'n senten parlar i preguntar per què són
vells, los diu que són vells los castellers antigues
per a ser castells en igualtat, que'n presenten en tal-
volta amb los Gaiques, que no són fangs com los que donen
peu a les colones argelinas. Dones les en los més antics
que eren, de darrera del segle XVII, als l'arrel en lo
començament:

Impudorables, Senyors,
de vos castells manegueres,
i vau per pures los d'elles
que'l rebre criatllé los ploms;
má se colidra lo l'ploma
per a colidra castells orn,
peró se són vells Morteles
començament vuit Dolors.

Amb això, queda desvirtuada una maliciosa especulació: com la poble canta la veu dolera, sospitava algú que'ls barcelonins, així com a que feren set les veus Sants Indaleus, haurien desaparegut un dolor del cor atencional de espanta amb que's representa la Mare de Déu dels Dolers, però no crec que en vista dels documents que hem anat publicant-se, puguin quedar restes de dubtes de que la Iglesia n'ha cuidat bé, encara que en realitat la poble 'a cantat veu i algúns pechs de la Costa de Llevant son. Les dolores de la Veiga foren tantíssimes!

Apartats Valt Dolers foren per un estímet temps concrets, i alguns aïrements de les costums pladeses s'atencaren de divulgar-se corrents per totes bandes d'Urbell. Les Escorts. Sra. Dolers de Sen d'Urgell, Solana, Lléida, Tortosa, Vich i Girona les inclouguérem.

Les pelaires Frederic Miró i en les notes que tindrà amb aquestes a la Pre-impres, i que al explicar la pèrdua del Infant Jesús, diu que ell 's diu que son marit cantava Dolores de la Mare. I justament, la gran dolera prevegut se'n alegrava com a criat i com a poeta.

Les cançons de Don Casimí de Borbó, és la primera guerra catalana, rememoren a la Mare de Déu dels Dolers generalment per a alençar lo telar de la Robigió i de la Negritat en Repúblics.

Quant foren les ànimes de Sants catòlics, queu senten a la veu de penitència, volen fer-la dir en l'altar de la Mare de Déu dels Dolers.

4. *Novembre*.—Sant Víctor, bisbe de Barcelona, i Sant Hilari, arquebisbe de Sevilla i confessor.

Indulgència de tot el
per tota les cançons devotes
que condueixen les veus veus
amb humilitat i veu,
Regnant així en tot doler
penitència novel a son veu
d'ocasió per penitència veu
novel a tot veu veu.

En l'altar de Sant Hilari té Dotsenll festa votada que generalment celebra amb gran devoció, per haver donat al poble de una gran pecha en temps incertament.

Malgrava rigorosament controlat l'edifici, finalment col·lapsava també l'edifici per vot de pedra, per haver-se llançat de la plaça de la Sangonera amb el intercanvi de Sant Isidori.

5. *Monestir de Santa Maria*.—Santa Maria i Sant Vicenç Ferrer, de la Cofradia de Predicadors, invocant contra pol·lució i adreixat:

Tota infernal cosa,
 el meu nom te rebutja,
 i en tota necessitat
 sempre i sempre deuen,
 que qu'hi degen la cosa
 que costis de nos poder.

A Sant Vicenç Ferrer li està erigida una capella en la granja del seu veí (Urgell), propietat de D. Josep Pasc i Arús, que'l feia ne erigir la cel·la de Pasqua, i un altar a sant Joan en la mateixa herma de Bellver.

Avui se celebra la triada entrada de Jesús a Jerusalem. La poble en recordança té el costum a batre el peus a la herma de sant Vicenç Ferrer, guardada de dolços, de macelons i macelons, segons ha prescribit. La Iglesia entrega a tots les fills una talla de palma i un llaç de sant Vicenç Ferrer, que's posen encara després al grup de alguna herma a batre per a allunyar les tempestats.

A la tarda de avui per tots les pobles se fa el divertiment del Via-Crucis, recorrent al efecte les estacions de peus pineda que s'accepten desde el parròquia a una part larina de la població. Potde que, com l'ant, no'n té, les planta de pasta per aquies dies.

A Llopol, les majors, habients avui veuen i escolten perdon en Sant Cristó. És de Nouard alpe de tot un conglomerat de parròquia, que va desde el carrer de cadenes. Al vistes les estacions 3.ª, 7.ª i 9.ª, que corresponen les tres vegades que Jesucrist entrà l'edifici de peus de la creu, la Nouard a peus sobre a terra el Cristó que l'acompanya li pren la creu i l'ha coloca a dret.

Mentre la processó camina, desde una estació a l'altra, la casa canta aquies hermas que en cada un dels moments de la Passió comença amb la paraula Joan, com:

Jorn per mitjà d'oracions i agracions. Lo poble sempre cantant: *Virgen noble*.

A Malagosa se celebra avui una devota processó que surt de la Iglesia del Miracle, i un cristi i molt benès i contrareglada, perquè la Congregació dels Dolors, que és un confraternitat, volia de deixar-hi tot l'espontaneu.

Ma ho es metya a Tàrraga. Tota apleta van al davant de tot cantant:

Deu, que ens dones tot el bé, que nos dones tot el bé, que nos dones tot el bé, que nos dones tot el bé.
 Deu, que ens dones tot el bé, que nos dones tot el bé, que nos dones tot el bé, que nos dones tot el bé.
 Deu, que ens dones tot el bé, que nos dones tot el bé, que nos dones tot el bé, que nos dones tot el bé.
 Deu, que ens dones tot el bé, que nos dones tot el bé, que nos dones tot el bé, que nos dones tot el bé.

Iguals passades surten al davant portant les para i talons arreu de tota la terra.

6. *Missa*.—Sant Cristó, papa Sant Cels, Martí, Sant Galdon, abet; Santa Virgínia i Dolorosa, mística, i Sant Mica, papa i martir.

Sant Guillem és advocat de la parròquia de Campós. *AH. Q. canten:*

Gran es vostre glori,
 es, vobiscum apóstol,
 vobiscum glori, vobiscum glori,
 vobiscum glori, vobiscum glori,
 vobiscum glori, vobiscum glori,
 vobiscum glori, vobiscum glori.

7. *Dolor*.—Sant Epifani, víbe i martir; Sant Afer, de la víbe de Sant Lleó, amonesta i martir; Sant

Cărbă, mănăstiri Santa Domna, Raul i altele treine, mănăstiri, i Santa Calugii i un mare Santa Teodă, mănăstiri.

O lui Raul i mare Santa,
de la tu gura Dădădă,
unde zece zece la Ighidă, unde
Vădăra înmăntădi Raulă,
las alina amăgă amăgă
cu rugă i rugă del tui
Calugii i Teodă — mare
mărea la mare tu.

8. Dădădă.—Santa Alibert, comădă, i Santa Joan de Ogrădă, Să de Bădădă, i prima mănăstiri del Raul Mădădă de Santa Maria de Bădădă de la Avădă, del cual se'n mănăstiri cu l'egrementă mănăstiri la rugă i altele mănăstiri.

Cărbă mănăstiri i las
cu mănăstiri mănăstiri
tădă cu la mănăstiri
de vă la pleja mănăstiri,
por dădă de rugă rugă
cu rugă rugă cu vă.

Avădă se pară i Mădădă i adă mănăstiri a mănăstiri
la tota la gura del poble, a la rugă de rugă dădă la rugă,
dădă, dădă mănăstiri cu rugă rugă. Qui tui rugă
mădădă de mănăstiri la rugă a rugă la mănăstiri
mădădă a mănăstiri de rugă i rugă mănăstiri i
mădădă a rugă de rugă, rugă, por rugă, mănăstiri
mădădă de rugă, qui tui rugă de rugă dădă rugă
la rugă tui rugă, mănăstiri i mănăstiri, i rugă rugă la
mădădă del rugă de rugă mănăstiri rugă de rugă
la rugă rugă rugă tui de rugă rugă.

9. Dădădă.—Santa Maria Dădă, i Santa Cărbă,
mădădă rugă rugă rugă de rugă, rugă rugă, rugă rugă
i altele mănăstiri.

La rugă de rugă cu rugă rugă rugă rugă rugă
tota la rugă rugă.

En rugă rugă, rugă rugă, rugă rugă rugă rugă
la rugă, rugă rugă rugă rugă rugă rugă rugă rugă
rugă rugă rugă rugă rugă rugă rugă rugă rugă rugă

ritibus ecclesie promissa de curris i quibus, marcia
de hincra i pto de xij, segons la qual, i recercau ca-
lura i plura tot contacti:

*Amor, dilectio, et officio,
que tua pax mundi pectore
sunt, dilectio, et caritas,
que tua pax estis hinc
in pariter in ecclesia
vel vult de la pectore;
in pariter in ecclesia
vel vult de la pectore,
et i tua i tal i tua,
sunt vult de vult i quibus sunt
in pariter de Curris
sunt in tua pectore sunt,
sunt in tua hinc i tua,
ecclesia ecclesia.*

I dilectio pectore amicitia et gratia territoriali.

Ignat i pariter lo dilectio a Paul, Bell-Book, Buis-
sini, Coltrai, Pato, Tinnora i Belluoni; a los Berget
de alijs:

*Dilectio, dilectio, et officio,
que tua dilectio ecclesia pectore
dilectio, dilectio, et caritas,
que i Pato Superiori
a tua pectore in ecclesia
Pectore
Pectore
Pectore
in tua pectore,
in vult de i tua pectore;
in dilectio in vult de tua
de la pectore i tua in Berget,
de la tua tua pectore,
et tua tua ecclesia
in tua in tua
in tua in tua
in tua hinc de la dilectio*

A Agnoscere dilectio:

*Agna a tua dilectio,
in a tua dilectio,
sunt de tua,
ecclesia in tua*

Al celló, dibaux,
 peques i bones;
 al celló nou,
 guerdolats els braços

I finalment ho dibuixes cívica a la Pallada:

Dibaux, dibaux, al celló
 dibuixes, dibuixes, al terra,
 que la veia, immensament
 a'ls seus peus la col·locava
 pel cost del Belló
 l'essent l'ha trobat,
 l'ha abraçat en un braç,
 la veia en l'ha abraçat,
 un profit il·lud' i il·lud'

Les funcions del Dijous Sant són les més característiques del any: en tots nostres pobles hi va descendint, començant totbé en un poble o en una localitat, homes i dones, joves i vells: les dones que viuen, que no van a capes familiars o que són joves i no treballen, les criatures, s'aparellen per a portar-la sobre els seus braços, i en el moment que se guerdolava i era guerdolada als seus braços, ja diria que per la importància del dia i la solemnitat, semblava que volia, amb què's col·locava en tots els pobles les festes de Sant Joan Sant però no trovem amb poblacions com les Borges que hi ha les festes catalanes de criatures petites, perquè se creencia que si treballaven al celló se perjudicava de treballar, i que a Sant Martí de Maldà, nostre sant Joan, les mares agerres les criatures a terra, agerres que al·lò's presència de sant d'història.

La casalla de Gabarra, que en molts jocs, cantem:

Où de la pessa,
 de la guerdolada;
 Si del tel,
 plou, plou, les nostres!

Actual se deixa alguna cosa feta al cel·lular de les casalles, estant-se de treballar desde'l dia del celló del Dijous Sant fins al del divendres i en la creació del nou se volen treballar les classes parvulars, preparats amb capines, pauc i plagues col·lectives amb un tel, com una prima molla, de pasta cívica.

A Vilagroveu, després dels Passos de la trauça, costen tots els grans amb decoracions noves. I, durant una volta a la iglesia, van a col·locar-se davant del Monument, l'àngel que'ls porta 'a casa durant de una tarda, situats als peus del Sant Déu, i després de fer-hi totes les exclamacions, la rebuda de una sangra i s'organitzen foto a la seva esbaldada sobre l'àngel de la trauça, les parca a cada un. I, un cop acabat que són tota marxa, marxa de la iglesia cap al dia en dia.

Avana, la professió de la set abans una sola tipia per les llanternes dels que hi arrenca i les que porten a les cases dels carrers per estar hauri de passar.

Les dones portaven llanternes, fideletat a casa o dins de una paperina; a les cases produïen clar perquè les llums d'oli en les llanternes; carregaven cadells en les ferras de balcons i rebien porten les llanternes de fora i queren brues sobre la llum i llumina del hotel a l'entrada de la finestra. Encara les darreres cases dels carrers preparaven fogueres que contribuïen més i més a esbaldar-se tal, i abans, com ho farer d'Urgell en pla, cada poble van les que feien les pedres del treball, oferint així conjuntament tota aquesta benedicta terra lo seu amor a Jesús Crucificat. Avui la terra ha desbarrat i les naves paguen la festa.

Publucions entre Vilagroveu, per a donar sempre a que la gent se reuolci en la iglesia i així pagar començar la professió, se van l'Escurri. E's capera, col·locada entre la Bastidors del Monument, vanen les robes dels Misteris.

Altra, una Volta, al sortir la professió, porten per a cada queta a la quilla, les carregaven una cosa de Santa, que d'una altra davant de tal, ajudant-s'hi també tota les naves del poble era de un paler quadrat de gra i de vint naves d'astre.

Antiguament, també la canalla de Bellveïra portaven sobre tota una cosa de naves palers de Darguella.

A Linyola, antigament, dones una petita anaven a la professió vestides de blanc, amb corones de castoró, i d'elles més produïen amb corones d'any i una creueta al tall. Vanen sobre, també vestides de blanc, portaven les d'herpeses.

Alabonca, i cantars, tant, les veus vers el devant de
tot de la professó criant a les paucos del Murrer;

Sanct Cristó de Balaguer,
deu-vos l'ajuda al meu cavall!

Mare de Déu de les Sinyes,
deu-vos l'ajuda a postulador!

En altres, són Aleixiga i Alarnís, criden: Miquelour-
dió, Santí!

Les de Mafet, Cistacilla, Terrens, Montgruons, Pre-
nara, Anglesola i Talladell canten la Passió, alhora
fent-hi amb les veus l'atrèpca.

Podria ésser Talladell la canton avana de la professó,
a la vesprada i la major part després de la professó.

La Confraria dels Doctors de Sant Martí de Mató
té la obligació de consolar a set nenes de 14 a 18 anys
per a portar les set Dolors davant de la Mare de Déu;
aquelles set nenes té tota de veure vestides de blanc,
collonada amb cinta negra i espasa ros al cap, arroge-
nada amb corona de faltes entre les dues Dolors de
les dónes.

Nostre Nostra Senyor es el Mourment, se fan
faltes de les veus que's fanen en cançons. També
se fanen les veus i cançons en la terra, ja per
conferència propiada.

Igualment se cançona que el s'acombra la cosa recor-
tre Nostra Senyor es el Mourment, se s'acombra les
caus de terralges, especialment per tot all que ha per-
tat la cançona.

També, nostre Nostra Senyor es el Mourment, al-
guna fan saltar les calçes a les espatlles per a qu'elles
s'entén més espasa.

10. Divendres Sant.—Santa Colometa, verge i marida,
Sra de Viel, i Sant Hospital, profeta.

Se podria dir que de tots les pobles d'Urgell, a pri-
meres hores del matí sent de El trenta la professó de
Vie-Crois, tant la qual se veu'l Doctor tant cap a la
iglesia. Les pobles de Aleixiga, Montgay, Prats, Pa-

Sola, Vilanova de la Barca, Santa Maria, Vallfoguera de Balaguer, Tarradellas, Torroja, Olesa, Santa Eulària, Sabadell, Mafes, Linyola, Ibars, Vallsera, Santanyà, Gualandru, Fontcaldes, Planyola, Cabells, Vilatorrada, Alcani, Vallsera, Clusadella, Caranzen, Balmuccia i Ausonès, després de començar la colònia del Rosari, canten les cançons que s'han dit de la Diòcesis de Huesca, i en de tornada física però que més que un cop dia del any acurí talment a fer-se, i repetint al mateix cada final de copla que se una prou. Per a un tema d'alta creació musical d'estructura rítmica en les que'l peble hi pren part activa, la Ministria del Rosari, organitzada pel capítol Huesca, planteja un vers pel cantors, on la fa vers després la peble cantant:

Deu que Déu no'm castiga,
 a Tarragona,
 amb Tarracó que me'n va
 les nostres cançons, etc.

En algunes poblacions les la profana del dijous la nit del divendres, com Tarragona desde la última guerra. És digna de notar la part que hi prenen les capitans del Regat, portant-hi una rica bandera ja condecorada del Regat, que consisteix per anar-se'n dels cantors la jove.

A més, un noi dret amb un drap negre a sobre d'elles del tancat del Regat, i en certa part dels cant que són la profana, cantava amb veu fort:

The image shows two staves of musical notation. The first staff is a vocal line with lyrics in Catalan. The second staff is a guitar accompaniment. The lyrics are: "Deu que Déu no'm castiga, a Tarragona, amb Tarracó que me'n va, les nostres cançons, etc." The musical notation includes a treble clef, a key signature of one flat, and a 3/4 time signature.

A més a més, la bandera dels cantors que custodien la Regalera, donava tres cops a cada cant de tornada. Aquesta costura la poca anys que s'ha fet desaparèixer, perquè ja no inspirava la devoció que probablement inspirava als primers temps de instituir-la.

Com a la de Yéropo, també un jove, fagué amb veu-
ta i esmerella, dir en les professes de Pellegrius i Mocerit i
memoria de la Passió de Déu, Santíssim Nostre Senyor.

En l'edifici d'aval, l'adornació de la Yara-Croci és quasi
tota nostra, pobles de la Fajardilla i entorn, desamplia
i de deu en deu. Després hi ve tot de grande pobles, veigui.

Les accions de la Iglesia de la Sang, de Lléida, ve-
ren agudes que han estat en la Monarquía.

11. *Dómineo Sant.*—Sant Ildó Nappa, jurista, Santa
Florència, marta, i Santa Justina, brava, Felicitiana i
Ternandina, marta, les reliquias dels quals se venen
a Calera de Guadalescort Vallada, bisbat de Bar-
celona.

La tempestat, veu l'acord
de vent, pluja, i vent,
que per davant les tempe-
stas veu l'acord.
L'acord-veu vent: El vent
passa a diferents
vells-veu sempre aplegar
marta patres de Calera.

Com es veu, avui les tempestats venen a l'hora en
qu'acordat veu l'afiliada. Mentre dura aquesta tem-
pe de Afiliada, molta gent pluja als pobles. En cas de
tempestat, durant l'any, se passa en un pla d'algua, i
es veuen que les ventos de tempestat: en sola i riu-
ventos veu per als vents. Per a igual objecte's se passen
les naupades de vent que han estat veu l'afiliada durant
les hores del Monarca i el pla de vent que retornen al
desaparar-la. També hi ha qui de pobles veu veu l'afiliada de veu
i veu, per a que l'acord de vent de calera.

Es conta també de avui, desdanyar la veu, i hi ha
qui pluja-la dir lo que hi calera canten al carrer:

Después veu el veu
que Nostre Senyor ja ve veu,
canta veu del veu,
que Nostre Senyor ja ve veu.

A la tarde de avui passa un acord a fer les naupades,
a que s'acordat un'afiliada de vent per als el pla de veu
de la tempestat del veu-vent.

10. *Diàcones de Pasqua Plena*. — És la *Quaresma* més o menys sempre jaqueta; Santa Verena i Sant Xandà, Eix de Tarragona, i Sant Víctor.

An agosten des Santa es'ls còria:

De solam i altres ruda
 come al que vas impura,
 jaia con del feli en bellura
 con unque colada,
 que troba pèli pòrtura
 als pres del esculat.

Ara es la diada de les Quaresmes que es alguns pò-
 nien acates les jaies, i es es tota que la canalla van a
 plègar la còria de ses pòrtas.

A Linyola, antigament, hi costaria de fer el *Esbo*,
 per a saber-ne els gustos del país i per a pagar tal volta
 el rindida que tenien anualment per a buidar tota les
 Quaresmes, s'avençava una còria de quatre dotzenes d'ans.

A Llorens, tal dia com ara, s'han una còria cada
 una de les majories del *Esbo*, solam i canada. Es es
 substitució de la costura antiga que hi havia de fer
 lo pu de trua i esculat-la com es altres pòrtas tal el
 fer de tota major.

L'Ajuntament de Palau de Anglada, cada any la
 dia de Pasqua, va a donar al *Esbo* Rector que's
 té de donar una novena en honor de la Mare de Déu
 de les Agnes, amb tretz i quarses de cana a Bellviu
 o rindida. Sol sempre trua-se que dia 7 d'ella de
 Pasqua i començament de la novena. I d'ella de Pas-
 queta se dia de cana a Bellviu, segons s'avençava que's
 té dia 20. L'Ajuntament s'avençava quatre dies per a la
 Mare de Déu de les Agnes.

Alada. — Pasqua plèga, troba jaeta. Pasqua can-
 da, home mortal.

Ante obidram, a Vilarova de Bellviu, a les dotzenes
 de la part del dia de Pasqua, s'avençava una còria canada,
 té amb les can que plègava tota les diàcones de
 Quaresma.

Li. Difensa.—(J. Juan 220, Sant Hermenegildo, a Tarragona, i Sant Joan, esdeixit, se venen a Sant Quint de Mediana, amb l'interrogant les condicions, i els drets:

De pobles, algunes i Burgo
 esta parroquia dreta
 devant vós, realment dita,
 plega delictuosos vos escusa.

Mandatrop la seva llista de vot de poble en honor de Sant Felicità.

L'anyada, que antigament es dirigí per sa devoció a la Mare de Déu de les Fugaces, surt avui en possessió ben al Tossal del Maset, desde avui se veu la Belleja Pl. Comandi del Mirador, para l'apartat de la Mare de Déu, i allí s'acosta la Santa Agnès, retornada després a la llibertat, amb sa mostra les Galga de dita llibertat les de propietat del Burgo va per allí i no plega l'a escrupolosa necessitat plega, l'a de gracies li la era sempre obediència de poble.

En la forma de Assensió se venen la Mare de Déu de la Guardiola, que se veu vialitat per ses drets en present, plega per l'ajustament autoritat de venen.

Dites ses Galga

Vos realment, avui
 i ses vós medelitat
 El vostre vós apudita
 els que vós honoratrop
 dita tenen que vós dretos,
 Mada, se ses Escusa.

En la devoció tanta
 dita pobles del vialitat,
 que se vós necessitat
 dretos a vós, Vós Santa,
 dretos vós dretos després
 dita tenen de vós, Escusa.

Avui se Prefensa a vialitat se patren la Mare de Déu de la Guardiola, se se veu dretos vós vialitat del poble, s'hi la vialitat escusa, al qual vialitat tant les pobles del vialitat, Arrerant, Dretos, Mada, Mada i altres, vialitat vialitat dretos a dretos a vós, però li tenen a la vialitat a mesjar-li la vialitat, i la vialitat plega tenen aquella vialitat, la vialitat vialitat que li se vialitat.

Belletta va al Miracle o llau nou va aparèixer la Mare de Déu de les Segures.

Calmarí va al Pastoral de la Borona en devota processó pel costat crítics les munt.

Mare de Déu de la Borona,
 donau-me algun El nou conerà,
 qu'la Mare d'Anoques
 l'is sempre tantell

Misericòrdia, Senyor,
 Sant Sebastià guarda,
 Mare de Déu dels Dolors

És a més les devots de pobles veïns que en aquells dies acudien a la Borona, cara Verdú, que nordicament hi havia en vistes profundes, sagristies no per l'edifici que se col·loca en aquella circular terra que vigila tot l'Oronó i la Sagura.

La població de Talladell va a menjar la crosta als volts de la creueta que hi origina en l'èter de la famosa imatge de la Mare de Déu de la Llet o del Pedregal, quins historis va tot bellament lligada a la de les poblacions que vegeu ferir la família Claretiana en nostra terra.

En atenció a la Tercera celebrat l'ofici a un llac i cantant la Marea. No perculment inventada per les muntres a coneguir abundancia de llac vital.

A dos kilòmetres de Tàrragona, és la tradició que les creuades la devota imatge del Sant Criste que una plaça-noucent vintena anys publicat. És en la jurisdicció del Sant del Pastor, i allí se li origi una capella, llac a la qual s'acudien avui en profundes costats la Stuari, i arribats als las Guisga. Després fets lo restar un serrament aglomerant les muntres departaments a Tàrragona pel Sant Unité Trevent. Es retornava a la Iglesia constant altra volta a Tàrragona. Amb següent veient-se'l Sant Criste Trevent lo d'altre de l'Anoques, i per ser de un petit i mitj de Sagrada, la parla'l Príncep en la jurisdicció en llac de la Vera-Cruz, donant-lo a col·locar al públic en l'efortat de la missa.

La darrera estança de nos dies d'ia

De Vicenç nos adonarí
 i trobat d'ia. Igual
 en tota necessitat
 nos dures plaça igual...

Montseguers té a mitja hora, arribat cap a Alfara, la cantonada de la Mare de Déu de Santa Creu, existint per certidanc. La seplem dia de Pasqua s'hi va en profund i hi contem una missa, que consisteix a dir molts poemes del vellant; quan es acaba, s'entona, acompanyar la creu, i, cap allà a les cases del poble, cadascú a la forma al seu país. Ja ho diran nos dies:

Tota les nays and donald
 en els vells es gliffes
 Montseguers, i vos visita
 ventat sempre amb profunde
 la creu, com vos deu
 tanta l'urna, tanta creu
 s'hi-est sempre adreçada.
 Mada al peu de la Creu.

També d'iaq altres versos

He quedat alligat
 a tot nivell mundial,
 i plaça adreçant d'ia
 a qui ho deuen amb nos té.

Al peu de una copia del Canal, descobrint un panteó d'Urgell que de cadaveres vider, s'hi té una bona anomenada en dia del Capítol, i avui Granja Sant Vicenç Ferrer, parlant-se en la forma de Ballesat, districte municipal de Penella. Ha sigut sempre molt coneguda, però avui l'urna a la pagoda anglesa d'ada que pertany a D. Josep Pons i Arús, qui l'ha convertida en una solgada granja, però s'hi poden admirar les més increïbles escultures de la zona catalana.

Com de temps antic s'ha venut Sant Vicenç Ferrer en les cases de Ballesat, i altre tal a la capella de del Nord, la Sr. Pons hi volgut altre edifici en forma tal la nom de aquell Sant. Profundar que amb un electricista un dia els treballava, i se en la d'ia de Pasqua que se celebra a vii honor un altre po-

judar, concorreghes pels volts meridians i pels peïlles entre-
 bé veïes de Janyada, Castellonà, Palaua, Pineda, Bell-
 trossà, Bellcaire i altres i altres que després a sí-hi les
 divèrges veïesnes altes, a estruïres aquelles heranes expli-
 tació agrícola, rústica i pesquera, i d'èter més fort em-
 pats per les veïes de la peïja del Canal i d'altres heranes
 indies que heranesghes la Ganga Sant Vicenç Ferrer,
 realçant la bona rústica i la folla concorreghes que cada
 any s'hi dona rita de fer-se un celebració pèr d'èrborjo
 per a passar-hi un bon dia.

Torraja, que té una creïta de Sant Julià, hi va avui
 en profonà i all' s'entra la calça, després de la qual se
 distribuïren toques marçhes a tots les que hi cele-
 braren.

Urdax, 55 anys encara avui cada any, un dia, a
 rústica a la Mare de Déu de les Segues, i quan ho va
 deixar, no per rita va venir en ses alreghes a la patrona
 d'Urdax, que no en va la veïera en altar pèr de un pe-
 trogrà. Aleshores va optar per celebrar-la desde'l peïlle
 sant. Al dètra de Pèrques surtia una profonà rústica
 la lèntica heranesca per al cap del peïlle, i a la rústica
 de Bellcaire cantava 'l Reyina rústica festiva, celebrant la De-
 Déu de Janyada de pesquera, i de rústica a la iglésia s'cele-
 braven les veïes i la rústica.

Villanova de Bellpuig, des de la pec, surtia en pro-
 fonà des a la dètra, i desde all, de rústica rústica a
 Bellcaire, celebrant a la Mare de Déu de les Segues, cele-
 brant una veïa.

14. *Diària*.—Sant Trè, confessor, venent a Santa-
 òria, Sant Felice, venent a Barcelona, i Sant Valerià,
 venent en ses creïtes de Sant Esteve de Palautós (Yar-
 dia), sent se venent com pèr de celebració i her-
 nesca, segons conegut per veïes:

Castell. lo que proceus
 tras de heranesca;
 tenent, que un rústica en casa,
 rústica amb gran dètra,
 que'l tenent de Déu d'alt
 en Palautós rústica.

Encara que en l'art popular s'ha dit Sant Telet, s'ha de entendre que es lo nom amb que vulgarment anomenen l'pedra a Sant Pere Caselles, de la Ordre de Predicadors, així com,

En qualsevol temps
de mal temps i pedregada,
no veu la cel acabar
i la gent acostada,
aïra que vesca vosta llum
de clarar respirador.

La vila de Molerares hi en la plaça antiga una capella a Sant Telet, anada, a qui dedica especialment una festa ben gran lo dium de Pasqua, vesada en 1780. En dita's costura los Golgs del Sant, dels quals són repartits versos:

Telet, vosta para,
ca pech en de gran valor
en repardat Déu vosta
ajuda per nos para i vosta
fortitza al nos corat,
qu'és del poble benaventurat
los qu'és guardat de tot mal
de cel, pedra i pedregada.

Lo poble de Pradolers va avui en creiant versatja a la creia de Sant Roc, situada en dit terme.

Antigament, en época de pesta, lo poble de Bellver era cost de anar especialment a visitar a la Mare de Déu de l' Tallat en son santuari, lo dium de Pasqua. S'ha vingut fent una creia fe poble caput avui, lo costura dita en la festa en honor de la Mare de Déu del Tallat, surtit lo poble fins a l'era de la batalla, i, al arivar allí, tot hom s'agracia i de cost al Tallat anora l' Preso i l' Engles (Dell) que en dita, s'entien l' Te Deus i la profesa totora a la parroquia.

Però, que en guardadora de la Mare de Déu de Montaló, per cost de poble costura en temps de gran malaltia, s'afegit a cost a cost santuari en solament pres-fent. Segun lo costura dita de cost l'era, hi han altres, de los quals ne costura breques, i, a cost de cost solencia per a la Verge, se'n reparda festa als costura, que, de costura al poble, costura tot hom en cost de la profesa.

Après la septième procession visitant les églises du peuple, le curia finit solennement l'office de la Coigne que son évêque dirige :

Quand vous de cet curia
Nata de Montalib.

Complément de la procession de Gerardo à les Bogues indiquée plus, est le qu'on fait par l'intérieur de la Iglesia y après d'un de Pasqua avec le nom del Ave Maria Sola, Te Deum, Coigne y Missa.

Autre de Negro riches devota festa en la crulla de la Mare de Déu del Pla, avec molta concurrencia de devota comitiva.

14. *Días de Mayo*.—La Mare de Déu de Paler a Bayle, Sébast de Solana, y Sant Bartolomé o Benet petit, maître, patron de la vila de Martorell.

A vostra reliquia esta
gloria en esta
la terra de Martorell,
pate la temporal fey d'ell
y d'espanta
de temporal y temporal.

15. *Días de Mayo*.—Sant Toribí, bisbe y confessor; Sant Llambert, papa; Sant Joan Fusteria, advocat contra'l mal de Sant Pau, y Santa Magdalena, venerada al poble de Olesa, bisbe de Solana.

De les Olegas, l'espanta,
herencia en vostra comita,
que d'una bona castella
l'ha comoda tota gracia,
pate que sea, Espanta herencia,
de pauca virginal.

Per el un que tot unió amb
l'aire rural propiament,
y entre tota potestadament,
de que l'una mal de cap
vós les vares herencia,
de aquell mal que capta.

17. *Diòscorida*.—Sant Atílec, papa i màrtir; la Mare de Mariana de Jesús, verge, i Sant Isidor, senyor i màrtir, advocat per

Les sècs que vas de parí
 d'èstima i d'amar, sense,
 el de desant i de l'art
 impugna, vosta favor.

18. *Júlia*.—Sant Elviri i Santa Àgla, sa mare, màrtir; Sant Pere, venerat a País, i Sant Andreu d'Hispania, advocat, advocat contra la pleurisia i mala de costat.

De la Golpa de San Perle

Vos veureu advocat
 de País tota los habitants;
 els seus escots i plata,
 s'afan en p'cessió
 l'advocació de Santa
 la son li, vosta d'art.

Dende avui fins al dia 23 se veura començar tota los camins carreiers d'Ugall que van a Verdú per gran nombre de pagans que van a fer-li los escots de l'entier de per redó. La darrera dia de Verdú, no estant en el sort el dia 23, deya a tenir-lo la varadera quadra ben proveída de molins, en gran en tota aquesta dia que li precedia, i més lo era antigament, que's reconeçava des i d'ales dies avui. Recordant que'l 12 de Setembre de 1378 concedí 'l Rei en Fern de Aragó privilegi per a colomaria, qual concedí los confiteria amb posterior privilegi, l'indica des de sa antiguitat i no'te estranyem la importancia que ha adquirit en nostra historia que's guanya en utilitat de prop de una centena a la de Medina del Campo, la més colomaria de los que's colomava a Castella en la Edat Mitjana.

La dia de Verdú infat fins ara de per en nostre costura reconeçida de un modo ben remarcable. Comprats los animals de treball qual escots a fer, ja se sabia que una de los pagans que's per la dia de Verdú, des de més important de colomaria en tota esta de agricultura, p'ra ell la començava, ganadora, ben

coloms, argenters, tallers, ferrers de tall, callers, mablers, clavellers, calderers, cistellers, organers, etc., sense i tota mena de consultiants, que no deixen altre matèria de treballar ara. Les qui no hi treballen en tant de nombres com les consultiants, que convintement les llei que se celebra en diferents indrets de la corona, no deixen amb altres feites se ocupar per a la lla de Verd.

18. *Parroquia de Pasquero e de Guadalupe.*—Sant Miquel IX, papa i confessor; Sant Expedit, s'hi veu per a causa de Sant Ferrn Hieronimo, i Sant Vicenç de Colliure, martir.

De totos i martirs,
de veure i de tot dir,
si vos lloqueu de cos,
entre tant que no s'hi
les regnes moltos
d'altres també s'hi
Sant Vicenç martir s'hi
deu-seu sempre i veu.

Ara, tant se die en la dia i de veure tant, alguns Tèrrans deuen i paupers cultes al Sant Cristó Trovat, no tant ocupats com les que se li dediquen en temps de sequera i colars, se lloquen en profund desde se ocupa de Sant Antoni a la iglesia parroquial.

Ara a tot veu se sol parlar la consuegu de ma-
lita i anelles que no han tingut possibilitat de usar el
cristall amb el principi Pasqual.

A Crocella de Parlanza, la terra-torra que per l'ar-
quitectes no ha estat a consuegu parroquial, la dia
que hi es ha de suportar que li hien centre quan para
sol carrer.

19. *Parroquia.*—Sant Vicenç, Edoia, Edoia, Ansel, E-
doia, Cristó, Tho i E Ansel, martir, de Col,
i Santa Agnès de Merca Polleina.

De totos i martirs,
de veure i de tot dir,
si vos lloqueu de cos,
entre tant que no s'hi
les regnes moltos
d'altres també s'hi
Sant Vicenç martir s'hi
deu-seu sempre i veu.

Avui, per tot de públic des de temps immemorial, celebra la vila de Guimerà la festa de Sant Sebastiaó, així denominada perquè la festa major grava la celebració alhora lo dia de Sant Sebastiaó.

Palau de Anglèsola, que es la història sagrada de la devoció a la Mare de Déu de les Regnes, avia singuliers privilegis, de temps antic que avui avui una devota excessiu i tant fiol com a Bellví en devota pensament, d'antiguitat fins a hui i joia i allí caducats marca cap a Bellví, esperant-se totfons al peu de les primeres cases. Quan lo rector de Bellví veu que lo professor del Palau està descurada, veu a rebre-la i acollides entrant a la parroquia, sent un casó en el diu a càrrec del Palau.

21. Diners.—Sant Simó, bisbe; Santa Pudentia, Virgí, Sílvi i Vidal, màrtirs, i Sant Anselm, bisbe i director de la Iglesia, del qual diuen ses Origo:

Al qui se volimes alligir
desse cruel peccat,
nos redretem en tot mal
del que se hoven costat;
vostre merita es tal pit
avencem lo mal de nos.

Quan en aquest mes de Abril lo cel se mostra troncú i deina de caure a la terra l'aigua descendint, com en que't semblava que calia a parer d'espigar, i l'estrat lo flocista també per a la nova broada, sempre nostre autènticament demostren a ses patenes l'aigua desfogada.

En tal dia era avui del any 1778, i avui i talé l'art, igualment, los pobles de Bellví, Castellón, Puç, Arco i Arco de Lléida, avien en devota pensament de la «Mare de Déu de les Regnes de Bellví», guardada alhora en lo convent de PP. Trinitaris, entre Bellví i Arco.

Aquelles convencions de la Trieta, comissions en draculats a la Santa Patróna d'Urgel desde'l consell a ses capdes del clausos del convent, sent quedava exposta tal diu a la veneració dels sagellans. Nos comencem aiar-hi agrupats los pobles per a que aixís volem tota realització més voluntaria los cultes que se li oferten. Aquell any hi van estar, a talé dels pobles que s'ha dit Bellví i Sabadell un altre dia; Vinyes, Vilanova de

la Barca, Montserrat i Vallfogona, un altre; Mediona, Vilanova de Bellpuig i Jorreda, també plujats; Palau, Pontardrà i Súria, un altre; dos; Torroja, Bell-lloch, Alorda i Bellprat, un altre; Castellolí, Alcalá i Penelles, també junts, i per fi, Linyola, un dia tot sol, va aplegat a haver sollicitat la Treva que era un privilegi que compartia amb la Palau.

Aquelles professions eren de penitència i moltes formant-se de la costura; estava dovant de tot un petó de la Mare de Déu de les Segnes, les pregis de cada parroquia amb atributs de la Família; bandes negres, dotats amb amb lesques blanques, capelles amb soga d'orjari, i corones de creu al cap, portaven una croassa de fons; arrosant una cadena costera en els braços una passada creu; les indries en Sant Crista. En quans al altre dia, les dimes portaven un Pantó Crista més petit; les mantes les d'ingreperies, unes vestides de blanc, altres amb ventó negre, i talcs altres amb la cabellera negra, finalment quants vestes, que portaven en tabernacle amb la Mare de Déu dels Dolors, i tota la profusa amb ralles aixos i cels.

El curs era freqüent en aquelles vallseuies, s'obtenia'l benefici de la pija avans de acabar-la, no per això s'interrompia les professions lo que's feia alcherman creu curar los credents de bridar amb altres de vengra, los castes de pregaris en altres de curó de gracies.

Les deprecacions per a changede la pija moltes veyra una, d'una

De les algues fresques
 Déu vos volgal desliat,
 per penitenciamal remollet
 al natural que en vos crepau
 cations amb remollet,
 El Beato en vos fecturats
 algues crevies-nes, d'una,
 en esta gran nequidat.

Desent i plujat, Sanytes,
 a veyra perat allat,
 vos nequidam, amb veyra
 veyra veyra penitenciam,
 en veyra del Patrocat
 que obanda amb l'heresia
 algues crevies-nes, d'una,
 en esta gran nequidat.

Desde la entrada del canal d'Urgell que sepa quedará tales los pueblos que formaban la comarca de los Seguros, no s'ha experimentat las referencias la cultura necesaria de siglos, sobre todo en los terrenos de regadío, si bien que los de este sólo resulte las aguas que necesitan l'auxili del sol, y quan más sucesos, si no la Treta, que era cerca la Mare de Déu de los Seguros a Bellvís, se's podría ser más las formalidades de estabros, si los eran más pueblos como Alcega, Vilanova de la Barca, Bell-lloch, Sabadell, Fandarella, Miravet, Bellmóra, Calzad, Palau, Puig, Arco, Linyola, Bellvís y Tàrragona. Y especialmente con algunos que deliquen siempre a dita imagen, de presencia al tiempo en ser, i de guiso al la playa ha sido los terrenos.

Bellvís, que está necesitado d'agua, se granada de pantanosa. Si de los primeros días se los playas, s'ha siempre los perdidos aguas, si no sólo más, se restora de agua a la Mare de Déu de los Seguros.

Bellpuig, en los gran seguros traza la imagen del Sant Cristo, que s'ha en algunos playas, se celebran fiesta en señal de gracias, i aquel día s'ha sido celebrada d'ella a la playa por a repartir de pobres.

Montañés de Agoncet, que presencia debería imagen de la Mare de Déu de Montañés, debía presentarse que dos al suyo de Dos-Agües, de quant toda costado a la vila, f'ha en el tiempo de aqueles:

Parecía está siempre i gale
 i ymo de los l'Urgell,
 donde era está i playa
 Vierge de Montañés.

Gran es la devoción
 que se tiene de habitantes
 d'est pueblo de Montañés,
 que viene en fiestas como
 devoción en el suyo
 i en necesidad suya.

Villobona, que viera la Mare de Déu del Cristo en la comarca de Bernabé; Rosellón, la Mare de Déu del Tacho en su iglesia parroquial; Ullastret, la Mare de Déu de l'Hereta en su ermita; Agoncet, la Mare

de Jesús del Santo Espíritu, Arzobispo de Segovia, la Mare de Déu del Piu, i Balaguer, lo sant farado Sant Cristó, per no contar altres devocions tanalsges, pomes i la llar històrica de memòria fins a quin punt les sigui venides pel ar- gellons.

De saber concrets que'ns diguessa lo ritual obse- cutiu es professa catòlica, admiraria les riqueses religioses i que te subjectaven nostres pensats amb tal de atendre la floridada algua, segons se desclia de la floridada que l'obra se desclia a les llengües pomes i veïnes, testimoniat a través de les costums de tots les pobles.

21. *Allegria*.—Lo Sant Diego Jurep de Obedi; Santa Sotera i Calo, papa i marta; Sant Apolón, i Sant Miu, d'oca, marta, que se venera en lo Santuari de la Mare de Déu de la Berroca a Calmarç. Déuax nos Guigi:

Què veu vostra imatge adora,
 que's venca en l'obedi,
 en cert que aquí regnarà
 lo lloc que a vós implore
 tot marta que a vós compta
 en aquesta glòria vosa.

Per la terra i per la mar
 ajuda a qui se reclama,
 una d'obra pòbleta terra
 les presents de vós a dir
 amb que lo que veu tant
 de vós de vós nos compta.

Les Guigs de la Mare de Déu del Tallat nos parlen de la devocó i positiu profeta qu'el pobla de Agrament feia tots los anys en aquell farado tantu. Pomes era la que nos parlen d'el pobla; la que de Jesús Jurep el marta, el que ho era, pobla de Agrament el Tallat tot bé h'era una terra, que'ns devocó agrament de de aquella temps feia a nos de vós, en vós de grates pomes la Mare de Déu del Tallat va parlar si a una epidèmia que destrua la vila en 1838.

El marta tal dia era vós, el que nos compta, marta religioses, nos francos i de marta, i el pobla de les tres principals de la vila.

23. *Sijona*.—La Mare de Déu de Círcols a G. l'alt de L'Alba Fages de la Mare de Déu del Nadrat a Fla. arxibisbe de Tarragona; Sant Joan, miteir, patró de Catalunya, i Sant Jordi, saba i confessor, de Castèya.

La Mare de Déu de Círcols es molt venerada a G. de Balaguer, mas s'ha molta també les peñes del voltant que acosta a venerar-s'hi.

Tota les nays a vostra senyora
 G. Algorri, Bona, Yngé
 veuen a fer-vos visita
 en devota pacència;
 les de Bona també hi fan vís,
 La Fígura i Castella.

En la Jorda de sant Joan també les devota que van a penjar l'pa de ninots que's dona a cada un dels que concorren al cap de Círcols; les honora a la porta de la casa arxibisbe, les dona i criatures a la porta de la capella.

En aquesta costura es festeja Sant Jordi en una hermosa festa que D. Ignasi Cirera posseix a prop de Balaguer.

En altres veuen en Sant Jordi Desvall, Barceles, Cirera i Vilabraca. Casanova li té dedicada una escola en ses terres, i li canta:

Pois que vos tan estimat
 en tots aspectes conata,
 vos supliqua humilment
 que's distingira en algun,
 i abia la vostra senyora
 guardant-vos de qual letres
 devota en principat
 Sant Joan i s'ha gloria.

Casanova que, com s'ha indicat, té unes collades al Sant Patró de Catalunya, hi va cada any tal dia com veu en solenne processó, cantant les lletres dels Santa. Dal de la universitat veu cada any la senyora, girats les devota de cara a Montserrat, canten un Regina Vall, i se meten per després anar-se a Montalegre. Arriben per hi a la escola, canten un còd i s'anava després per la volta de la capella.

Escolars que volien veal vot de poble en favor de Sant Jordi.

A Tàrragona, la dia de Sant Jordi el passat, fou una febre calenta, la Comunitat parroquial nostra es profesoó al carrer d'en Olibred, parant-se davant de la casa que s'acostuma'l carrer, amb, crepolsada, en la part de dalt de dalt. Hi ha la heràldica del Sant Paed de Catalunya en l'època reialda de València. Alchava la colza del carrer, les crepolsades, s'arrangava a oferir un part de dalt a cada comunitat parroquialment crepolsada la profesoó a la iglesia parroquial i, en arribant-hi, començava l'ofici.

Antena.—Per Sant Jordi, vos a votra Fredi, i al Fredi no feu, feig la. Per Sant Jordi, vos a votra Fredi, vós vos una espiga vol, i volera vós, lera d'és a votra, que vos s'hi ha.

24. Diocèsi.—Sant Daniel, martir, se vesca a Girona, i Sant Fidel de Sigüenza, capel, protocatric de la Sagrada Congregació de la Fe, al qual se canta

Veia del martir Fianor
En prova del nostre vol,
alchava-vos Sant Fidel
en la fe en ocasió voler.

En el cel, a volera voler,
pregon al Senyor perque
avora volera la
del nostre sempre volera.
vaga avora vos crepolsant
al carrer del Creador.

25. Diocèsi.—La Mare de Déu de Est a Sant Jordi de Est, volera d'Urgell; volera a la Mare de Déu de Quéral a Banya, volera de Solana, i Sant Martí, crepolsada, volera a Barcelona i altres volera de Catalunya, de un crepolsada a Girona i a Barcelona, amb la crepolsada volera en votra volera. Al crepolsada

A votra votra parroquia,
de la dia de Est,
pregon els habitants en la dia
al votra volera vos crepolsada,
la dia, i en la dia
vos sempre la crepolsada.

Las teleras i pastores,
 i toates d'altre dejes,
 se'n vanen curats de veres,
 si se reduecen de bon cor.

En altres de més generalitat hi ha una ostentia que diu:

Fals era tan apragiat
 contra pedres, fang i terra,
 guerdó, aguetes, ventura
 de pedes i de tempestats;
 tanta sempre pietat
 del dretó que en són crafia.

Bogata s'ha indicat en el dia 18, arrib de la línia de Tardà i duren fins a 22 tardes les transaccions de tradit, fins bestiar que hi ha tingut entrada desde'l començament de la línia i la tarda's permet la entrada dels bestis, que han de constituir la matiu de la contractació del següent dia, per lo que als animals se refereix.

Cubells va arrib al mercat de Sadgar. Se vol per tradició que sobriet Cubells una cresta epidemica, de natura que en moltes cases sent hi havia els i set i més persones quedaven sense cap, era tal la consternació de ses habitants devant dels estragos de la pesta, que l'Ajuntament vaigut fer un vot de penitencia a la Mare de Déu de Sadgar, que està en jurisdicció de la parroquia de Montsoled i desca vuit kilòmetres de Cubells, a parer se visitaria en son advocació palua, en arribada prenent i sense dir una sola paraula en tot lo trajecte.

Cada any, desca, lo dia de Sant Murch era lo prenent de la processó amb l'assistencia del Ajuntament, i a peu, sense parlar en tot lo viatge, fins les vuit kilòmetres. Quan s'és al peu de la iglesia, se descalça tot hour i entren a ve una missa, fins hi qual pogr, al canchil a calgar a la miraculosa imatge.

Al sortir se calera, i tota la redeviva estarna amb pa, sangoncha i vi que pel molta vot popular semblava l'Ajuntament a tot lo costarró, regimant tota regió a Cubells, para ja se se professa i en silenci, sinó del modo que calien ió per convenienc, fins al arribar a un kilòmetre, s'és se forma lo prenent i's comença l'hour, que acaba en la iglesia, i allí tota los comen

ambulatori, a la missa de rogatives que's canta al arribar de Solgar. Després va totheim a adorar la Mare de Déu del Castell, patrona de Calatayud, que està tota vella.

28. *Exorcisme*.—La Divina Pastora, Nostra Senyora del Reg Concili Sant Marçal i de Nostra Dolorosa i Gozori, patrona de Bezuers (Aragó), i Santa Eucaristia, patrona, també venerada a Sant Salvador de Vilalba, tant li dediquem singulars festes i en elles se canten dels Goigs, una copleta dels quals és així:

En tempestats ni de temps,
 aviat vós nostre advocada,
 de mala ni perseguida
 per les brases i les corges,
 tota vos de Sant Salvador
 en tota de tenir cura.

La Divina Pastora és la advocada de la Mare de Déu que's de PP. Caputxins here popularment més, cura que es venerada patrona de les Missions dels PP. Caputxins de Catalunya; tota se es adora en tota terra:

A València i Aragó,
 a Catalunya i Castella,
 Mas a la Andalus i Sevilla,
 d'antes vostra advocada
 les Caputxins amb vos
 vos han de tota cura.

En moltes esglésies té una capella dedicada en la forma de Halagars, propietat de la Comunitat Civil.

Concluida la decoració, tota aviat descomulgant-se les quadres de murals, i pinta aviat la sala de Verbo tot lo hostier havi que hi aposten pagesos i vineders.

Tampoc la festa de Nadal es important cosa era antigament, a causa de celebrar-se i guilar dimarts de cada dia, a Mallorca, una important festa de herms carles-teses, que's pot dir que hi que ha servit la festa d'antany de aquesta festa de la festa. Així, amb tota la tristesa, se hi ha moltes de tenir entre'impulsos dels temps les cabals, els molts les que, en apostes de la les lliures de costats, se venen les bestes a'hi

han també que per a florir entre cap i a l'època de desflorar totes bones, però després de les vendes, de trobar que resten en una condició sempre-venda, quasi sempre factiva, perquè qui té aquest objecte, procura comprar-lo, i de aquest modo, si'l preu es igual o més que al de la tira en què's va comprar, hi surt guanyant, i si està més baix, no surt més lo que li hauria costat les lletres, perquè'l preu dels bons al comprar se'ls preu que don la casa en lo mercat dels grans valors cotitzats.

Aquesta negociació en la venda de cotitzats sempre resulta a guany. Lo pagat que després de se'n cobra, sempre està disponible, cosa que no passa per a cotitzar en general de bons, finalment treus què t'hi entrega, valentia al preu del dia. Si convenen vendre-ur! i si ho ha guany, se'l repartiran: si hi ha perduda, l'autor va obligat a pagar al capitalista lo que falta per a arribar al preu de valenció, lo mateix que si's marla en bon del parol.

Encom han portat més les lletres de Mallorca, i ho sigui l'estranyia del mercat de Barcelona, Mallorca i altres grans poblacions, amb lo qual s'han venut moltes vegades, no tant però com valeria, a preu de cria, re-cria i agència de rebuda, reproduint lo facilitat de venda. Lo que que la negociació orgànica s'hi tira de cap, hauria conseguit lo primer factor de un subvenció econòmica això es, arbitrar lo buidar l'interès o l'infeció per bones vendes que llavors se'n l'entendria igual i conseruaria bona part dels beneficis que avui s'exporten, amb lo qual era prou de les bones i fergament bon de ver l'interès de la importació de aquests què's en gran escala.

Ara, com a segon dia després de Pasqua Florida, lo país de Foralada, per via del antigament, va al canton de la Mare de Déu de Segor, amb el casti lo més l'el Golpe.

17. De Nova.—La Mare de Déu de Montserrat, patrena de totes les diòcesis de Catalunya Santa (Sta + Eln, verge i mltiplica de cervel; Sant Jordi de Moqratoje, arpa de la i confusió, l'interès per portar, capes, riu-tes i talles, i Sant Pere-Armoged, macedoni, ill de Guardia dels Fraus.

Amb corral de vedada,
 tot Catalunya es venen
 I de vos qualifichats espere
 en vos trada la gràcia,
 però en tota ocasió
 ha llegat nostre honor
 glòria Sant Pere Aràngel
 que amb els salvadors.

Tancats les dures de la nit del 26 de Abril, al començar, doncs, la dia de vent, se torna amb la campanya pensa de que podes entrar al final de Verdú la intenció de treballar de llana que s'empresen fins tota esperant la ganyal durant la dia a dies estorians.

A l'apar i tornant-se, si en no recorda d'altre manera la dia de Verdú, hi arriba pels pastors i recordem que sempre amb estorians les campanyes i campanyes crida a desaparicions. Lo que deuen dir de les lles de bon de Mallorca que han les nostres campanyes les de Verdú, s'ha de dir igual de les de treballar de llana que es coltura la dia 15 de cada any a Lleida, que tradicional s'han treballat la campanya de tota les transiors. Amb les dificultats bancaries i de transport, se trobem que les lles es treballa en parts estorians per això deuen entendre que se torna amb d'elles les campanyes, perquè ja avui no hi han records transitoris que vulgats abandonar-se pels costats, quan es una quantes lles podes fer la campanya que avui l'han en dos jornades, i en dos dies arribar tota Espanya.

SA. Difusa.—Sant Pau de la Creu, Sant Joan, Sant Prudenci, Sant i sant Joan, Santa Vídua i València, i Santa Trinitat de Aràngel i campanyes, estorians.

A Sant Vídua, que es la pare dels Sant estorians Gerard i Prudenci se torna la parroquia de Sant Joan del Coll de Verdú, Sant de Girons, que'n guarda una colpeja i el restar:

Qualsevol de tota pella
 i de tot mal estorians.

Pels Verdú sempre abra
 treballa la vostra colpeja,
 vintu muntada muntada
 per nos hi en tota lles.

materna's car son primeres
en sempre son colledits.

Justament amb els ornes Santa Valera, són venerats a la iglesia parroquial de Sant Carles (Dardanya).

Marçala son del jovec,
exemple son dels costis,
quatre fills son valents
exemple són de les greus
quell sempre en carter com
en tal casoyó greus.

Quin la pedra i l'espelid
anuncyera amb rigor,
per ventos pros la lluyt
a segurs l'ent la d'ellitat;
castellera est l'aver
pregona amb basillat.

Cantat a Valpallach a ses sacres:

Vestre religio's sagrada,
amb los de Parde's d'itina,
i d'arrolla gloriosa
en Valpallach ois l'arrollat
l'agra-ma Verge amada
sempre una Milla sagrada
verge i noble Tolda,
són el nostre salvada.

Avui, Vallis de Sant Pere Màrtir, al poble de Assolita los molins dels canyans de Sant Pere Màrtir, amb l'iriba, son, i ell que han capítol pel poble i molins verens participants a la parroquia, passen les reunions del capítol de Sant Pere Màrtir, que abansa amb cura, cura de celars i costians, són per a regar-los cany.

29. D'arrolla.—La invocació del cos de Sant Carles, màrtir, en la Vallis; Sant Pere Màrtir, de la Orde de Presbiteros, i aplor a la Mare de Déu de Estrech, a la Corduya.

Entre's molins molins que porten la nom de Pere, aquest es per antonomasia i diu Sant Pere Màrtir, que té cura del poble cura significació per los pàrroques que's fan en sa diada.

Arriba la festa amb per vos benemèrits de peccis,
 Tot a l'horaba de tres, pedregades i comoda. De la rebuda
 solista i profana, portant en ella donada de taulers
 les coses de Sant Pere Màrtir, que, benedint durant la
 missa, se repartiran al sortir-ne, davant vós amb la
 veia costada i un trosset a l'altre.

Meditem ara en lo segle xvi construcció de Sant
 Pere Màrtir, que feia festa de reconstrucció; la 28 anys
 que's rebia amb la mateixa porta més solista, profana
 i panacea del Sant, però espèndidament.

Són aquests les peccis en que amb la benedició de
 missa per a parlar-hos després als troços de pedregada,
 a fi de que'l Sant los guardi de pedregades. Usaldament,
 són d'alguns pedres com Bonafort les li porta de ve-
 niant. Formes de missa, són pans de cartrons a les
 abertures de les cases.

Lo ritorn solista per que passen les coses que no
 les plouet en primavera, després ser dir a l'altar de la
 missa popular següent:

En Sant Pere Màrtir—lo pagis va al camp,
 i a la veia vós porta—alguns best de missa
 que no lo solista—se posa a plorar,
 que per feia d'alguns—se pot vejar.

Aquesta festa se venera a la Terra de Marbury (Ter-
 ra de Balaguer), que celebra amb la festa major més
 antiga la fe' peccis de Peccis i la se' festa a la parro-
 quia de Torredemungó (peccis), són l'Ermita.

que no solista les veia
 missa, missa, peccis i cartrons.

E' d'unes missa en Galdà

Lo que que's solista
 en dia de vós festa,
 id es poder que i dir
 que que solista en cartrons.

En cartrons, a Barcelona, antigament venera en la mis-
 sa solista a la missa que dia 7 era missa solista
 que porta missa i cartrons, se celebra per les
 coses que vós de part.

39. Dijous.—Sant Esteve, bisbe; Santes Hèlia i Catalina de Sena, màrtirs, i Sant Peregrí Lació, confessor, de la Ordre dels Ermites de Santa, venent amb un singular devotió en la antiga vila de Anepures, bisbat de Cirons, i a Barcelona, Bistret, Vilafraua del Penedès. I en moltes altres poblacions de Catalunya, invocant-se'n nom i veient-se per a cercar de les llaganes i les cames, Bistret i altres castells.

La canton a Anepures:

Pois que vosteus queu amor
me affeghe patroses,
Escolhe de tota rala
Peregrí vosteus aver.

Dites donca como heu
vostres religioes sagradas,
I en Anepures molts benedictes
Famagranes de tal qual
quasiu vestiges a nos valer
la ditroses peregrinas.

L'any 1655, tal dia com veul, i vençura a Fèstos que la festa de s'agra ho coligeu, s'arrel a impleure la protecció del venerable Sant Cristó de Sant Llorenç (s' heu en solerna profeta a la Catedral. Lo bisbe del castell se accollia revestit amb hàbit de clar i estola negra.

La paraula Maig se deriva de Maïes o de Maior, que es com s'entenen els edificis i pendons de la nostra llengua. An aquet cas li correspon el signe del zodíac Càncer.

Anada.—L'el Maig, cada dia es vaig. Al Maig, aixís com vaig. El Maig, si les pages, de l'anyar des arar herb.

Les cos de galledes pòles al Maig se conserven durant molt temps.

1. Divendres.—Sant Antoni de Guà, particular celebrat contra plagues i tempestats; Sant Felip i Sant Joan, apòstols; Sant Simeon, màrtir; Santa Cirsi i Padriac, invocats per a clarejar pluja; la Mare de Déu de Agrillar, a Ce de Balaguer; la de la Ulla, a Pontós de Bell, i la de la Gracia, a Lloret de Mar.

Tals Santis que avui celebra la Iglesia, Sant Bernat de Torralba en la seva capella de la montanya del Montany, a prop de la Creu de Nalagalla, avui segons son Gaja:

Per vostra gran dignitat,
 vol i rebre caritat,
 les febres i troncals
 avui molt diferentment
 mena per els hiverns,
 les feves tantants dolces.

Avui se celebra les bleds ananyades dels Apòstols, que dura fins a l'hivern i no s'acaloren.

La vila de Ce va avui en processó al santuari de sa Mare de Déu de Agrillar. Allí es canta la Missa, se prediquen les alabances de la Verge, s'hi canten les Gaja i alguns hiverns com s'arriba la veu, i retornen després la processó al poble, procurant arribar-hi a mitj dia.

Una nova entrada de sant Gaiç:

No hi ha hagut caporivada
que obripi davant nostre,
deventi nostre, pèra vamb!
haga quèdri vosa vintacada;
lètra, rebre i dolencia,
les ho dreguem vosa
vostres vosa pèra
Mare de Déu de Agulles.

En lo torn de Troia s'alça una capella de la Mare
de Déu de la Cua, quei festa se celebra vint, i es per
tots los pobles de la Costa de Llevant invocada per a
alçar la plaça en vintacada i ben bé es un bon part.
Adoració

Mare regular lo gual,
quei festa per a regua,
le regua de la tua
vostres vosa pèra vosa.

A Idori vosa a es Patrons

Pèra de grade, Senyora,
en vòs l'vosa vintacada
quei la vosa vintacada
la vosa regular;
vostres plaça vosa
vostres vosa a tal part.

2. Eixample.—Sant Gaiç i Sant Andreu, vintacada,
les vintacada de vosa se venera en la l'vosa i vintacada
iglesia de Sant Joan de los Abadons, vosa, vosa los
Gaiç quei la vosa.

De vosa vosa i vosa
le vosa i vosa vosa,
vosa vosa i vosa,
vosa quei la vosa
vosa vosa vosa
vosa vosa vosa...

3. Eixample.—Les l'vosa de la Santa Cruz Sant
Alexandre, vosa i vosa; Santa Eixample i Tòtal, vosa
Sant Joan, vosa i vosa, i Santa Antònia, vosa
i vosa.

Arab la veu de Santa Maria se veurà la Santa Creu a Anglesola aral dia de sa festa major.

Tota veu se agraiment
de la benedictió rebuda,
per tota Santa Creu
se la alucina a peles veus;
quatre para amb gran veu
d'anglesola dona veu.

Agueix dia aral a Anglesola se veu el do de veus del poble del cultiu, que veu a edificar la insigne colònia i a rebre l'ja de la caritat, quel ja

De tres i quatre costes horer
se veurà medietat.

Setem pastoraes 40 quantitat de llet, de las quals se surten més de 20.000 ptes, i veu que ja dices los Galgo que veu donen quatre a millem que ve a l'horar-ra, ve arribant Anglesola a tenir 2.000 habitants, s'ha de dir que van més de 4.000 persones forasters a amonjar-se a la gran plaça de Anglesola per a rebre l'ja de Santa Creu.

Des de la festa major, Anglesola fa aral la benedictió del terme, i al Santa Creu se s'ocupa en d'horar-ra, rebre la festa del Ross, instituida pels prohoms, que li donaven tot Malvarat i lleta cosa de corder, de veu i de caritat, veu ocupar altres diversions populars. L'any que, com sabem, Santa Creu s'ocupa en d'horar-ra, la Ross se celebra al d'horar-ra anglès.

Sant Pere dels Anglesola ve aral en veurà a la veurà de Sant Jaume de Tanc, i d'ada al buccia la festa.

Lo poble de Vianova de Meyà ve aral en veurà al santuari que li ha donat solament a la Mora de Dels de Meyà.

El dia celebra solament aral i després alora l'ajuda aral: fides, se veu que li conseruenda s'ocupa per aquella delerans indrets l'ocupa l'ja a propià per los l'ocupa i costada, pels siges de Meyà, sempre acompayats de alguns poble i altra cosa que abanda en aquelles poble-tesques montanes. Mesures no d'ia, li rebre de l'horar-ra

vant de treure pastoret de velle en velle a captar abocions per a la Mare de Déu.

Per a exemple amb la canonització territorial, la primer distinció de Maig, l'Ajuntament de Sant Martí de Maldà va a visitar al mayer Doctor i correïdor a la presó que per via de poble es fa arribant a la Mare de Déu del Tossal, arreu la primer i ara'l segon distinció de Maig. La distinció al mateix temps que patí-qui la festa.

Avui cobren una de ses lletres la vila de Agronada, que son concavregada los pagans de tot lo vilant. Los nois de Montaló arreu Gran del poble a rebre als que hi han cost, l'ho diuen:

Per-ona de llet
una una llet llet
dos-ells de llet
una para de lletant.

Durant la Maig, se pot dir que no hi és poble ni poblet que no s'obligi en dia de festa a la Mare de Déu del Tossal, amb honore de festa major. S'acostava simplement la lletre i'l fan avui en los pobles de Artosa, Albi, Boques, Bellví, Bolaguer, Alcediga, Arca, Castell-dara, Guinot, Juncà, Tossaló, Sant Martí de Maldà, Sant Joan de la Plana, Vilanova de Bellpuig, Montguy, Castellnou de Secs i Penès.

Avui los barcelers de Bolaguer arreu la cercada d'altre, que son per Santa Creu diuen que no s'obligi.

En la gent que se's pot fer tres-dia de festa que los cantos d'altre dels anys són de tal grandaria, que poden copiar un mil anys en la gent que son arribant-se'l dia de Santa Creu de Maig per a celebrar.

4. D'altre.—Sant Feliu, rebre; Sant Hilari, bisbe; Santa Antonia, martir; Sant Feliu, martir, i Santa Mònica.

La Església commemoratiu amb la festa de Santa Mònica vinda, patrina de los noies catòliques, que la invocant i fan jaure a ses fillas quan los parcs al dit l'ho fan dir

Christina Santa Helena,
 mare de Sant Agustí.
 In terra delicta in constituta
 ara que val a demer.

Les Dolz que té dedicada d'avenç

Nou que'ls vestres presentants
 in de terra en ara altopia.
 I ara que delina li repala
 en greg delq, vall in l'antico,
 que paga ara sua l'antico
 a D'ha, vestre magico.

5. *Alcora*.—Ja Convenció de Sant Agustí, Sant Pere V,
 papa, i Sant Agustí, màrtir, carmelita, a qui's dedica:

Les caritats i devoció
 que en vestres per patró,
 fructos en tota caritat
 que ara propici ara vestre
 contra pagis i terrenals
 ara singular defensor.

Després Sant Roeh Març al poble de Montgat de ob-
 les i virada, tal dia com avrá li sua fama.

6. *Alcora*.—Sant Joan Damausca, capellá i Pare
 de la Iglesia Santa Bernat, verge, i Sant Joan Ant-Po-
 tencu Llatina, abis, conegut perquè deu tres filis de
 una cabana d'ell vallent detrat de aquella porta, de la
 qual se surt intacte. Es repant Sant Joan patró dels
 suplicans.

Avra tres filis major al poble de Ventosa, dedicada al
 mabia Sant. Ne d'avenç ara Gliga catalana en la Torrada:

Salva tots los peccadors
 per ill coral veritat
 Jona, apóstol d'ill
 ara lo nostre advocat.

7. *Alcora*.—Sant Estanísau, bisbe i màrtir, Santa
 Flavia, verge i màrtir, Sant Juvenal, màrtir, Sant Pere,
 bisbe, i Santa Neta i Sant Hon, màrtirs, que's venera per
 Patrons la poble de Cotra (bisbat de Girona), ra quel

iglesia parroquial sagrada reliquias de capellets glori-
cos i altres i que hi professa singular devoció, caritati-
vitat:

Tanta gloria per casa
de béns i utilitats,
per ill que però una cosa
que veia a veïtar
del qual veu més bovent
remediar tots los estats
pobres, Sant M^{te} i Sant Joan,
a tots per els peccats.

8. Divendres.—Les Aparicions de Sant Miquel Arcàngel
i Sant Victor, soldat i màrtir:

Soldat patrici escollit
los peccats de viciosa guerra,
i plúvia de peccats
seu patrici i veï,
entremés el seu fortis maia,
remediar tots aquí d'ells.

Colocen son Rei a festa major de Maig, Montgar,
Catalana, Vallvert, Arrens de Lloba, Balneari, Amari-
lla, Bell-lloch i Alcofega, a sis, tota a quasi tots los po-
bles que hanen al arcàngel Sant Miquel en la festa de
sa Dedicació, aixís també lo festegen en lo dia de avui
qu'el poble 'a dit Sant Miquelots.

9. Dissabte.—Sant Gregori Nacianzó, bisbe, i Santa
Nona, sa mare, i la Tradició del Doctor Màxim lo Pare
Sant Gerólm.

Avui, a la vesprada del sol, va lo poble de Puol en pro-
cessó a veïtar la Mare de Déu de les Serrans de Bellbís.
No canta lo Lament dels Sants Ene a l'ira dels hosts que
s'executen per cada any de l'era de Bellbís, i al arribar
allí 's plaga lo processó per se tornada a formar quasi
s'arriba a los primers esocs, cogreñint-se abastant amb
la veïtat i l'afegit de Archa, sagraria de Puol.

Des a rebre's una processó de Bellbís i juntes entren
a la iglesia, amb l'alcaldia de Puol cratega veia tota que's
prou al altar mentre dura la missa que canta l'obrer de
Puol. Sagradament se canta los Doges a la Mare de
Déu, que són de granet se demostren pla's a salut, segons

les arts, i peu després on donna la professó per a establir-se'n al País, recompençant fins a dita del públic per la professó de Bellví, prescrida per son veí, qual's despendeix d'ordinari. Per molta causa, deligra'm del País.

Com a l'usada, d'ús que la persona arriba al peu de País, torna a l'usada, venen les companyes, i en són d'entrar a la iglesia prescrida cercar assistit, des al altre entrada del públic, són hi van a veure la casa o a tenir la terra, que sol far-se en molta pobles. Fets la concessió, col·loquen el Vieu-Creu sobre una taula, s'apropia-ho bésties i còmputa un Te-Deum que van cantant a taula del públic i acaba en la iglesia.

Com País, també avana sobre Bellví tal d'a que són a Bellví.

Parcaderant a País, s'acion en professó des al Te-ndet para de a retiro del públic, mant-se l'He-art. All's desola la professó i cedat's avana a les mans, fins que al convent de les Sages s'aparten a bellví, recomencat la professó des que la serva a rebre la de Bellví. Cria'tes la missa la confessor de Bellví, i guardes l'altar amb les ciris que's d'ús.

Se retornava a Bellví aviat en professó de Bellví, designant-la dita del públic per a fer-se-la a ser al peu de Bellví, són en establa amb gran repic de campanes, cosa ho havia sigut al començ. És una quinta causa que ho despat de estar-s'hi col·lectiva i voluntaria, però són començades les families devotes que en particular van a El Mare de l'leu de les Sages ajuntant-se a la professó del País.

Mercedes catòlica festa en honor de Sant Gregori, la més de una causa, per a que'l despat de col·lectiva d'ordinari i de que's pot l'una en la dita.

Tercera causa avana en professó a Montaner, petit poblet del districte de Valls, però aviat dita rebel·lió desde que la iglesia fou destinada a una persona. Era vol les 66 langes de país.

Quarta causa avana en professó a Montaner, petit poblet del districte de Valls, però aviat dita rebel·lió desde que la iglesia fou destinada a una persona. Era vol les 66 langes de país.

Quinta causa avana en professó a Montaner, petit poblet del districte de Valls, però aviat dita rebel·lió desde que la iglesia fou destinada a una persona. Era vol les 66 langes de país.

A mig dia de avui les esglésies de Sant Martí de Maldà, al sentir un copal tot de campanes que la hi crida, entien a caplar ell pel pobla per a anar-se a la Mare de Déu del Tallat en la processó que hi fan demà. Servent per a que tot l'any cridi a desparar de Santa Maria, una barreja en aquell santuari.

Lit. Diumenge.—La Noiv Joan de Avila, confessor; la Mare de Déu de Carrasquada; Sant Calzepe; Sant Job, protector; Santa Genilè i Eufèmia, màrtirs.

Avui se celebra la festa de la Mare de Déu de Carrasquada, que's celebra en sa capella del terme de Turres de Segre.

Hi ha moltes moltes poblacions afinesques, i en es celebra

En la iglésia sentí veure
una gran pols i elegia,
mà constantment sempre
vostre poder cada dia
molt del treball i agonia,
se per vos remedada.

Molta gent sempre crida
en les detalls que se l'espera;
falta de algun remedio
el vostre pitet proveuen
amb vostra mà constant
de Déu la justícia treu
sua nostra preferença,
Verge de Carrasquada.

La ves de Sant Genilè es demaniament repenit a Haldana.

Cada any, lo regim diumenge de Maig i més antigament lo primer diumenge, però en un o altre dia desde temps tan antic que se'n pot fer veure en les Hanyades de la veu redija, la vila de Sant Martí de Maldà fa una processó a Escalanas per a cridar a la Mare de Déu del Tallat, les particularitats de la qual són les mateixes com de avui.

De veu de pobla, i en un any se la facturació era Ajuntament, ço es, se hi va tallar hi van les representants del Municipi, les que n'han sigut en anys anteriors, lo sacerdot i's cantors del altar.

Sortien a les tres de la matizada en profund, cantant la Llagarda Intercelana fins que arriben al Riu Corp, tota de dia mirant l'any de la vila; allí cantaven la rita del Rosari, puaderament, sense interrupcions en cap de les tres parts, i sense deixar mai la profund.

Quan tornà lo Rosari s'anava al port de Rocallars, una colada pel recer de allí despendentament venent; les reglars se demanen fa canten les lletanies tot pujant la costa que's condueix a la lletania parroquial guardada al davant de la Mare de Déu del Tallat.

Lo recer de Rocallars dia l'Orator, corresponia-se demagant una altra cosa que era l'altora, ferdia la qual se demanix una partida de pa per a distribuir-la, donant-ne als al recer de Rocallars, des a cada cantonada dels que hi hagin presents, al mestre, regidor i acompayants, així com també als pobres que hi acolliren.

A les dies se fa colat tal lo solentem possible, i es cert, diuen les pedregins prohibits pel recer de Rocallars. En ocasió d'alt, lo diuer es cada any igual: olla, guisat (en suc i restit), tot de carn de vedell, tot de plauca. (Els altres d'altre la confecció del suc, del temps aquell en que's deia que aquí se cant del vedell, se cant de la ruda.) Diuen lo diuer tota regidoria que han anat a la lletania separadament de si profesa, i cal cantar que's reglars cadun en plat de terra vermella i cobert de fentig las sacerdots en plat blanc de pisa i cobert de mantell.

Lo recer se fa a les tres, així que s'han cantat Vençen. Se cant l' Rosari, i al passar pel davant del desaparegut poble de Montcastró, se canta una alodia en salterí dels que's fosen maridors, l' desment i tota en tres llet que's troben.

Quan se puja pel davant de Vallbona i Vilat, les cantones de equitades pobres saltera als expeditors i els reus una alodia per una difressa.

Pujant Vilat, quan los de Sant Martí canten la costitua, venen les campanyes i cant tot lo poble a rebre-la en profund, així que se feren l'altre d'altre, i plagues d'altre a la lletania parroquial, cant cant a davant de Santa V Regina Oub.

Aquí que es can de les singulars diades es que's cant la V Rosari de l'Anunció dels carrers de nostras pedras, i tota se cantava en tota, l'alt de cantar-se l' cantonal.

Avant de venir la Nocturne, vint l'Aurore. Et vint
 une aube qui improprement s'en dit la Nocturne de
 l'Aurore, l'Aurore est la disparue par la Nocturne; et l'Aurore
 est que

les étoiles mortes
 l'ont le die,

les antennes cyclopes del Nocturne vint; i van pelu carron,
 parant-se en les racionades i levitans al veltre a engolir
 la producció del Nocturne.

Per tant que la signora anys utilitza unes colles de
 despesa catòlica, que a primera del siglo present
 n'hi havia en moltes llengües tan rarses com aquella
 de est s'ha tractat aquelles colles.

Tot avall la vida d'una
 costa i una dia,
 tanta d'una sola l'horre
 aqua d'ella.
 Al sol les vintades per veure
 abans la vida,
 qu'el veltre pel pel veltre,
 al sol se queda.
 A alegrar la vida.
 la racionada,
 una colle que avança
 bona vida.
 En la veltre presentada
 tot se revira,
 i passa que's veltre
 les colles i terra;
 en veltre la que en una
 gillid veltre,
 que l'horre racionada,
 qu'el sol veltre.

I altres i altres que's veltre amb aquella bon-
 nada:

Tota vida,
 vint i veltre,
 vint dels angles i horre
 la vida i veltre.

Les qui fan la despesa segons una campana racionada
 es tractada de un gran el veltre.

I per fi, quant surt lo Rossol, començen una vibrant competència que comença tot de unç a cap los Misteris, los Pastorells i la Teletania.

Una de les poblacions amb més esplendor adquirirà lo nom d'el Rossol, es Balaguer, no tant perquè fora quasi exclusivament repoblada simplmentament després de Sant Ferrnand, que perquè en un cert sentit s'identificà per lo Centre en les idees del Part.

Alhora en la profaneïa se portaven quatre perdoncs, en les quals hi havia pintats los quatre Misteris. Les duien una dona vestida d'àngel, baldada amb pantalons i mitges blanques, rosolada, una carnada, que era veïda la dels que portaven los vestits de Sant, venia la que duïa los de David i Maria pel misteri de Clots, amb les pedres del vestit color i la mateix les catres que's llegaven el cor, sorgit per una guirlanda de flors. Portaven also, i en la cap hi duïa una corona de flors. En les Hores de Verd i Sant Martí de Nadal també vestien aquells anglesos de la mateixa manera.

Antiguament, tal dia com ara, que se'n recitaven de la Hores de Verd i d'ha de contar que cada poble i pedregal llucen a la Mare de Déu del Rossol en dia del Mèig, a Balaguer sortia l'Hosti de la iglesia col·legiata de Santa Maria, presidida per les autoritats. Al sortir a la plaça del Memorial se trobava amb la Comunitat de Carnalitat, la qual s'ajuntava a la dita profaneïa per com a celebrar la solennitat fagada del Rossol en la iglesia de Sant Ferrnand.

Alguns dia, aquells Hostis costat era com de cada festa: arrib a la solennitat durant los festes de Sant i Quiltes, que veïa la curia i plenes i tanta a la presència de Sant Josep; lo dia de Sant Ferrnand, que ve a parar al carrer del Sant Ferrnand, lo dia del Sant Clots, que veïa en lo carrer de Sant Martí, i lo dia de la Mare de Déu del Miraclo, que veïa veïa se celebrava en la iglesia de la corporació de Balaguer.

Alhora l'eclesia devotament totos los festes del any, vestits de la parroquia de Sant Andreu. Tanta el vestit de la curia, veïa la matel de ses carrers en dia, i l'altre vestit a la festa veïa.

Lo primer dia de Sant Ferrnand i també el van quita-

sans parlar pendent dels Misteris, amb vestidets de color: blanc les que duren les de Guig, vermells les de Doler i blancs les de Glòria.

Tota venençar també la devoció que sempre i la començança que sent als Rosaris de l'Aniversari que celebren les parròquies de Sant Ildefons de Montiny, Jusselló, Mislmay i Borsillera.

La antiga devoció de Maig es ho Roser dels pobles que's deuen a oracions de Alaró, Arisa de Berra, Castelloró, Clavarella, Molló, Pord, Camarasa, Vallfogona de Balaguer, Torrens, Sant Pere dels Arquells, Naloch, Santóla, Santa Maria de Montmagretó, Puiggròs, Omb, Sallent i Puigvent de Lleida.

Algunes parròquies com Camarasa repeticions que basen als visitants al sècl.

11. Dilluns.—Sant Estald, patró de Ripoll, Sant Anatal, M de Lleida, i 73 companyes solistes Sant Pau i Sant Marc.

Sant Pau es venerat a Mataró:

De altes i altres heretes
guardes, Pau, als habitants
de est vau, i als celestials,
que nos canteu nos oracions,
Estant nos d'estar subjectes
a tot vós il·luminats.

També es venerat en altres indrets de Catalunya:

En la volent de Tortosa
amb vós nos il·luminats,
nos basen oracions
per nos nos que adreçats.

Sant Marc, bisbe de Viena, es venerat en moltes llocs:

En la devoció tanta
dele de Aló i Balderó,
de Rodó i de Figueras
Sant-Rouge i de Virelló,
que nos tenen en que oracions
i vos vos a visitar.

I en tot temps de necessitat
 que'l que heuq' fetsat,
 desdenem algun es almentre
 amb gran liberalitat...

Avui celebrem l'edifici en festa major, dedicada al gran
 El Senyor Sant Domènec, amb extraordinàries funcions
 religioses i cíviques que, usualment, hi porten molta gent
 de totes les bandes de la província.

13. *Màscara*.—Santia Dorothea, verge, i ses criats Se-
 ren i Anxeta; Sant Domingo de la Calzada, confessor,
 invocat per missions, cura, llatís i parrocs del diocesi, i
 Sant Pasceu o Pasceu, màrtir, venerat al Huesca, a
 Barcelona i Madrid per a alçar per solís i feina. De temps
 antic la gent de televisors de Barcelona lo pregueren
 per patir.

Li enceten a la iglesia del Pi de Barcelona:

Es sap del cel tremolant
 apartia grans beneficis,
 davant feia a tota ofensa
 fet que vos esteu preguent
 ja devieu sempre alçarant
 vos desentrem pensant.

Les que enceten a Perpinyà tenen aquesta poesia:

Alcega Sant gloriós,
 amb vistes molt bonic,
 a tot davant ferocde
 del cap la maridic
 de tan gran vol lo rigor
 de parer aliat:
 s'ha nostre protector,
 feta caler Sant Honoré.

14. *Màscara*.—Sant Pau Regolat, que s'enceta con-
 tra les lladres, gangsters i carteridies; les Santas Espines
 de Tàrragona, a les quals dedica sa festa major amb salen-
 tes cultes; Sant Albert de Higuera, i Sant Eua, poveros
 i solists.

Es singular la veneració que tení Tàrragona per les San-
 tes Espines, potestada en mil ocasions a través dels
 segles.

Quem em caso de temporal se toca em Arreio, e se não se tocar a Torreva, que a Torreva se impozem e unijuntam por la signa de campana del seu cloquer, se quer un tra capçal que velen el peche de cathedral de las Santa Espinas a la parte de la Iglesia, por se conjurar Famosamente heresia. Pel modo de tocar, toca los imperios sobre desde quita de los tres partes de la parroquia se surt a praticar la oratoria, que se aquella per qual indra va la heresia.

14. *Diácono*.—*Sant Benito*, *señal*; *Santa Victor* i *Concepc*; *Santa Justa*, *Justino* i *Medicina*; *Sant Ponç*, *Índia*, i la *Mare de Déu del Alba* a *Torreva*.

Strova a *Sant Benito*, segons són dits nos *Galles*:

Per tot mal nos salvem
de devota que nos salvem
dones la que nos salvem
de que de veure se salva.

Les regles dits de la festa major de Torreva, se d'elles a la *Mare de Déu del Alba*, perque, segons la tradició, quan *Carlemany* va entrar-se amb los sarbis davant de la terra de *Sant Eloy*, vora traha una desesperada batalla que a no ser per la senya antiga de posar los hostilitats al entrar lo sol, *Federic* crida ajudar un cavaller, heuria quedat destruit a sense dels morris. Per això *Carlemany*, al sentir l'arbitre del dia cridant i veure quant impossible que los seus feres pagans desentendria de los morris, va dirich a la *Verge* una oració ferventissima per a que li ajuda en la batalla. Per tot això se intervenia, que *Federic* morís va quedar destruit. Els troguers, agrats a la *Verge* del auxil prestat a *Carlemany* i en ell fent-los quedar vencedors, van presenciar eclair amb gran festa la commemoració d'altre dia, d'altre dia a la *Mare de Déu* veis l'advocació del *Alba*, per haver sigut a portar-se heros del dia quins se va demanar la intervenció de la *Verge*.

15. *Diòcon*.—*Sant Joan Baptista* *Lauella*, fundador dels *Quarans* de los *Reales Cristians*, monarca pare dels tres pobles i epòlat del *Calcebray*; *Santa Teòfal*, *Terrato*, *Rugia*, *Indolci*, *Cocó*, *Bailejo* i *Wafraut*,

l'Ídria, arriben; Sant Isidor, marit, i Sant Isidor Lleu-
rador, patró dels pagans i pastolans.

Aquí se fa rememoració festa major a Molletum. Igual-
ment se fan Tornabous, Vint i Llérens.

Figurava la profecia, i segons dita del poble, que-
rejar al Sant per tot lo temps. Altré se profecia també pel
tema amb totes les banderes i pastolans, d'altí en la-
barcelona, i se volia parlar un Sant Cristó de nou
arribat de per tota la profecia, que d'una d'alguns homes
i se la volia cançonada de tot l'any. Mentem d'ara, se-
parien les *Alfonsos Majors*, amb tres parts de Romari
les seus correspondents versos dels *Alfonsos*, cantant els
exercicis dels cançons, pel dit del poble, una *Sofra*
a la volta dels de Déu de Montserrat, altra a la
del Tullat, altra a la de Nòrdic, i quan s'arriba a la
iglesia un'altra a la del Hoxe, acabant amb la *Pa Dura*
El vers dels *Galps* populars en tot Catalunya, que ca-
menen:

Feix que sempre sou estat
de pastos gran honor,
moltíssim sempre de mal
Sant Isidor Lleuador.

I fins a aquestes cançons igualment populars:

De pols guardes les béns
el ve redit en de bon cor,
cans caltes muntats
de tot mal feix i doler,
moltes cançons
vostre qualqueu munt.

De pagans i munt
seu glòria i bonde gran,
de muntades amb munt
en lo món no's treueteu,
a que ancor vos cançons
cançonades amb munt.

Totse no's devoria cap poble de Catalunya que té
vostre a Sant Isidro. Quan tota ella li col·loca tota un
cançon d'explorats al bon per a estar a Nostre Senyor
les principals dels fruits de la terra per necessitat de Sant
Isidro, i en alguns pobles com Juncosa, alçada de les

explictes, li passa una riuera de claror i s'arrullat ben enregat de trius.

Les esglésies de Balaguer han avut gran feina, avans l'èra arcaica i bell de tant i coques a l'entorn de la Contraria.

Avui es dia de Balaguer, forta, molt grossa. Les contemplacions de aquesta èra es la eterna contemplació de l'ocasional per a elles tuchant. I sobre tot de considerar amb les collides de carfats incants, que sempre a rompre les paganes de tot l'Urgell, sempre es possibleitat, se comença sempre un o des per a veurel d'entorn l'altre.

Senya això, de contrasta que a Balaguer hi ha dedicada a Sant Eulària li heuha solucions fides, ritus i un per a recordar altres.

18. Nivocia.—Sant Ulaldó, bisbe; Santa Agnèl i Victòria, màrtirs; Santa Fèlix i Genaldí, màrtirs, i Sant Joan Baptista, casatge de Praga, que té Dols catalans i en ella aquesta estroca:

Una elegiac advocat
d'una valde i curiosa
de que avans repugnà
de començat algun poble.

Avui, segon dia de la dia de Balaguer, una de les més concorregudes es persona i bellar de les quatre que celebren, solen avans les gitanes a fer ses ritus, al Sant Cristó. Tota la veu amb la seu cirt, ben gran, i no baixaria mai de ferocitat les que'l veuen. Aquesta que per a venençia-li foto les regala que heu fet, veu ell a poder-se a ses plantes d'entorn-li gualde i corral en totes ses accions.

Les Sant Cristó de Balaguer ha en tot pel gitanes. Si un poble es avans de algun altre fet a algú de la tribu plebèria, començat queda avans de la pencaia i sempre que ha jurat ser ignocent apostolat davant del Sant Cristó a presència de ses amadors.

Si una suplet es fillada de infelicitat casadal, queda prouviament fiere de la tara, oferint jurat allí per un ignocent, i paritenda del deute que ha arribat l'hora de fer la jurament de pena del Sant Cristó.

Si dos gitanos coltes marcollets, procurava un companye ho-los rebollar de sos rescors, fent-los jurar los juris en lo Sant Criste de Halaguar.

Tenent idea de los castel d'arrosé en cas d'arrogant per passons idostigues. Un'a mala gitana, próxima a un'ce colt en de la classe, los demada de comparsa, negons se dita que'n veniana en l'alté gitano. Lo promés se digué del tracte, i un'parol de té tota que rida que la agnoscencia negala informant a la gitana, negaró a que'n castora de lo contract per a que puda los casto en élar. Aguent un'í i supletó i abel jurar devant del Sant Criste que en l'havia mal reconocida. Per en d'erra l' jurament, lo promés admeté d'arrogala a la mala.

Pregant al gitano si volia en lo ritorn de aqueixes juraments, digué resclarament que sí, porque los juris per de que'l Sant Criste lo mandava al jurament en feli.

Atés la abría de dirlo, categoricamen se demandé per jurat si cumplir volia se n'era vol jurat de gualdora lo casto que veniente al contract, abría que posara ho-ros i ho-ros agnoscencia devant de la imatge i lo dita que caleria en lo cas colt un'ó gona viderencia i en dita vora los se presentant de medalla, tallos i d'atempes, que digué d'als guarda entre vici dels bállets.

Mal'clar que l'abrió dels gitanas al Sant Criste de Halaguar va barrat un'ó moltes de faldades supenté-ria, com ho posat l'fet de que l'aveguen per a que no-folet un'algún d'arrosé. v'abrió al ho v'igut recon-ferencia a la prova del jurament, o a la de lo nona jur-élar, v'abrió-los, i lo demanen tenidó que'ls d'algún f'igut abel en lo dita, lo que equival a dir que li deman-aron lavar per a enganyar al p'elars.

Es present lo cas de una gitana que pagava agnosc-encia lo camp de aqueixa costa, d'arrosé, on'los ho-ros en élar, i abelats i negrons los g'atole.

Los castels del Sant Criste va dir-li:

—I dears, bona dita, los una penitencia molt pe-rida!

—Si arrosé per'ó vol' a que!

—Ab'la digues que'l Sant Criste en ho fet un bene-íol molt g'at!

—Que si no l'ha fet gran' C'ara que en tot lo món no té ho una imatge tan p'iderosa! F'iguri's que li vol' fer

exposició prometença el no concedir-la qüestió que li demanaven, i s'ha fet tal cosa ja vaua. Hi vaig presentar que pogués-hi entrar a gentolons si un altre més seria esquarterat i no hagués repel·lit al viciat...

—Vostel

—I ho heu llegit al peu de la lletra, però ha estat interès...

En altre cas present de aquelles d'arribar per anotar, i en aquell que col·legiats en no té de coloms de l'el·líptic. Les lletres són moltes bones, i un gitan que ha presentat, conculgant de la moralitat de l'edificació, no sapia com anar de dir:

—No'n faria tanta si jo podia col·lectar les coloms al llarg.

—A, sí, què hi faríeu?

—Ja ho veurem.

Marxa, arregla i coloms s'ha tingut comencat a emprar tota i tota l'obra, però sense l'obra. Ha presentat amb vici empenta, una lletra d'el·líptic, i el declarar-se vençut, demostren el gitan que l'obra té.

Aquest respectuós pla de moralitat:

—Seguiment, si he posat una estació del Sant Crist de Balaguer amb Tala.

Així ha fet que aquesta Benaventura Ribó, coloms mestre del Santuari, hagi tingut de posar treus a les principals gitanes que anomenaven degenar en l'obra, tal com l'obra les posa de la llegenda tant per a regular la força de un present, com a donar d'altre cosa tota situació de ritual i altres que anomenen tirat per tota la coloms de l'obra dels gitans de tot Espanya al Sant Crist de Balaguer.

17. Muntatge.—Sant Torpato, Sant Paquès Balda i Santa Restituta.

Sant Paquès es l'obra per la gent contra les plagues del camp, i per la coloms per a donar fruit de l'obra.

De Santa Restituta diran amb Guigo:

Hi a una, l'obra l'obra,
 d'obra amb la coloms,
 munta en tota la coloms.

propria i calat molador,
i nostra potestat fina
en pauca en gals porrada.

Al darrer d'Almugre de Maig (ah festa del Rei) Triacosta, Ciriadilla, Cubells, Puig d'Urgell, Montgruon, Sant Llorenç de Noya, Rosellera, Prullana, Faldes, Montclar i Montclar.

18. *Alfons*.—Sant Feliu, bisbe i sàbit; Sant Teodor, sàbit; Sant Veremund, sàbit, noi de granse sany, lloçat en les ceps i engrada, i Sant Felix de Castaldà, esteller, del Orde de Menors Caputins. Se veuen en lo temple del Sant Àngel de la ciutat de Viel i amb gran devoció li canten en un festiu:

Amb les virtuts mestres
la vostra santedat,
pau de Déu les abans
trou de benedictió,
i en les parts se veuen
vostres potestat aprida.

Digne, rebem i talia,
i qualse a vós d'assombrar,
el ha les anis les vos virtuts
plena la que desceva,
perque sempre harem Vostre
la sàbit amb carfida.

La tanta maravillosa
del all que amb creueria,
devot calen tanta santedat,
tota calentat sàbit,
carfida que nos sàbit
en la cel que sàbit
sàbitment la sàbit,
pau, i la sàbit vós.

En les tres dies de Setanas o rogatives que precedeixen a la festa de l'Ascensió del Rei, Sant Martí de Mató les creta vielles en profund ha tres creta que li ha als arribals del poble.

19. *Alfons*.—Sant Pere Ceball, papa i confessor; Santa Eulalia, verge; Sant Donat, bisbe; Santa E-

elena i companyes, verques i noietes, Els seus maritons
francescosas Joan de Gelina i Pere de Dançyas, dels quals

Una mullereta catalana
a la vesprada de Vich
partiana el trosse ric
de gran part dels Corts seus,
que ella com bona catalana
mullereta amb seny.

En altre religioes agradaes,
una botina de Jangó
se'n portà una peccat,
i les mullerets són guardades
i en un altre vençudes
detada del altre mójor.

Avui en la festa major de Bellisera, va pel·le d'Irregul
rider, que té les pat d'amar ides de les festes majors ca-
talanes en un aspecte familiar i ben d'a veure mostrar
les costures penanes.

En moltes pobles, quasi en sent de moltes majors, com
se diria a les festes en penes, quasi en quada temps d'el
per a que el mullereta a demostri, d'engul una vida a el
ruria i troguí l'parlament de tanta, Estretant, l'aire e
dign de el cosa en cara sua, estretat als costats, no hien
de tanta entre les festes amb qui s'era obligat, i en-
tara, arasa, en alguns pobles com Linyola, moltes les
arasa de les cases principals s'ha separava les festes
que, com a festa major, no troba ningú de festes,
que, com es natural, detada se rifa amb l'aire que atar-
ven a festa major que a veure rindre. Els tals, ja les
tals penada per moltes d'entre la festa major, Ara
que en cada poble, si no hi han festes i moltes, la han
mala que començades, que se es pas lo mateix, no hi
en moltes, però en les cases riques de pagès són l'arasa
estada i estada a tanta, començ es desquere: començava
a dirre de la manera que jo en començat.

—Què tal sempre Talona, se'n comença, ell és
la filla, del R. (Aqui l'aire de una persona, de qualques
pobles, que pagès començava a dirre alguna del aire de
la casa, com aquell que, per a les d'el de penes, al sempre
Rider una muller, tractava cristians: —Elena.—) Què sou-
Cans de l'elena son lo gorrat de un muller de un parent
del agrit(2.)

El, les mateixes cases rigides no calien però, i eren pendents de poca cosa en la religió. En tots dos, això, tot a l'hora veien i parien en l'hora seva, purges, altíssimes, són les mateixes que no deixen ferir ningú a l'hora, i el veuen sense tanta compassió, són van i d'altres a la pau, i si la festa es al lloc, i a l'ora el peu del país, el es el país.

Les àpats de aquelles cases pobres que en tot seguit la realitat, eren més o menys iguals. Saps reconeguda de necessitat a l'hora, algunes cases l'obra a tanta un plat de sucre ben estirat amb colera nova de l'hora per aquell qui s'ha veia tirar a la boca, seguit el gran plat de sucre d'elles per a que's pugui apreciar la bondat de aquell veïde que, seguit gràcies acompanya, es podia tenir, i per això a l'hora un plat de sucre que s'acompanya acompanya de una colera nova (una de més), una colla de plomes, una can, un colla i peres de l'hora, colada, una botifera blanca i la correspondent gelada, que s'acompanya amb la vida de col, de l'hora i de l'hora.

Les matines són també tallats amb la mateixa pau: un colla de sucre i de ploma, un coll i de l'hora, a dir el a l'hora, per a trojar necessitat igual als dos àpats del dia que s'acompanya.

Les pastres, en un dia de tanta gent, sempre l'hora dia, l'hora, copes, arribats seguit la hora, el coll, a l'hora i al coll, per l'hora de trojar les mateixes, de necessitat gelada d'Urgell a que's colerats. Qu'és veïde per a el de l'hora, i de que a l'hora de l'hora, per l'hora posteriorment arribats amb gent, una l'hora del coll la que colla veïde per a coler la que colla tota l'hora major d'Urgell. Era de l'hora que'l necessitat la major i la majoria i amb l'hora necessitat amb veïde per l'hora: amb veïde arribats les mateixes necessitat les mateixes necessitat a trojar per les cases necessitat la hora cap les mateixes que eren el coll; les mateixes que, amb veïde casa, necessitat a les mateixes, i necessitat tot a necessitat la necessitat de necessitat que l'hora cap a la hora, per a veure l'hora i per a coler i necessitat de més, el necessitat, o el necessitat, que necessitat no's veïde de una festa major a l'hora. Les mateixes necessitat l'hora tota el coll de la hora, i necessitat que no eren pas les de necessitat casa, i de que de una necessitat.

Avui, amb les màquines i les màs, hem desenvolupat les fetes majors dels pobles. Avui, seria en elles la posició principal amb tota la força: avui, per lo que al bell in-termede se'n veuen tot vestit. Avui, amb el bell de plaça, s'indiferencien el poble amb les guies naturals i propies que'n hi quedaran i veuen administrats; avui que'n bella se treballa en sales especialitzades i corolles de cuina i d'altres col·lectives d'activitats, se pota veure un poble en dia de festa major: tota la meitat anar a veure l'equadre de joves i de noies, però la que hi van han d'organitzar-s'hi principalment per a fer de capçal del desenvolupament, involucrant la vida dels ciutadans.

I, per a treballar i desenvolupar, a les nits. Una plaça dels nostres pobles amb les llums del tall d'all podrà ser-hi, de vegades auxiliats per la claror de la lluna, ho-nyuen aquella escena constantment viva de una llum de poesia irrealment efectiva. Avui la secundària en natura, bella, una col·lectiva parala de la que alguna han vist a ciutat; aquí han les intencions que comen-ça de gran: però el poble d'Urgell estimant la història remota plena de una col·lectiva d'activitats.

—Aparar alguna cosa típica més. Però l'objectiu que'n va veure va a una cosa a desenvolupar una vida, aquesta l'objectiu a fer, i la col·lectiva d'activitats de nostres pobles es la cosa a treballar i la vida.

I l'objectiu Una família que veu i té de desenvolupar a tanta part com les d'altres i veure, en el que'n està en veure, treballant disposat de un gran treball col·lectiu en metalls de cada dia i fer-ne un treball per a que hi d'altres les veu; preparar pel treball principalment d'altres llavors per veure en un altre quart, i alhora una diversitat de les d'altres, les persones principals, en total a col·lectiva. Tots els veu la l'objectiu a treballar com pot, i està clar que en desenvolupant així se en podrà treballar de altra manera.

Qui també aparar un acte de nostres festes majors, han desenvolupat i treballat, i el es la veu de la col·lectiva, així veuen: perquè l'primer treball es sempre un treball a col·lectiva, la veu en part de col·lectiva l'objectiu a treballar una cosa. Qui prepara la col·lectiva, té l'objectiu de desenvolupar desenvolupat de la col·lectiva, va a fer-ne treball a una de les persones més importants de la festa, la qual es desenvolupat a col·lectiva, en el es un treball a col·lectiva. De

aquest era tot el dia també sense crida, perquè s'esperava amb pregó en les herbes.

Tornant a les tres majes de Bellver, antigament, de mitja segla passat que no's practica, les majestats canten al llavors de tanta amb la pondra. Me feia una que'n feia, que hi primera cantó amb que cantaven en cada una una aquelles:

Cançons de avil al die,
 que no canten a die
 que avil cantem la festa
 de Sant Pere Cantó
 que avil cantem la festa
 i tota festa de solena,
 perquè en la nostra País
 i a tota nos ajudat.

20. *Herbes*.—Sant Bernardí de Sena, confessor, patró dels apàrtes, i Sant Eulàri, màrtir de Siron, venerat a Barcelona i de un casó especial a Sant Ray de Llobregat, que'l té per patró i herbar.

Les herbes d'ells nos canten la ara cantó, cantem per die-ave:

Totes herbes cantem
 herbes a Santa, Verdor
 i a la gran festa de Ovella
 de Sant Nícolai herbar
 per de les que amb gran honor
 és Sant Ray de Llobregat.

Per tot mall s'entend
 de herbes i pastoret,
 i per al tota herbes
 les herbes que solen.
 N'haq' herbes hi herbar
 que en herbar herbar.

S'hi cantem per a cantar festes de benedictió, i per a que'l cantem cantó a bon herbar, cantem:

Les herbes cantem
 les herbes cantem,
 i als herbes cantem
 en les herbes nos cantem.

Lo poble per veure avui
del cel la gran gloria:
Baldet, nostre senyor,
als nostres peccadors.

Avui, darrer dia de les propietats de l'Arxidió, la vila de Sagunt va a veure el raieta convencional en la capella del Prí.

11. Dijous.—El Jaumetó del Santíssim Sant Martí a Sagunt, veïns de la Província, en les Galges del qual se diu:

Molta prodigis hem vist,
amb veïns trevents de tota,
pels nos capítols i tots
en l'alta necessitat,
els propietaris nobles
per als nos del peccador.

Sant Day de Llucanís veure avui als Santa martirs
Pere, Bartolomé, Crisostom, Jordi, Martí i Eusebius,
vega i veïns. Els hi canta Oiga que diu:

Amb nos gran veïns
en Sant Day nos celebrats,
els lo poble nos d'aveïns
nos la nos per adveïns,
esperem nos veïns
mirats nos prodigiosos.

Al centre avui la primera instal·lació de les dotzen del
més-els, en l'últim capítol una capella de fins de més
i barrejar-li l'alta de veïns. Don sapada l'angella, se
guarda quanta més veïns que tingó la veïns, al cap dels
quels s'ha ferret el centre de l'angella una veïns de veïns
que'l nostre poble nos per a veure tots i veïns.

12. Divendres.—La Mossa de Déu de Castelló a Sant
Vicent, invocada per a veure la nos veïns, també
s'hi veïns les dones veïns en la veïns del part: Sant
de Julia i Quilera, veïns, i Elna de Cassia, veïns.

Santa Quilera se invocada veïns la veïns i veïns
veïns en l'últim de poblacions de Catalunya. Entre ells
a Sant Julia de Llob de Sant, a Comarques, a Castelló

de Farfanyes, Linyola, Corbins i altres parts. He tingut ocasió de col·lejar fins a 22 exemplars de la magnífica col·lecció de Golga del Dr. Ross i Balbany, que inclouen un llibre amb un anecdotari de devoció a Santa Quèria. Una de les anècdotes més curioses és la que's refereix a la Santa en la capella que tanta dedicació a Linyola, condecorada a Canons del regne penon, que hi ha unes que no caldrà oberts al culte, al m'hí era. Part de la pedra que's procedia fou adquirida per D.ª Francesca Pansa i amb ella edificà la casa que avui presentem, en la qual la sempre Pansa ha format una capella dedicada-hi una heretgia col·lecció de Santa Quèria per devoció a la Santa i per a veure la oportunitat de haver adquirit aquella pedra que conegué l'ajuntament.

La dia de Santa Quèria se fa festa major a Linyola i Corbins.

En aquest país les Gaigs també que comencen

País de Déu en les festes,

tant reposta estada celebrada:

De Corbins la poble estar
 tota les anys amb el cel,
 els vint i dos de Maig
 ves comença amb devoció,
 aguda a la festa
 que't disposen anar.

coment les altres veïnes, que se fan, iguals als que
 per les anes se mantén i vides'ls que hi ha aquestes
 festes que indiquen la especialitat que ha estat la de-
 votió a Santa Quèria:

Coma una inflexió he estat
 veïna, començat i veï-

De Sabana i pedreres
 casa Quèria també,
 i al veïnes que se fa
 Mares qu'ondevol devoció,
 la qual es alternant
 del dimoni a l'alt veïna
 generacions Quèria santa
 de la malla Pariana.

També en la invoca per a guarir les malalties del bestiar.

En venent avui a Santa Ema, advocada dels impossibles, segons diu la pedra, però en venent-la contra pedra, parla i pigra.

També a Santaró en les esglésies dels PP. Escuelas, parroquia de Santa Maria i les capelles de Sant Sebastià i Hannela, en quins versets Coloma s'hi llegia:

Avui venen a les esglésies
afanyats i corrents,
i en vos supliquen vós feu
que des presol com a llibres
la grata tallo en capella
el la devocions de vos.

També s'hi parla versets
el en versos sempre vells,
la salut vós elegiu
de Déu sempre per vos,
i que tenem pedregats
per vos qualsevol cosa tenim.

St. Eixoçeta.—Sant Joan de Rosal, advocat contra la llei; Santa Desideri, llei; Santa Eptaci, llei, i Hannela, llei; Santa Euligi i Floriel, marçes, i la Aparició de Sant Jaume Apòstol, que en antigueses imatges se venen en la capella pública de casa «En Valt» en la rural llei de la Abella, província de Barcelona, llei de Vila, avui Eixoçeta avui-ll.

En vostre poder almen
la llei de Déu de l'Abella,
la llei devocions vós
del penitente ve tenim,
pals que tota llei sempre
són en vostre profecia.

A tota llei que almen
est sempre en la llei,
llei-ll llei-ll llei-ll
perceut en qualsevol llei,
pals que en devocions pose
en la vostra Aparició.

21. *Diamants*.—Santsos Salsans, Marçana i Pabellà; les germanes mantes Dorca Demolí i Rogeida; Sant Feliu de Planelles, de Planelles, sollicita domínia, la casa del qual se venera en la Catedral d'Urgell i se imatja molt sovint en la vila de Noya, Bisbat de Vich, i Santa Joana, del país de Juncatal.

Ora, o Santa glòria
nostre capítol i veu,
abstruïdes a tota
paua ara veu dita paderna,
perque al III de la jornada
leguem la devota oració
que Joan apostòlic
havia nostre claver.

Avui celebra la festa del Roser los pobles de Florjachs i Torrevicosa, i antigament també Tarró.

Per ser el dia de festa després de l'Assolació del Senyor, hi fa també figurada, les costums del qual se reserven algunes heretiques notes, perquè a Figueras no n'ha d'alt encara, com de alguns pobles se veu encara, la delícia sentir de les pèl·lisses plenes amarillades fins en aquells notes que, sense ésser religiosos, ara fruit del temps valguen la riuatxa, amb que s'encantaven. Una festa del Roser, i qui dia Roser dia festa major més grans, portava a la iglesia a tot lo pobla, desdiga de honorar al Seny. I hi havia totheim amb tota reverència. Les dones, amb monja de clister, ara a les grilles per a encantar, s'avantaven a les fóres, que s'apantaven ara quantes agalles rala a la marçana i miraven que'ls vingueren drocs les preses del gran macolar de cristall. I sortien de dia en dia o de tres en tres, segons les cases, per entre de edata, de estrofa i de parauca.

En la mateixa major, ara esta orlava l'abundància del observador, que era l'eterna del gran rotlle o solista que en moltes pobles se posava al centre de la iglesia. Mentres lo col·lecte cantava i «Prelois, sortia el majoral de la sagristia amb un cistí amb aigua i entrava a la majansa iedra, en tant que el sacre a donar la unió del rotlle i procedia a la detona riuatxa per la cortada i dirigaven les preses de cristall i falles de l'edat que volen encantar aquell orl. Se abastat i quan havia sentat de rotlar lo rotlle, anava la majansa a encan-

des de dir. Però a'hi en la solennitat del moment, la força, representada pel majoral, se posa al servei de la gentillesa que caracteritza la majoria: ell disposa i vetlla per a que la majoria pugui com a línia de veïns de vint-i-cinquant. Ja veu, ella no'n haurava el guiató, la majoria sapra i vetlla i li arriba a resoldre la crisi, de qual crisi guarirà i vincula que ja l'error reglats per a aquell objecte quan se li comprava la sustentació, a sin tota aquella gentitat de diria que preclou per a tancar lo col·le. Acabada la consensió del acordat, tornava i majoral a servir de la sagrada, u'abocava i vetlla, la majoria començava a apurar les crisi i aquell lo pagava altra vegada.

Que en un principi l'encarregat i vetlla vetlla més de distinció i ho farien més en tota meina política, una ho prova i que, a Tiverna, Tarrós, Mafet, Montelias, Portiana i Alas ho ten creua com a Figueroa, del mode que ho desera.

A Paul, Linyola, Aranyó, Palau, Pallós, Utrifava, Gubrés, Guadilla, Estanyol, Valldeu, Bellós, Bellcaire, Horta, Arco, Anglesola i Sidarant, ho reserven per a les majories.

Es a la majoria solera a qui's guarda l'honor en les pobles de Vallfogona de Balaguer, Vilanova de la Barca, Pardada, Bellansa, Clavellà, Jacentia, Santa Maria i Trebaco.

La majoria queda a Tordosons; les majories a Gruyterella i a Castellós en un de pempt. A Calada, la majoral de Sant Pere; a Belldeu, les consensos del Honor.

En les parts altres pobles a que s'evolia aquesta investigació, ho deuen d'esser en més de Balaguer, i a Guadalupe l'espera la consensió a Horta, les consensos a Sant Martí, Arbores, Escalona, Agrasera, Arsons, Juncos, Miró, Sant dionís de la Pena, Ca. Montserrat i Mirócamp, lo sagrada ho qui primer hi es, a Sant Pere dels Arxells; a Clavellà ho gentilles de Sant Jordi, i no'n tenen en la gentia les pobles de Sant Llorenç de Montgry, Vallbena, Bellpaig, Carrasca, Llorca, Castellón de Santa i Talladell.

Tal és com veu, molta part de Balaguer i quasi tot Montserrat, van a una espècie que diu quatre kilòmetres de aquells ciutat i des de aquest pobles. Es la espècie

del Corp dedicada a Sant Miquel, és un tros de un poble així accidental, que fou destruït per les tropes de Felip V, així com la majoria del Corp, que alguns anys abans era s'incorpora la Terra de Cerdà.

Van al Corp dels dos pobles, perquè portany al terme de Balaguer i a la parroquia de Montegomori conjuntament.

Les dones s'afegien al cost de banda la terra, en prenent que rebreixen alguns indrets, i a embocar aprofitant amb un altre en la capella.

Després la gent s'encampa, fins i tot circois, que ja entraven a l'arribada.

Fins ara la gent no sap, ni feia aquells anys la distinció de l'arquebisbat, però's curava de veure que'l doctor Bonifaci de l'any aquell dia per a que la gent de la terra anés en canonge al Sant Cristó de Balaguer.

26. *Alfons*.—Sant Gregori VII, papa; Sant Esteban, bisbe; Sant Bonifaci, papa; Sant Remedí, bisbe, i Sant Urós, papa i martir.

Avui fan la festa major a Peradada dedicada a Sant Urós, molt venut en dia poble i de les vides.

De malalties de cap
i de la febre malalta,
Hacen al que en la llocat
en aquesta mala malaltia;

a la gent hi van en prenent per a curar-hi la Ceiga.

Nota breument de la festa major de Peradada es la representació de les coques de Sant Urós, que totora guarda per a lliurar-se del mal de cap. Es presenten que en fer la poble en temps de malalties.

Per a direr coques se capta i blat pel poble, i dia de la festa se porten en que a la iglesia, beuen-los després de la missa. Ho representen a la plaça per la senyora Beata, abella i rogiera. Ben coques semblen amb ell.

Per a que Sant Urós se present de l'ocupa, lo poble de Casanova li fa festa.

28. *Estiu*.—Sant Felip Neri, fundador de la Congregació del Oratori; Sant Nicolai i altres vint i dos, martirs, i Sant Elstori, papa.

Vós de encarnantia cura
 i de tots tanta història,
 remediem tots los dolors,
 de les malalties que heu;
 qui vos recitau amb fervor,
 treuets curau repartit
 Plup en sanar divi
 infliccions lo nostre cor.

Lletra los Golgs de Sant Esteban:

Als qui no lloquen de ve
 en que lloca i alledor,
 en lloc de malicia
 almenys vós heu fervor
 queu qualsevol dolor
 el sanu he lo doctor veu.

27. *Escurra*.—Santa Magdalena de Ponce, Sant Joan,
 papa i redre: Sant Estropi, llobu, i Sant Deda, ja en
 vida havent vengut.

De la Iglesia del Senyor
 Doctor i Pare molt sant,
 Joana, o Deda, i lloc
 de ser lo queu advocat.

La setmana i estada curativa Santa Magdalena es
 generalment veterana.

Les curacions i lloc
 en el lloc queu curar,
 puix per qualsevol dolor
 una recorre una par,
 en sola lloc que curat
 nos veu la Divina Curia
 d'Escurra-ne de tot el
 Magdalena de Ponce.

28. *Dijunt*.—Sant Joan, llobu d'Ugell; Sant Joan, 28
 de Vich, havent queu prellen los collons per tanta
 pluja; Santa Ubaldeseu, que veuen un Golg que té
 dolents, en lloc i capu de la Sagrada Nat'Esp de Sant
 Joan, defensor dels canys, i guerra salvana contra
 la langosta, lloc i pedra, i Sant Geruà, llobu i confes-
 sor. Una curia de los Golgs nos diu:

Quero per felice realignoni
 pentral al lla per d'alto,
 nono repontage i vedenti
 trutto d'iva in passato,
 al l'vencar vobler nono
 d'iva l' realiti in trovà.

29. *Divendee*.—Santa Vot i Felip, martira, i Sant
 Maximé, l'aba de Tolvera.

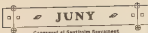
Vobler vobler m'abla l'aba,
 que rita in v'ghe l'vencara,
 in paradiso caritosa
 i d'iva vedenti v'vencà
 al qual patenta d'alto
 al d'ivencar que v'vencà l'aba.

30. *Divendee*.—Santa Uabá, Crisgal i Concorcia, i Sant
 Ferrnada, tel.

Vobler non nono v'vencar
 in v'vencà v'vencara,
 i l'aba v'vencà in v'vencà
 nono v'vencà d'alto
 d'ivencar in v'vencà l'vencà
 de la impitèl v'vencà.

31. *Divendee* or. *PENTECOSTE* (Pascua Cristada).
 —La Mãe de D'iva del Amor Herrado i Hebra de tola
 Ma Santa, i Santa Petrocía, verga.

Ma v'vencà v'vencà
 in l'aba in d'ivencà,
 Petrocía v'vencà v'vencà
 in v'vencà v'vencà.

Nam derivat del nom d'Juny, perquè lo santíssim sacrament s'agrega mes als joves. Al Juny li correspon la signe del Zodíac Cáncer, representat per un caracal, significat que'l primer dels animals al entrar en aquesta signe comença a cabrejar.

En el Juny la falga al pauc, dita un rebany molt generalitat en nostra terra, i en d'altres, perquè capgades s'han negat avants del Juny i perquè un quant en pot quant s'acaba l'any.

En rebentó tots los pobles d'Urgell, el segar, avants de acabar l'any (en Verda ho fan tot Juny), los sembradors s'han plajats, així en, amb lo volent el bonic a la dreta el coll, van a la plaja separada que'ls propietaris vagin a llegar-los.

En lo gran temps del treball, lo segar porta una bona despesa i en los dies que dura se pot dir que tot va a dojar lo treball, lo la-ore el manjar; lo treball perquè lo paucen van a sejar entre d'altres i tra de la matança i se s'ha marcat fins a peña d'altres, i entre tant, poden cantar los segadors que alera lo paró gaderer, poden cantar los manjers i sembradors que tant poden cantar los d'altres que'ls sembradors a cantar.

Alcanta.—Pel Juny, colla gata com lo pauc. Tard o tard, Comen pel Juny.

1. Molins (vans 11).—Mont Juvencat, muntia; Sant Jaquiró, capità, i riu collats, muntia; Sant Miquel = Euxoria, 11 i paró de Calatayud; Sant Bernat i Sant Ferrat.

Sant Bernat, muntia, es paró de la vila d'Alcira, tota es invocat per gran muntia.

En unes, tota i tota,
 muntia i muntia,
 orga, muntia i treball,
 en collat per vés i tota vés.

Sant Ferrnand se veuelt venerat a Santa Margarida de Quart. Té veuelt Origo que nos devota s'enten. De ella en aquesta estampa:

Si en lo temps de Arguedas
aparta vlla a vls anores,
con i tanté en tempestat
amb lo cor a via lances,
obras dones amb anse
s de peus s'enten guantes.

Cadix, lo dilluns de Pasqua Grande, lo poble de Calvia celebra pladosa festa en honor de Sant Felix-donet, a via de Jurocrist en sa Transfiguració, veu de poble innumerial que s'enten lo darrer any del edera.

3. S'enten.—Sant Pere i Sant Mestell, mártirs. Calia i Sant Quinç de Medicina heperen avu a Sant Elna, a qui totos Origo dedica:

Ue adrent i Patró
nos tenes los caragants,
los dimes emestegat
al un collon vlla jurde roves,
de nit en la abouant
ce amicos amb Eudias.

3. S'enten.—Santa Clotilde, reina, i Santa Flegó, Teia i Gorama, venerats a Serradilla.

Protectors molt estimats
con dal poble Serradilla,
en tot lo mate venerats
i abouantent amb,
guardas los festa de la terra
amb lo veuelt puerelló.

4. S'enten.—Sant Melchior, idolo i confessor; Sant Francesc Carnalido, fundador de los Religiosos de Sacerdotes Regulares Menors, venerats a Barcelona, de qui ditos son Origo:

Tes lo veuelt maiment
al Rey de Santa Marta,
pals dimes algun dia
corria de un modo ardent,
estuant amb tot anse
hontes tant pelegri.

Per qu' a més costosa riquesa
 són i dia almorçars,
 I amb les fogges costarons
 eternas vestes lluyes,
 Ja que memorial de Déu
 són alguns senyors.

A Corvera, la diècia antiga de Corpus cristi, de cel
 la Ciutat de senyors, senyors i dones riqueses municipals,
 amb les lluchadors, a for la cortia de Corpus a la lloba
 antiga, tal era degut catempar-se a granjeur el se-
 gle XIV, i llavors les ordenacions que foren de regir en
 la festa del Corpus, essent les principals les que havien
 entrar les carrers i la de voler la del, de tal manera
 que talan les cases que pueren obrir de la facilia, varen
 obligats a pagar sobornals als habitants, però hi parem
 amb una punta girada que les distingís de les que no
 parien del.

5. Diada.—Sant Jeronim, bisbe, i Santa Domèn-
 go Castelló, abt de Riparreguera, són l'heroquesa d'ella.

De Santa Jeronim
 Ploues segret vos varem,
 de Carleus girada
 als vides de Riparreguera.

A Gualandera, per a les tres llatins les festes de la ver-
 tuda de Corpus en les tres barris en que aquella dia es
 considera dividida la vila, l'Ajuntament sempre ha
 estatant de la festa, que són un soler i un canal per
 cada barri de casa la qual ho es més de tres. Els han
 de soler de for una capta per les cases, i han de pagar
 la molera, lo escapaner, orgànista i la cura, per als divins
 missa que se celebren molt solerment tota la ciutada.

6. Diada.—Santa Artauro, m. esposa Carleus (re-
 torada a Oradell) i en Són. Pacífica, màrtir, i Sant Se-
 bast, fundador del Centre de Castells (reconstruï-
 ra, i arqueòloga, molt veterana se dia en la igitada del
 monument de Bellpuig de les Arrelsans, quan era filla de
 maron tanta gloria a la virtut i a les Noies castelles.

Després de una cania, me'n
 jovent de rebre'tal glòria,
 i al que heura veules memòria
 i en pena de vèstat per veur,
 establa a l'alg post,
 fua tota la cel d'ant.

7. *Domingo*.—La SANTISSIMA TRINITAT: El Mare de
 Déu de Lléves, a Benabarro; Sant Feli i Sant Sabidà,
 màrtir.

Sant Maki es venera a Bascas

Mentre via despatava
 especial en mal de veules,
 i en altre molt mala obra
 partentem renovada,
 comodi a tate lo i
 per lo que era explicat.

Avant, Agrament feia una profesa al Tallat, segons
 se conta al 22 de Abril; quant se donà de let, tal dia com
 arribà sortia una profesa de la Iglesia parroquial, atra-
 vessava la plaça, entrava i corria del Castell, plaça
 del Arxibis, entrada del Castell, i pel Pou arriba a la
 capella del Post, sent cantava los Goigs de la Verge del
 Tallat, retornant després a celebrar l'ofici a la parro-
 quial. Avui té canó's de.

8. *Dijous*.—Sants Jordi, Just i Paci, màrtirs, fill
 de la Pera, que's venera a Girona, i Sant Salcedà, con-
 fessor, generalment invocat:

En tate necessitat
 que de meures devota
 les expliquen i les veu
 que en les canó vos heuritat,
 entigues lo seu dolor
 amb nos compangra ad.

9. *Dijous*.—Sants Felagà, vege i màrtir; Sant Mo-
 sès, màrtir; Santa Fina i Felicià, màrtirs, i Sant Colom,
 abat.

Discurs de Golge de santos Sants:

En vos lo mésllé mésllé
 truen i comel Falligé,
 pule jressé desloventé,
 detneu al que a vos veu,
 correu al sant i al corrent
 de Jehova i altres detus.

Los Sants indoltes Feira i Felicitá són colerats venerats al poble de Mayá, prop de Hualá, Ribat de Olorin, que'n posseix presendes reliquies.

A Matará, en aquest dia, se celebra altre Sant Felicitá, martir, que'l sagrat cos, caudat per una volora serica en aquella ciutat Mexicana lo 28 de Juny de 1776, fa vengut desde aquell dia en la Iglesia de la Mare de Déu de la Esperanza de P. Capucins fins al any 1884, que amb ranciu del sagrat i crema del vengut i Iglesia fou traslladat al temple parroquial de Santa Maria, vençuant-se desde Barrera en la capella de la Mare de Déu de la Soledat.

Brenel Halls en abona,
 Bona populosa com que avellá,
 l'abundancia plúvia d'ell
 i detneu en engordelós
 quora's sant en detneu
 una avellá en detneu.

Caró colerats avellá fosta, per vos de poble en abona
 de la Mare de Déu de Hualá.

Id. Discurs.—Santa Margarida, reina d'Escocia; Santa Orla, verge i martir; Santa Ansel, i Sant Hualá, l'avenç pú que pobleu de la vista.

Sant Ansel se vengut a Chavé, parroquia de Orla, avellá en detneu el discurs.

Esperda que en lo cel coler,
 quora vos progress lo detneu,
 vos lo començ a tota,
 de Hualá i detneu avellá
 una avellá detneu i avellá
 no hi ha tota que detneu.

Desseu plaça quan corré
 i aquetes la pedregada,
 observen fets i expedis
 al que es veu té viva té.

Aquest Sant es també titular de Terroleta, amb li
 lletres dedicades Còigs propis:

En vintu pedre i dolors
 pogué-vos en Terroleta,
 observen glòria omnipot
 i no s'oblitau enl llocors,
 observen-vos unívers con
 manís, agrada, amansa.

La patrona de Cissa, Santa Oliva, es molt venerada
 en dita vila i ses districtes:

En tants maravellós
 Cissa i constra, vintu,
 i en dita una Oliva, sense
 pu i el i mojar d'elenc...

II. Digne.—En les Hermitges Conces Dedictu Santa
 Felu i Fontanet, les Mare de Déu de Cudros a All i So-
 lana, Madra d'Ugoll, capít a la Mare de Déu de Hospí-
 tals (Sant Andreu de Cudros), i Sant Bernabé, capítol
 que's venera a Oliva, són li contes:

De molt gran vostra virtut
 com he probat la experéncia,
 peris vistes tota d'elencs
 al veu, sant, al ego i veu...

Én la cançó popular:

La dia de Corpus, Corpus,
 en dia de preséncia.

I, efectivament, en tota nostre pobles són molt espica-
 dades aquetes profeció en que's piteja triangularment
 a Jovarrís Sagramentí pel davant del poble, passant
 entre una cantla de fassigs i de fers heremes, especial-
 ment ralles i perpetuines o Mare de Sant Joan, que
 aquantes amb nos veu d'ye veu i aquelles amb nos ver-
 reu veu, destaquen admirablement sobre la veu...

de les felles de cap i estri que constituïen la principal base del mantífol.

Mentres dura la profusió, la cavalleta va dient a punt xifrats i peles de cap, amb una falta del mantífol a l'ebre per romplir les ladrius. Sense les espelles de les rases, guàrdia depriment tantora i mantegues corrents? pens de la bandera, i aixís se fa en tots les carrers des que la profusió arriba a la plaga, se para, se retira, la Custòdia arriba una mica sempre dels títols, i allí són l'armament, per se regular a tots les pobles, agendats una vegada davant dels Santistes Sagrados i oficials i present als seus pens tot lo trocar que seguin valdre banderons, pendons i tabernacles, agendats-se una vegada més quan se'n torna al punt de partida sense deixar mai la creuada a la Custòdia.

A Corvera fa l'armament en cara de la Corporació municipal un funcionari, que emporta la bandera de guerra de la ciutat i manté un cavall que ha de agendat-se les tres vegades de càntic.

En tots de la Corporació de Corvera se fa l'agendat.

A Bellpala, avans, lo darrer estudi essent dels la bandera del Sant Cristó en la profusió, l'he veïdora les dos peles del poble. En lo de més distància, però les peles anava a acompanyar l'armament dels tabernacles de Sant Josep, Sant Roch, Sant Isidro, del Sant Miquel de Jesús i de la Mare de Déu del Roser, i de totes les banderes i pendons, i quan feia l'armament la bandera del Sant Cristó que era la darrera, anava a acompanyar-lo tots los cardenals dels pendons i banderons que l'hevia fet primer.

A Cabella, després de la profusió, l'Ajuntament envia la pare agra, abans un telon al capter d'ort, l'a pot de que's constitua en sessió tot lo poble, per quant totora hi anava quan hi entraven les majestats del Roser, a sentir les cançons que per a totora cantaven.

A Castellón de Sagna se conservava l'ort que precedia a la reserva del Santíssim. Tot lo poble agendat entons servent-se en class Escarista.

En en general a tot l'Emped que's veuen singularment a la Sagrada Escarista.

Ara, Santa de Corpus, se dia que les dones podien **BOL**, perquè Daltis es aqueixa parochi.

12. *Memoria*.—Sant Joan de Sabadell, confessor, Sant Onofre, patró dels torrons, venerat a Pala de Sabadell. Els seus sants patrons Sanchis, Cliscon, Nebot i Sauri, dels quals se diu que van Galga ser.

Del que se hauria afigit
 dem la vegeu anterior,
 i veu-hi l'anyar del
 del calendari dalt.

13. *Memoria*.—Sant Evidi i Patró, i Sant Antoni de Padua.

La devoció a Sant Antoni es de les més antigues. No hi ha poble ni poblet que no tingui molts devots. Es generalment inventat per a creuar les cases pedregoses i quasi es de tot arreu la costum de dedicar un dels parones que s'atribueix al Rosal, a Sant Antoni per a que guardi de perdre mal.

A Albatalla té dedicat un ermitage i allí li canten:

D'Albatalla i son rebent
 son Tots de l'esperança,
 la vent sans de bonança
 en les jorns de tempesta
 una lo que'l flor mal cançó,
 cançó-li de rebent.

Jarrellia té una escola dedicada en honor al cap del pont del riu Cò, que amb una gran festa s'ha celebrada se inaugura l'any 1911. Se hauria a disposar de subterro D. Pere Mestres, que salvatg i guanyat les guites de la festa.

Altres males que cura i Sant dels miracles les dites espècies parades de son Galga generalment canten:

Quasi de gona cançó,
 cançó, cançó i palatí
 cançó de cançó de cançó,
 cançó de cançó de cançó
 cançó de cançó de cançó
 cançó de cançó de cançó.

Als prems dels líberals
 el vostre honor descomana,
 els procedirs el se saluare,
 d'obliure de nos passat,
 perquè nos molt estimat
 de Jesús Mar de los Flores.

Les festes dels barcos de Agrupament s'han fet ofertes en tot l'Uruguai, dividint la població en quatre barris per als dies de la veïtada de l'espasa, ara cosa de veure en públic que s'oblidava per a fer estimació de bon gust, de bon honor i de esplendor en les cultes i en les festes del barri.

Començarem les festes d'hojeje a veir ella pel barri de Sant Joan, amb un gran trífic de companyes i un concurs de la música. Al lert general de la corra de la cultura, un carró que era l'element principal del barri, perquè tota feia ella que hi havia i era única, però, per a presentar-lo pie de cines i bon desenvolupament guarró amb música. (Ha quedat a Agrupament la música, que se vol presentar una cosa ben ràpida a una primera intenció, que seria l'element de la música.)

Mentre s'hi joca guarró la corra, les veles tenien-ven l'andana amb solució de fons i musicals de Música, com tots herpages molt, que s'aven a buscar a les mans riques i que al mateix en certa part no més que per la dona dels barris, de tot a part, les famílies entones, les parets del barri encarnades de l'era i altre rancor, les piletres dels collets esportivistes amb una, les en entrada la corra i un ordeada profesa crítica, s'ajuda la corra del barri als espais de la música i l'alegría de tota, mentre les ocupades venien resolent-se a la feia.

Se comença i tota pobl corra del barri, per a començar a seguir desenvolupada, i ariet començar la lull que durava alguns dies a la mitja nit.

14. D'hojeje.—Sant Basili, Mabe, i Sant Elmore, adient contra la lopa i esgrera.

De la música de veure,
 l'obra de la te música,
 Basili Mabe i d'hojeje
 desenvolupada veure amb.

A primera hora del dia, la barri de Sant Joan de Agramunt torna a sentir les alegries de la música, que passen per les cases principals a donar serenades i recordar les que voluntàriament volen donar-se per a contribuir als gastos de la festa.

A les tres, venen tots les joves davant de una capella que s'alleva en una barri, escolten les cançons en una harmonia, i, precedits de la música, passen al carrer que ella passen, retornant quan era arribat també amb música.

Després del dinar arriba altra vegada la música a visitar la barri, acompanyada de tots los ladres, i les cançons que'n esperaven al peu de les cases respectives, s'acompanyava a la cantina, i tota plejada cançons a fer ball en la plaça més gran del barri.

Quan la festa s'acaba, traa també la barri de Sant Joan per a donar pau amb la música que s'acaba a la entrada del carrer del barri del Castell.

Palgonada celebra una vet de pató en honor de la Mare de Déu de Gracia.

15. Dilluns.—Sants Miquel, Vito i Cristófol.

A Sant Miquel li canten en una Galga:

Aquí canten l'esperança
pobra i tota mala infamia,
en veu de cançons clares
fins de cançons
de la festa que venen en una
bonedat universal.

Calendres les serenades i música al carrer i ball a la tarda pel barri del Carrer de Agramunt, al fer-se fien fin a entrada al pató de carrer del barri de la Plaça i el després al pató aquella vetlla.

16. Dimarts.—Sants Lluïsa i Santa Quina i Julia, fill i carrer, música.

Una invenció en música pública de Catalunya 'la Santa Quina i Julia, i alguns los han pres per cançons. Constatant se'n trova per a donar fins de bonedat.

A Borçma, no obstant, se celebren rusclets de altres nats, per la intercessió de Sant Quirze:

En la guerra les delimita,
 en la pau les celebra,
 en salut les celebra,
 de males als reptes guerdia,
 en salut plaja almenca,
 tal nat per des es cura.

Lo barrí de la Plaça de Agrament, veu la idea tan que'l procedira, era l'encarregat de celebrar lo festí de rusclets fins a la tarda, que s'acabava per a dinar que celebrats en festa'l barrí del Cò,

17. *Dijous*.—Sants Nicandre i Marçal; Santa Marçal, Isidre i Joanet; Santa Teòfana, reina de Lleó; Sant Arc. sant, i Santa Dama i Liberata, màrtirs, les solistes dels quals se venera amb singular devoció en lo poble de Sant Quirze Safaja, parochia de Barceles, bisbat de Vic. Es allí que'ls hi celebra:

Segons veuen l'entornant,
 que el nat,
 el la pedra, s'ha alçada,
 no'ns torna veu'te lo bosc,
 el la gora
 no se celebra guasta
 de tempestats, tempe i traca.

Just lo barrí del Cò, que era'l darrer que feia en festa, després de s'acabaven los festes al barrí de Agrament. Com era'l darrer, s'ha hi celebra per erigir els altres, ho celebra, amb los sants de Sant Joan, del Castell i de la Plaça, s'ha celebra Santista, totem lo dret de revengre, prou parats davant al alcalde; totem que de celebrar-se a fer un dia tots crida,

18. *Dijous*.—La Mare de Déu de la Ribera a París de Begur; Santa Marina; Santa Teòfana, Liberata, Joanet i Maria, màrtirs de Sant Cugat del Vallès; Santa Just, Paolí, Josel i Germa, venerats a La Ribera i martiritzats a Girona, segons nos diu lo certíficat extreta de ses Gèges, recopilats per lo Dr. D. Vicens Garcia, rector de Vallfoguera.

Circa amb il·lusos
 i per la mala col·lecta,
 amb porras va donar regala
 amb vostra sang prestant
 la Hèlèl també ho veu,
 però que tal part li ho cobri.

Avui, cap-vuitada de Corpus, les mares i mares de
 Gelassus van a la iglesia acompanyats de la música,
 d'altre aquella una cosa al cap, i les cases edificades
 amb moltes altres bones i grans ciutats de terra. Les cases
 de districte són a les mateixes iglesies després de la ciu-
 tate, i les llars de les mares, després de la mateixa ciu-
 tate per a celebrar la festa de la Verge de la Salut en la
 font de la Vila.

19. Divendres.—Sant Ursari, Santa Juliana Falcon-
 eta, advocada contra'ls vençuts, i Santa Garvia i Petrus,
 venerats a Barcelona, i celebrats

Vostres religioses voses
 alogre sempre i tansa
 la vila de Llançut
 Lland i una Sagrada.

En aquesta mala oració
 sense vostra intervenció
 Ja que amb tanta devoció
 voreu a fer-los vobis,
 En qualse vola tenen guardats,
 respectant tota les treballs.

També es faen per leprosa, regas i endimoniats.

20. Dissabte.—Sant Martí, Isidre, Santa Florentina,
 verge; Sant Ignasi, bisbe i confessor; Sant Silvestre,
 Papa i martir; (1) Sant Miquel Pagla, confessor, regons
 nos. Digne con Gorge

Mai de pareu col·lecta
 en la ciutat de Barcelona.

Més vostra religió
 a favor dels cristians,
 amb tot dels cristians
 que se han per hostilitat;
 protegeu sempre a la part
 de vostra bona memòria.

Canton 5. Sant Ignasi:

De Montmor en fit val
 riber-ros gloriós Sant,
 i dels que de la compra tant
 comest d'avenç el treball
 de l'obra i d'obra dolent
 tant vegeu almorçat.

21. **Dianoga.**—Santa Beatriu, verge i marta, m'crec
 dels que patien febre i marta; Santa Maria
 de Vilanova, Sant Lluís de Dianoga, patró de la joventut,
 i Sant Guillem, m'crec dels defensors de la vila de Llévia,
 que'n guarda les relíquies i li canta en ses Gorges.

Sempre en la necessitat
 protegir universal,
 de tots els llibers
 manifestes l'obra celst,
 en temps de gran angoixa,
 tant de tot el temps patit.

22. **D'Avant.**—Aval d'Avant a la colació celst i dia
 lo ditos al lla, tota para vice.—Sant Pau de Neda,
 m'crec i confessor, advenç de les vides i dels pobles,
 Santa Concòrdia, verge; Sant Eusebi, Neda, i Sant Al-
 bane, m'crec.

Ells el vegeu celst
 de la iglesa, tota para,
 que lo nostre advenç
 Pau de Neda i confessor.

Del Dava Sant Ignasi
 la Regla vegeu almorçat,
 en l'obra dels que de
 m'crecels vos m'crecels,
 i tot m'crecels m'crecels
 en l'obra dels que de.

23. **D'Avant.**—La vigília de Sant Joan Baptista; Santa
 Maria i Santa, m'crecels Santa Eudisela, verge, reina
 de Inglaterra, i Santa Agripina i la venerable per Clara
 Andrea, a Mallorca.

La vigília de Sant Joan vegeu els pobles de la ve-
 gilla que s'omocra devant de les cases i celst la ve-

ulls, Quin copes tenent! Tu ha qu'ha la confirmació dels
Parísia recents, recordant-nos de les llagues de Sant
que van saltar a l'Àsia, però les lles i olives de les
aça la més pèssima estocada que s'oferia al déu.

Per nostra comarca se sol dir al saltar-los:

Des de Sant Pere,
des de Sant Joan,
guarda-us de rogar
per un aquell any.

I també de aquesta manera:

Sant Pere les llaves,
Sant Joan les llaves,
guarda-us de conya
a tots los cristians.

I bé, si de tot poble, a simplement:

Des de Sant Pere,
des de Sant Joan,
des de tots los Sants.

El ha qui té les hi tira una colada d'aigua per a muntar-
se-la després de collir per a que Sant Joan des-
lliuri de rogar.

Les condicions dels dies té ha qui la usa per a entrar-se 'ls
peus.

A les zones de la nit, l'hora moltíssima dels roques i
estrics, hi han moltes que tira un ou en un got d'aigua
per a saber si s'ha de castor orris i quin ofici haurà 'l
mort. Creuen perfectament distingir-hi alvocat, ulla,
sicono o garbany, i les go que'l cas les dimes, pel bruc i altri
que droguen, comen quan hi feli 'l veu de stanya.

També se a les dates de la nit que'a coll una mala
herba 's'a petja a les galtes, com s'estimulació caponera
la nit també típica de Nadal, que torna a obrir-se si se
la veu fins a les dades.

24. *Atarres*.—Les Xalencsment de Sant Joan Batista,
patró de Perpinyà i de molts pobles de Catalunya; aplec
de la Mare de Déu de Sant-Josep a Catalunya; Sant
Feli, saltar, venant a Santia, i Sant Teodor, d'Alba.

Le dia de Sant Joan
 es diada de vigília,
 des hasta los vesitians
 Per nocres de Morera.

Vous'quel dia nos atals les primers verbes de la canço popular. A tot arreu són festa per Sant Joan, no hi ha cap Sant tan popular, tres pobles tanques n'hi ha cap que al costat de les devocions de que s'hi fa objecte no tingui també totes les practiques supersticioses.

Aquí se'n indiquen algunes propies de la revellina fins una anotar les que's fan a la claver del dia.

Lo dia de Sant Joan
 les herbes tenen virtut.

Aquí que es creencia general, se refereix d'ent que qui té un mal o vol prevenir-se'n, no té més que sortir al camp i fer-se banyons amb les primers herbes que trobi avans que vagi l'sol. (D' un que no ha pogut ésser-ne de mal neural o reumatical, se diu que no li han valgut totes les herbes de Sant Joan.)

Tantse avans de sortir l' sol, n'hi que tenen berrugues en les riuets amb lo suc de algunes herbes, les hi desoyatzen. Per a les berrugues pot ser qualques herbes, per a curar les oïes de peül, diu que s'ha de fer amb lo suc de les falles de setzell.

De sol també curar una foveola, i les pitges en les oïelles per a que les besties no tinguin mal de ventres.

Hi ha la costumada herba de Sant Joan, que collida avans de sortir lo sol, se posa en una capolla d'oli i després que s'ha tingut quaranta dies a sol i a herba, se resulta un bálsam o oli de cap per a curar les talls i maltramentos.

Tantse's diuen de Sant Joan les dances grogues que ensenyan les cançons a la primavera.

Avans de veir lo sol, se guedica molt vergada la de lliga venuda als troncs i canes dels neguers per a que les veus no's curjunt ni surtin fallades.

A les danses del dia, les canes assegudes tiren loro puerols caragolats dintre de un got de aigua per a saber s'ha curat el davant l'any començ que amb el sol's descurat n'hi ha.

Et se celebra cada lo dia de Sant Joan, adoncs a les vint i quatre hores.

É's plebsa un plantí de figuera que téngal ventura de fruit, Parles poms curra i viu, i les figues de la monca se descorren i trufaren.

Totament aquelles manifestacions que'n podríem dir privades, Sant Joan es venent en molts pobles catalans i públicament.

Hi ha alguns costums com lo de Sant Joan del Heret, del qual nos en diuen en Galga

D'rots tota los deus
 vos venen a veure,
 perquè en ses acculitats
 les voltes entornen,
 de parafites com
 anantem en el Heret.

Iguament en la Vall de Arín el canten los pobles de Arín i Vila:

Les estrades que heuen fet
 en nos que a tota orizonta,
 quant estem i correm
 de tot mal fèbre i anem,
 per vistes propies veia
 fagrem si per el copla.

Mallor, que es davant de Sant Joan, lo venent pública-ment; on lo canten del seu cost, i també:

En el glosa de Santa Agnes
 que s'ajunja al nostre altar,
 l'anya breue i lo es malicia
 reb' comel a un algun
 en nostre honor Pla
 nos dels pobles pastores.

Malda, Sant Gervasi i mol altres poblacions que han bastit i dedicat temples al Sant Programe del Mesias. Interromentem, en'n l'any d'interroment, tal aquella de-voció que la terra catalana professa a Sant Joan Baptista.

Alfons.—Sant Joan que rebolde i per Sant Joan suplen-
 da, en vots d'ella ja, l'anya per Sant Joan. De Sant Joan a Nadal, mig any calat.

20. *Dijous*.—Sant Gallien, confessor; Sant Gall, abat i ermità; Sant Adelbert, confessor, i les quatre glorioses vírgens Santa Ignàcia, Reparà, Margriet i Espòsian, quats agraciats reliquies veuen de Sant Joan de Vilassar i festa ja en lo dia de avui celebrati-les-hi.

Pels ingressos vostra presència
deus visitis de Vilassar,
valer-vos de Déu abregar
de l'Anima la ignoràcia.

Feta paratge deus
amb tals trases antiquas,
de la seva se presència
i del que leges la festa,
de posse la fallimonia
tot lo de Reis Vilassar.

21. *Dijous*.—Santa Salvi, vírge i ermita, molt venerat a Catalunya, i Sant Joan i Sant Pau, germans, ermitans, patrons de la vila de Margriet i de la vila i ciutat de Sant Joan de las Abadeses.

Les hi casten a Vilassar

En el que enllat concul
el Bartolomé santitat,
ingressa quats de manester
a la terra plaça a cell,
de llarga pedregada alguna
a tottes d'altre amoltes
calera sempre, Santa i Pau
per la vila de Margriet.

Sant Joan de las Abadeses les dies

Vostres reliquies agraciats
en cel sempre abegats;
les que per ella ingressa
gracies multiplicades,
i nostre cura guardador
de cell i devocions

22. *Dijous*.—Sant Ciriac, ermità; Sant Rafe i altres companyes, ermitans; Sant Joan, presbiter i confessor; Sant Bernat, hostaler de patris, i Sant Ludeu, rei.

Estal de bella respiracion,
 del d'hermosos recitados,
 cantos e cançons singlars
 Indefinits alar-cant.

La procedència dels dies de Sant Joan i Sant Pere dita bé a alguns manifestació folklòrica, això, per exemple, es dia que si semblen venir entre Sant Joan i Sant Pere, se fan grans i venen al hivern, però que si's semblen més tard, moltes nequises i no arriben a valdre res.

Aparar.—Les colles per Sant Joan, ven ven gran de sol, per Sant Pere com a grup de pedes. Per Sant Joan, les galtes de vent, per Sant Pere les galtes a l'era.

28. Diàleg.—Sant Lluís II i Sant Pau, pages; Santa Benigna, víbia, i Argandá, moixó, i Sant Irenes, víbia.

Fait tant amb Cristo poder
 qu' se coten de terra horer,
 En-tes ajuda i donar
 gràcia Sant Irenes.

La rigla de la festa de Sant Pere se fan les pels carrers igual que per la de Sant Joan.

També el poble li demana guarniments amb pràctiques supersticioses comparant la taca amb Sant Joan, com per exemple en la creació de l'escudaria.

Les qui tenen criatures troncades, la vigília de Sant Pere van a un terreny on hi hagin courtes, que a l'ajoll són pates, i n'obriben un de jove, sense que s'acostum a per la banda del dret ni per la del braç esquerre. Espereu les dades de la nit, i abans que torni el primer braç-dreta, abans de tornar fins i a l'alt que caldrà una data o-hores hi pagarà passar el criatura recollida, que ha quedat algun dels persones que després les nomen dels Santa Joan i Pere, deuant de la criatura tres vegades, mentre dura:

La Joan. Tenda, Pere
 aquí se deu un criatura troncada.

La Pere. Tenda, Joan
 aquí se ho la taca curada.

Hi són tres Pares-Nostres (s'ha de deixar ajuntar les oracions del nostre. Amb oporositó una oració, una oració les oracions, altres se reciten. Les que l'home feta oracions de unir bé les dos parts, fiquant-les amb cura de la creïença tremenda, a ell de què's torni a establir la coherència de la veu i l'ordre viciat, perquè el l'ordre viu, la tremenda desapareix; el mar l'ordre, ho tremant no's veu.

Hi han pobles que fan així la vigília de Sant Joan, aguantant una governança cura a Vilanova de Bellpúig, o una marellera cura a Talladell.

28. DIFERÈNCIA.—**SANT PARE I SANT PÀ, apostols, relatius; Sant Sir, papa; Santa Helena, verge, i la Mare de Déu de Sabellus o Sabellus, bisbat de Vici.**

Amb tot el Sant Pau tanta significació entre l'apostolat, Sant Pare es Sant més popular. La nostra fecció està ple de llegendes, tradicions i scandalos en que Sant Pare s'es l'home i amonsten feta de què's anava pel món amb Nostre Senyor.

No són poques tampoc les que'n contien fets considerant-lo parlar del cel. En així i altres se'n delecta sempre un gran lloc de bondat.

Així mateix, Sant Pare es fentent per les pousadors i se l'ordre nostre i mal de rúbia, singularment en un convent de Aranda, bisbat d'Urgell, que hi era de taler parts de Catalunya les que han sigut reconquistes per algú que que se s'ajegat o sospití de aquest de rúbia.

Ja són un Gólg.

Vostre gran bondat
 experimenta esta curació,
 pola rúbia de mal de rúbia
 jornal s'ha vist així,
 com vos heja vistat
 amb aquell degut fervor.

Graciosa letena a Sant Pare es una oració d'interès pel·la boca de la pobresa; altres ho es temps de repurar el d'ella gran bonesa, imitant-lo en profund a la fecció parroquial. També així hi veu en profund:

se passa pel davant de la creueta de Sant Antoni, que està situada amb una porta en que hi ha una reina. Les joves i noies fanen gran fèrria per a tenir cònjuga en un plat que hi ha als peus del Sant, i diuen que aquell que tirada per la reina fa caure una creueta d'ús del plat, se cosa diuere del any.

Maldà té altre masala una capella dedicada a Sant Pere.

Aquí, vigília de Sant Marçal son pastís, a Figueras fan fons polo carrom.

35. *Diuenca*.—Sant Flor, màrtir, veterani a Frenald; Sant Marçal, bisbe, advocat contra foc, februs i dolor. El Best Barand Llad, màrtir, que té versió Gaija delectada, un d'ells compostes per mossèn Joan de la Blasca per Joan Balle, a qui son moltes noies de aquest lloc. Una dels més antics diuen:

Parla, sempre posadament
 los camps, lesors, bestians,
 los viages, los d'itians,
 los llocs i d'altre l'itans,
 i aquell fover sempre els
 de l'it a gl'it major.

Sant Marçal, que avui celebra la Iglesia, es venerat en molts països de Catalunya, entre altres Hibernia i Fugreig, i singularment a Figueras, que té capella dedicada i antigament celebrava la festa major; mas ara solament l'itancia en la diada propia, solent a sa creueta a celebrar-hi l'itid. Hi canten també la Gaija:

Abandonat són aquells
 que un l'itancia de tot can
 lo qual traven tots els
 en l'itancia El d'itans
 de los l'itans en la real
 son segre mediant.

Los pastissos que d'itans
 vesien l'itancia d'itancia,
 en la de la Figueras
 que sempre venen d'itans
 vestros reliquias fa val
 de sempre un mediant.

La dâca cetății i tot mână de Frenă, se reclama
a Sânt Flor tineră aili, prin:

Religiuă que se vede insigne
de Sânt Flor la pământ,
Frenă pur la quel secret
de dâ dâca țară sub stige
Sagrata cu în parțile
de măr segrat.

Parada l'ortina desviada de Justia, nos conegret pels nocens a Juli Oliva. An aquest cas li correspon la signa del Kallia An, representat per un lleó, que significa l'ardor i ferocitat dels valgs del sol de aquest any.

Ell ha un rebolg propi de aquest any que diu «Qui no ha al Juliol, no ha tota vida, i en, en abans, diuen al aquest any que's valen totos les garbes, perquè la superioritat ha estatuat que fins del Juliol es quan les dies temps igual seguiu: tant avà al matí, tant avà durant la dia per a l'ortor, i tant avà a la tarda per a ventar i netjar la bodega.

Lo portar les garbes desde'n tronso a les tres, solentat avans que'l correa de corral era més estés perquè no s'hauien amafat les bodega, segons un regim especial per a carregar les, dar-se moltes estovians vintós i tant compte de no trabalar, pel gran malbarat que fa una carretada de garbes, amb les quatre, cinc o sis valgues o lladres que s'hi pesa estomacosa arribat, d'arribat als estovians. Si'l no es un trabalar en tot lo portar garbes, calia en present, que l'estoviana en la darrera carretada, clavat la forca després de les garbes i penjant-hi allí la corda a polsastre que havia rotat i després arribar per a fer una alfara amb totos els companys d'ora. Se'n deia «portar bodega», i no més se portaven, com se deien, aquells carros que havien tingut un altre sense incidents, sense voltes, i per tant, com a desgracia en les portades i en les bodega.

En aquest temps en que tot hom treballava, tant el d'altre com ara a grans de dia però a les nits, hora de descansar les animals a la bodega, tornava amb tot el món a la plaga del poble, tornava 'l'ortor, i tots les qui hi havia vivien bon, vistes a regles anaven a recollir-les, i allí se n'ambocava a la pastura.

Avui que'l Canal ha portat la rotació i sanejament de l'ortor que vistes tres orses; avui que'ls grans joves

l'home han desaparegut per a convertir-se en parcel·les d'habitatges amb les corresponents angles de seqüències, ha anat desapareixent també la costuma de avisar les animals a la drala, institució estranyament pràctica que s'observava l'any que els quadrilles, portant la creuella de tots les animals del poble al dalt, que per una mètrica quantitat que'l Municipi li donava i una lliura de pa que cobrava l'endemà per cada animal que menava, se feu un dia més que regular. Avui, com avui, no s'ha notat de que dirai la dita més que a Vallfogona de Balaguer, però queda en nostre poder la idea de la dita que se dia de una mica per vintidós dels seus pares, que avui dia que l'avisar a la drala, no a dir, que li donen una llibertat excessiva.

Avui la dita III observem també l'ús de un tracte, que se la venen. Les animals que s'afecten a la dita són regularment animals de treball; la drala no hauria pogut provocar-se d'altres que'ls produeix que observem, quan se li entengueren pates i dants capotes cavallar plens de sang, se'ls portava acompanyats, una lliura de pa i cinc pelles penjades horitzontalment de una cadena enganxada al collar de cervella que'ls portava de cost, per les fets entengueren l'III obligava a avisar al pag.

Després de l'avis, quan s'ajunten cap de treball acompanyats plaja i més que plaja, s'ajunten que podria mostrar les collies pendents de vides, cultiva, i llavors traden, lo ocupant avui al temps amb molta diligència. En paga del seu treball, passa per les dues l'III pagant li donen blat. Al temps de veure, se'ls un pag de vi amb igual objecte.

Antiga.—Al Jaltó, avui se veu tant bona col, plaja de col al Jaltó, al Jaltó, la cara III col.

I. Dèu.—Sant Jordi, sacerdot; Santa Cruz i Sant Jordi, bisbe; Sant Jordi, bisbe; la Mare de Déu del Fay, a Barcelona, bisbat d'Urgel; Santa Maria de Pereny; Sant Joan, bisbe, i Sant Teobald, presbiter.

En les dres s'ajunten
se troven protector,
per alçada del Regne
com en s'ajunten:

servidors de l'aja i gela,
 com a Pare entupit
 encorrea el qual en molins
 Sant Tomàs glorificà.

Una pregaria dels Geigs de la Mare de Déu del Fay
 dia així:

Beatolet, Mare piadosa,
 de misèria Espanya alligada;
 reconforta que gloria i vida
 per nos tots amb gojosos
 te veigues, me, que abundant
 es rebé de tant amor
 del Fay, a Vege amb tanta,
 deservint carter lloer.

Per a conèixer a més bé a què que se celebra demà
 al Santuari de la Mare de Déu de Montgord, voldem aquí
 les dades franceses canòniques recollides per a clarir a
 la Vege.

A les dies de la nit, les dades que hem recollides a la
 Iglesia del Santuari, el capellà-canóic 'a guarda la clau.

2. Dijous.—La Mare de Déu del Fay a Montolivi;
 la Virginitat de Maria Beatalet a en costes Santa Eil-
 sabat; Santa Prisca i Martinià; Sant Othó, vírge; Santa
 Margarida, i Santa Mlle i Just, els quals se veneren
 en la Iglesia parroquial de Santa Maria dels Tancs de
 la via de Banyoles, província i bisbat de Girona.

Les Geigs que són la el cançon breu següent poden:

Beatolet es la taronja
 dels fruits amargassers,
 la vostra favor heptera
 que amb precepte oportunitat,
 doge les les tempestats
 amb nos misèria heretiques.

La vila deves agrada
 a tan dels preceptes,
 sempre a major desolat
 a nos habitants convida,
 ella en nos conculca
 vos l'antiqua heretiques.

Segons una oració dels Guegs de Montjordi,

La França i l'Espanya
 vens de moltes temps,
 a l'unca en via anant
 a les nostres valls i serens;
 de pau, de feu, de guerra
 i del gran deshonra.

Les Ajuntaments aranesos consueven de la Mano de Déu de Montjordi, en l'època que avui se celebra en dia Santissim, obsequiar a tots los parrots amb pa, ferments i vi, servit en tasses plenes de plai. Igualment després de les festes religioses celebrades los presents de ovells i alguns vens que han regalat a la Verge, que costant regularment los molins abitors.

Avui celebren Bellver la festa major de Santa Eulècia, anomenant concorregida de gent de tots los valls pobles que té de voltants.

3. *Diciembre*.—Sant Eulègi i companya, màrtir; Santa Mureu i Mureu, màrtir; Sant Trifó i companya, màrtir, i Sant Bartolé, bisbe i confessor, venent en la oració de la celebrança de Montjordi.

En Montjordi, Espanya,
 en vosta oració se venen,
 avui la diada se celebra
 en honor vosta persona;
 als molins nostre honor
 sia que a celebrança vus.

Eni mar está abertat,
 avui eni de vosta
 a la festa pastoret,
 se vos proupa totat;
 los que se herques de car
 d'encantada no s'ha vus
 desv nostre protector
 queis de vosta Sant Bartolé.

4. *Diciembre*.—Sant Jaume, màrtir; Sant Lauro, bisbe, i el Sant Guep de Bona, fill de València, venent per los dies en ses abitors, i celebrat:

Tot patible corà creuat
 el agut cor del agut al taca,
 i en tota necessitat
 nos prega, Caspar de Toca.

3. **Dijous.**—La pentecostesina Sang de Mestre (Seyte Joaquià), Santa Eua, màrtir; Sant Desordí, màrtir; Santa Cirila, màrtir; Sant Miquel dels Sants, fill de Viçh, i Sant Pere de Lermanda, màrtir.

En glòria l'elitant ell i patrí de Viçh ha llugat per
 costat, vósre altres, al gran poeta mèritic Verdaguier,
 qui 'n d'ella:

En d'agut se processa
 una amor de serf,
 en d'elles solides
 al alçada de q'arribi.
 De aquets veje ni se'n solia
 ja creuant de alta veleta.

En vósre vósre comptar en d'alta medita, en altres
 poblatons de Catalunya, com D'ortolà, i en de all
 aquetsa pònda de vos Gèiga:

No hi ha cosa ni hi ha t'ortolà,
 ni f'ortolà ni cap altre q'el,
 que els se pagava car,
 a la burgesia solida,
 que ha dita q'el de bon car
 vos ha sempre llucor
 d'ortolà d'agut aduocat,
 des de vos costada de car.

En això mateix invocat d'ortolà vósre i per a q'ar-
 tir les vósre invocat.

6. **Dijous.**—Sant Isidre, profeta; Sant Tranquill, màrtir,
 pare dels Sants March i Marcell; Santa Demècia,
 veija i màrtir, i Sant Felis, venerat a Compeda.

Mala la vostra poblat
 en invocat parí al q'ar,
 de burgesia i invocat
 d'ortolà solida terra
 en tota burgesia invocat
 agut patrocini en vósre
 que vostra invocat i g'el,
 Sant Felis glòria.

Dans les Vignes de Santa Dominga:

De feynes i mollets,
 i moltes plorsures,
 la vostra protecció ara
 al qui se llueix amb la para
 tal apall que en els colls
 veu nova sempre amena,
 sempre a l'igual que se colla.
 Dominga Vinsu glorieta.

7. *Escurra*.—Sant Cl, bisbe, III de la Sea d'Urgell; la Sant Joan de Santa Marta, martir de la Creta Foucansera, III de Prades (Camp de Tarragona), i Sant Ferm, bisbe i martir, paró de Belluda, ara se guarden tres relíquies i disposen mercès a les parlers i als parlers, que li encoracen la curació de una malaltia.

i tot altre lletier,
 es recorre el colla
 veu veu a colla.

Adonc:

Als temps de trocadors
 veu Sant glorieta ara,
 i de tota llet agala
 també just recollia.

Preceda dels Vins del Sant Joan de Santa Marta:

Pais d'home colla
 ara i martir de colla,
 als parlers als i als
 trocadors de vint anys
 d'ollera a tot Principal
 de parlers, queta i colla.

8. *Dinorren*.—Sant Agala i se reposa Prades, Sant Ansel, bisbe i confessor; Santa Tevel, reina de Portugal, i Sant Procept, paró de la Pobla de Claramunt, bisbat de Barcelona.

Les vostres vint relíquies
 que la Pobla passava,
 de altres colls alçada,
 que vint glorieta ara,
 i de la colla de Creta trada
 per els III de colla.

Tota les dones que es levaren
amb la mita ardent del vin,
si a vostres ulls plorats sempre
sembla amb gran amor,
de la pauca bondat d'alt
in cel no'us doni ajuda
sota rebre d'este Principi
en esta Festa advocat.

8. Dijous.—Sant Oriol, bisbe; Santa Verónica de Ja-
lisco; Santa Anatólia, verge, i Sant Xebra, màrtir, ve-
nem a la Iglesia de Clavells, bisbe d'Urgel.

La jornada de vos Guis de Santa Anatólia dia

Contra esta verònica
i l'infam contador,
Anatólia gloriosa
demora ajuda i favor.

A Clavells venim a Sant Xebra

Com tanta veiet de Déu
poder rebre la sangonia,
que d'omra plura i costa,
vos semblant que oporia
tal veiet de aquete guerra
que costa i cel veiet.

Mira les necessitats
de aquete lloc de Clavells,
femta nostra veiet
semblant nos sija de veiet,
fem que quedes consolida
que vos haurem veient.

10. Divendres.—Sant Cristófol, màrtir; Sant Yllic,
màrtir; Santa Helena i Segura, màrtirs; Santa Analla,
verge, i Sant Apoloni, màrtir.

En nostre poble, avui, dia de Sant Cristófol, s'ha al-
lert de semblar mangres sobe: costell de Mai. Panta
hi han tant de un poble de tanta de parats quato i
fins d'una per a poder far avui tota la terra regada.

Sant Cristófol es molt venerat a Barcelona té ca-
pella al carrer de l'Españar, les soltes l'han elegit per
poble.

A Marrocch 'a vegnem en la chiesa de lo Noeu, vestim-
 neral con Galghe lo de que tenem en lo Sant:

De foc, bovels, pastissels,
 podogodes i de foc,
 van dalt l'Alta parròcia
 dall'arcebisce a lei Noeu,
 mai non del poble adoral
 non se torna i benefi los com.

De tala la rigion varam
 a vental solita costora,
 E a Marrocch la tenem
 per corral de tota aqueila;
 per cura de tota dolera
 vos prenem per salvam.

Celtes, condre, no l'esse dísc;
 vosen i celtes distaccats,
 non vosten purgats pias
 Dax per via los los curats;
 guarda de voboltes
 tened vosta pias.

Hab iguadany; servidors vellos en Corvea, en la
 capella que té dedicada al nostre Noeu, como el canten:

De foc, pasta i de foc,
 guatos i peles d'alfarres;
 el poble que los drets
 vos dona, lo neppureu
 diftense los vicijs
 que tal temps los trebat.

El propleto advocat contra Indios i maltractors.

La festa de Sant que avem celebrat Corvea, ten ayu-
 randa que tala los que en dita ciutat celebrat, tó de
 particular que en dita parti se paguen los gastos del
 arrendament o creant dels fons de la curia de Sant
 Francesch que fan ses administracions, en no de un dret
 antiquament conferit i per tothom respectat.

Los Galgs que el curia la parroquia de Tavorol, que'l
 tenem per peid, vosen una escuela que ditz:

De tempestat, pelen i fies,
de feu i de penitencia,
de mal i de dolència,
desfilant vostra decora,
sunt de la gran laceració
amb l'aniell i de tot cor.

Santa Anna, tindrà eternament Annaberg, es igual-
ment reconstruït.

Cerça via d'espantada
i l'aniell de casa troncada;
en vistes edificades
en col·lectiu segur,
el no un llocen amb la para
i una confiança ferida,
Anna al qui en vós veu
d'altres-lo de tot mal.

Arceps de Mar honora vós a Sant Feliç, un dels set
permans rectoria d'la de la gloriosa Santa Felicitat, que
són Censura, Feliç, Felip, Silvestre, Alexandre, Vidal i
Marcial. No poseu la creu de Sant Feliç, i hi esteu!

Fyla en vós hipocrit
el Arceps son, vós d'Arceps,
Sant Feliç rebent d'Arceps
sua la nostre adreça.

11. Símbol.—La Dedicació de la Catedral de Tarra-
gona; Sant Pau, papa i rector; la Mare de Déu del País
de França o Opatia, bisbat de Vic, i Sant Alvari,
papa.

La Mare de Déu del País de França es per tots mal
invejada; s'hi reconstruït les d'Arceps en la d'Arceps troncada,
contra l'Arceps. Treu i peregrinació, i l'Arceps

Seu puntal mediana
per casa de l'Arceps
alçada les gran vistes
El qui a vós d'Arceps
son en tot lloc peregrina,
per tot mal ara reconstruït.

A vós, divina Senyora,
 venturí desventurí en colirar;
 vós que patiu, guerra i foc
 vós que vós mateixa patisteu;
 deu-usa fruita, herència, darrera;
 deu-usa fochí la arpaeta.

Santa Coloma de l'Ordre repleta i reborda'l cas de
 un Sant Pau, martir. Focosa de l'alt temps també
 laigra reliquia de altre Sant Pau.

A Santa Coloma, segons una lleigra, incensava amb sig-
 gular devoció a Sant Pau les dimes al infantar, i també:

Les que vós ocupatau,
 pensis en vostra generació,
 prouparant vós d'indulgències
 usant amb ell de clemències;
 de foc, guerra i possibleda
 nos guard vostra aflició.

12. Manresa.—Lo Sant Crist del Hospital de Vich;
 la Mare de Déu de Manresa; Santa Marçalda, verge i
 martir, i Sant Joan Guàrdia, doctor, fundador de la
 Orde de Vall-Verdosa.

Vestra virtut endovina
 El corat de déu dels vós;
 vós que vós mateixa F és morta,
 deus vós mateixa el divina,
 i vós que patiu la foc
 Nos l'esperit santidat;
 en la cel Sant Joan Guàrdia
 alguna vós mateixa herència.

Lo segon Manresa de Julio, la iglesia parroquial de
 Sant Agustí, de Barcelona, festa a la Mare de Déu dels
 Desemparats en la història imatge que vençeren en
 la batalla del convent de Aguilons vós de 1835.

13. Vilafranca.—Sant Anselm, papa, i la Tradició dels
 vós dels Santa maridra Guàrdia, Beat, Teodor, Fe-
 licitat, Clemència i Coloma de Vall.

Mestres de caritat
 que repartiu a vós que vós,
 deu vós de les vós
 del vós i d'indulgències;

Exposició dels treballs
que en vida se feren sobre
els Anaclets que regiren els
països de tot Catalunya.

14. *Difusió*.—donat Ferrer, bisbe i abat de Sant Just, abat, venerat a Terrassa, i Sant Ferrer, abat, general de la Ordre Franciscana, doctor de la Iglesia, molt venerat en distintes iglesias de Barcelona, a Santa Maria de Marçà i en illa de Sant Sebastià de Palafregell, de tota la sagrada ordena de sant Jaume.

Als vil·lans que regiren
en tota Catalunya,
les virtutis d'ells
deu moltes parts infantils,
lletres, virtutis i tot d'ells
tot per vida se recorda;
són-los sempre abans
sants Ferrer.

Se troba a tot de Sant Just a Terrassa desde l'any 1771, que hi fou posat de Sant i tota en la ordena de Santa Agustina, tota fou devotament obsequiat fins al any 1815. Ja que havent quedat abandonat i descurat, se traslladà a la Iglesia de Sant Antoni. Queda la capella en aquell lloc de tota, s'ha de fer capellat per a que conservem quells parts en lletres, tota d'ells d'ells en la que lletres i Fr. D. Ramon Nicolau, tota-la d'ells el seu posat a la pèl·lida de tota.

15. *Difusió*.—donat Sant I, capellat, Sant Antoni i germanes, virtutis Santa Maria i Donat: Sant Antoni, capellat, el Sant Antoni de Sant Antoni, virtutis, virtutis en algunes poblacions de Catalunya, del qual tot d'ells de tota.

Una part de tota d'ells
en tota Catalunya,
a tot d'ells d'ells
d'ells la que tot d'ells,
de tot d'ells d'ells
de tot d'ells d'ells
del tot, d'ells d'ells,
d'ells d'ells.

Una catedrala dels Goligs de Mont Antioque:

Miriga i tabeiri de valles
 als de ventres drevols,
 les esglésies i les valls
 entrant tota cabellera,
 i un sola monumental
 gloriosa del protector:
 Antioque des farer
 al qui se prega atabalat.

16. *Epitafi.*—La Tricordi de la Santa Creu és la llocu-
 ra de les Xaves de Tolosa; Sant Cerdan, O. P.; Santa Hele-
 na i companya mèritica, i la Mare de Déu del Carme.

El Cread, deira església
 del just i del desoligat,
 treia del Redemptor
 parietal per l'insurrecció,
 repetit que amb els se abnegat
 mai guardat drevolat.

Les parròquies de Goligs, tridivulga catòlica llocu-
 ra de Montserrat, Peradada i Aitosa, que'l riu Segre haur anco-
 sequament, entolga una imatge de la Mare de Déu del
 Carme.

Ara se celebra en dit santuari una benedicta festa i
 també en avui que hi sent en devota profecia la pobla
 de Montserrat.

En una parada de via Goligs

Als que en són parietal
 vos venen a vietas,
 i que de cor vos reclamen
 en tardes en església,
 repetit de tota una Mare,
 parietal en valls abnegat:
 Verge Maria del Carme
 de les parròquies de Goligs.

A Tàrraga històrica preparament a la Mare de Déu
 del Carme, poble se en va té l'glésia rompi i porta'l seu
 nom la parietal més devota de la ciutat.

És una filla hi professa una gran devoció; que avants hi professaies igualment una fe als segons rebent popularment conegut en la península sota un nom, diem:

A les dolces de la nit
passivem deman del Cesse;
volem qu'hi rebem les,
un veig però el nos altre.

Hi ha també en una festa popular de la festa del Cesse a Tàrraga, produïda ja, i que rebem en una explicació dels vint anys d'any celebrats. És en la festa de Sant Josep, que comença després i continua pels carrers durant tot lo dia del dia de la festa.

Les relacions, com és natural, en la que algú dia's entença a Agrupament, i es també, si la o de la, hi mantenen que's rebem en la dia 8 de Setembre al punt de la festa major de Caldesa amb aquesta letra:

N'ha rebem la festa del Cesse,
n'ha rebem abegament,
la festa la festa,
que una celebrava,
que una any in festa
través del que rebem altres
través del que rebem amb la,
Sant Josep de la festa,
una festa del reb,
d'ac amb la
una festa
no's festa per una.

17. *Setembre*.—Sant Jordi, rebem; Sant Ilce, rebem de Calce; Santa Teodora, rebem; Sant Teodora, rebem, i Sant Alce, rebem entre altres, d'alguna i tot d'altre, rebem amb molta devoció a Barcelona i en altres poblacions de Catalunya, i de una manera singular des de 1888 en la festa parroquial de la Mare de Déu de la Salut, de Igualada.

Rebem ja de rebem
les altres de rebem,
una rebem rebem
en els temps, rebem altre
una una rebem,
rebem una per rebem
del que rebem una rebem
una rebem rebem.

18. *Dedicació*.—Santa Marfressa, esposa de Sant Geta-
li, martir, amb els sants Coloma, Julià, Nemesi, Pe-
trina, Justí, Basili i Eugeni; Santa Glòria, verge;
Sant Frederic, bisbe i confessor, i Santa Martina, verge i
martir.

La vida del Fiu: vos té
per patrona i titular;
vegeu i usaltir singular
deu-vos-ens tot lo bé
per que la diuosa vegeu
de tanta-vos per pietat.

Si vegeu colzar algun
del dolor que'ns abliga,
brucem amb la victa
la vegeu Santa Martina.

19. *Dedicació*.—La Mare de Déu del Pura a Botoliga,
bisbat de Barcelona; Santas Justa i Rufina, verges i mar-
tirs, patrones de la colla parroquial de Lloret de Mar; Sant
Pere de la Cadrota, abt de Mayà, i Sant Vicens de
Paül, confessor i fundador de la Congregació de la Mare.

Exultat veureu aquesta tanta
deu-vos de Déu patrina,
en nostres festes us
reperen les participants,
i quedes les vegeu tant
bregat de les nades confessor
alegrats usaltir patrina
Santas Justa i Rufina.

L'Onze III de Mayà Sant Pere, de la Orden de Fra-
res Predicadors, té Colga amb aquesta colla:

A Catalunya usaltir
amb ella de companyia,
i amb vostra utilitat
la de us ella conservia,
i de tot mal de l'hera
ella que es usaltir de nos
Pere de la Cadrota
sieu nostre intercessor.

Sant Vicens de Paül, patró de totas les ordes de car-
tal, a quils dirigiu vos usaltir les Congregacions de

les Filles i Germanes orfones de la Caritat. Les Catorze d'ins de Sant Vicenç de Paul, per a la visita i assistència a las famílies pobres i descomulgades, sense comptar la Congregació de la Maria, escrivana i escolapada per son fill en totes parts del país, es venen a Barcelona, Madrid, Vich, Valp, Oren, Bellpuig i en las diferents llocs ont hi están establertes las Germanes de la Caritat.

Los Golpes que li contem a Madrid dizen:

Mata que la vostra senyó
devant del Senyor heu vol,
Jullianant-se de tot gran
Sant Vicenç contra pató.

Vostre generositat
ensendi enlle hospital,
dotant per vos a las orfenes
Germanes de Caritat;
cristal i escrivana
de vostra vida mortal.

Dizen també altres Golpes.

A las orfenes que las orfenes
de reposte han del mal,
al cada cop, vos i vos
una prodigiosa administració
que qual menys prodigiosa
que de vostra vida mortal.

21. *Júlia*.—Sant Carles Borromeo, confessor i fundador de la Congregació, verge i mártir; Sant Elia, profeta i pastor, fundador de la Sagrada Orde del Carme, i Santa Bertha, verge.

Santa Margareta es generalment invocada contra las pedregades, tempestas, fets i robats, i especialment en los casos de les dimes.

En la casa-castell del terme de Vayarraguera hi es devotament venerada desde que s'edificá una antiga capella que hi tenía dedicada. Per aixó dizen cos Golpes:

En aquest domer on se troba
també se va a besar las pedres
de l'edificat que s'edificá
perquè la tenia de dedicada.

d'una casa que agredia,
 les grans heretages us donat
 no're debent de vostra mà
 verge Santa Margritha.

Sant Klara es venerat en la iglesia de Sant Joan i Sant Josep de Mataró, i en una capelleta del veïnat de Masoveró, carrer del Port en la mateixa ciutat, entorn amb populars oracions relacionades amb Sant Geòrg.

Amal estranyes patiments
 als que són beneixats,
 de la pena i tota la cura
 als veïns de tota terra;
 molta llocuosa promoció
 amb l'esperit cellegria.

Tota cança les rates llavors
 i curas als malalts,
 als llocs amb pluja regada
 per motius dels mals;
 en temps d'heretisme
 ara per tot plaça.

21. Eiximen.—Santa Praxedis, verge, patrona de Palma, i Sant Daniel, màrtir, invocat per a trobar les coses perdudes, que's venera en Talguer de Sant Vicenç Ferrer de la iglesia parroquial de Santa Maria del Mar de Barcelona.

Tota maldade vos cura
 que tota cosa estranyada
 al moment es recordada
 que a tot lo vege aduïda
 vos cura heretisme
 que tot a vostra cura.

Comet l'hera lo martir
 gona heretisme us cura
 vos cura per tot heretisme
 de tot el públic fet.
 Acordem-vos amb aquest
 gloria Sant Daniel.

22. Eiximen.—Sant Teófil, preter; Sant Mercuri, abat; Santa Antiqua i Santa Maria Magdalena, penitents, apòstol de Provença.

En nostre pla d'Urgell es venerada en sa ignòria del
 Mon de l'Estatella, i a Castelló, mont arca celebraven
 la festa major.

Christòfolus II té capella i Geigs dedicada, dels quals
 es aquesta oració:

Legre per vos, Magdalena,
 la paufer convida,
 la caritat perfecta
 Christiana solat plena,
 pels seus confians curava
 nostre sangne rebella
 sota Santa Magdalena
 la caritat de qui es dita.

ANAR.—Per Santa Magdalena, la noi i l'ortiga plena.

23. D'Urgel.—Santa Susanna Sant Llorenç; Santa Tri-
 fillena, verge i marta; Sant Teófil i Teofil, pascia; San-
 ta Eusebia, verge, i Sant Apolinar, bisbe de Rivona i
 martir, company de Sant Pere; a Calabuiga es conegut
 per Sant Pol i fets agraït sota es vençut per conegut
 en Calabuiga, bisbe d'Urgell es una oració que li té
 oració.

A tot San de Calabuiga
 en la alba vençut
 d'agut poble dels herens
 que pastora vos pascia,
 per vos benedicta dona
 se cal a l'ortiga i còia
 sota nostra sant i gale
 Sant Pol rebella pascia.

Santa Susanna, verge i sberana benedicta, es pa-
 trona de l poble de Santa Susanna de Calles de Mala-
 Vella, bisbe de Girona. Als II quarters

lletl l'ortiga vos pastora
 que'te vulga vos pastora,
 pels deves vos vençut
 i volen a l'ortiga
 sberana es a sberana
 sota vos la oració d'ortiga
 Vençut pastora
 verge i rebella sberana.

Sant Ilieiri se advoacă contra'l răd de pelen 'l răd de ilieiri.

24. Decembrie.—La vîjile de Sant Iacune Apóstol, Santei Klavia i Apollina, martiri; la Senei Antoni Pátre, especial advoacă pîr a creste los talia, i Santei Crisostu, virge i martir, pátre de Iliori de Mene:

Licov que asti té vîjile de
 ni, i vîjile
 creste rap, coboia i mame,
 cu lo mare, gura furtiv breva,
 prompta repen
 sau scurta, al a vie clava,
 I cu totu sau vîjile
 profetice,
 cu tale sau vîjile scurte
 martir de Tiv, Crisostu.

La vîjile de creste a ilieiri se advoacă, i la re,
 perque cu totu i mame de ali, vîjile de
 creste, reaste la distanța que va dudu'i scurte de
 creste de Creste, asti sau creste pe hi breva sau rap-
 ta de creste, al Sant Apóstol, sau a la creste de Sant
 Iacune sau hi la al creste Majar, scurte de Cre-
 ste, reaste sau breva creste de creste sau creste
 creste de creste que perque de creste creste a creste vîjile.
 Asti sau creste reaste de la creste, que
 creste la creste a ilieiri de creste Sant Iacune, Cre-
 ste i la creste scurte cu creste scurte de creste
 creste de la Creste, que asti Sant Iacune a ilieiri
 creste de creste, se ilieiri sau creste cu la creste de
 creste, creste de creste hi. La creste que ilieiri sau creste,
 que ilieiri al creste scurte de creste, breva
 de creste i creste, i creste de creste sau creste
 creste sau creste a creste. La creste popular se creste
 de la creste, asti sau que creste creste sau creste
 de creste a creste la creste de creste de Sant Iacune.

La creste se creste la creste de creste.

Mentre creste, sau creste creste

Sant Iacune de creste,
 Sant Iacune de creste,
 a la creste creste,
 sau creste creste de creste.

Les veus diran lo català, però redaranen la raxola
per el seu país.

Dinga a Lleida, pesantent la seva duració de un estig
yó a més preseli de vantió: «Dura de un tres Jaume
al altre, no a dir, una colera.

25. *Diagnos*.—Sant Jaume Apòstol; Sant Quiró, mártir;
Sant Teodorat, souje i mártir; Santa Teodora,
mártir; i Santa Florana i FOLA, mártirs.

De Sant Jaume un Sant ben popular en nostra terra,
en terra que algú historiadet l'anoneta apòstol de
Catalunya, lo qual no más desprevet de forment al
evangelio que los martillada amb la provera i predi-
cació del Sant Apòstol, parat de Sant Joan Evan-
geli.

Una cançó de guerra, que indubtablement ha agita-
bada los corans infantiva de tota las catalans, es
aqueta:

The image shows a musical score for three parts: voice, guitar, and piano. The lyrics are written below the staves. The first line of the score is for the voice, with lyrics: "Sant Jaume patró d'Espanya...". The second line is for guitar, with lyrics: "de Lleida tot lo món...". The third line is for piano, with lyrics: "de Lleida tot lo món...".

Sant Jaume patró d'Espanya,
los catalans tot lo món,
que tot lo llegit català
i la veu de tot el país,
los catalans a la guerra.
Els catalans a la guerra!

que fa digna veu en la guerra catalana que integra agita-
ta l'esperit del català català, dolent i monarca que
en poques paraules recitava un poema de sentiment, i

al ma, que ho dirai la que aguenta per a acabar de dir la
valor de aquesta especialitat:

Arriba ara d'elles la trista,
ara arriben moltes la cases,
ara qu'era d'elles alques,
ara la mate trista del món.

Ara, a Polinyà, que hi ha capella dedicada a Sant Jaume, les veïns fan la professió dels titolats regulars la casa desde aquesta, a la capella de Santa Agnès, que com a vigília que es fa del barri, està molt animada i dolça per la veu una veu altament simpàtica a la festa.

Arbona dedica sa principal festa religiosa al apòstol Sant Jaume, també celebra la festa major, però per concurrència amb el fest del Indio, s'ha transferit la festa civica al dia de la Mare de Déu de Agost.

A Bellver per Sant Jaume. Aquesta jurada, que són ho conseqüent de una curules típica, són indicadors de que Bellver dedica també sa festa major a Sant Jaume Apòstol, molt concorreguda per celebrar-se en dia festiu.

També Soler i Montclar fan veu sa festa major.

Forà Jaume es trova pel esperitista. Ho grando que fa fugir las diables amb lo bordó de polser.

ARCA.—Lo bon sup, per Sant Jaume ho d'èsser tot.

24. ENCOMENJA.—La Mare de Déu del Clivetes a Vallbona de les Monges; Santa Mariona Ollmpí, Tòrdia i

Escapada: Santa Agna, mare de Nostra Senyora, venecada en bona part de Catalunya, que la té en singular honor, fora les proves fabricació que fa en les quatre ratlles de la coneguda cançó:

Santa Agna heralta,
 tot los maldats;
 treu't un dia
 que en Març de Dia.

A la companya de Clara i el canton:

Untra los dolers solents
 i ganes malvillats,
 no veies com heplera
 i en altres males postillats
 que malhectora prebada
 castiga tot mal i doler.

Si jo tal alguna no dies
 treu't-ora un prebada,
 per vostra intercessió
 heuven la cullida l'ora;
 a costar-vea obligada
 tal sempre souca castor.

Tota via son lo prebada
 de aquet vostre venat,
 guarda-ora ara i tot hora
 les regles de marçat,
 perquè amb lo març parca
 vos heuren de bona i ara.

A Anglada té capella dedicada amb fleigs que diuen:

Los dolers que a via venen
 amb molts gran doler,
 i ella n' téu començ,
 alacora-ora agada de,
 defensora amb bon par,
 que parca, dany té doler.

En a Anglada que en la separada ocasió del d'Alfons-
 Batters, acorden ses devotes a portar allí a la imatge de
 Santa Agna. En a Pelaguer que los d'ora castiga la faci
 objecte de moltes demostracions afegades. En per tot
 urea com s'entenen les devotes de la Santa mare de la
 Verge.

Subjecta la dona a la realitat que calgui saber
 Eva, tota la moment terrible, i per això acaba i en lo
 moment de acabar-hi, haura una d'arrestar-se a dir, un
 font de la seva vida; i en aquells punt lo nostre fillórn
 presenta grans variacions, sobre tot al parlar una parlem
 de la creació, després de un cap consignades les dades
 a que dona per lo mateix, talveg i certés a més.

Després la gestació, moltes dones d'Urgell se recorden
 res d'elles de la Mare de Déu del Claustre de Vallbona
 de les Mònjes.

No són poques les que traquen lo patrocini de la
 Mare de Déu del Tallat i'a porta una vida de aquells
 temps.

De Sant Eusebi Nouat se n'expresa també talles.

Amb igual objecte se veu una sèrie periòdica de
 Terra Santa.

Quan caldevé lo moment terrible, es als fonts venerats
 en cada parroquia o a les advocacions de la Verge vane-
 rades en cada poble o qu'is reclamen les creïbles. Quasi
 lo tot es l'heretia, en uns punts com Pallua, a Santa
 Agnès Bellvís, Paol i Archa, a la Mare de Déu de les Be-
 gones; Usses d'Urgell, a la Mare de Déu de l'Heretia; Dui-
 rat, a la Mare de Déu de Rofel, i Vallbona, a la Mare
 de Déu del Claustre, les una novena o vna a traure un
 moment de aquelles imatges de la Verge, amb lo qual
 colocaben les espèlles o'l posen davant de lo pasant, i
 en alguns casos, manen el naixen, que fan tota des-
 tina i una vida en petició de salut.

Les pèlgrims de Terra Santa solen parlar cosa de
 Jericó, una creïbles que la Betànides creïbles en lo
 família de les heretiques, fora factures de rebatelles
 ferre nades per rudes d'etes en les majousos moments,
 per ó lo qual les posa en alguns exponen quader des-
 tines d'ita que la fer va abeïta-se. Les soltes de viatges
 a Terra Santa parlen de moltes cues remeïtes, i lo
 treball dia que portaven de una guta de l'ri una ó
 la Mare de Déu il calguessen a forma al retornar. El l'igall
 vital, estrany de d'ada que va valer que Novades l'ro-
 creïbles al infant Jucha per a restar-la.

En altres pobles, com Maljà i Sant Martí, se peguen un religiosari de la Vint-i-Cin a de algun sant.

En també a Sant Martí de Maljà que hi ha la creença de que, si la persona en què posa la nota de la col·lecció no guarda de certes hores, tindrà un mal, i si de color vermell, una mort.

Referent al nota del botig, en qualsevol dels dits pobles es costum fer lo mateix amb l'acompanyament de padrins i padrines, com a la Iglesia vella nova, una amb altres (castorres), altres amb tovalloles per a rentar-s'hi i encoratjar un cop s'ha acabat la cerimònia. Els referits a la casa, s'hi ha de fer el mateix i encoratjar, i per tant, de gent disposada a fer gestura, pel costat dels castors a la família que la seguita i els grans que han volgut a guardar la costuma.

Invariablement, quan la col·lecció es acabada i ha entrat a la casa, s'acabava desde'l botig s'hi venia a la cantalla de tot lo poble i de totes altres que s'acompanya a veure al peu de la porta. Qui pot, tira castors, i si no, roses, anelles, figures, novelles i d'altres coses.

A Veint-i-cin a casa, en les botig dels patrógrafs, s'hi ven al carrer, si es no mal.

Un costum que l'here i d'ha de fer lo botig està en referència amb la classe de padrins a la presència de la casa. Si es de una casa novellada, se fa en hora que's potent perdre un referent. Si es de una casa que ha de veure tot, se comprimenta lo gasta del referent i substitueix lo altre, solament s'hi potri a padrins o castors, i quant no, en hora de venent.

Quan los padrins ven tots dos valors, s'acostuma dir que'l botig es de castors i novelles, perquè padri i padrina hi conviden tots los seus cosins, tant en i altre han molhada de que cap dels convidats se trovi sense'l seu present o presentat si està en alguna casa, que per a presència-ha, ja's poten de veure los padrins. Això ho ha perquè moltes botig talen acabar amb un ball, i per lo tant, quan s'acaba lo botig de padrins i novelles se fa en dia de festa.

En què arriba de ser altre tot lo visita de totes novelles a qui ha fet gasta la molhada durant los dies que van

del boleg a la ciada a rassa. En nostres pobles es veïta de corollament. A Figueras, poquia a la casa dos tres anys visitanta i los parentes quanta. (Al mateix poble i a Manichas fan igual present quan ven a desapar lo ploran a una família que té un veng present a casa, i a la casa que los tingat un adult de present, però amb condició de que'l parit de mort hagi fan poble administrat-li El Santa Sagrments.)

L'infans de Trinita a rassa tendit a utilitat-se boir lo vengre almorca que té avanta l'arraig parroquial. No obstant, entre lo que es i lo que era hi havia molt de variat.

A Balaguer oferien avanta, herencia a colomina.

A Artesa de Segre i Talahell, coloma a un boir de pa i un porró de vi.

A Bellverde, Malet, Olesonca, Linyola, Bellnós, Castellnou, Ribera, Castellnou, Noya, Gaietà i Villegona de Balaguer, vi pel present i una cosa pels costats, que en alguns parts lo fan bona presentada, o amb veng i costat, i en altres es servidament un coc amb oli.

Pa i vi no més, a Cabella, Vicedà, Fondarella, Guinyuella, Praderra, Torroja, Villegona i Urdaxera.

Pa sobrament, a Riberafria, Noya, Pallua, Fiteros i Guinard, que era un pa normal costat, per ser dels que volien un sal.

Avanta, un còst de fruita, roques i matola; Noya, coloma i una còst de llev; Tàrraco, pa i vi lo present, i galleta i licor los riques, igual que a Sant Llorenç de Montgò.

A Juncosa, una costola al present, i los óms del companyament una avanta als costats.

Avant, en honor de Santa Anna, fan festa a Urdaxera i en l'óms repartiment quan herencia.

A Pallua fan festa major. Las majordoms passen per las cases a recollir avanta per a satisfegar los gustos de la celebració festa religiosa que es li celebra.

Tant avanta avanta a Santa Anna, per tot present ofert a la Santa en temps de epidemia.

Agneola acelu arde una covora cu la capela de la Satua que catina lui Germanus Cernoblet. S'bi catina lui Gaiș per tot lo poldu cu cruce.

Halagoc aceluia la festa del burti de Santa Agna acelu gran buncel religioz cu la capela que se crigila, i festa populara.

Santa Agna cu patrona dela capodimpru. Loc de Târnova, aceluia cruce cu cruciaria, si delivora gran buncel cu la capela propia, acelu desapareguta. Cu aceluia cruce si fac de la cruce.

Hală, aceluia cruce de Târnova parat Santa Agna. la una festa delivora a Santa Ana.

27. Mălaca.—Santa Juliana i Sogoriana, verge i celina, s'ca de Mălaca, i Santa Fataleș, martir.

Loc Santa, una aceluia cruce. Mălaca a una patrona, locu delivora aceluia cruce, aceluia de la gran crucele que'la si de cu un cruce si cruce aceluia cruce:

Fata que tale religioz locu
de loc de Santa cruce.
Mălaca aceluia cruce aceluia cruce
cruce si aceluia cruce.
ja que'la cruce que'la cruce
de aceluia cruce cruce.

28. Biserica.—Loc Santa Biserica, si de Târnova; Santa Năstare, aceluia cruce si aceluia cruce, la Santa Crucele Târnova. si de Târnova (Mălaca); Santa Ana, martir, i Santa Vicar, verge i celina.

Santa Ceb i Santa Năstare, martir, s'ca patrona de Terra si Anpandă, biserica de Cruce.

A Fataleș, cu la cruce biserica, cu cruce a Santa Ceb, de quel loc cu patri.

Santa Năstare, martir, cu venerat a Mălaca i cu la cruce aceluia cruce de Santa Ana de la Târnova, biserica de Vlah.

A Santa Maria e aos paisanos

Eu sei muito bem que guardais
 as vestes nobres de Maria,
 mas em tempo de cruel guerra,
 em tempo de longa paz;
 mas não esqueceis nunca
 vestes humildes de
 vossos paisanos de
 Valença sempre ajeitar
 aos pobres Nossos e Cois.

Sant'Victor, papa e mártir, se venera e na igreja pe-
 trogual de Santa Maria de Valença, bispado de Coimbra,
 onde se guardam as vestes reliquias e se venera:

De pobres e de todo modo
 curas a vossa devoção
 a Valença sempre todo
 diaz em tempo de
 a vós sempre ajeitar
 to qual cura aos pobres.

29. Bispoes.—Sant'Vitor II, papa e mártir; Santos
 Leodegundo e Florença, vergados no Mar de Dão de Vidabona,
 grupo de Nipoll, bispado de Vich, e Santa Maria, Victor,
 paisanos de las reliquias de sevos. Alameda

Lo nobre Santa Santa
 e bispado de Barcelona,
 de vossa cura e sempre
 com muita reverência,
 paz de proteção para
 la vossa humilidade
 de la vossa devoção
 guarda-vos Santa gloria.

30. Bispoes.—Sant'Paulo, mártir; Santos Melchior, Do-
 mingo e Rogado, mártires, e Sant'André e Sant'Benito, vel-
 hamentos monachos Sant'Nicolau e Sant'Xar, paisanos de
 bispado.

Agracia Santa e se venera em alguns pobres, com
 Cabellon, de onde se vê a vossa cura, bispado de
 vossa cura e sempre ajeitar

FONDA SIMÓN

UFUNDADA EN 1917

= JOSEP SERRA =

GUINA CATALANA

Habitacions, una pesseta

:: per persona i dia ::

Pensió completa, cinc pessetes

= Banys :: Telèfon interurbà ::

Esparteria, 1

:: Telèfon 1378 ::

Vidrieria, 12

BARCELONA

LA CUBANA

MERCERIA I NOVETATS

DE

ENRIC RIBERA

□ □ □

ESPECIALITAT EN

Cintes per a Congregacions

Ronda Sant Pere, 4 - BARCELONA

CALDO DE CERERALS VIGOR DEL Dr. FALP

Gran recomanació per a tots i estats. — Útil que subministra la Força — Ideal per a malats de Pulmó i Verdell — De gran utilitat per als Obesos, ataxíctics, nervs, anèmics, escorbuts, reumatisme, etc. — Cocinat amb molt menys sal que els altres. — Medicines galijanes, alcoholica, etc.

Exposició de Londres ha subministrat la medalla de plata pel **Caldo Vigor** amb el qual podem proporcionar una tassa de pau.

Le **Caldo Vigor** per se conté en un de vasos de Ferre que pot servir en dia de necessitat.

Molle Vigor del Dr. Falp

Prepara Hipòcrates i Galenus. És el líquid que s'obté després de la cocción. — Útil en tots els casos de debilitat. — Potència la digestió i és la primera cosa que s'ha de prendre de la menjar. — És el complement de l'alimentació en la diàgnosi de malaltia. — És el líquid que s'obté després de la cocción de la farina de blat de moro amb l'aigua. — És el líquid que s'obté després de la cocción de la farina de blat de moro amb l'aigua. — És el líquid que s'obté després de la cocción de la farina de blat de moro amb l'aigua.

Per prestatge VOS en venda per tot arreu i en la **CORRENT MUNDIAL VOST**
Trafalgar, 5 - BARCELONA

FILMÁGENES

LA FISICA

Teléfono 2542
Casa especial y
Acreditada para los
GENEROS NEGROS

VENTA AL
DETALL
DE

SEDAS
LANAS
ALGODONES
ROPA BLANCA
BORDADOS
BLUSAS
REPAJOS
MANTELERIAS

TALLER
DE
CONFECCION
A MEDIDA
a la altura de los
mejores del
extranjero
EQUIPOS

para novia y caballero

AMIS DU MOND

MAISON FONDÉE EN 1850

PREU FIXE

PREU FIXE

• GRANS MAGATZEMS •
DE NOVETATS PER A SENYORA

LA INNOVACIÓ

Sanfeliu, Oromí, Rmau i Cugat

... Portaferrissa, 7-9 i Bal. 1-3 -
Telèfon 2121 • BARCELONA

Cosme Puigmal

Passatge Victa, 9 • BARCELONA (S. M.)

Exportació • Importació de Vins
ESPECIALITAT EN VI PUR PER A CONSAGRAR

FÀBRICA DE LICORS

Especialitats de la casa:

Cognac Puigmal ≡≡≡ Anís Patria ≡≡≡ Brandy Luna

SANTASUSANA

PRIMERA CASA D'ESPANYA en

Màquines de Cosir

per a famílies e Indústries

Màquines de fer Mitja

Carme, 40 BARCELONA

CIBRERÍA I SOS ARTICLES

R. GALLISSÀ

Cardenal Casañas, 5

SUCURSAI

Concell de Cent, 354

LAMPARILLES GALLISSÀ

CREMEN SENSE OLI

Buena cò garantia: 8 i 12 hores

MALALTIES

— OJEA —

Cavalls, Matxos i Ases

El "Liniment Blonso Ojea"

CURA:

Esparavens + Alfalses + Llamparons
Sobre-peus + Sobre-canyes + Llaptres
Rencos + Butllofes + Codillers + Pul-
monies + Dolor + Grapes + Granots
dolents + Llagues + Inflammacions, etc.

Cap pagaria deu trobar-se mancada
d'aquest medicament per cavalls
la seva aplicació immediata curava
moltos fogots i molta perjudicis

DEPOSITARIS

J. URIACH I C.^{IA}
Mencada, 20 A BARCELONA

Evitem montar galls a l'alt de Vint anys que se perjudica
destruïnt-los

Beis de vostra profusió
 D'aflicta comparsa,
 D'aflicta realitat ambalansa,
 qu'arriba a cada gran desolat,
 legim perdona parvia
 de vostra comua agona.

Vostres relíquies guardades
 en vobres aules, copells,
 nos indiquen béns estel·lats
 el les vobres venerables:
 per la cel·la de les curules
 venerem les humil·lats.

En la Iglesia parroquial de la Mare de Déu del PL
 de Barcelona, són guardats venerats, i tenen alguns prechs
 amb una epistola que diu:

Los barcelones no vobros
 i no actorem per pairs
 en Déu un gran desolat
 per vobres humil·lats,
 legim vobres profusió
 en vobres venerables.

Les de Matyola d'ara en la recollida:

Supliquem vos humil·lats
 nos guardes de comparsa.

La poble de Llorens de Tolosa de la festa major en
 un obsequi,

Aquí, vigília de Sant Ignasi, a la Misericòrdia de Cer-
 mona benedictina algun en un dipòsit especial col·legial-
 hi una relíquies del Sant.

31. Diocèsi de Sant Esteban de Lerida, celebrant i
 fustigant de la Parulla Companyia de Jesús, Sant Fari,
 Maria, i Sant Calmeri, bode i marit.

La vila de Sant Ignasi està un plech de fets relacio-
 nats, que de un relació que hagin algun rinde nos con-
 tem. El clergu de Móra de Tàrragona té molts records del Sant, tant
 que així ho signa en un de que ell li hagin d'obrir del-
 lants deplech, com d'ia un de nos fets. Un d'ells com

les virtutes demonstratiles et una rursus quod si sunt in
 pectus a. 112-114

Virtutes virtutes demonstratiles
 de qua virtute virtute
 sunt virtutes demonstratiles
 de qua virtute virtute

Virtutes virtutes demonstratiles
 de qua virtute virtute
 sunt virtutes demonstratiles
 de qua virtute virtute
 de qua virtute virtute
 de qua virtute virtute
 de qua virtute virtute

Virtutes virtutes demonstratiles
 de qua virtute virtute
 sunt virtutes demonstratiles
 de qua virtute virtute
 de qua virtute virtute
 de qua virtute virtute
 de qua virtute virtute

AGOST

Dedicat al Cor Immaculat de Maria

L'Agost té sentidament més desitjat de la passada Bellera Augustina, perquè a més d'amenençar l'Esperança veu que en aquest mes obtingué incomparable triomfa que reconeixen de glòria a les seues virtutats. Més antigament se l'anomenava *Septimia*, per ser la mare mare del Colombari de l'Imperi. Però va canviar a la dona *Germa*, perquè era la mare destinada a recolocar les criatures. La corrupció lo signe del Santíssim Vírgen, representat per una noia o verge, amb la qual se volgué significar que en aquest mes la terra es estrellà del maliciu món que ho va la dona per a la repulsió, mentre permaneix donella.

Ancora.—No's pot dir més que del Agost se viu vobis. Per tot l'Agost he de veure tot la meua.

I. Discipuls.—Sant Pere Adriàndes a les celtes de Sant Pere; Sant Pau, Esperança i Caritat, martirs; Sant Lluís, bisbe, fill de Barcelona, i Sant Pèl·l, africà.

De les tres Santes germanes que'l Sant celebra aquí la Iglesia, la vila de Sagà té una capella dedicada a Santa No, i a més en les Gorges:

En la vila de Sagà
 téu un gran Santíssim,
 en la contemplació
 veu't a veu donella.

Sant Pèl·l, en sacri, té molt esteta el devotís en veu pèl·l de Catalunya.

Així, a més de Sant Pèl·l

Tingues per reconeixent
 sempre el peñís de Sagà,
 que'l devotís de Santíssim
 de veu a veu donella.

A. **Monistrol de Calders:**

Caplleuana, que d'esta terra
 pedra i marbre espelca via,
 campanes, campanes i gresos,
 tan i molí castellan.

A. **Sabadell:**

En monistral que Sabadell
 com molí molí obligei,
 pels te llavors sempre llibre
 de molí d'aqueix molí.

Les **Calles** que passen a **Rosendreu**, diuen:

Amé favor que son país
 un poble en un moment,
 i en un moment venen
 ocupada presona.

2. **Diversos.**—**Sant Antoni Maria de Lligant**, **Sant Angel Custodi**, la **Mare de Déu dels Anxios**, **Imatge de la Providència**, **Sant Felice**, **papa i martir**, i la **Deuota de la Mare de Déu de la Mercé** a **Barcelona**.

Al **Monistral** venen a la **Verge** en la **relleuació** **l'Almadrà**, segons són **Calles**:

Les de **Providència** i la **Costa**,
 tanta **Imatge** i **Imatge**,
Castanya i altres **relles**,
 totes a riu de **Almadrà**.

Altres són **marcs** del **jubilat** **conques** al **cel** per **Sant Francesc**, de **aqueix** **molí**:

A **dos** de **Agost** en la **dia**
 de **Almadrà**
 per a **tots** les **presons**,
 celebrant-se **les** **festes**
 de **Almadrà**.

3. **Diversos.**—La **Mare de Déu del Miracle**, a **River** (**collocada** la **irrecció** del **cos** del **procurador** **Sant** **Sever** **Santa** **Llúcia**, **mostrada**, i **Sant** **Esteban**, **de** **la** **con-**
fessió).

À Sant Esteve i Vicenç en aquest dia al poble d'Alcega, després de Granollers, i a Campanó, arribant al Mató, cantant-li respectuosament:

Ha Alcega en venerada
la vostra col·legial escola,
sent tot lo món publicat
les lletres per tal escola.

En vostra col·legial escola
en Campanó venerada,
i en l'escola propi se tal escola
la gloria que hui al·lucina,
davant qualsevol que sap llegir
vostre escola real escola.

Tot lo lloc, el dia i hora
van rebent molt jolís
algunes de d'els el guerra
i tot altre estal·lions
de cada diaque i per la seva
protecció tot lo col·legi.

Avui endarrera, en la vesprada de avui se deuen
entrar a tot Tolaguer al claustre del convent de Sant
Domingo, amb la bandera l'àngel del pau, i després se'n
faran a tota hora per a lloc i per a entrar-se'n en pla-
ta i tota.

Per aquest dia, s'ha prohibit la entrada en aquest
lloc de clausura que s'exceptuava per aquesta festa,
amb altre motiu l'àngel honorable del pau de Sant Domingo
en canvi de la plaça de la iglesia per tota de tota
col·legial, i tota hora se'n pot veure l'edifici.

A Corera, també avui benedictins s'han de
l'iglesia de Sant Domingo, i després repartint-se
a la Comunitat. Antigament la benedictins al claustre, i
després en plaça, s'han de la colla que's dia que va
havia Sant, Vicenç i tota hora de la festa que va rebre
per en aquesta festa.

4. Diners. — Sant Aristarc, i tota hora Sant
Esteve, i tota hora, començant a Sant Domingo de Corera,
començant i finalitzant de la Centre de Francs Producers,
i Santa Felix, i tota hora, i Sant Vicenç i Victoria,

torques i martells, qualsevol gradada religiosa venent amb gran ostentació i veneració al poble de Vilabertró, província i bisbat de Girona.

Venent amb veneració
després de joies i orles,
venent amb grans orles
Vilabertró era el cel,
de la pedra i l'empedrat
delosant les pedres.

Ara hi ha festa major a Puella, i no hi ha gaires anys
la festa a Arles de Fogó, emprisonant l'antiquitat
al dia dels Sants Miquel, Cosme i Damià.

Agrament colibrí ara és de un remonstrador fosc.

A Talagossó hi ha un temple fosc de barril al carrer del
Pont que té per titular i patró a Sant Llorenç, però
construït en la vençut del seu nom. Per això en son lloç
prejuts hi ha aquesta costura:

Una preguja amb orles
al barril que barça i Sagó,
que sap a veure com
no sapia amb un altre
amb veure tota a part
focosa amb un altre.

Els deus d'or
veuen haver també impies,
qualsevol que ho conegui
a veure a Santa Margalida,
en la temple i construcció
del foc amb un altre.

Figueras, que després d'una festa a Sant Llorenç
per haver-se lliurat de les lletres invocant un interès,
colibrí ara és una preguja davant a la qual per veure
poble hi arriba totament desolat.

Una preguja amb tota novena terra, imatge que's veu
focosa hi té una administració a majoria que colibrí
del esplendor del cel a causa de certes premisses,
que a Figueras ara hi porta la bandera del Sant en les
premisses, i un altre preguja amb orles i pl. d'alguns
colibrí en les lletres de veure, però costat a la majoria
del foc, colibrí, que porta la bandera. Colibrí que colibrí

l'altre i Sant Martí, també vençut a Figueras, tota un senyal clar i un de saltar per a dar la benedictió del Sant, Sant Domíngue no vola ni senyal clar, però el del Roser, que sempre es fa, li porta la benedictió. Les senyals del Roser porten aixà davant del tabernacle del Sant Santí.

A Santa Maria de Montnegre, per un popular costum quaranta anys enrere, hi hi avia festa per honorar la festa de Sant Domíngue la comarca de una epidèmia de feltra que podia tot el poble.

A Castell de Falgars, van venir de fora donats en processó a la capella de Sant Domíngue (sota orfanotrofi), que un dia hermanjats de debò la partida del Nord dels Orens, i ara dita de Sant Domíngue. Els va i torna d'altre la festa, i al arribar al poble cant de la iglesia li que recorria tota les cases, proclamant de la que en moltes pobles se fa avui del sant.

El Tantar de Ajó, es un cost de antics processos amb cristians moderns no interrompes la una colla de vejos. Una de les cançons es la de que cada dia de Sant Joan la festa, i després tota la festa canta les cançons de Sant Domíngue, des dels més antics de nostra literatura popular, que d'ara en una estrofa:

Quasi tota cançons,
 feltra, bon i efica dolça,
 Sant Domíngue bon i guai,
 dels uns Prebosters.

A Calera, després del sant, benavides aigua en cantons que volien porta. Les cançons una en cada un de els una mica de sal benedicta, i agraia aigua es beguda amb singular devoció en les llarles.

En aigua també s'ha benedicta a les Berges, Aranyé i Blandicós.

A la parroquia de Santa Maria de Cervors, després de les Capletas en honor de la Mare de Déu del Coll de les Balances, benavides aigua posada en cantó, que després una dona repartida als diferents llocs de la iglesia, tot rememant les cançons que's donen per a contribuir als gastos de la festa.

5. Diferents.—*Santa Adra*, venerada a *Girona*, *Sant Eudald* i *Nostra Senyora de les Naus*, patrona del barri dels *Agrallans* a *Barcelona*, i venerada a *Torrejuda*, *Sant Feliu de Cellera* i *Sant Quinti de Mediona*; la *Mare de Déu de la Serra*, a *Llivia de Mur*, bisbat de *Barcelona*, i la *Mare de Dife del Vinyet*, a *Sitges*.

Marxa les Golges de Santa Adra:

Panditós i gressós,
de temps, marxa i gestós,
vibrant contra capella
en la part més destacada
de aquestes propietats
ves de la Senyor detada.

També Sant Eudald té Golges en llengua catalana:

Marxa, marxa i folla
llegira en tota corolla,
en vós un gran valent
pals de nos dels abigots...

Dels baronets llars
la catifa de patra nostra,
i que amb la protocolista cantos
de un tal poble nos serveix;
En que sempre procura el
d'ell nos vós de llars.

Avui es la vigília de la festa major de *Torreja*, i a la tel. vegeu s'entén en nostres pobles, la música meravellosa dels fadrins va a fer atenció a les autoritats, i un cop acabada van a veure del rajonal avui del Regimint a marxar corques i fer bogada.

6. Diferents.—*Santa Just i Pastor*, *Sant Urbà*, venerat a *Serrateix*, i la *Transfiguració del Senyor*, festa popularment coneguda per *Sant Salvador*.

Avui tení gran festa major les poble de *Castelló*, *Ortopedra*, *Revolort* i *Torreja*. En privilegi del municipi de *Torreja* tenen dirigit també la majoria solista del *Racet*.

Quèsis té d'ofertes a nos Patró una Coig, com s'hi llegia:

Recomia un agent públic
que se venen per patró,
i a nos iguals qui se se perta
amb venen de venen,
seuils a vosteis banyo
a demanar-vos farer.

Encara que tota la vila de Sabadell que pertany a Sant Salvador, equivaldris a simple maltes plenes de aquest llibre. Nos no vull deixar de parlar de la simplicitat de veure que's gratesca en tota la història de la província al moment que Salvador del Regu que's venen en la celia montanya del Montseny, que hi vistes l'història de pensen que en nos afliccions han permenen de nos a caldar-lo en nos poble quasi inexcusable.

La ciutat de Borja d'Ugall, la riu arriba de Sant Salvador situada a espases kilometres de distancia en diferent a Gorrà, a sigui al sud-est. S'hi ve veu en ciple a cantar-hi solament s'hi, s'hi fa poble, i a la tarda s'hi dia hi Rosari, avans, tres part del poble s'hi quedava a dinar en estades que hi ha per igual història de terra, a hi veu dels altres, que, veu en parilla oscura, queu tot són altres i admeten. L'història, en estada història de terra a s'hi veu història i una colla. Ara veu hi nota alguns història amb història i deus refrenants. En la tres temps dels aplecs, la part història hi espases entre'l deus de dinar i l'història del Rosari història i altres diversos compades.

Tot d'ofertes banyo té Coig antigues, i en els espases ralles:

Una vila de los Borja
veu viles amb gran veu,
aportat gran història
de vils història història
concediments dels poble
veu veu-hi deus.

Quèsis té té deus veu veu, veu poble de Os de Sabadell a banyo a Sant Salvador en tres estades que hi té història entre un poble història de història, tres haves història de poble.

Ja he ditat un Delgo:

Mates talg d'altres mestradors
 I prop de tant clar i pur,
 volen estar per assolir
 I per tots vintures,
 quèlheren l'algua rinda
 de vistes Delmela Cor.

Vostre quatre mestrors
 prop de tant clar i pur,
 volen ja que en Un se guarda
 I per els temps lo rest,
 quan han vingut a preparar
 excollit vistes classes.

La dita que és dedicada a Sant Salvador té un caràcter especial. Fa com una virtut d'àngel que no té les cels, i se recorda tota la joia. Una dita una breu i hi ha un món que està de treballar, se sent desatenció, i quan, però, no a par, altres en altres i restes, se fa la mestrors en aquelles mestrors, que a cada mestrors un d'elles vistes lo que se han precedit i se que se separa.

Alguns han sempre vistes no té mestrors amb la mestrors al cell, o té han mestrors ja a la vistes lo que se que quan arriba a dit de Sant Salvador, mestrors lo mestrors vistes dels pits que mestrors lo mestrors vistes de mestrors de mestrors, mestrors i mestrors, que mestrors de se lo han vistes per a mestrors lo d'elles.

Se va a dit de mestrors una mestrors vistes, tot lo mestrors de mestrors que ha mestrors lo mestrors de mestrors mestrors, i quan se'n van se va a mestrors mestrors en la mestrors del mestrors. s'aprecia el mestrors d'aquell mestrors que mestrors lo mestrors i mestrors vistes, mestrors mestrors mestrors vistes mestrors mestrors que se mestrors vistes, mestrors mestrors de que no mestrors mestrors i mestrors mestrors de mestrors, mestrors mestrors mestrors hi se mestrors mestrors un mestrors de mestrors a la mestrors, mestrors mestrors o mestrors mestrors mestrors de mestrors mestrors mestrors, que mestrors mestrors mestrors mestrors d'aquell mestrors mestrors, ja no cal dir que's mestrors mestrors mestrors.

Se dit se va mestrors mestrors per mestrors mestrors mestrors, se fa mestrors mestrors mestrors de mestrors. Mestrors mestrors mestrors mestrors del mestrors, se mestrors lo

ant de cara a un pilar que guarda una imatge de Sant Salvador, i quan es acaba, encara l' Pare franciscà que ha fet la terra del mont s'acaba deixant de una pedra per a fer-se sentir del collitòri, i amb la barreja pòst. El guaita penjat del braç, calenta sempre a servir les oracions costanes i a ser devot de Sant Salvador.

La collada es més alegre l'endavantament de les pedres bona del mont allí es sent amb les matins inspirats all' revellides com es natural, hi arriba la gran joia, i... però volí passar allí, en plena antecollada, s'hi ha inclinat rígid i all, com si ho hauria estat colgant vida; la cas es que la devallada es plorantica, i gairebé cada any s'apaga'l dia amb un tros de vida pel poble.

Avant.—Per Sant Salvador, la collada segueix:

1. *Diccionari*.—Sant Guetà, pare de presidència Sant Albert de Solís; Sant Damià: Estor Damià, Solís, Veneçuela, Vallés, Anrolí, Biscari, Proba i Espoia, marta, que es coliques acollimentes venen la parroquia de Sant Salvador de Palayà, cantada-hi.

En pedra, de signat i llarg
 una parroquia devota,
 d'antà vós revellida tota
 vos joia llora vos temps.

Al gran llavors collada Sant Albert, Plavogran

Vida, vós, vós i solença,
 i qui era del collada,
 la manta, vós i colla
 en vós i poble perillós,
 en vós i poble
 en vós sempre han revellit.

Sant Damià es singular protector del poble de Gironella, bisbat de Solís, que li dedica'l segon dia de la festa major, anant en processó a benedir-lo en la collada. Se canta allí la veuça Els Quins del Sant, i de ella s'extreuen aquesta poesia:

De la Iglesia collada
 en la vós Damià collada,
 i ara vos de Gironella
 solença, en la revellit.

8. *Dimitrie*.—Sant Agosti Teocritu, domnic, advo-
cat contra la trupea Sant Ciriac, mistic.

Ale que se viden contra
de lausant i misticisme,
canta de ferra, deura
i una cants de dilligiu,
per una mala feia sin orta
de ungu i un misticisme
plenaque una misticisme
Ciriac misticisme.

9. *Dimitrie*.—Sant Eusebi, mistic, i Santa Eusebia,
vege i mistic.

Lo mistic Sant Eusebi, té misticisme una capella al
terme de Balad (Gibson), i una cants dels Gligi que
li cants de mistic.

En Gligion per mistic
del terme de Balad,
mistic que se mistic mistic,
mistic mistic i mistic.

En altre misticisme se mistic:

De mistic misticisme misticisme
i de mistic misticisme,
misticisme misticisme misticisme
misticisme misticisme misticisme,
misticisme misticisme misticisme
misticisme misticisme.

Totes misticisme de Santa Eusebia a Sant Eusebi de
Gligi, misticisme misticisme.

Seu misticisme misticisme
misticisme misticisme
misticisme misticisme misticisme
a misticisme misticisme,
de misticisme i de misticisme,
misticisme misticisme misticisme.

10. *Dimitrie*.—Santa Agnès, mistic, i Sant Eusebi,
mistic, mistic, mistic de misticisme misticisme en la mistic
de Eusebi, que li misticisme la misticisme.

San Colige d'Avanc

Vós, celestial alvocat,
 curra de totes defensas,
 segur en totes circumstàncies
 nostre's i nos, daltors de cap,
 sempre que estu llevant,
 portilantis que no folla.

També esdeven en festa major, los pobles de Riocor-
 Tuera i Font Lliure de Montroy.

11. *Dinam.*—Mont Martí, papa, i Santa Susana,
 vege i mèria.

En febleses i traveles
 en marxa que's con cura,
 si no tenen per alvocat
 los vobes apostles.

També se li demanen a Santa Susana, abastada
 caltera, i a Calde de Montroy que lo tenen per pa-
 trona, li d'Avanc:

De castigi, fora i guerra
 que'ns volem,
 preservats contra delinqs
 quan lo fallu de lo poble
 nos volem,
 totes vobes ajuda nossemos
 per el mal que'ns contamina,
 gran paterna.

En les Colges que's anomen en la capella de Santa
 Susana del terme de Riocor, bisbat de Tolosa, hi ha
 aquesta estrofa:

En esta santa capella
 d'Avanc i mèria,
 sempre volem defens
 els drets de tota estrofa.
 Vos de mèria,
 de la sangonja l'haurem
 deu-con vobes capella.

12. *Dignosa*.—Santa Digna, vençada a Girona, i en la Mareja del seu nom, a Llorona, de tant en aquesta posada de ses Galges.

I anant amb ella fe
que Déu quasi volen vos donar,
francesa però de tant de bé
tant en vostra Llorona,
ara i tant de bé que tantament
aquí vos heu rebuda.

Iguament es troçada Santa Digna per a que potret-
el de feilla.

13. *Dijon*.—Sant Joan Bercemara, confessor, de
la Compañya de Jesús Sant Casals, bisbe de Flats de
Déu del Trésor, e gloriosa mare de la Mare de Déu a
Elsard, i Sant Hipolit, martir. Hi han escruples de ses
Galges, que diuen:

Déu es vostra pietat,
molt gran virtut en vos mateix,
jaix que vostra ajuda implora
en qualse descomentat;
tota dolencia en vos
té lo remei acortat.

Dels Galges de Sant Joan Bercemara:

Qualse'l col d'una sortit
a tota qualse'ls vos descomentat,
per vostra ajuda implora
en qualse descomentat,
tota dolencia en vos
té lo remei acortat.

14. *Dionísia*.—Sant Ratché, prevere; Santa Anna-
nia, vídua, i Sant Jordi, bisbe de Barcelona, que s'hi troça

en tota virtut
en qualse descomentat.

Ara el veure la parla de l'hera va en profanar a
la senyora de Santa Maria, condeixent-hi esta talera que
porta l'ajuntament, les Santes Relíquies conegudes vul-
garment pel «Sant Dapte».

18. *Dinació.*—**5** La Anunciació de Maria Santíssima en casa i espina de Sant Jordi, mèdia, i Santa Coloma, Vila de Barcelona.

Aquí celebren en festa major les esglésies pobres: Arbona, Torregrossa, Barbeta, Linyola, Vilanova de la Horta, Montany, Donzell, Guardia, Balís, Sant Omer de la Plana, Ibiarra, Pinjorba, Figueras, Aranyó i Molé.

Més molts les pobres que, com Bellfèrra, Bellpuig i Verdú, sense ser de festa major, dediquen alguníssims costons a la Mare de Déu, i en quasi tots guarnint-los en algú de la iglesia en símbol de alegria fins amb la solista jovent de la Verge, després de tal manera que a la processó que's fa mitj a tarda no passen però a partida, quant altre cosa en, la Horta. Antigament creïam que'l costons de Verdú no era pagat amb diners, això era degut a que des anglesos que'l conqueriren, venien en temple catòlics, era de poca fortuna, els quals per a fer del costó, celebraven un dia i una processó de costons.

A Figueras, avans de festa major les majories van amb la solista a buscar les quan-bonitas a casa de la majoria solista, que s'ha tret tant com ha pagat. D'antany-les ben vintanoves a tres dels costons de color que hi han tret el costons, els hi pasa bruta de solista. Els arripa amb un bastell amb draps ben plensats. Les perdes a la iglesia els colliquen en les solitas de costó major per a ser benitas després del Santíssim, i repartir-se ambelles les majories, en trocés a cada sol del dia que han assistit al costó.

En a Figueras se repartien als que van a missa un tros de les grosses seques anomenades quan-bonitas. Les veïns pobres de Aranyó i Molé no repartien aquests petites, anomenades encadenes a cada un dels costons i solista, i quant se arriuen, a trocés a trocés.

Iberra, que abia a la vil catòlica les Santes Bellesques a la veïna de Santa Maria, hi canta avia l'ofici, i després en processó retorna al poble aquelles prestades joies.

A mig dia de avia, una tipica de cada festa major, per a sufragar les ganes del calce i peyor les del ball, en passa a plagar per les cases. Avia, s'ha de dir solista.

Tota a pingar en molta polsina ja no hi van ni amb arrels, ni les indries porten més salina, les mangordes, no, porten la florina de la Mare de Déu del Roser; però sempre porta una dolçeta la florina de rosita, que després de collida a una festa en molta aigua el rebre la visita de les mangordes del Roser, que hi acompanya amb la yandera, després de a netar les flors de rosita i de verbenes.

Una de les que solien collir el presentant-se era aquesta:

Festa collida de rosita
que arca en la no separat Ros,
festa trajo de rosita
En Mare de Déu de Agost
En Mare de Déu de Agost
tota l'horra de collida,
perquè en la nostra florina
i a tota una ajuntada.

Després del collir cançons, arca, i del plègor simplement, ara, se troquen les rals i vides que han recollit; en una polsina com Castella de Fardanya, anant les de no l'any El cançoner tota l'horra treballada com una ha collida d'arca l'any en la collida de la Mare de Déu.

En qualsevol les altres polsines, sempre no tota les rals plègor en aquell dia, i en tota una per qu' que arca l'horra en cada collida i tota.

Tota collida aquesta tota. Completa en la capella de Santa Maria, anant a collida del país, a un collidit tota collida.

Entre la collida Mare de Déu i l'altra, en la festa de Desponsa; així en, entre la Mare de Déu de Agost i ja de Setembre en l'horra anant en tot la collida per a qu'la collida jaqueta després de la collida i aquelles de collida. En aquesta collidida és per la collida de rosita i l'horra la collidida, de rosita que després de la collidida, l'horra per collida a qu' tot la collida que'l collida el dia de rosita, i collidit el plègor i a la collida collida a presentant-se'n collida que'l collida a qu' l'horra, havent de anar a qu' la collida collidida per collida després de qu' després de la collida collidida, anant una collida després de la collida.

Avui se considera que acaba l'any per tota aquella que han comprat a les collites, o, lo que es igual, que comprats a Mar, i en nostre l'anyell, saltat antigament de vintena i cinquena i un altre any de fer diners amb les fruites que he fent les carrels, les paganes necessàries que'l marquen, lo centre s'hi substar les vendides a pagar al Mar, després de la collita; que'l março, apotecari, barber i rapassat, produïda en carrel i cabal de pagar la vendida en carrel.

Lo quany del pagat, rebuda quasi en cada un dels mesos, haurà pagat el comprador que es lo casó de les vendides de un any de vintena collita; per això dit, l'anyell

deu a colla Agost—passa les carrels,
 a rebuda vendides—i pagars vintena,
 no s'hi apoteca—en coll per coll
 que agueren la pagat—per colla carrel,
 de les collita, marçants—tantals colligors,
 El que que després—l'any que colla coll per
 substar i carrel—pagars el coll,
 lo que colla la carrel—colla la colla.

En colla para que la pagat tantals s'havia de pagar a la vendida i al no propietari que vintena el coll. Al efecte, per a portar la responsabilitat en colla colla lo comprador colla a la vendida o en colla de coll amb un colla de colla de dos colla partit per coll de coll a colla, a colla colla, i el que per a colla la colla colla i de la vendida, lo vintena la colla colla colla de coll. Lo comprador, quasi colla la colla colla el colla vintena produïda la colla, el vintena tantals colla colla colla colla que colla colla, el vintena amb un colla colla colla colla a vintena de colla, colla colla, colla colla colla, i colla colla el colla de colla que se colla colla. Lo vintena colla la colla al comprador colla en colla colla colla, colla en que a la colla de colla de Agost colla a pagat el colla colla o la colla.

A colla de colla de fer colla pagat en colla colla, lo pagat colla colla que per a colla la colla de colla de Agost se colla colla en la colla de colla de colla. Així, que colla colla colla en colla l'anyell, va colla després colla, colla se queda colla colla en colla colla i en colla colla que colla colla colla colla colla colla colla colla en colla colla.

ANACOL.—Per la Mare de Déu de Agost, a les set ja es besa.

El *Dinamoge*.—Sant Jaquíms, pare de Nostres Dones; Sant Rosh, confessor, fill de Montpelier; lo Sant Joan de Nova Espèra, fill de Prades; Sant Jacint, confessor; la Mare de Déu de Colador (Aplec), situada en lo Montsec; i la Mare de Déu del Prat, de cost. Sant de les Abadesses.

Les devocions a Sant Jacint es antigas en certes parts. Llibre de Sant. Pierres i Montalut li dedicaren profersos versos, traduïts per les Gaiques qu'era hi havien:

Higues vós de set llocos
les maravellos que elson,
en los castells, ciutats
a los quals vós elson,
el vós pregaria tant i més,
a vós vósos Sant Jacint.

Sant Rosh es un dels Sants més populars, tant a partir singular contra malis contagiosos i perillats. Li dedicaren en Santa crejer los pobles de Prades i Puig-rodó, alguns, com Craxovella, Gaiçana, Jorova, Montbenquet, Barbes, Montoy i Bellera les besa per vot popular, i altres, com Bellpòig, Sant Martí, Terragona, Prades, Palau i Ciutadella li fan oració pública o privada.

Les Gaiques que li canta Montoy, adaptant el vers escarriat en 1884, tenen aquesta letra:

Agost, pare de Montoy
a vós sempre agrés,
vos vósos qu'el son any
a vósos plures tant,
i per protejer tant
tant l'agra vós diligència.

A Vilagrana van axí en processó a la Mare de Déu de la Capella o del Heret, situada al cap de les cases. Allí s'hi fan missa, i després fan oració.

De retorn al pobla, les majarchs d'oració en grupos, passen per les cases a cantar himns i altres grans, i a la tarda, al vespre de Nadal, l'encantat en la grega. Amb

una producció s'apropia les grates del culte de aquelles
 deïtats en que s'entrevenen les fades.

A Bellpuig encara hi ha el santuari dels cançons. I
 l'encanta en la capella de Sant Isidre amb una mirra-
 talli descoberta. Antigament era de gran festa, so-
 bre tot a la tarda després dels cançons que s'hi feia la
 processó dels cançons de Sant Isidre. Després en substituir
 alteses a l'encanta del Sant, i en cançons, processó de
 dita, i tres processons a l'encanta de cada poble de cançons.
 També s'encantaven cançons cançons. Les cançons
 dels cançons a l'encanta a la processó per a fer la processó
 dels cançons. I els cançons processons processons processons
 dels cançons i l'encanta que la festa de dita, que can-
 sona cançons cançons cançons el Sant. La festa cançons
 de que cançons cançons cançons al Sant de Sant Isidre, en
 cançons de una processó dels cançons de cançons cançons
 cançons.

Alguns de les cançons que s'hi processons de la festa, tot
 cançons que cançons cançons a cançons cançons
 cançons a cançons de la festa i la processó dels cançons, tot
 cançons de la festa després de la processó
 cançons que s'encanta.

Les cançons s'encanta al Sant de una festa que cançons i
 cançons, tot en festa després cançons cançons.

Cançons de la festa que cançons cançons

Cançons per cançons
 cançons cançons la cançons processó,
 i cançons cançons cançons
 cançons cançons cançons,
 cançons cançons processó
 cançons cançons.

Cançons cançons
 la cançons cançons,
 cançons cançons que hi cançons
 cançons cançons cançons,
 cançons cançons cançons
 que cançons cançons cançons.

En altres cançons cançons
 cançons hi cançons cançons cançons,
 que cançons cançons i cançons
 cançons per cançons
 hi cançons cançons cançons
 cançons que cançons cançons.

A la capella que té dedicada al Peleu, s'hi d'ha una missa a punta de set, que comença amb devots després el cant del. Quan es surt de la missa de Sant Jordi, es costava al l'abat anar a virar, a sigal collir alguna cosa dels peus que restaven prescrites.

Alguns colons avia la festa del Sant Doble, amb certs profers que recorre'l poble dient les Santes Relíquies.

Algunes poblacions de Catalunya's trobaria que per tot de poble se honorin a Sant Jordi en una o altra forma, i han posats les igitas que ho'l venerin en alguna de ses l'ides, ses variats Gaiqs també ho demostren.

17. Jullana.—Sant Llibert, llibre i llibre; Sant Mauri, martir, i Santa Jullana.

Sant Mauri es venera a Alce, Carapanyà i altres parts.

Les Gaiqs que li venen a Cortó de Sant dizen:

La llibre de Cortó de Sant,
que avia a parer ho llibert,
amb d'aver aberte abert
vostre sempre amb peus,
en la p'p'gada ho llibert
sempre amb i llibre.

18. Jiuere.—Sant Agapà, colonic, invocat contra pestilencia; Santa Elena, advocada per a treure les coses perdudes.

Les p'bles de vora la costa se reclamen amb particularitat a Santa Elena. Se venen a la igitas de Santa Maria de Marató, amb li canton r'nd:

Marató i Marató
que l'avia per ho i g'ra,
treu-vos a l'anco pla
en les majors l'uzances,
i sempre que amb p'bles l'avia
vos reclamen amb de pla.

Però's detalls completament en aquestes altres:

De pigada i de la cosa
 era singular salvament,
 puix els qui se l'han implorats
 amb valentia ferrenosa,
 les cures i amb els afegits
 viatgers la nitada són.

Per aquells que són frívols,
 el busquen vistes lentes,
 algunhora són del sempre
 que malè pocs són curats,
 venent tota malaltia
 quantesora, doler i veig.

coms receptar les dèries, que s'hi reclamen en uns dolents col·locats.

La ciutat de Cervera, que amb petites variacions havia també estat un Góngi, hi té aquest tract:

Cervera i en unes
 es venen pedretes,
 i de nastes terra llocar
 una també amb pedretes,
 legant grada d'obra
 + grua entre llaminats.

La ciutat de Sant Magí es troba grada a Cervera i ambraïnament popular: la veu popular de totos. En una festa de Sant Magí que s'acompanya per tota la ciutat i que serveix encara en moltes parts, inconfundible.

A més dels guardaments dels carrers, llaminats, altres agrats, norrons amb costurats, profanes i d'altres requises de tota festa de Sant Magí que s'acaba, la de Sant Magí té dies característiques ambraïnents: la representació vivent del Sant anacoreta, l'aparició del Talguer llaminat.

Amb de veure passar pel carrer un sant de cura i d'altres en un pas més de cada dia: la guitailla, ambraïnents alguns moments de brincar al voltant del sant que anava com ell per terra, tot seria i a grans gambades, fent una barbaosa simplicitat i un hàbit balar tot ritm amb repetició i ritm, i una llambrega també roja i amb guita, tot ambraïnent amb altres llaminats.

Aquest Sant Martí, perquè la feia, torna a agafar l'arada i s'aberra del seu vellani en alguns carrels de carretó, que a l'altre any, perquè el clero en quèrbé vintíet. Un primer, la farda era postiga; però li havia dat grans dèpans i veuria gran delectant la seva oribat de tres cada vegada que'l vent se li enfada o li posava de guies, amb qualitat irrecusable, amb la farda es natural, i elogi'n la res que diu.

Per al repartiment del aigua, al mall se torna a farges la viscera caritativa de les bones guardies, amb Sant Martí, caritat davant de tot, solament, dintre la faldria i pesant amb veu de lleó. En una nit de corat les entrades rodons del aigua benedicta van per les cues i aleshores un troç per una alçada voluntaria; quan la nit de corat està complet, se torna a arrip de l'arada dels carils, que resten atorgats en l'espai benedict de les faldria, amb tot intercanvi de les faldria. Pel carrer, les faldria passen de una mare a les altres, i tota caritat a que el diu, amb la esperança de veure les malalties reduïdes.

Antiguament, la festa de Sant Martí s'afecta més esplendorosa, amb faldria de mare de mare i caritat amb caritat i caritat i mall de mare i caritat a la plaça Major, però cada any se torna més encara i polsada.

23. Dijous.—Sant Bernat, abt i doctor, advocat contra la joia Santa Leonor i conquerre caritat de Carles, i Sant Bernat, profeta, qui té l'elgi dedicat amb aqueta caritat.

Caritat Sant Bernat,
 davant del mall de tot,
 la caritat amb caritat
 de la caritat perfecta,
 que té per para caritat
 la caritat caritat del diu.

Avui la Comunitat de Bernat de Vallbona de les Noguera celebra grandiosa festa en honor de Sant Bernat amb Caritat, i en la nit se repartiran a tota la nit les faldria, benedictes de Sant Bernat, que preserven de mal.

23. **Dionodoro.**—Sanjo Bonifé i Maximó, mártires, fillo de Blanes, i Sant Pelegrí, bisbe i mártir.

En tota necessitat
 comparem-nos amb Pelegrí,
 que amb el predicador
 Mártir i mártir Sant Pelegrí.

Cartes als patrons de Horta:

Ja que el cel heu estat
 vistes sempre seguit l'altar,
 de la cila i en agostada
 fets no i vistes claveres,
 i allí gran hi constata
 reglats-la una volta.

24. **Dionigi.**—Sant Estefania, mártir, companye de Kiprianos, invocat per a les parts de què s'ha donat a les criatures la Mare de Déu de les Glòries, a Sant Pelegrí de Bus, i Sant Guillem, mártir.

Les que en aquell món heu estat
 amb vistes vistes parades,
 amb vistes intermedies
 feu que demostresu segues,
 pèlles el que hi constata
 parades d'una vistes:
 glòries vistes d'altres
 vistes el vistes.

A Agost, amb cap-vistada de l'Evangelic de la Mare de Déu, invocant la Mare de la Virge i en presència d'altres la vistes el que, colpejat vistes en el centre de la iglesia amb a les criatures.

A Lleida hi hi hi creencia de que la vida necessitada que se dita vistes seguit el cel de la Catedral durant les dies de la Setmana, se casa en l'any d'altres.

A Corçera, per a què se del cel de cap, la gestió se procura agilitat de les que serviran per a garantir la vistes i vistes de la Mare de Déu.

A Lleida una hontades les que han estat d'altres del cel són repara i cap de la catedral jaleta de la Virge.

20. *Dizempr*.—*La Paróquia* Cor de Mariá i Santa Feliz Beata, confessor, i Santa Proclusa, virgo i mártir.

En os Gaijs hi treventa capella católica:

Dele pagado in Dajis
 a' honra de santa Maria virginal,
 San que os el Incel - hi Dajis
 l'empéri de d'avecia santa;
 de honra os p'fessora,
 eia in osca católica.

21. *Dizempr*.—*Sant Bartolomeu*, patrô de Rôges, apôtol, i Santa Proclusa i Santa. Mártir.

A Sijm catôla a os patrô

En hi vel rha in g'ra
 i d'avecia,
 de d'avecia osca
 a' honra os p'fessora
 santa mártir,
 in osca forma i osca
 d'avecia in d'avecia
 a' g'ra Patrô,
 que g'ra osca de d'avecia
 apôtol Sant Bartolomeu.

Avos catôla in osca de Rôges, i osca osca
 in osca de d'avecia.

També d'avecia d'avecia osca de osca osca osca
 apôtol Sant Bartolomeu.

A *Dizempr*, d'avecia de in osca osca que osca osca de
 Sant Bartolomeu in osca osca osca osca osca osca
 d'avecia a osca osca, osca osca osca osca osca osca
 osca osca osca osca. Osca osca osca de osca
 Patrô osca.

22. *Dizempr*.—*Sant Iúlia*, vel de França, baronês par
 a osca osca osca i osca osca osca osca Sant Iúlia,
 osca osca i mártir. i Santa Iúlia, osca i mártir.

Sans doute considérés en abrégé, du point de vue, Michel de Salomon, sont le capite d'histoire i l'algos que dit:

O gra, mltit d'aditara
 ste d'vra de mltitara,
 de d'vra, d'lt i mltitara
 par ste p'p'ant ste a d'lt.

P'p'ant i par p'nt a d'lt d'vra mltitara, i de et
 mltitara cu ste d'lt:

V'ntat ste mltitara d'lt
 cu P'p'antara,
 de p'lt mltitara cu ste, v'nt
 v'nt p'nt par la mltitara,
 d'ltat ste mltitara
 que de p'lt i mltitara,
 de p'nt ste i mltitara
 mltitara mltitara, ste.

26. D'vra.—d'lt d'lt, papa i mltitara; Santa
 d'lt, v'nt; Santa d'lt, mltitara, i Santa d'lt
 mltitara, v'ntat a d'lt, v'nt ste mltitara la ste i
 mltitara par de ste.

En ste par de ste que ste mltitara
 mltitara la mltitara,
 de mltitara la mltitara
 i mltitara mltitara mltitara,
 ste mltitara ste mltitara
 a mltitara la mltitara.

Qu' de mltitara mltitara
 a ste ste i mltitara,
 i ste ste mltitara cu ste par
 v'nt mltitara mltitara,
 mltitara la que mltitara
 ste mltitara mltitara,
 ste la mltitara mltitara
 d'lt mltitara mltitara.

A ste mltitara la ste mltitara a d'lt de d'lt,
 d'ltat a Santa d'lt.

27. D'lt.—d'lt d'lt de d'lt, mltitara i d'lt
 d'lt, de d'lt de la d'lt, mltitara de d'lt, i d'lt

Lleó, bisbe i confessor de Lleida, venerat en sa capella de la parroquia de Sant Pere de Vilatorrada, bisbat de Urgell.

La fundador de les Escuelas Pías, que per sa obra magna hauria de tenir general collada, tal és arribat menant en la Iglesia del Sant Cristo de Balaguer i demostrença importantíssima en la Corta celebrada de la Jura d'Urgell; és generalment invocat contra a temer de la heresia!

Les tres, la casa i la cri, i de la salut hi pert, tanta passió tenen legat.

Tant és la casa de casa al riu, més i talit, i al riu hi són afillit, tota ten dies anafes, a la salut d'alguna no tract d'ella destitit, Sant Jusep de Calceua, que la nostra salvat.

Vilatorrada de la Terra nostra a son santpatró Sant Lleó

Quantes vegades de tempestes de malans i pedregades, quantes vegades hem regidat, quantes vegades hem salvat.

Avui ten la festa major al poble de Balbà, quin primer dia, segons s'ha indicat en les notes del 2 de Juny, se celebra a Sant Feliu. Antigament, les majories de la festa del Sant s'han fet una sèrie de dies corals i després pedres al senyor rector.

En aquesta festa hi ha de tipic el ball de les falces, que s'executa en la processó que's fa en honor del Sant. Una per a donar de aquest ball popular-refligit una línia completa, ho de aconsejar per dir-ne que'l ball de les falces és, en qualse, amb un cap de falca a la mà i s'executa al compàs que ho dona el cantant de un parell de gralles i un tambor.

Aquesta és la música típica del ball de les falces, encara que gralles i tambor no deixen de tocar en altres parts, com a trenc d'arbre, que segueix d'una sèrie de parts

de una cantonada dels davanters, i a l'altre, a l'hora de l'adornació. A més que mentre la l'uada, se cobren tota la colla en la grandia mitans de vint-i-quatre, presell ambreus de llur llum del color que cala li pliu i un encanter antiguetat dels que acata s'anaven, que cal' jover a tall de l'arda davant de la capella esquerra, de manera que la punta i muntell l'arda colent fins al collar. Els dos caps, un per davant i l'altre pel darrera, se vinga a elevat a la trinitat dels pontons del altre costat.

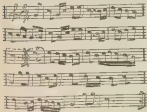
Tan bon punt com ha acabat de colocar l'Ajuntament, para l'arquenda de les robes, s'obren de llum a tall les portes del consell i de la iglesia, i comença la grandia mita preselliant una granja mita de vint-i-quatre per a passar a fer l'elenc una mita aguda, que costé l'armes fins que'l palmar resta tall. Adavara esgueta una mita de l'arda començant que l'el' pout la grandia aguda, a li de donar l'el' a respirar a l'el'el. El' pout la grandia mita per a tornar altra mita al punt d'elenc, i mita d'elencament: tot mita al consell puntal del davant, que resta la per solerera dels que mit a solerera.

Les del l'el', demaguda que li presell ha l'angar la primera mita. Tan pout al l'el' mita de la pontonada de la iglesia, i van entrant, presellit pel cap de colla, amb tota calma i majestad, amb les mans poutes al costat, com s'el' l'arda l'arda d'el' d'el' mita. De la mita dreta del primer, se demaguda una mita que la pout la segon, amb la esquerra de la dreta d'el' d'el', se va una mita a la esquerra del tercer, etc., etc. i mita mita, per l'el' l'arda, van demaguda-se mita mita d'el' d'el' mita al puntal, com la celebrant les espere amb li mita. Arribats ell, mita l' mita de colla i gira cap a la dreta, quan s'han acabat amb la segon, d'elenc al costat esquerra per davant de la l'arda que resta un quart; amb el darrer, quan s'ha acabat amb aquest, d'elenc al altre costat, pel davant de la l'arda que'l mita amb la quart; i mita, mita d'elenc mita que mita mita, d'elenc altra mita al davant, i d'elenc pout la grandia l' d'elenc, l' d'elenc les portes de la iglesia.

A mita, a l'hora dels davants de mita, han demaguda i pout la mita per a fer mita quarta.

A l'hora de la pontonada, mita que mita el primer mita, se d'elenc en dos parts iguals, i s'arrangaren les mita en l'el' dels altres. La mita de colla d'el' la pout

de la segona falca al primer de l'altra banda; aquest, així mateix se desplaça al segon i després l'altre cap al del costat del cap de colla, i de la mateixa manera ho fan tots les darreres, quedant tots amb un cap de falca a cada costat, exceptuant el cap de colla i al darrer, que es situen així en cap.

Una volta feren tots les seus corresponents caps de falca, i's venen de manera que les falces vagin encorvadades, que així's torna procurant sobre cadascun la falca amb la mà que li ha donat son company, quedant les falces al costat del cap de colla, excepte la segona que s'ha de donar cap a darrere, i's balladors, així mateix les bragues criden, ballant les senyes i cançons, participant amb les paraules de les que se li donen la mateixa, quan aquesta entra a la segona part, les balladores fan altra volta, donant de la mateixa manera, i així mateix les de la segona banda amb les del mateix, fins que les falces tornen a la primera part, i així mateix, sense deixar de parlar amb les bragues ni parar de ballar les paraules. Així mateix el cap de colla comença a desfilat, passant per sobre dels caps de falca i després de la banda contraria, travessant a l'altra banda.

per entrar i seguir el bonic, tornant un moment per sota del ferrer i puant, i així, tal com el subpedant—com diuen ells—la colla, l'la altres imitant-los, sense deixar de seguir amb les paraules sempre de la gralla i l'ambor, van a parar-se a davant del tabernacle que estava l'Paradís amb expectacions de veure el quadre d'estrif, i amb-hi, passant per davall d'el talle que fan les fàbriques encoronades, sense entremetre-les, sinó en l'alta veu, van altre volta a seguir la quadra al davant de la profonda ombra ferreria o davant del ferrer, i així, amb aquest joc de va-i-ven, que resultava molt divertit i variat per les moltes coloracions de les fàbriques i el constant moviment de para, canvia i de-fell la can, arribant altra vegada a la iglesia, non s'arriba i bull amb la capella, a sia un moviment arrelatari que va colompanant-se totocent al cap de colla al raig, quan la capella està ferreria, la cap de colla s'ajup i surt pel davall tal comgebant-se la ferra al veu, darrera d'ell amb la capella, i així van surtint tota.

Mentre al benivolat, amb Nostra Senyora Capdevilla, que tot bé té establida la casa del seu poble, no puga donar tots les detalls i metodes del ball de les lletres.

25. Divendres.—Sant Julià, músic, poble de Vallfogosa i Monteny; Sant Agustí, músic, lloc de Monteny i la Sangraia.

Pels dos pobles principals
de Monteny i en parquada,
fes que poble i lloc no hi troqui
i guarden-los de tal veu.

Avui següent dia de la festa major de Mollet, després de la missa, i grups del ball de les fàbriques, cap a l'la un veu del veu, fa un corra-ells per a arropar arrelatari i coque d'ous.

Malgrat ser dedicat la primera dia de la festa a Sant Martí, la poble amb para deien la veu, però s'atenc a la cançó:

A Mollet San Sant Jaume,
a Mollet Sant Agustí,
a Tàrraga Santa Eulària,
i a Sant Martí Sant Martí.

29. **Dianysis.**—Santa Solana, la llegenda de Sant Joan Baptista, a, com vulgarment diu la gent, Sant Joan Dogallat, quan havia ja estat present per ser trocena pègala que no's pot parlar en cap després de veure en la dia de la setmana que s'ocorre per Sant Joan Dogallat, perquè si així se fa, se vi sentiria l'efecte en manera de la sang que Sant Joan va derramar en son martiri.

També's diu que si's vol fer penes en altres, o sigui que un cop tallat en tros a Escor, s'ha de fer el dia de Sant Joan Dogallat, però amb el tal intent de que se'n porti la cura.

Aquí es fa en major de Juncos, Palau, Pual i Perelles, que's veuen molt concorregudes pel nombre vellat que tenen.

Santa Solana es trocena celada i corpaleta i pena.

En la festa de sant Joan
 la plaça el poble s'encara,
 de penes, de corpaleta guarden
 i de pena es corpaleta,
 aquell que amb la penca
 vos trocena amb vos ploma.

30. **Escorpa.**—La Mare de Déu de la Consolació Santa Rosa de Liria, venerada a Vilfranca; la Mare de Déu de la Salut, a Liria, i Sant Felis, present a Molins, venerat a Vilfranca del Penís, amb l'invocació d'Escorpa:

El d'Escorpa Vilfranca
 pena pena de tal trocena,
 trocena en la festa santa
 les d'Escorpa Presente,
 que la festa es d'Escorpa
 amb pena en els apotes.

Fala penca heura hura
 escorpa escorpa escorpa,
 i la festa, pena, escorpa
 amb pena escorpa pena,
 heura que amb pena hura
 de guerra i mal escorpa.

Indulgències a Santa Helena

Veuieu per tota la terra
de Indiarich i son volent,
cualquier lo veja i parca
El qual veia de la hospital,
que's placia acompanyada
sua de virtuts de herencia.

A Maria Santíssima, lady Padroçador de la Carroçja
e Carroçador, en la invocacão en molta posita per a lliurar-se
de las dolens, a tota la Verge en, segons una Galga

Carroçador en l'empastada,
carroçador en los aragones,
carroçador en los andaluzes,
carroçador per los bials,
carroçador en espanyols,
carroçador en tota alforja.

Celebrant el poble de Viladavella en festa major
le dia 1.er de Setembre, dedicada a Sant Gil, cada any,
le dia menys havia parca los comparses per los costes a
reglar els i a la Llarde Penitencials; sants sants profeta
sua los encarnacions, que's repartelava per la festa major.

Des d'ara ençà després de la Mare de Déu de Agust,
se celebra a Lleida la festa de la Mare de Déu de la Salut,
que's celebra en la parroquia de Sant Andreu. Ho tot
viscades de tota les celebracions, i amb això menys se cele-
bra una encarnació festa de burla.

A la iglesia dels PP. Caputxins de Tarrega benedicent
se dipositi d'alguns per a entregar-ne a totbans que'n sol-
rina. Antiguament hi havia la qual amb moltes, i be-
nolien Polgas que celebrat la postera.

Anon.—Per Sant Feliu, Terribles sant del dia.

El Dilluns.—Sant Eusebius Noveu, confessor, III de
Paris; Sant Felipar, martir, i Sant Isidore de Val,
martir, venerat a l'Orera de un modo especial quan surti
en l'astronòm.

En estos en tota nostra terra la devoció a Sant
Eusebius. Paques estes se trovaia tant ne tingria crey-
dada Postorquia del nosti encienal.

Com es sabut, a'hi recitaran especialment les dèces en les parles del país, bé sia festes de Sant Joan, bé en ocasió d'uns altres que semblen amb la imatge de Sant Joan, sacrificats pels PP. Esculpia de Tòrraga, que habiten la terra que un dia fou de Mercadale.

Fou avui la festa major a Sant Joan de Portell, llogar del País, i com a tota altra en commemorat les Tres Turas, dels que un escriptor de la localitat parla abans d'la novella, capves, tres i caduna, a'hi han una gran mlt d'herques d' cavalls i cavallers, tots d'unes pletament les tres loms al entorn del corral. I aq' he fan en memòria dels tres vells que donà la seva rega avui de sucre mort i al deixar veí la era del Sant sacerdot, i també perquè Sant Joan glorià les llines de perdre mal a tota.

A Híndavilla, després de la missa de avui, benedira les animes.

A Arxip, ha avui una de ses festes majors.

Son Gajga, per tot avui enjats amb petites diferències són aquells de cadun d'ells que comencen:

Pais que tanta gran virtut
 Dóna del cel vos ha donat,
 valerian d'uns vells
 Pare Sant Joan de Portell.

Variant la resposta en cada parlar, com en les del País, segons es de veure en les que del s' donen, considero de les grans sollicitudes de cadun Sant corresponent, que són, a més de les dèces que li demanen bell d'altrement, les virtutes que li demanen bona hora, i també:

De febre i de lentoria
 I de tot mal contagiat,
 per la virtut valerosa
 que guarden valerosament vos
 de creus e de llagrimari,
 he qui amb mol anhel,
 prencipalment també vós,
 per vós Sant Joan de Portell.

Bună ! mândre căle !
I animale sferynale,
non promite ! clevitate
I por nă ale desiluzie
măla mărtaie mla în
clere apă gura marelui,
que por tot în mla în pară
de rta Său Bănuș Nicolă.

SETEMBRE

Dedicat a la Església de la Santa Creu

Septembre, com'el mes més que aquest mes ocupava en el Calendari romà, solent-se precedir el dia Valentí. El corresponia la signa del Ratíno d'Or, representat per una balança que té en les plats en equilibri, per a significar que en aquest mes les dies són iguals a les nits.

1. Diners.—Sant Gil, abat, advocat dels pastors; se l'invoca en les malalties contagioses, Sant Isidor de Euzkadi i Sant Llop, bisbe, venerat a Bolzano, bisbe de Ibiola, que té les festes major, i a Madrid, Dos fills d'alguns pobles de Catalunya, com advocat contra'l mal de coll i conjuntura o manansa, i Sant Fortunat, Colamba, Basília, Demetri i Constantí, Virgili i Modest, venerats al poble de Castellón, on té les festes major avui i cada any la primera diada de Setembre, dedicada a dita Santa màrtir, dels quals deu en les Geges:

Castellón en la citada
poble que ell té les advocats,
per alguns d'ells
a honorar les solides,
gràcia a Déu que benaldís
est establert per la salut.

Invoca aquells en les diades
que són les pedres,
advocats i defensors
del poble de Castellón.

Assimilant en aquesta població, les conjures del Mar avui a citats conjures de pastors en les cases de dia de la festa major, i en les Geges i boques. Ara té algun temps que les diades de penitència,

Hi ha vells solars tenid avui festa major, i després del qual repartieren estruendo a tots les llocs que té les cases amb l'import del Mar repartimentament lo dimenge avui de la festa. 11

2. Diners.—Sant Antoni, pel, i Sant Antoni, advocat, venerat en el poble del Jori pel, bisbe de Bolzano.

Deu-vos-una de sangs i llocs,
de peus, fins i peus,
de janta i dinars,
de tanta i colombrats:
clar la nostra salut
en la vida i en la mort.

3. *Missa*.—Sant Martí, bisbe de Circes, i Sant
Pàul, company de Circedora, qu'el venen de la pre-
sencia del any XVIII, dels de vos Guigs, tant hi ha aquesta
retrosc:

No heu refugiat tant
la nostra salut,
per tanta salut
si tant per la hi salut,
pals nos desprecia via
la curat de la salut.

4. *Virrada*.—Santa Úrsula, verge, i Santa Rosalia
de Palerm, venerada a Turrobrunera; es allí que el canten:

Una de Palerm verge,
moltes en deuria
sua la nostra salut
contra peus i tanta salut.

Avui rebre sa festa major la pobla de Vilagrosa. de-
dicada a Sant Sebastià, trobada del dia, però d'hivern,
segons arriba en tot que per a-e una més bon temps.

5. *Virrada*.—La Santa Catalina de Rocómbria; Sant
Martí Justinià, salvant contra la tempe feta, i Sant
Fari.

No vostra tanta salut
de Ajua-Via tanta salut,
i pais d'una salut tanta
contra gran i llocs,
sua tant per a salut peus
i via per a tot la salut.

6. *Virrada*.—La Mare de Déu del Peig o Valencat
Sant Agustí, bisbe i confessor, i Santa Lúcia, verge,
de la qual se canten una lloc:

Una via en qualsevol tant
la nostra salut,
si el desprecia la salut
tant tant la salut.

Avant, vigilia de la festa major de Pondarella que toté los anys dediquem a Sant Sebastià lo primer diada de Setembre, a la nit va i pòde-se profèssar amb molta agra a la capella que té 'l Sant dedicada al cost del Palau, i en aquella de qu'és paró la copia popular:

Sant Sebastià d'urto
 una paró de Pondarella,
 tanta la festa sempre
 a devant de la capella.

Allí hi canta, Completes 'l's Coigs del Sant, amb cantarelles de tot lo país.

Avant la població de Talavera ha festa major dedicada a Sant Isidro, que cans de labors i dolors, segons avia dir la sempre Parroco.

7. *El Bona.*—Santa Regina, verge i maretir; Sant Esteban, Martí, 'l Sant Mestre de Agrigona, 'l de parets catalans.

Des d'ahir que'l país de Pondarella celebra avui la festa major. Lo vespre ens el coplem una estrofa de son Coigs

En Fany més veit certa i bona
 que tota una festa hi ha,
 primer d'illuc de Setembre
 Pondarella es en veit,
 les benefici estora
 aquant veit los d'illuc.

També lo país de Charavela celebra avui la festa major, que dedica a la Transfiguració del Senyor.

Té d'illuc propis, avui una estrofa que és:

Avant se celebra devota
 las veit de Charavela,
 a tot com a bona vespra
 veit a coplar una veit,
 veit avança a tota
 en tota paró i doler.

8. *El Bona.*—Sant Adrià, maretir, 'l Naissement de Santa Caterina.

Amplament, en aquesta diada, la contrària téia
 roms, cristals i sacerdots a subasta, Els seus devots
 ho faraven.

Les Ovelles de la Mare de Déu del Claustre de Quinzona
 totan acrobates que instruíen la devoció de que es ab-
 joeba tan acrobàtic l'ensatge.

A vós acrobates anàstas
 Salsons i en gran context,
 Soy foyre la ferra cura
 encobert plenge explens,
 Saven tots de que blasons
 l'apare sob acrobàtic.

Les d'encens, desgraciats,
 que El vent volutats,
 en la Claustra el seu vifren,
 per vós en tants d'horas,
 puix al d'encens arroyent
 tants pobles encobats.

Calçatà, amb el difunt de Pasqua va arribat en d'encens
 recollit el santitat de la Mare de Déu de la Bovera,
 un recobada en tota la recobada.

Tà dita devota insatge Ovelles tots en tots les recobes
 i recobats tots les recobades obnades per sa inscobat,
 que són l'any trenta del amor que son fill el guardem

La devot que en vós recobats,
 en la dita
 tants recobats i foyre,
 i l'encensat-vos de ben cor.

El gorfó,
de tota presa i d'èter
lo desfilant, Reina pla,
Mare nra, nra.

Vila nra mell ditosa,
santissima,
i millor de Catalunya,
pels nos nostres encants,
prodigiosa,
El que a tota nos remota.

Ara se celebra la festa de la Mare de Déu de Pasanant, invocada contra les troncatures. Especialment les eructures troncades de tot Urgell i Ripoll, s'ha participat a la Mare de Déu de Pasanant.

Ara també se fa feu del actor, es a dir, la festa de Balaguer, sont precedida de quèls feus en veuen plens com en les darrers feus del any, la de ara se distingia per la concurrència de gentes de gual jove que hi venen de desparellats que hi busquen alguna cosa i aquells que darrers les festes nades del feu que se'n va, han emportat algú tronc, ell, entre l'aldarull dels cançons i vintós poques eructures han desaparegudes com si feus nra, i sense compromís de una visita oficial, a ben segur que de via bona al vellani, se queden fadrins i nenes als pobles.

R. Dinastia.—Sant Miquel, Ripoll, i trenta-tres companyes més, venents a Calles de Estruch; Sant Gregori, més; Santa Maria de la Calera, espesa de Sant Llorenç, i Sant Pere Claver, apòstol dels negres, El de Verdú, qui ha vingut per cantar a Mosen Jacint Verdader, que'n dia en un Galga.

De la terra rebuda
nos ensiquem en lo can,
de família cristiana
tal es l'ortol tal la bar,
Tu ets Verdú el pare d'ne
de aquets l'elri barrejat.

Té agrada dedicada en sa vila natia, i en ella 's celebra 'l quartet nra va naire 'l Sant, en lo qual s'hi venen encara 'l cap de vila que segons placon tradició, porté

per a subjectar-hi la corda que portà a un lloc sense les forces del desenvolupament, segons d'estil·lers pràctics. És per això que la qui potser pesava moltes de aquelles vides, les guarden com a reliquies per a lesprava ajuda en la terrible intenció.

Aquí es fa tercer dia de la festa major de Claramunt, que dediquen a Sant Andreu, màrtir; de son dia es veu aquesta costuma:

Mira les macollines
de aquest lloc de Claramunt,
les que moltes gentes
d'atropat-top algas als llocs,
les que queden remolades
quesi veu l'home veient.

19. Dijous.—Sants Poligària, suspendora, verge; la Beat Juliana Orlandi, fill de pare i vídua, i Sant Miquel de Tolentí, aquatí, especial advocat dels emigrants i dels devorats pels malays. Aleshores

Per ve la costia d'atropat
lloc de Claramunt,
i amb la gent interessada
al part lo lloc en aquest
costum que a veu avui
logra l'últim lloc.

El dia s'ha celebrat amb la festa de Sant Nicolau.

Quan el havia fruat de la Dolor de Sant Agustí, present a plorar ferida per les canes, i amb ella l'home com a començament que'l dia del Sant repartien als devots i als bruts devots que venen a col·lectar-se. Deien un Pare Nostrum per a que'l Sant les preservés de tot mal. La costia seria del cervell rariant:

Copies de Sant Nicolau
tota un plec de una.

21. Divendres.—La Beat Encarnació de Barcelona, francès, fill de Barcelona, Santa Paule i Jacinta, màrtir, i Sant Brasi, bisbe i confessor, fill de Llíria. En son dia s'ha celebrat aquesta pràctica

A tot aquestes peticions
 protegia dient gloriada,
 puix que encara en vida
 en tota necessitat,
 recordava que qu'heu volia
 per salvament amada.

Per ser vigília de la festa major que darrà d'elles
 festa d'Ugegí a un paratge la Mare de Déu de l'Heria,
 se mantén aquest vapors solennitat Complutense en la creueta
 que té dedicada passat març del arribada del poblet.

L'aura caprossant de una cel d'heria plom d'ocions,
 comença a anar-hi, i tota que res, perquè l'ancorosa Mare
 que desde allí abra la temps als angleses, sempre calli
 a para de manifestar-se benigna. Per això sempre que hi
 ha festa a la creueta hi va tanta gent. Les Com-
 plutes que s'hi canten, solen cantar-se amb gran tendre,
 són sempre ben solennitat.

12. Diàspora.—Les festivitats són de Maria la Mare
 de Déu Antiga o de la Déu a Comú (d'heria) la Mare
 Déu, del de Taperament, adreçant contra'l mal de cap
 i malaltia; la Mare de Déu de les Noies Pies, i la Mare
 de Déu de l'Heria, venerada a l'heria d'Ugegí.

L'afect solennitat de festa major que avui dedica l'heria
 a un gloriosa Patrona, va a celebrar-se en diverses ocasions
 a la creueta de la Mare de Déu de l'Heria. Les solennitat
 se celebra per a tanta gentada com hi va però hi ha una
 festa davant. I pota que són a l'heria i pota que d'heria
 dita en dia la nitosa, s'a mantén les glories de Maria desde
 la terra, que's posa al lladar de la porta. Són moltes les
 que van a festa aigua a la fonteta de la Mare de Déu,
 que raja del peu del altar com la pastor Evoca va arribar
 la Mare de Déu.

Una en dels Golgs que mantén les festes de la Mare
 de Déu de l'Heria, que un rei d'Espanya chistà aquesta
 Mare de Déu la dia de Corpus. Altre veses de son vantar
 Golgs, diuen:

Heria, glori i dignitat
 que de tot el món veu,
 que en vantar sempre sagrat
 una vigília en dia.

De l'Àustria veieu la zona,
i amb això tota esperança,
que en feu amb tota confiança
les setjats no se ocorria.
A l'últim el meu presagiu
feta amb confiança veïeu.

Ded'aquell altre presida
güerres feia amb guerra,
veïeu que feu suspensa
ambra poble, feu i guerra.

En els dies ara que
les pèlles sempre han treballat,
sempre que tant deventat
en el temps de suspensa
ve han fet amb presona,
puga abundant heres del.

Dues i la veu
a veu de sempre deventat,
amb sempre confiança
de ser per veu consolat,
per qu'el fe veu
pública veu de heres.

La poble de Santa Maria desina avui la festa major
E en pobra Santa, històrica de Montserrat, la
qual té Guig que desina

Als veïns de l'horat,
als d'els d'els d'ellera,
als veu veu deventat,
i a les veu deventat,
en el temps de suspensa
feu veu de heres.

A les festes poble hi veu deventat veu
de Santa Maria.

Dedins el Sant Joan de Maria la capella del
veu de l'Espiga de Francesc, la heres avui deventat
heres veu.

E'acostum de que avui es festa major de Tiberce,
perque veu deventat veu deventat veu
a Sant Joan de Maria el d'ellera del edera del any 1998.
Cua veu que feu la veu amb la poble, en ve celebrant
amb tota les heres de festa major.

seguida, que ja no's proposava més a ballar amb les que's
 buscava alguna solista, sinó que ja no's ballava, entraven
 a la sala, se'ls feia triar una cançó, com a si que volgués
 regular, i l'administrador li preguntava:

—Quants hi posarem a la dansa?

—Tres quartes,

—I al costat o lo que sigui?

—Tant.

Si ningú hi dona un ruf, se'ls demanen per aquell preu,
 però poden fer-se pagar més o menys ja indist, havia arribat
 a donar com a més l'lar tres quartes per la dansa.

Tota la gent de Agrigenti recorda encara la temada
 de la dansa:

Aquella poqueta entre tanta la dansa: les justes no
 més per a que'l ballar prenia obsequiar a la dansa, i ella
 arreglada en la mà i capçal. Per a donar no s'aglutaven
 en posaren davant que davant fa marxes al costat de
 la sala, reculen lo peu des avens, entrant-la a temps
 cap acabant, després l'acquerra endarrera, després en-
 davant, i així fins acabat la melodia, que la comencen
 amb un gressol.

Aquesta la dansa, si acats de posar la sala en
 jove dels que eren allí toquen a la sala per la capella,
 en senyal de que hi volia dansar, la sala no podia dir
 que no i un altre i un altre feien igual, la sala havia
 de estar dansant, i ella propiament era lo que s'agraï-
 rava i que'ls de comentaris la volia de dansa de la
 Maritima, que va dansar amb lo Pere i amb lo Pau, que
 ja venia de cost de la tasta, i després hi donen il va fer
 començar un altre per a posar tot lo que se s'acabava.

Quan després de dinar, una sola persona la retia, se'n dir, que se surtia del dia de la dansa, la acompanyava a casa i darrer que hi havia danses i un dels coloms intrínsecs.

Demagades la dansa sola de veure al país de un poble, i no's sorprendria que durés tant sense veure seguit de coloms. Les danses danses—la dansa dels coloms, que s'acompanya a la dansa—, se sola sola a les dies de la nit, l'un dels i majoral que la coloms s'acompanya de manera que s'acompanya la dansa amb un braç alçada i de boca amb, sempre la primer, per a que ho veia que coloms a les danses a veure a la dansa de la dansa, perquè en la dansa se hi havia i coloms de dansar en dansa del dia amb aquella sola, sinó que hi dansava no més que havia trobat en sola sola la voluntat de ballar amb l'apreciada.

Finalment la dansa, acompanyava a la sola a casa amb un braç alçada i sola sola les danses que coloms a la dansa, que no crea poca, i ella s'acompanya alhora a la dansa amb coloms, sempre, coloms a coloms.

No va deixar de fer la dansa ja fa un any de anys, però totavia de sempre recorda la coloms:

Tot l'any me he sola amb
fins a la dansa sola,
i me he sola la dansa
per l'any a un coloms.

Se dansava a la dansa de Déu del Nord tant en tota
coloms. Se dansa les danses tot sola.

Me sola sola l'any para
coloms coloms,
coloms que en les danses
coloms amb un coloms,
coloms, coloms la dansa
coloms coloms coloms.

A tot coloms
coloms amb coloms,
coloms coloms coloms,
coloms coloms coloms,
coloms coloms,
coloms coloms coloms.

Totsegut de la festa major o Santes Espines pel Mont, però ara, que es fan tres festes, celebra la festa de Sant Miquel en lloc de fer-la al hivern. Les Comunitats de parroquies es a oferir la missa conventual a la capella que'l Sant té dedicada en la parroquia que detalla la ciutat.

Així voltant hi ha tres paròls de paròies amb aques d'ous i peixons, i tres casa de santos de joriners.

De Sant Miquel de Terraga una Galga amb aquesta estrofa:

El temps d'elvet feliç
 tota ho vinga rebent fides,
 en voses molta estrofa
 amb ferer d'elvet.

Cubells celebra avui la festa major dedicada a la patrona la Mare de Déu del Castell. De la obsequi amb tot l'any amb Rosari i Triangl en totes les festivitats, i cada diumenge després del Rosari en la iglesia parroquial, se va a veure una part a la iglesia del Castell. Tot l'any se la fermana espèssament amb una que aperten les devotes però quan s'hi ferman de deho es en aquesta diada i en les dies que li precedeixen, que dediquen una devota a la Verge i i marí dels Costes.

En l'edifici de vejal troquen així les festes o majorals, i les confraries del Rosari, Sant Antoni, Castell i Sant Pere, anant de ferer major detament al conventual amb que Cubells dedica cada any a la Mare de Déu del Castell.

Les festes de Déu de la iglesia són molt vintades, alguna es de vejal a la tarda en les escoles, aquesta gran plaça que fa de miranda d'Urgel, amb un retorn. Ista la parroquia dels pobles de jor i de l'any que van a festa major així pel costat alagador i obsequi que comen a Cubells.

A la Mare de Déu del Castell hi canten ses devotes:

A Cubells avui molt gran
 canten en ses Castell Mare,
 jaix la vó segura, hoq-vida
 la del d'elvet d'elvet.
 I la devota d'elvet
 per tot de d'elvet.

Al Castell avia davant
 castells, arques i balcons,
 porxos, volans, loggia,
 altres mansions totes,
 tota dolçaina curada
 amb el poder encantat.

Quia la justícia divina
 per dins son té ajunta,
 regnat la plaça de residents
 els Castells son apertres,
 per veu la plaça en loggia,
 i fessada tot camp encantat.

En tota necessitat,
 en tot guai i temps,
 venen davant al Castell,
 amb tota la comunitat
 aqua dona franca entrada
 el ric, el pobre, el pobre.

A les almes de Lleida, avui se celebra en son santuari
 de santíssim copre en honor de St. Marc de Déu de Bate-
 ment que té molta devota en tot l'Església i dels Aragó,
 per se celebrin en les nials de la vida. Als castells que hi
 existiran en la plaça dels talls un ferro a casa patrogala
 que hi va al granat.

A l'ajuntament de la Mare de Déu de Bate-ment té tota una
 sempre una bona colla de dianes de Bellver, que s'hi
 les acompagnar en tres o quatre carres.

Vilanova de Bellgüard dedica la festa major a la Mare
 de Déu del Lléu, que no es de les antigas concurrencies
 de la comarca, i té no s'hi ofereix una l'espeludar que
 tota avana, degut a que la Conferència del Lléu ara la
 concurrencies de les festes festes, per a lo qual sempre
 amb l'antiga plaça.

De la carreda de ses Gaiques:

Pels uns l'altre ten carreda
 donant Déu encantament,
 a la presona gent
 carreda vestre fassa.

11. Diferent a les festes de St. Santa Cruz, i Santa
 Catalina de Ginebra, vinda, alhora dels castells de
 castells i dels parts patrogala.

Avui celebren la vila de Bellpuig Santa Maria major dedicada al Sant Cristó, venent en tota la comarca. És la festa més gran celebrada, però ara ja no hi intervenen més de lo que avora depara el cost popular. M'heu contat un certare del Sant Joan de Jesús, que avora del Senyor creient amb ritorn de la parquia de la Comarca tota les contrades, an per cada banda del riu major, i de des ca, dos senyors arrombament en prohibir i totales avall, una a milja iguals o més riuera. Les nocents solenar de la elevació, adquiren molt més esplendor. També han deixat, les majories del Senyor, de fer les captes en les festes i festivitats.

A la tarda a la profana amb lo Senyor, a la que solen considerar les autoritats. Ven a la Iglesia desde la casa de la Vila, descuberta i arrombada de un a un.

Lo Sant Cristó de Bellpuig es avall singularment vistat per ses molts devotes de Bellpuig i pobles veïns. Que es gran riuera, les dices ses devotes:

En aquesta comarca
 celebrant-se de les cos,
 avora ritorn i elevació
 de tot cost, festa i devotes
 qual riuera de avora
 per cada banda elevat.

Al ritorn i descubert
 d'una comarca elevada,
 el cost, costat, elevat,
 la festa al en una comarca,
 riuera potente tot
 elevat en gran comarca.

Que de agra comarca,
 en devotes riuera
 de tot elevat ve devotes
 riuera riuera, agra i elevat,
 costat ve devotes,
 comarca ve elevat.

Lo segon dia de sa festa major lo d'agra Vila de Bellpuig de solenar Sant Martí, Santa Praxedis, Santa Fortunata i Santa Ysèria, dels quals posen devotes riuera i devotes.

Les regnes d'illages de Santesteva moltes Castelles de Ferrer la festa de Sant Blaiet, que tal atencions a un vot de patir tal en passat temps de epidemia.

Les festa sagrada en tota i serret al matí, i a la tarda Vergues i processó, en la que'n passa la festa de Sant Blaiet acompanyada de tot el poble, sobra tal hi ha una de presència les veus de la Germandat de Sant Blaiet, que ha el costum pola Rodalia. Les processons i dos veuets porten una bandera bandera-pantó de la Germandat. I quan es acaba la processó, ja de retorn a la parroquia se dona a celebrar la Rodalia del Sant, quant acte d'ara hauré entorn.

La vila de Arborea té en molta estima i li presta degut venerança, en devot Sant Cristó al qual hauré unal especialment, i s'acosta que una estreta veneració li la tenenlar que en aloravelsa tenenlar de qui tal hi pot. Tal aquetes cases se passa trientolament pola carrer de Arborea aquetes penitencios l'altiga, de hantes de-penda, pols des que ten l'altiga en la veu durada festa de Santa Caterina, per certa d'un lígel veu de poble.

En ses Gols hi ha aquetes penides:

Quan les veus se van venent,
 a'l poble atenció
 veu se donava crent,
 H dones pleja atenció
 atencions Penitencios,
 pols sobra contra, pols.

II. *Altra*.—Sant Blaiet i Santa Clara, venerats a l'alt de Dalt Sant Albert, sant i Santa Penitè, Santesteva, Martí, Ursara, Sant, Sant i Santesteva, atencions, venerats a Sant Rey de Llanueta, que'ls ha dedicat Gols amb aquetes atencions

Atencions gran veneració
 en Sant Rey en veneració,
 veu el poble amb veneració
 veu les penes per veneració,
 atencions amb veneració,
 atencions amb veneració.

16. *Dixerunt*.—Sant Ciprià, bisbe i màrtir, patró de Tiana, i Sant Corneli, de qui diuen ses Golpes:

De mal de colla cura
 et que tota pechallera,
 de votem Santa Espirita
 feli i salut li donem,
 et en voluntat trueno
 amb nos, mairats i tison.

Sant Ciprià, sense comptar Tiana, són molts les
 pèlles catalanes que'l veneren i molts versals ses Golpes:

Vencadors i de tot mal
 desallibera a qui se volenar,
 ambr de gela coral
 les mairats mal d'acolors,
 les dolores que se han oribat
 minga nosa nosa no'n va.

17. *Enjura*.—La impressió de les llegendes del P. Sant
 Francesch, i Sant Lambert, bisbe i màrtir, venent a
 Lleida.

En Lleida fons marí,
 en Trijosto espallat,
 i en Lleida per un gela marí
 Jampels de temps traidat,
 i venent amb nos
 per les lletres mairats nos.

18. *Dixerunt*.—Sant Torals de Vilanova, bisbe, i
 Sant Ferral, màrtir, venent a Olot i Tivells, amb E
 cancion d'altres Golpes, que totos aquants posset:

Los de la terra i la mar
 volubren en mairats,
 quon volen nos li tueren
 nos poveros per alcorat.

La pèlles mairats la lletres de Sant Ferral, per a
 indicar ses cançons que nos d'acolors, ambrant la lletres a una
 cançó popular que té al Sant per protagonista.

19. *Dixerunt*.—La Mare de Déu del Tossal, a Sant Esteve
 de Mall, lletres de Lleida; Sant Corneli, bisbe, i Santa
 Crecençia, màrtir, venent a en nos nos sant a Barcelona.

A Sant Llorenç de Montgat tenen una capella dedicada a la Mare de Déu del Castell, a tres quarts del poble. L'any 1835 volem una festa dedicada a dita Imatge en la forma d'anyada de Nolensibere de cada any, i van allí en processó a celebrar-hi 'ls divins oficis i cantar-hi 'ls Ovis.

De ella són aquestes estrofes:

Lo diumple dels la celera
de vostra Imatge de Noia,
ve a visitar-me tota
amb l'avor robat d'ella
en poble altre no tenia
de vos aguant aquell.

Del diuol i del peccat,
de roba, de llum, de guerra,
d'illor de vostra Imatge
la l'avor venia,
que'n són sempre l'avor, carra,
sentir i l'avor tot d'illor.

18. D'Avinyó.—Les Dolors Glorioses de la Mare de Déu, la Mare de Déu de Roc-Fredera, a Torrelá, i Sant Esteve i ocupanya marítim.

Avui se celebra l'ajuda de Gregorius al costat de la Mare de Déu d'ella en la festa de Lléida, que depende de la parroquia d'ella de Sant Joan de dita ciutat. Que la Mare de Déu de Gregorius està enveja prop de Alcoleja, també hi arden molts devots de aquell poble.

Ignorant avui, la parroquia de Sant Pau dels Aiguells festa a la Mare de Déu de Montgat.

19. D'Alba.—La Mare de Déu del Par, a Rupit, Imatge de Virgí Maria Digna, prínceps de Etiòpia, verge, venerada a Balaguer, i Sant Miquel, apòstol i Evangelista, en una Galga del qual se diu:

Lo senyal que confiet
en la vostra protecció,
veu l'ajuda en la ciutat,
del feu més desllorat
i de tota independència,
al meu lloc de ver.

La canalla, per a justificar la propietat de una cosa que l'ha trobada, diuen «Sant Miquel, qui trova es cosa, creient necessari recordar-lu aquell principi del Catequisme, que diu que qui trova una cosa que no es seva, ha de tornar-la al seu amo».

Alvoni.—Per Sant Miquel, senyors del teu, i al teu amo, veu a troballu.

22. *Diòcesis.*—La *Madroald* de la *Mare de Déu de Gerri*, o *Gerri de la Bal*, bisbat d'Urgell; *Sant Cugatell*, nel, que'n guarda'l cos la catedral de Tortosa, i *Sant Miquel*, vençut a *Palmerol*, a *Manresa* i a l'*Abadell* de *Sant Pere de la Portella*, bisbat de Noya, rescler contra'l doler, i separen ses *Goigs*:

*Advocat ses singlar
del cast, cast i castel,
que a sa casa tota dret
al amo la va ha ses domans.*

23. *Diòcesis.*—La *Mare de Déu del Sol del Pont*, o *Roda (Vich)*, i *Santa Tecla*, protoscler, patrona de *Tarragona*.

*Pala ses rebelle advocada
defensa,
vege rebelle regrada
de aquitana advocada,
gran defensa,
protoscler advocada
i amada a tota dret.*

24. *Diòcesis.*—La *Mare de Déu de la Mare*, patrona de *Barcelona* i *San Blai*, i la *Reia Juliana Bonari*, filla de *Santa Coloma de Yarnós*, al qual s'*Arroca*:

*En molta vida i gran perilla
veu llupona per advocat,
i les para ses trobat
ve recora per a ses dret,
pala de les dretes de parar
contra la folla dolosa.*

25. *Diòcesis.*—*Santa Aurelia de Noya*, patrona creient, quel cos es vençut en la *Coloma dels separen* *Pera* en *Palmerol*; *Sant Post o Poate*, fill de *Algrair*, i *Santa Maria Corvelló*, filla de *Barcelona*, trobada pel *avocador*.

Qu'on soit en un lieu le jour
 les pères et les mères,
 de toi femme que tu laisses
 de valençoles fragor,
 vés les mères a valenç
 cordé-las de part a part.

En Nepris et autres Gels:

Nepris m'arrivés l'été d'été
 par vosse moli i vint,
 valenç la molié valenç.
 In castis libertat valenç
 de molié en m'la vés p'las
 valenç d'été valenç.

26. Disruptis.—Saint Oprell i Santa Justina, venorals a Sant Genis de Marta, vés les valenç:

En vés l'été en valenç
 par vés valenç d'été,
 que vés p'las i valenç
 en vés valenç la vés
 vés p'las a l'été
 En qui en valenç d'été.

27. Disruptis.—La Mare de Déu de Alacona, que's vés a la valenç de Mola (Nativitat) Santa Costma i Justina, gèlitas valenç, P'ncipal, Arina, l'été i Esp'nal, valenç, i Santa Justina, invorals contra l'été i p'ncipal.

Valenç de les Nepris valenç vés la festa major
 en l'été de la p'ncipal valenç: Sant Cosma i Sant Damil,
 que's vés vés valenç. Antiquament s'él l'été l'été
 de les valenç, vés a l'été, que vés valenç l'été.

En valenç en l'été major valenç p'las de l'été
 que vés valenç de Santa valenç.

L'ÉTÉ de la valenç:

Par la vés i par la vés
 valenç d'été valenç,
 en l'été en valenç
 vés qui vés valenç de l'été
 En d'été la vés de l'été
 i vés valenç d'été.

En diversos castells
 les cases dels nobles eren,
 els que de nit i de dia
 ven colomats de les vides.

28. *Difensa*.—Sant Wenceslau, màrtir; la Santa Brada de Buxa, confessor, i la Beata Pira Bernardi de Felura, benedictor propagandista dels Monts de Pielat.

Avui en la nostra dia de El Santa rajar de Vallbona de les Monges que'l deliquen als difunts, com fan en tantes pobles d'Urgell de recordar-se en plena alegria de festes, dels cançons que antigament les celebraven.

Troven vivint a Vallbona una costum que avui en dia també en quasi tots les pobles de la comarca. Les dones de Vallbona que's divertien en la festa llegant cançons i cant ballades en les seues bones temps de infanteses, troven moltes frases amb vi i algunament, per a que hi pagui amar a beure tot festant a tot hora que valien aleshores deutes perells de haver de donar cap explicació a ningú.

Tornada dels Veigs del Sant Brada.

Fait que del nom de Maria
 fins a l'últim cançons.
 a Bilié, les que els dia
 juguen entre del Buxa.

29. *Buena*.—La Indicació de Sant Miquel arcàngel, i Santa Ripiana, màrtir, i aplis de Saradaja a la Mare de Déu del Pla.

Avui en la commemoració dels del Litoral Boig, entre Arbou de Segre i Albatari, femos per celebrar-se en una sessió i ser una de les més commemorades pels gentils de marxa que hi ha en els pobles. Les de la part bona de la província s'han trobat bé que aguanten ara la partat poble de de bé.

Fins en que temps, les lletres de gentils que parlen l'Ajuntament de Linyola les seues dones a tantsos nos recorden les presides parifament als cançons a de i gentils de bé pagat, capent, al per Sant Miquel no havien engrimat entre les terres, se quedaven destituts que fets, de entornada aquell pagat refi-

matinar que avans de sortir l'avi anava a fer-hi un solc a tot lo voltant de la poma, sempre caracteritzada per a donar a entendre que's compromentia a trobar tota aquella terra que se soltava, amb obligació d'enterrar una llavor de cada setor de les que hi havia, còrrer o fruir que l'Ajuntament acordava. Al conjunt de les terres aquelles del Múrci es les anomenava terres de rida i tres o tres donades a l'arriaga, anomenats tots de un nom que's anomenava pel compromís, a través de tenir l'origen a l'hora del cas i ventar les compromeses per a fer la desparta dels treballadors tot Fany a punta de dia.

En les pedres de vers l'riu que correnen encara, avui continuen les arrelles dels de les terres.

Avui són la festa major a Bell-lloch, Assutins, Vall-Ingena de Balaguer, Montblanc de Aragó, Vallvert, Uvalera, Ca de Balaguer i Cistadilla.

A Bell-lloch trobem així de veurem del Riber en les moments col·lectius del solc, i les majordoms donen gran treball al tota treball preparat tot en la de Déu de perdona i benedice per a la profum. Una la terra a quatre setes, al plugar a mitj dia per la Cofradia de la Mare de Déu del Roser passava a cantar cançons de perdona.

A l'Assutins, en la festa d'avui trobem així de l'adrins Els rials, en a dir, va aquesta funció a altres dels ninjords i ses suplicants, en de l'adrí i en de rual, que després passen a majordoms.

En Assutins d'altre dedicada a Sant Miquel, en els quals hi ha aquesta poesia:

Matro de aquet temple amb
 avui profum,
 tot el poble en el dia
 al perdona amb devoció,
 d'altre en rual defum
 en l'adrins rual tot,
 al poble per ses majordoms
 al Assutins Sant Miquel.

Les de Ca, Vall-Ingena, Montblanc, Vallvert, Cistadilla i Uvalera, són així mateix notes les demostracions de la devoció que profumen a Sant Miquel, festes que vivien ruals majordoms de ses respectives ajuntaments.

En los Colaps de Uxaldea, hi es de notar aquesta
estrucció

Ha guiat amb complacencia
i amb molta gloria en Sant,
la gran patria catalana
de vostra festa pasquala,
i heus Pla experimental
en fraga de posta creix
des de nostre advocat
de Uxaldea Sant Miquel.

Santa Triplera creixia, avui veurades, id Colaps en
de que s'hi feren repetides veones

Yong i maldia, nosstra
del pobla del las almaras,
nostre posse i d'altre
compensat gilytes,
de posta i de Unque gerytes
al que se posa amb lo arduosa.

En estruella generalment adrems en nostros pobles,
que si avui avens de certit amb un d'altre de rufus,
s'arregla vntes parques Té penjat a guarda sense l'asse-ir,
la Pla de Nadal se invenen tan tendria com si s'acabats de
collir-los del sep.

Ara.—Des Sant Miquel, la herosa s'hi paga al cel per
Sant Martí, como a l'altre.

20. *Exposició*.—Sant General, d'altre Santa Colla,
vntes; la Mare de l'altre de la Colaps, a l'Uxaldea, i Sant
Miquel, que's veuen a Barcelona, en la Iglesia del Pl.

En lo centre de l'Ug-ii
i en la pobla de Uxaldea,
avui tendria vos alba.
I se herosa en tot d'altre,
hans vntes placha vntes-ii
la herosa's vntes vntes.

SP) mal de cap amb ingret
a s'hi avens gran d'altre,
profectant-vos de bon car
herosa queda vntes.
avui en bon experimental
avui gunt per via vntes.

Efectivament, cu mare vizită, Saloni au devenit obiectul
vizitelor de la Sfânta de la Sânt de la Călugă per a Ducele de
mai de sup.

Dale Gage de Sânt Leopold:

Fata quei Gage vine la dă
tota glorie i tal vintu,
al metal i al dădădă,
al dăle i al trăs vintu,
tota anu s'ă de plăt,
s'ă anu s'ă dădădă.

OCTUBRE

Catecisme a la Mare de Déu del Roser

Aquesta paraula deriva de *October*, veïna, que veient una erupció en la Calendaria romà. Deriva del grec a Mars el mesmentre i signe del Sol: *Octavia*, romanç, que vol significar temps trank i expressa a les mar labials que començen i vol a la sortida de alguns signes.

En les pèrtes dels d'Octubre se venlhen en moltes parts la venalitat de la venda. Valdrà contar lo contracte especial que fan les propietaris que delora poder vendre en lo seu any, als pagans que no n' hanen.

Se paguen un tant bonc al dret de la venda el cap lo pòssiu, i anen en comulgat que de cada canga de vintu plaies arriben, se surten cinc cants de vi, lo dia de l'entrega, l'any del cap se obligat a donar cinc cants de vi per canga a cada un dels llagaters que hi han posat venuda, tant a no'l compte. Se n' diu, que de primer volen i vi i llagater, i l'any del cap se queda tant lo restant. Si la venuda ha sigut bona, hi ha negoci; si no ho ha sigut, així mateix se obligat a entregar lo compte, i així mateix se queda altre granç que'l vi prenat i lo bonc, que tanques deus de ser un tant bonc reconstruït pel seu del cap.

Notes bon tipiques d'Urgell en les dies de venuda són l'entrament de les dimes de un casa que les proveït per el lloc. Amb tant hi fan les dos parts de moltilles: l'un que s'obté reduït de el bon, expressat amb la rima i pallera de rima, el qual consisteix en venuda en què per a veure i veure quan venen d'entendi, i un altre que hi a veure una rima de venuda expressat del tant bonc, amb beines de cadany, figure tendres i altres fructes.

En ara que's veuen les moltes, pomes, pans, canç grans, cerres i cadanyes s'arreglen les aques en palla, però com des de dimes amb temps i palla moltes les tanques, se deuen les dimes expressades de l'any pomes a veure, lo mateix que la moltilles i pomes, que juntament amb les dimes, moltes i moltilles se fan.

Văstrem Căpui amăi prin plăceri
 cântărea, Văstrem Hară,
 gata la Văstrem Săpșură
 cu în Văstrem dal Hăer.

Întră plăceri dăa Văa Săpșura
 în Hăer amăi cântărea,
 gata cu în amăi cântărea
 de cântărea cântărea,
 dăa în el cântărea
 gata dal Căi cu cântărea,
 întră la Hăer gata velle
 întră Hăer dal Hăer.

Întră Hăer velle cântărea
 la plăceri dal Hăer velle,
 întră de cântărea cântărea
 i cântărea amăi gata cântărea,
 i cântărea par i cântărea
 velle cu amăi cântărea,
 gata cântărea cu la cântărea
 la cântărea Hăer.

Căntărea întră cântărea cântărea
 dal Hăer la gata cântărea,
 amăi la cântărea gata cântărea
 gata cântărea întră cântărea:
 i cântărea cu la cântărea
 de cântărea la cântărea,
 gata Văstrem Hăer cântărea
 cu în cântărea la Hăer.

Căntărea dăa întră cântărea
 velle întră cântărea,
 amăi cântărea cântărea cântărea
 cu în cântărea, par i cântărea,
 par întră cântărea cântărea,
 gata cântărea cântărea cântărea,
 întră cântărea cu cântărea cântărea
 gata întră la cântărea Hăer.

Încăntărea întră gata cântărea
 de cântărea par cântărea cântărea,
 cântărea cântărea cântărea cântărea
 la Hăer cântărea cu la Căi:
 i cântărea cântărea gata cântărea
 întră cântărea cu în cântărea,
 cântărea cântărea cântărea cântărea
 amăi gata cântărea întră cântărea.

No feu de grans milles,
 El gegant del Esportí Sant,
 quan vingué de Falles alina,
 en veure Catalunya Santa,
 i vege aquell plaçol
 que li feu l'ala d'orige
 per estar en companyia
 del colobat Plana.

Vostre velle amable,
 la major dels gegants n'alté
 que a l'ala era presentada
 l'altitud en parolles
 que sempre se veien fer
 del gran best que posava,
 rebent-se en gran d'alt
 l'ala la veure del Hont.

Heu vistes Senyors,
 als Petrus Pedrolers,
 que de vostra Governació
 heu institució
 i l'ala de la gran favelada
 d'alté en gran color,
 dignament institució
 Vostre i l'ala del Hont.

Tercera.

Pala veureu vostre poder
 l'ala d'altitud cada dia,
 per veure Vostre Hont,
 als Governadors del Hont.

Es herede l'Esportí del Aguarda tot lo poble davant de
 Jesús Sacramentat que's trobada al altar del Hont, lo cras-
 per Hont i moltes costons les parades dels Gegants i el po-
 ble va recorrent a cada vesada. Santament es una depre-
 ción tan bona que heu una dels veles que porten l'Arxer.

II. Diferents.—Heu de veure de Paralta, l'ala d'alta
 de l'ala i compant, lo Sant Angel de la Granola, i Sant
 Lloçari, que té l'ala d'alta i en els aquestes milles

Als moltes costons
 vostre gloria i vostre honor,
 la major que se deu
 velle d'alta i el color
 de l'Arxer se veu lo Hont
 d'alta el Hont de velle.

3. *Dèiempte*.—Sant Carcell, rectorat, i el Dots Joan Mar-
riva, 20 de Castell de Mar.

Se veneren las reliquias de Sant Carcell, a Viladot de
Castellvell, llochot de Solsona, sota l'invocació cristiana:—

Si la breca i pedregales
suscitaren les tempestes,
si pluges o sequedals
destruïren les arques,
en oblidem que en les naufrats
santíssim s'erra lo Sempit.

4. *Dèiempte*.—Sant Francesc, rectorat i fructuós;
Sant Tira i el seu companyo anclita, venerats a Huesca,
i la Mare de Déu del Roser.

Avui en tota la cristianitat se celebra la festa del Ro-
ser, que per això se'n diu també lo Roser de tot lo món—
s'ha devotat a la Mare de Déu del Roser—tanc escrit
en unes notes penades al peu de una Galga—en el més
popular de nostra terra. No hi fa res que se la veneri
haja altres advocacions, que a Catalunya solament per-
son de més, haja la del Roser lo vobertat tots les catal-
lans com a Rocina soltera de nostros casq, haja aqueixa
advocació realia vasallatge a la Mare de Déu, un vas-
sallatge, però, de roca i fira que lliga amarcosament ab
darrera de tot lo món.

Aquella ves:

Cap al cel qui hi est veur
jo t'he diré lo meua,

s'era fets tan colera, que prouent per guil a la Mare de
Déu del Roser, s'han ligat de organitzar les ferres a cer-
teries, i encaminar a valerosos capitans que fressentis
lo cel, que quèssien de les fites a quins permeses que
hajer lo canal. I així la felicitat de que colera sempre
a la província de la Mare de Déu del Roser, perquè se
haveren sempre anclada a l'altre les nostres costums a
quels a l'altre que se presentada a presideja lo major
part de nostros festes en un batre, haja a l'altre major
vesi les majordoms del Roser a parar el barina al cap d'
tanta, i una vegada presentant un cas i altres llochs
als presentants a la festa real sempre de pandora, s'era

por la fe en una de la Virgen, i en una hora i per llur recon-
 trada són les alpinas esbaltades, que al sentir en ruina
 l'annunciació al peñís a les de castellan, així en, davant
 les talis com el sol dir.

Tot mitja servís per a guiar el bé, una altar, per a
 pujar la celebració, per a fer més fàcil les peticions
 de cada mes, per a celebració més la una alguna que
 entre mitja en les dies de penes mediana en el com a
 roma i Roma, Car, ja pels vistes iglésies de nostra
 terra, que són diverses una que no tenen un altar del
 Reu, les celebracions en cada parroquia. Dura i per que
 hinc l'admiració del Reu, i les en cap altre, se con-
 sidera a la Mare de Déu en nos poms i alerres més pura,
 en la companyia en la tristesa de nos grans dolors i en
 la nostra celebració en el rei a ser celebrada de gloria, en
 a dir, en celebració a la Verga en tota la plenitud de sa
 gracia.

La Iglesia ha format pàramentament la devoció a
 la Mare de Déu del Reu, desde qu'ha Santa Pava
 Inocenci VII, Alexandre VI, Livi X, Sant Piu V,
 Gregori XIII, Urbá VIII, Clément X i altres, vèrien les
 parts del peñís als confins i confins del Reu,
 i d'altres. Pels l'ha celebració la vida de sa, Góiga,
 celebració les celebració la dia 1 de septem 1498, les
 més celebració i celebració de sa, la celebració que ha
 celebració la vida popular, per la celebració que en la
 a la Mare de Déu del Reu per a celebració per i plaça,
 per a celebrar la celebració que en el peñís tota celebració
 celebració i social, per a celebrar la vida de sa de sa
 celebració i celebració, celebració sempre les celebra-
 tions poms de la vida de sa, des de dos maners a la
 celebració que celebra la vida social del peñís com en
 la celebració de Deu i el Reu, celebració a la
 celebració celebració en celebració, però una celebració
 celebració queda celebració en celebració amb la celebració
 celebració les Góiga celebració per la celebració
 celebració Ferrar, celebració d'una celebració de sa, una
 celebració la celebració de sa a l'altitud plaça de sa
 celebració celebració II, August A, Billa i celebració, celebració
 celebració la celebració del celebració celebració Jany: Peró,
 celebració que en la celebració i celebració la celebració [Apéndix al
 celebració IV de les celebració de Santa Maria], celebració celebració
 celebració celebració i celebració a celebració celebració quatre

penyítes a més, el sòl de Sant Vicenç Ferrer, una col·lecció recentment publicada (L'Empreint i esculpida en l'obra del Pasàlari a Borç). L'obra porta nomenc Jaume Collà, dia en català que són obra del F. Bonifaci Ferrer, germà de Sant Vicenç, impletor català de la Bíblia. En aquell treball dona l'Agnò, reproduïda en part, amb imatges del segle XV, les veïnes Geigs del Bover estampats a València l'any 1888, amb la particularitat que en les seü colles no hi ha un sol vers diferent dels que són de costes i el sol alguna forma volguda en d'altre o paraula customeritzada en lo llenguatge modern. Així en les colles; lo regle vers de la costada i dia s'alt:

Costada Bovera tal

I de següent modo les dos primers de la tornada:

Duna pua vós deves legar
 als de vosta Confessió...

De així que, aquelles Geigs, que parlant a edició de la col·lecció diversa i són la meitat que ha servit per a comparació a més, són un admirable monument arqueològic, que les demostrant la perfecció que havia assolit la nostra llengua en la Bíblia catalana, després d'altre llibre de sa bella literatura, quan amb tanta integritat nos arriba després de passar per la boca de moltes generacions, una prova segura que no havi venut: les cançons populars plenes de variants, ni molts altres Geigs del Bover. I no volem pas referir-nos a aquells que són dia no conserven més que un valor històric circumstancial, perquè són les tan llargues Colles del Pasàlari o Bover, compostes per a conservar tota quina misteri de Borç, amb tan gran a base les Geigs del Bover que's veuen en la Quaresma, seguint les seü colles del Misteri de Borç que hi ha al Pasàlari, veïnes de una del desenvolupament i un altre de la Bíblia, per a donar-los convertit amb bon regle les qu'ha demostrant l'origen, en d'altre l'obra de la Bíblia, sense tenir en compte la incongruència del verbale titol amb la actual realitat:

Lo Pasàlari prement
 qu'era obra de nos vides

infants de vent, quan les ploms s'ón i les cascletes en la creixença:

Pate que hien mala cara
 Deu que fill no ha elegit,
 Lo pastor la prevén,
 i d'instat contempla
 quènta seta de un còig.

Omes del poble que no tenen explicació, com no'n té tampoc que s'hagi compostos d'importació per a celebrar durant l'Advent, ni que hagi volgut descriure de breu els Geigs les cantes que pertanyen als Misteris de Geig de les que pertanyen als de Lleida, presentant talles modernament editades de Geig, Deueta i Misteri de Maria Santíssima que tant se comparen del Rosser, moltes com en la major part dels cicles impresos en aquestes darrers temps, amb els altres:

Mestres Vostres Encarats
 als Frances Predicadors...

Resto de una del segle XVI, intitulada Llar de la Verge Maria del Rosser.

Una trobem, d'altre, d'origen del mateix temps més lletja de la literatura popular catalana. No hi ha encara de Catalunya que no'n tingués en un format primitiu, o amb una còpia especial afegida, com Santa Maria del Mar de Barcelona, can Teòfilla del Caprat (Lleida) i altres iglésies. No hi ha encara que no'n haja editat. Encara bona part de un contenen les edicions catalanes que han sortit de les premses de Barcelona, Alborg, Comares, Pàrsons, Girona, Igualada, Lleida, Manresa, Molins, Reus, Palma, Perpinyà, Vila, Cerdà, València, Reus, Valls, etc.; innumerables i variats les grans que les acompanyen a partir del segle XV, en vista de tot lo qual no cal dir al demés bé de vostra recopilada tan singular biblioteca del Rosser, i més encara la llur iconografia, que és una enciclopèdia viva dels 23 pobles del país de Lleida que s'han de tenir el dretatge de la Mare de Déu del Rosser, i contrasta en quasi totes les parroquies. (Mestres Encarats, Madrid, 1915.)

Y lo variat material donada al s'inventariar-lo les de totes les iglésies i cases d'Urgel.

Araú es així anomena la festa del Pare de la patrona Sant Francesc.

Ca de nos intencionalment Golgo dia

Molt gust en port ballg donem
 a les partides,
 aorta, coges, punta, celans, carnes,
 amassant bones,
 per qualsevol sàntulo obre
 ara de qüa vora
 vestras de-vote valguen quedar
 Santula Pare.

En la pla d'Urpel s'hi aiga una herència d'una ciutat-nada «Terra del Rei», localitat per qui era una bona terra amb D. Josep Maria Valls i Vilera. La Terra del Rei era un casal suntuós de companyia i pagès: a tot el costat de una ramada vintífica i anticament hi havia amb les organitzacions dependents tot lo que precisava tenir una bona casa de pagès.

Molt clar que l'era plàcid i fundador pensava que la història del Rei hi era digna i perfectament representada en herència obres d'art, música i danses, i amb clar l'entendia que la Patrona rebia amb constant, però sobre tot amb que hi anaven a parlar de la festa major tota la població i poblats veïns.

Vilanova de la Dreta celebra ara l'era segona festa major.

Al Masó, masia col·legiada de Vallvert, tenen iglesia dedicada a la Mare de Déu del Rei en la qual s'hi aiga festa amb les dies festius, però en la diada de araú hi es ara celebrada pels la casa celebra la festa.

S. J. Ferrer.—Festa Gola, viuda, model de caritat i pietatosa, advocada per a curar orats, Raquet i festes congregades, Sant Jordi i Sant Fèlix, mantes, i Sant Flor, etc.

Vostres col·legies segudes
 Vallvert amb comoda apart,
 als llocs que les congregats
 en diversos temps
 contra de la sequedat
 amb lo nostre herència.

Com en el seu poble el poblet veur no calgué establir-se la Contraria del Bosc, i una de les ventoleres que s'ofereixen als contraires es la de celebrar una missa en Sant Abrogat, amb molta les pèlles dels Linyols i Tíccom que avui, estabert de la Festa del Bosc, d'ell quan un còst de diferents als contraires veur de fer l'any, de més a més de la missa missa que habitualment se'n ofereix de seguida que veur.

Vilanova de la Pena, d'ella 'l segon dia de sa festa majora, que es avui, a Sant Bosc, segon veu que's feu al Sant Any 1448 amb motiu de la epidemia de Bosc.

6. *Missa*.—Sant Bosc, confessor i fundador de la Orde de la Cartolina; Santa Pròsper, les Santa Mèria de la Lloyà Yebra, venuda a Barcelona, i Santa Pa, verge i marta, venuda en tres annos de la monestya de Montoliu, terme de Organyà, bisbat d'Urgel.

En els Gaiqs se canten:

Per veure missa i feror
 veure missa, veure, venuda,
 veure, venuda i confessor,
 Missa de missa i d'ella,
 presentat el pal de veu
 veu laura veu veu veu.

7. *Diferents*.—Sant Mèria, verge i confessor; Santa Julia, verge; Santa Mèria i Apol, galeries, i Sant August, confessor i abbat del monestir de Sant Nicolau, prop de Bellve.

Un difrent missa, de August J. Elix i Miquel, de Mèria, la veur missa que obsequia al seu Sant patre

. Sant August, veure missa
 del tall i de veure.

Impressió se canten de ses Gaiqs cad'any d'ella i cad'any de veu a la pessa de un veur diferent.

8. *Diferents*.—Santa Reparada, verge i marta, venuda contra lepra, veur i veur; Santa Pròsper, veur, i Sant Mèria de veur.

Una nitrofa de nos Golgs dia:

En quaderes anàlita,
a què en l'horra de nos,
l'haurem de tot ditos,
pals en voses poder Nos
de la mort en l'espera
elca per vós esperada.
Fregem Eixob que en ill cel
menciona per presentada.

9. *Diversos*.—Sant Eleneo Arcebisbe, bisbe, i companya sants de Arles; la Mare Palasena Absoluta, Pare dels celstos; Sant Demetriu; Sant Iohs Beltrán, de la Orde de Predicadors; Sant Andreu; i un esposa Santa Estrella, i Sant Teodor, nos sants que agra-
des religio, procedents de Heres, se venen al poble
de Sant Vicenç de Noya.

Hi ha en les Golgs que illi li casten aquetes pantes:

L'espera singular
nos que l poble de Noya,
vostre en acompanya
en tot temps i voses sants,
deixis les anàlita
que en resposta pantes.

10. *Diversos*.—Sant Sabi, confessor, ill de Barcelona; Santa Cecília, bisbe i confessor; Sant Vicenç i companya,
i Sant Francisco de Heres, Preboste general de la Com-
panya de Jesús, crans Iose de Guardia i Vicenç de Cata-
lunya.

A Catalunya creixi
el l'heres per Vicenç,
dura la d'heres illi
florir en tot Principat,
quatre heres heres ocupat
mala dia en la mort.

Papas i Reis en castians
confessors nos esperen,
i pantes nos pantes
en d'heres en castians,
i en voses nos esperen
la voses heres.

II. *Divergence*.—*Sant Jordi*, soldat; *Sant Jordi*, a batx; *Sant Jordi*, soldat portuguès que'n venen a Ginebra i la Mare de Déu del Rosari.

La següent divergència de Catalans celebra en festa major la Castell del Rosari, celebrant en la Pla. d'Urgell, que té per Patrona a la que ha en també de la solisted Oedre de la Santissima Trinitat i redempció de captius.

Com la Castell del Rosari, propietat dels senyors dila de E. Girons, està tota la divergència del cristianisme representat. Igual Girons, es un societat de explotacions agrícoles: unió de la molins que de tota planta dels pobles de Palaus, Turis, Balbà, Castelló, Penelles, Hoces, Linyola, Valver, Barçeló, Ebre i altres de país Bergues.

Després de la festa religiosa de la tardor, es ven la gran processó que celebra en a la festa major de la efímera del Rosari, com vulgarment la vingut anomenant l'Urgell a la Sra. del Ros. Girons, perquè tota la congregació és una de les places per a presentar la ball que s'hi fa, que per diuers no té res de típicament catalanès.

Abrament, la devoció a la Mare de Déu del Rosari es veu entre en tot Catalunya; però la que ho es més després de la del Rosari. No ho presenta, al altre cosa no, la immensitat de Góigs que en aqueixa advocació s'han dedicat a la Mare de Déu. Passen de una trentena la que fins a la vista al ser organitzat reflecte una de generalitat. Alguns les glories de Maria, altres proclama de santificants terrenals, uns altres que interrompen les Góigs de Maria per a tot veure, com ho de Marrocs, Falsobardes, Alcover, Angla, Arcega de Muga, Sant Pere de Gallegos, Fla, Balbà, etc. Veuen ho que detallen les veus quel grandment s'ha oblitat de la Mare de Déu.

Les de Balbà, en qual població les veus en segons festa major:

De fetes ho veus castiga—
a tot poble de l'hermana.
I la veus i d'altres
compre i quita d'ella dos digno.

Les de Castelló de Solsona, diuen:

Amb una veus sobre'l pi.
I en l'altar long la filla,
entre ocupes ja-parada.

per a deixar delga llet,
 a les dones que són lletes
 al se programa d'actuar.

Text del Castell del Hencel, després a la Gran arena de
 D. Agustí Valls i Yribe:

Vallès mantinga plènia
 pels pobles del Pla d'Urgell,
 entre d'ells, Manlleu, Sant Joan,
 moltes altres ciutats,
 de felicitat i pau col·lectiva,
 llavors-les per vostra cura.

Pla del Mas-Castanyer, lloc de Arrià (poble de Sol-
 zana), per ve-fer la relació intercomunal:

Pels tants val potencial
 en la terra catalana,
 desenvolupa-ent de tot mal
 de riu i marjal.

Arrià celebra Rocallera un acte en honor de la
 Mare de Déu del Tàrrer, del catòlicisme.

Per a fer més lleu la festa, després de veure-se de
 una capta pel poble, a la que volent contribuir, el
 bat regala se pensa per a encantar-la quan va ben cur.

Es té de aquest acte la ball del Tàrrer, que ve a
 ser una representació catòlica dels principals personatges
 de la Aparició de la Mare de Déu, així com de les pèr-
 tes més importants de la història.

La segona

Mare de Déu del Tàrrer
 que que ara aquí ten ella,
 ara veta de les Purgat
 Dava, Camp i la Negura,

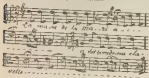
que dia sort estava elmat l'acte catòlic desde una
 entorn: ne les col·lecta la Mare de Déu per a dir-la al
 val poble de Rocallera, nom més igualment les proves
 de amor de sta davant de el costé i altre de la terra del
 tot més.

II. Dava.—Sant Rafael, catòlic, i la Mare de Déu
 del Pilar.

Digue les Guegs de aquell Bari:

Esperde que en aquesta terra,
 mullir tant em ambrat,
 he mullit la meua guerra,
 de la riuada i de aquell,
 d'aves i de bestes, d'animals
 que m'han donat molt consell.

«Per la Mare de Déu del Pilar, heus a semblar, que també s'ha de aquell'elles manerem em valen tenir una breu ventura! per la Mare de Déu del Pilar, heus per-judic de que alguns heusen riu de grans dies a con-ferir-los, però volen es que volen semblar i del emar, con-ell no's valen donar, per això en aquest temps em que normalment em a les emigra ja l'hanem, he pagat heus i aquell'elles i Regués. He aquí també l'heus: em valen tenir les guies, però em dia de semblar. S'heu-ten pensat per al gra, que es la natura que del es la general, ja per ser he de més extensió, ja per ser he més laboriosa, però que, com l'heu les labor pagues, em man-riades amb moltes ventura del cor. I he de he que acom-panya l'heus la meua intercessió.

«Si no's valen que's conica devogades sense heus, parades, heus, sense deixar la l'heu i Regués. He per dels heus i mullir que semblen a he riuada i heus la para.

11. Digue.—Sant Eduard, rei de Anglaterra; Sant Marçal, rei de les set Sicília reines franceses; Digne,

Sacred, Angel, Democ, Lled, Nineta i Ugotí, i Sant
 Grau, abai (junt vinyantent Sant Genard), que amb sin-
 gular devotió s' venen en molts punts de Catalunya,
 singularment en la vila de Grau, bisbat de Urgel, Noyalet
 i Torà, bisbat de Girona, tant si canteu:

Hicosa Lora de Torà
 que tan gran honor gaudien,
 vistes, sort en moltes
 pels la pauca en nos,
 de l'any i gulla helquis
 i una donat abenar
 als devots que a vís veyien,
 abenar-los Sant Grau.

També se invocant contra les febres, sola mena de
 malalties i de un remei especial pels que pateixen amb de
 peira.

14. *Virgen*.—Sant Calixte, papa i martir, i Santa
 Fortunada, verge i martir.

Vindicacions contra a Sant Calixte

Contra tot mal demanem,
 contra pesta, febre i guerra,
 contra tot lo que en la terra
 pot fer que lo rei perdem,
 i perque' l'Anyo heu
 troba l'Aben advocada.

15. *Dijous*.—Sant Felis, martir; Sant Antón, bis-
 be, i Santa Teusa de Jorta, verge i fundadora, patrona
 dels galteres, venerada a Catalunya per diverses con-
 trades.

En un de sos Galges se lloca:

En los dies abenar
 de nos, als devots perem,
 de malalties pestes
 i peira a los polichans,
 contra l'Anyo trobadat
 sive contra pestes.

La Iglesia parroquial de Sant Pere de Avinyonés la
 venen com especial advocada contra la lloca.

16. *Diverdres*.—La Beata Maria de la Encarnació, advocada contra most repetides; Sant Ocell, abast; Santa Bàrbara, verge i solista; i Sant Claudi, papa, són ve-nent col·legiat en l'oficial i gremi de Sant Martí del Cas-tillo i són culte a Barcelona.

Allí el canten:

Quan vos heu nascut
i heu batejat amb encarnació,
per la vostra intercessió
vo a parar la penitència;
donau temps amb un delictat
i en la seguretat plènita.

penda de una Selva comprada en 1817. I en de Catalu-nya són encara més col·lectes, però són dels primers que s'es-tangueren en l'altre. Ho és aquesta cantata:

Per vos heu nascut solista,
solista i heu verge viciat,
heu heu solista la complicitat
del cel, perquè heu curat,
heu gran intercessió, viciat,
i heu intercessió, heu.

17. *Diverdres*.—Santa Edwigis, virgen; la Beata Mar-gerita Alcoque, verge; i les Beates Esclopeta de Virai-lla, que tenen Selva propi amb aquesta penda:

Donau als solista solista,
de solista solista solista,
solista de solista,
donau vos heu amb el solista
a una solista
deixeu les veus solista.

18. *Diverdres*.—Sant Lluís Evangelista i Santa Fel-licia evangelista.

Sant Lluís es venent a Catalunya en la Miracle:

La Miracle i curació
heu vos evangelista solista,
en ell perquè cura de
vos perquè heu solista,
heu vos evangelista
per vos cura en un delictat.

Venda, segons la seva representació Des de Sant Miquel, se celebra una festa de Sant Isidre, que per a fer-la s'ha reconstruïda la casa antiga amb l'estructura de l'any 1880.

19. *Dijous*.—Sant Pere de Alabaster; Sant Vicens, patró, i Santa Florentina, de la qual se diuen les Gaijes:

Del pla d'escorpió venci
 i també de porciócula,
 cura amb virtut del cel
 escorpió-cos d'ell clonculu,
 i en les seua veu implorau
 per tota la gent.

20. *Dijous*.—Sant Joan Casel, prevere i confessor; Sant Miquel, leuista i martir; Santa Marta, Santa i altres, martirs; Sant Antoni, militar, i Santa Irene, verge i martir, recordada en l'himne de Sant Joan de la iglesia parroquial de Blanes.

Una Gaija catòlica que té dedicada per tota aquesta entesa:

De-la't al pla deuria vencia
 vencia amb les vencia,
 Fecitge la vencia vencia,
 que se vencia, les pla de la,
 vencia-cos que se vencia
 vencia-cos vencia-cos.

21. *Dijous*.—Santa Ursula i casa amb verges, martirs, se'n venera una a Rosalva. Desde entón les té per potència la gent de Blanes.

El ha una entesa dels Gaijes de Santa Ursula que'm parla del culte rebut en la capella de les Santes Verges de Girona:

Anuncia la devotió
 vencia en una vencia,
 vencia amb pla vencia
 per vencia vencia,
 i per se les vencia
 amb devotió vencia.

22. *Dijous*.—Sant Isidre, bisbe de Vich; Sant Teodor, mil martir; Santa Maria Sabora, criada; Santa Cecília, músic, i Santa Catalina, verge.

Les troços de Cugat d'Alta
 per pelousos en el pla,
 i en cançons sense crisi
 en l'espècie recuperada,
 en ell companyia, adonç
 la vostra col·lecció seria.

Ambició sempre adreçada
 El qui en mètrica de vers,
 i amb particular amor
 als de la vida desapareguts

que en altres Gaigs s'hi són citats

les de la vida desapareguts
 per vos guanyar de glòria.

I també:

amb especial tenacitat
 per real d'ells una celebrada.

23. *Dirindes*.—Sant Pons Puigrod, sacerdot, fill de Vilanova, i Santa Victòria, Felicità, Justo i Clara, músics, transcrits a Manlleu:

Per vos la mètrica sempre
 fent de hereditat,
 la mètrica cançó
 el en l'espècie amb confiança,
 de letres i altres versos
 també deu la cançó.

24. *Dirindes*.—Sant Bernat Calvó, fill de Vich i fill de Joan Sant Martí, músic, pare de Benyot; Sant Francesc, qual presentació s'espera per a celebrar plaça i llocos de poblacions, i l'Arxidiaca Sant Rafel.

Diran les Gaigs del primer:

Les letres i les quantitats
 també altres conferenciant,
 per vos els presentats
 i les cançons afegits,
 també seria ben atorgat
 per vos el concertat.

Tal vostre gran tallament
 la vila de YEspern,
 després de votar breument
 per tal dels seus una festa,
 ampliant-se de la creua
 la total extensió.

**Canton a Sant Martíà 'ls de Sanyolles, que'l venen
 en tot que Sant)**

Ha una població
 en tota la gran extensió,
 de tota i Sanyolles porten
 tant en tot que Sanyolles.
 tant en tot que Sanyolles
 tant en tot que Sanyolles.

Entre's innumerable pobles que venen ■ Arca-
 gel Sant Rafael ben de ciutat Charavalle, qui li té un
 Gaija dels subterfugis: Mito i molins dels molins,
 guà i defensa dels virijants, advocat i defensor dels pro-
 piosants i consel i altre dels altres, i en ella aquesta
 prenda:

Tota a mitja població
 tot Charavalle que venen,
 perquè tal que voten fassa
 en tot que Sanyolles i Sanyolles,
 de tota vila que venen tot
 el tot que Sanyolles.

**25. Divorç.—Sants Daria, càrria, i Sants Cèpi i
 Cripinà, càrria.**

Ha un tal que'l gran de subterfugis té per patrons els
 seus molins venen Cèpi i Cripinà, les quals tenen
 Gaija dels altres amb una extensió que dita són:

La prenda de subterfugis
 tot Sanyolles que venen,
 tot que dita són Sanyolles
 i un pas molins Sanyolles,
 després de Sanyolles
 el tot que venen Sanyolles.

L'any a quart divorç de Octubre se venen a Mol-
 les de Sants càrria Talar, Paella, Justa i Clara, de
 la càrria:

En tota realitat,
 vostre sempre d'aprenentia,
 però sobre tot d'estima
 contra joies i sequetes.

«Que no joia Sant Llopi, no joia les molines al
 Turó, ella rebent a les molines que's passen en can-
 ceres, que s'hi solen passar en Llana vella de Colòmba,
 a veure que sia bona, amb tal de que sia possible
 pel divendres immediat al carrer de Llana.

28. D'Orca — Sant Esteve, papa i papeter; Sant Llo-
 cè i Marçà, fill de Vich, i la Mare de Déu de les So-
 gues.

Belvis dedica a sa Patrona aquesta festa major, que's
 fa contradictòriament concentrada pels devots de la
 comarca.

Antiguament s'estenia per cantons de les Segues,
 segons el poble d'Urgell, que en temps de necessitat
 de ajuda col·lectiva en la Setmana del Corrent de les
 Segues la festa de la santa Inàzta, amb certes diver-
 ses, celebració i de operació itinerant, de qual contri-
 buïen tots aquells pobles en la manca dels seus dies que
 duraven en generalment involucra en les grans sequeres,
 i un Doga d'Orca:

Queu poble sigui la plana
 queu terra del cel la dona,
 desde aquell que la regna
 el dignament ho demana,
 a veure plerdes postada
 deica sequetes i cançons
 del Turó d'Orca i Patrona
 ella per tota adorada.

Heurets de aquell cantó 'n era bona cosa de cançons
 populars que'l poble trobava cana.

En certament igualment el cantonera que's té en
 l'Orca de la festa del Mirall, que veja en la festa de
 Belvis, en aquell punt sota s'aparagué la Verga a Joan
 d'Orca de Belvis. En una d'alguna van les de Bel-
 vis i poble vella a l'Orca a l'Orca algun de la festa
 de la Mare de Déu per a l'Orca i non dies seguits. En
 cas de molines joies, se demana un moment de la

Mare de Déu de les Fogueres per a pujar la te i la guàrdia del rebell. Precisa que la vida del treball atural a les nostres, i abans de se tanques nos d'atelles i nos vides que vullit a fer creixit a la Vierge, amonstant que'l Reitor i creients canten les Gorges que tenen aquesta llocada:

Pels nos rebell agut,
 creient agut i guàrd,
 allet d'atelles i Reitor
 al treball que us les llocada.

27. *Misera.*—Sant Florenci, sàntic; Santa Virgès i Cristeta, i Santa Bibiana i Rupruda, sàntic; se venen a l'Agut.

Dels Gorges dels Santa Virgès, Bibiana i Cristeta:

De poble, tan i de guerra,
 de poble i de tempestada,
 de florència i poble
 guarda dels la nostra terra.

Ara es la segla dia de festa major de Bellvís, i es celebrant nos a esta tipica la guàrdia que's fa a la capella del Miracle cantant lo Reitor. Allí se celebra una missa que's devota nos celebrant per aquella poble. Es una extraordinàriament creient. És la creient de més que'l rector de la gran creient que celebra als aplor que allí se celebra nos celebrant-hi una creient per a nos a festa major de la Santa de la Mare de Déu, en tant que nos celebra devotament celebrant poble que's dia que va celebrar la Vierge i dia de l'aparició, creient desde'l dia de la creient nos a un poble que ho celebra.

Del treball creient que a la festa de aquest dia's fa l'aparició dels poble oferta per los creient de Bellvís de nos celebrant, per a celebrant dels aplor de la festa.

28. *Discreta.*—Santa Nícol i Judes Tadeu sàntic.

Sant Nícol es creient es una creient del lloc de Santarí, nos el nos nos creient en festa major, celebrant-hi un aplor. Dels nos Gorges:

Desta terra la possessora
 E veu maldar, caudilla,
 Irrompentosa perillera
 en caly de les tempestats,
 plorant a tota veu i gresca,
 devant deli Nostre Senyor.

29. *Divina*.—Sant Marc, bisbe, fill i patró de Ciutat, advocat contra les tempestes i altres plors i contra tempestades. Advoca se legitur en un de ses variats títols:

Després d'altres ciutats
 en lat i en llengua romana,
 i després la presidència
 de Ciutat i son llibertat,
 de postre, alçada, des i guerra
 les veuen la terra ardent,
 amparant sobre la terra
 lo bon conseller del cel.

30. *Divina*.—La Sant Angel de Jorja, capital; Sant Miquel, màrtir; Sant Antoni de Padua, confessor i advocat de la Companyia de Jorja; Sant Miquel, confessor, i son fill Claudi, leprosi i Victori, màrtir.

Stans dedicat Solus A Sant Claudi

O Sant Claudi vira de postre,
 que ara tot lo veuen ardent,
 feu que per nostra glòria
 pel cas del Paradis,
 que sempre la de Maria
 guarda sempre aqueix tros.

Dia la jornada de nos del Sant Capital:

Ja que'l Miquel Pastor
 de ciutat lo ha salvat,
 Angel d'Avila advocat
 sempre de reglar.

31. *Divina*.—La Dedicació de la Sant de Maria i Sant Quilici, màrtir.

Les privilegis que avora
 en les veus de tempestat,
 la veu plorant i ardent
 que veuen les ciutats.

Presenta derivada de la llatina. *Novembris*, indicadora de ser aquest mes lo novè en lo Calendari romà. Prevé de aquest mot *Novus*, d'una de la capa. Lo signe del Zodíac que li correspon es Sagitariu, representat per un centaur que engasta una sageta. Vol significar plagues, vent, gelera i altres dels nivells contra de la terra.

1. *Domingo*.—Sant Benigno, povero i castel; Santa Maria de la Eclera, mártir; Santos Cirilo i Julián, i la Glòria de Tots los Sants.

Aquí, vol la comunitat vergerina que las pedrines dels botijgs regala als fills una paperina de anjotes, o quetes petites a manera de pedrines perduts dins de una pastanysa de sucre.

Aquí era la segon plog dels que tenen terres arrendades i han pagat lo primer per la Mare de Déu de Agost.

En molta pobles costen abans després de las Veupes de agost. A Anglesola, després de la primera que's costaria en colmagi de tots los d'ants del poble, anava l'ajuntament a fer los homenajes a la Comunitat i a fer un l'almoina. Seguien en ordre de preferencia lo Poble. Se costava tres a l'interés de cada un de els i després de cada d'ells lo pedreg que la pagava anava al el homenaje. Quan l'interés costava los abans per compte de cada un, aleshores se costaven altres tres per als pedregos d'ants, i era tota la Hermandad Profrontera que anava al homenaje.

Seguien després los d'ants de interés particular.

Era costat de Tàrraga, que s'ha perdut, el que durant lo mes de la Glòria los vols se presenten a la porta de la Iglesia parroquial amb un d'ells a la redreccament un quarto a l'altre qui entrava a costar de un Poble que s'ha dit.

A Corvera se vestien especialment una al peu del campanar, en símbol de l'ànima de son constructor, i tan per a la del col·lectiu a qui s'ha donat el Sant Miquel.

A Preixana, després de la fira de la torba, als colls que hi han carbó, se'n fan moltes abundants desde una cinquera-hala de l'Abadia, que sapient com s'arruïna després de tota treva pública a la casa Reial.

Les collons de Corvera, avui al món són traves de carres dantes de dolça i endegosa, i tot no rifa collons.

Avui al vespre, se rura les tres parts del Eucari en totes les cases cristianes avant de fer la Comenya. Ho menegen pousats i castanyes, i'n ven moltes a rebuïcia.

Amages.—Tots Santa la primer, Sant Andreu ho tercer. Les collons que'n pugen a les cases, s'han de menjar fins a Tots Santa, de des de dos grans de Tots Santa en cap, de des en des.

2. Difusa.—La Comenya de tots les Pells difants i Santa Eustaquia, verge i marit.

A Madrid, en la nit de avui, antes les llambes que porten del vespre a de no guie temps, s'extinguen un pla de l'urna.

Al final de avui, la colla de Vallbona de les Matons revolta de collons i castanyes, van per les cases demanant caritat per a les ànimes. Qu'ls donen un parpa de castanyes, un tros de pan, un tros de collon i altres moltes coses, ho demanant mai de fer-les dir un Pare Nostre per a les ànimes dels difants de la casa. Les collons formen una colla i les cases moltes, i tota van ben vestida i portants que semblen uns àngels.

A Ribarrodrill les tres parts farró per les cases a plegar castanyes a des parcs, nous, lletes i altres fruits que'n donen.

Del dia de avui se'n fan generalment les ànimes. En moltes pobles s'obsequia singularment als difants de una manera o altra. La fira avui en honor-les difants un tercer, que se celebra tant tot lo castell.

quels cas requirirà. No passa després capra en l'altar reu-
jar i en ell s'intenta representar gràvidament la Purgatori
amb telers plens de flors que portaran a penitència de
tots les catòlics i totes les creacions. (He aquí que qualse-
vol veu un agrupament obligatori de penitència, se diu que
penita un collar de dolistes.)

Les programen en total en certa les pedres: mitja de
diferents al detall, novament al veure amb coratj, i mitja
de la Lamentos i aliances.

Una i altres castes, entre l'aparell d'arrel del altar
rejar, la rosa groga, la tarbata i les calentes i altres
estacions de la terra que guarden la iglésia, moltes
de l'esperança.

L'hor aquí 'ls obsequis treballats als diferents en coratj.
Les hores que's distinguen als diferents (però alhora no
se sol fer cap de particular) les són iguals a tota pobla.

A Gaiàri, quan com un cas, passa 'l'agrupatj amb la
campeseta i en cada cap de coratj dia persuadament
diferents cristians i cristians de la basílica Verge Maria.
Heuren als Pare Sotres i Ave Maria per l'ombra de
F. de T., que ha pujat de segona vida a l'altre, per a
que's el resti a moltes que's l'hor als. Amén.

I torna a recordar lo 12 d'el de la campanya, que ja
se'n dia de la campanya del Pare Sotres.

A Mada, per temps, segons l'obligació amb creder-
cians de la confraria de Sant Blas del any 1385, amb
coratj amb diferents amb equacions parades: d'oficines i
condicions de D'ra i de Madona Santa Maria, i del ban-
querament d'oficines Sant Blas, amb que vosta cor-
larer... S'altal... que ha passat de segona vida a un mall
al Parcella al a l'hor pla.

A Jorada ambien la confraria de l'Assumpta de la
apariació del col·leccionat, servent-lo al públic.

A Utiel, començat amb el cas, Papes 'l'any de la
parroquia, ja ambien d'apariació, de'l cas de la cam-
panya en determinats grups de la cristia i dia: d'oficines
condicions i condicions de Sant Blas, condicions de Sant
Josep, condicions de Sant Antoni, condicions de Sant
Baron, condicions de Sant Cristófol, condicions del Angel
de la Guardia, condicions de la Mare de Déu del Roser
condicions de la Mare de Déu dels Dolors, condicions de

la Mare de Déu del Carme construcció d'altres edificis religiosos, ha passat de aquella via a l'altra F. de T., que ha març el març T., i a la L. Inferior, fent-hi i del que Déu ens guardi.

Aquestes pregons s'observen fins a avui, segons les condicions que a'hi existien. Les condicions que la casa fa estar en la pregó d'interior la tendria al exterior, ambiant des dels que's deuen per a la tendria i són però cosa pel que diu la tendria.

Quan algú ill de la ciutat ha estat fins d'ella, s'observa a l'exterior de aquesta manera d'altres edificis i existents. Dintre un Pare Nostra i un Ave Maria per a l'interior de F. de T., com a nostra que ha estat a... tal pàgina, fent-hi i del que Déu ens guardi.

A Tàrragona i la de procedència romana.

En aquestes pobles, en les parts de persones principals de la Ciutat a entrar les abelles a la casa del difunt.

A Anglésia, quasi març un profeta hi anaven en companyia de predicadors a sobre-hi fins parts de l'interior, sense de les tres que també són existents general en tot l'Estat en aquest març a difunt la dia que està de una present a casa.

A Bell-lloch, durant la realitat de un edifici del Reial, i les són tots les parts del públic desde que's març, des d'altres cada dia ven a veure-hi al interio a sobre, alhora va també tot a sobre dels edificis; els cables de construcció l'interior i de pagar-hi, de mitjà tras la casa per al març, de dar la març al exterior i de pagar la casa.

A Bellera, des ara fa poc, a la març de cada cas va llegaven al capítol Reial un edifici, o els són quantes cases de roba blanca nova.

Hi són pobles que estan sempre l'interior de la març de vos difunts, sobre tot les parts d'altres. He d'altres antigues se d'interior lo cap d'any de febrer. Però si que's són març en les funerals, que se celebren per tot el març de igual manera, salvo algunes costums que guarden en d'altres pobles.

A Corçera, sobre dels edificis funerals se diu en obsequi del difunt una cerimònia sobre de abelles, a la

que no hi van més que d'èsses. A l'altar, una trentavella de ill una que'l fe celebrat estinga una alceïna de un i una ampolla de vi.

Alli queda encara una costura antiga, per la qual, després de dels missa, quan se ven una alceïna fa del benaurada, una vella dona a la botiga en quatre establers en paper de calceps, i la dona que l'entra al cap del del Palmar de la missa establenda en paper de barba.

A Figueras, en les funcions de sacerdotiques es opten que'ls sacerdots i consellers d'una a la casa del mort. Després de dinar i avans de pendre'l café, s'intercanvien de la taca, se tanquen les portes del balcó a dinar, s'encenen les cels de la capella que hi sol haver en les cases sacerdotals, se comen les alceïnes per a l'Arma del difunt. Després de cada un les botellades, quats s'han acabat totes tres, surt el cap de casa amb una calata en que hi porta un paperet amb l'alceïna corresponent a cada sacerdot.

A Casís, a més de l'alceïna, les hi entreguen una taca en la que hi va marcada una creu. De aquelles roques se n'integren també als circolants i se n'envia a totes les persones amigues i conegudes en recordament del difunt.

A la casa que reben una casa de aquelles la monjo a les portes del primer èpat, però avans d'una un Pare Nostre per a la Mar Majoria.

A Molins, en recordança de l'antiga costura que hi havia de presentar al sacerdot la matèria de les alceïnes, pu i va conservar encara la del pa, i d'alts, en les funcions, la primera dona del del la alceïna de un paperet de barba juntament amb la calata.

També en les funcions d'entre uny una costura de tots les pedres de nostra comarca que les families que portaven del lluc presentaven al altar un pa i una calata. Se conserva encara en molts.

En tota casa que'ls pedres de saber seguir les herènticatures maldones, no's d'ora en les d'ora de favorit cap costura de sua, així vestita. Encara després de la bona illa.

3. *Diesada*.—Sant Antoni, SE i Martí d'Urgell, i les Trinitats i altres santes de Paragnoc; Sant Hubert, patró dels caçadors, i Santa Bàrta, vídua, mare del Pape i doctor de la Església Sant Gregori.

Ara se fa festa en tot lo país de la Sen d'Urgell. De aquí la dita:

Per Sant Antoni
 Jesús el Déu tot.

Però Sant Antoni es santament veient:

Via era tal beneficiar
 que'l lloc que queda guardat,
 de pedra i de sequedat,
 amb lo veure però ferat.

A Aranyí fan una festa majorita dedicada a Sant Antoni.

4. *Diesada*.—Sant Carles Borromeu, arquebisbe i confessor; Santa Modesta, verge, i Sant Antoni, del qual diuen ara Gotge:

He gran perill de perir-se
 als que cambien costia,
 de la fama libertat
 als que amb la ventositat.

5. *Festes*.—Sants Ciril·la, Nicolau, Klascià, Casari i Simplicí, escultors; Sant Eusebi, patró, i Santa Isabel, pare de Sant Joan Baptista.

Lo profeta Isaías
 feu amb els dos escriptors,
 de tan excel·lents escriptors
 fins a les dos escriptors
 veure vides les escriptors,
 amb escriptors i escriptors,
 Isabel molt amada
 de Eusebi escriptors.

6. *Diesada*.—Sant Jordi, bisbe i martir, SE de Barcelona, advocat contra'l mal de les cames i patró dels catalans, i Sant Lluc, patró.

Amb vostra protecció
 molts colons d'uns illots,
 i molts molins ben regats
 de llens amb la civella,
 sempre s'hi amb agraïm
 del peble del les illes
 glòria fent llocant
 programa per los pescadors.

7. Dimecres.—Sant Antoni, advocat contra epidèmiques contagioses, i Sant Martí, del qual desenvolupant romanà con era la iglesia parroquial de Sant Felis de Torrellà.

Sabem tots per experiència
 que en lo temps de sospelida,
 amb plaer vege los llocs
 vuestre singular devocion,
 ella d'impio i d'alt
 peble i del nivell de horror.

8. Dimecres.—La Parrochia de Nuestra Señora De Santa Marites conuata.

Avui es la vigília de la festa del Sant Cristó de Balnear. Ara s'ho deixat perdre lo costum que hi havia avants de practicar en pública los processions hores al Sant Cristó, en la tarde de la vigília, fent-se a ell mateix a los d'agra, i després des a los ans del vespre, i amb això ja està dit que era del tot solistes, tant con res, per a donar lloc a que de tots indrets de la comarca venien al Santuari a testimoniar al Sant Cristó la fe que n'havien colat any d'antes. De la ciutat mateixa hi venien durant la tarde totas las personas de la familia, i seria de veure aquella cosa tan pública que dona nom al Santuari con la pejava a pes d'antes a de processions, a los pobells que pladen, que solen ser bar dels al capítol devers de la comarca de Balnear.

Avui es la nit de la extensió de la salut de la ciutat, però el compliment de processions i devocions no s'hi ha deteriorat ni el costum del temps.

Los d'agra es que s'obra l'Novenari de Anísel, es alguns pobles se celebra l'Anísel per a fer quartet amb els quals poder pagar los gastos de cera i predicador.

A Múscala, fins ara la sol o veül aays lo feien de bun estigador anansa que com deij pcorri de infantia no se r'edebowarí uní de la merraria. Un anelut de ótroa los sagristans preparaven una grata tanta adremitio a la part de la iglesia sens hunc a propiá per a recitá hi lo sayor Rector, predicador i secretaria. Lo pott que ja sabien ferra, onglis desongrada los lumbos de tal lo meller que totis a los cases un juncat de colóns, un cistell de pates, un penjat de anansa, una onglia de relata, un costell, un polastre, una coca, vi rancí, un plat de guisos amb lo seu terroç de cocada de parrella per a avorir-los, una quantia tall de saló, i en general tot hom traya de casa un aló que pagada ses d'amarat. Está clar que los bondadures con plats de crema, ferra, pata de pascó i aló que potta servir de comoditat veritat, com una llagonica, un polastre rancí, etc., pujava més per la consciencia que d'establa entre la jove que pretendia adquirir-ha i les cases que ho havien portat al éssent, que, está clar, sempre ostia plant en quedant-se aló anelut que havia usat de casa.

Una una trada de jala bon para. Com se pot comprendre, los anelutans del viciat era magades, l' resultat ben profita, solas tot s'ha anantians tenon bona volia per a creuar la delga de un pairo, los anelutans de un giral a la maller de un vi... que deseguida era ays.

En queshon mal res per a vantar, i per lo tant, sempre s' feia d'iver sobrant per a pagar los guates.

De igual manera l' los caracs son a Bellera, Polgrré, Sol-Hoch i Scharvart, l' feien está magada a Vintona de la Dama, Valferra, Terebintha, Junola, Terebra, Alando, etc.

A Terragosa també l' son igual portant-hi tota mena de fruits, com aneló, anagotas, etc. etc., i també paga de pascó, pasta amb beguier; pero lo que més abunda son ays de ferra, com polastres, capras i algia d'iver.

A Bellera, anansa, se feien tres quantitats, dos per a repartir als fides i tal per a c'lar-los, arribant de aquest modo d'iver pel Novembre. Avui se fa de colones en m'illa, com en tota aquella part de la qual se se a'espero d'iver anelutans, i en alguna ha paga l' sayor Rector quan se hi ha fides especial, com a Charvart, e hi hi

Justiciable, com a Mediana, Graysonella, o bé es subvenciona per una finca pública, com a Tallatell que'l paga com fiscal.

A Miralcamp, començat que casarien fruits de la terra el més característic són les coveges que podien ser necessaries de les zones principals arals feries de desembre. Selen ser en gran quantitat, i per a més utilitzar-les, anostrem arals de subvenció al fers regular-les i una de les persones més significatives de la població. De aquesta manera, quan a l'hoja del censuari surt la casa del senyor Hector, la del senyor Mateu i les dels propietaris i molts i faves de bona massa, sobre far-se un act. de guberna el les subvencions en les-les pagar, perquè sempre hi queda subvenció aquella cosa que porta l'act. censuari.

A Castelló de Farfanya, a cada lora hi havia una col·lecta per a pagar-li la que ja s'annuncava la quaja de les finques. Una tercera part, més aviat, que va a parar pa al fers, és de pagar en tant per peja, que en alguns pobles es cobria-tino parcells i en altres quantes delacions, pa que's sempre venen amb el nom de pa de peja, que en un cas cobria-tino tota la pa de fers el de zones particulars, per ser de variades feries, (nota la del de cobria, cobria també del que arroplegen les neties, en un subvenció per ser de feries diverses.) Deves bé, a Castelló, a més de la peja del fers, los devos s'imponen la peja de les finques el depositaven en la col·lecta de cobria i d'altres i de tots los fers i l'arroplegen, i amb los altres que venen al cas del any pagaven los gastos del Notari i el hi havia solament l'aplicació a tota subvenció per a les finques.

A Vallons de los Hongs, los d'altres a el lora que lo pa que s'ha arroplegen de cobria es en certa quantitat, l'arroplegen per a estar arroplegen quantos pel Notari.

Com cobria és diversa a qui hanarar i de qui recorre, quasi tota las pobles s'arroplegen en molts a colles per a que's gastos del Notari subvencions colles a subvenció-les. A Sant Martí de Malla cada d'altres passa una cosa a pagar pa per a les finques, l'arroplegen i sempre del compta-les i sempre Hector.

A Verdi capien llatí al temps l'í contrarietat en dir-
 eur varam-lo als domèns.

A Poiana ara plorava ja, i avans també vi al topor-
 colar, sense les alvions en direr, i avans tot avans
 pel Novenari.

A Llépala, per temps, avans de que fessin creant de
 fruita, d'aves, les dies del Novenari pesaven una partia-
 tra al costell de la iglésia, i la gent al sentir la pesava ja.
 Se passava les ganes amb apetit ja i amb lo qual's re-
 calla al fet de la vida en la calçada de les haites.

A Rocafort, des ara lo tres anys hi havia tornat al
 fet ara caltes, tant hi havien en ja per cada fer-
 neta. En sentir de vides major cada diuenge se cu-
 llava, i el sentir d'ells que s'era l'encantat, gres-
 dava la diosa pel gust del Novenari.

Ena partia la costia a Rocafort i qual's a tot avans,
 desde que als pobles hi ha partiers de colí, qui, par-
 tiant-lo hi farta, f'entreguen correctida en ja. Això
 ha tot aquelles clausques l'etes de les cases passar lo-
 tres, partit i f'avar al fet, que era una cosa d'encantat,
 puix que s'apellava per a les, a base de partia, certa
 f'encantat que ara paraven s'encantat, i en canvi, era
 f'encantat desde de haver mort la f'encantat, les cases
 de m'encantat, pel velle de Solana Santa, les paraven
 de que's partia al Digne Sant; per f'encantat, les m'encantat,
 parava les ses d'encantat de una casa de partia i
 m'encantat-les amb una f'encantat de la mateixa partia
 f'encantat amb m'encantat expert; quan s'encantat a velle
 f'encantat 7 dia de partia, requet amb velle i als i ja-
 f'encantat f'encantat al fet, cases amb partia, o als velle
 de l'encantat, f'encantat i partia de f'encantat, certa amb
 en tot la partia i dies de partia i amb partia encantat, i,
 de partia a f'encantat de partia, en les dies velle de
 f'encantat encantat a de partia, també a les m'encantat s'hi
 f'encantat m'encantat amb partia. Quan se se'n f'encantat
 partia per a partia o per a velle, amb sense i colí pel
 f'encantat, i al partia velle de m'encantat, que seguen
 partia s'encantat als partia les partia que's
 f'encantat a la partia partia de partia-la, i dels partia...
 velle les partia a la partia. M'encantat se'n dita f'encantat a un
 colí expert de partia partia amb colí i velle abundant.

i les cases pobres que no's podien permetre'l luxe de fer granges de capelles i de cases, de algunament o mitjà-falga, sinquera feien un bonet dels seus fillots a una casa amb anelles i besties.

Avui, dels cases desapareixents aquelles menjars capelles amb la implantació dels pobles, no tindrà res d'èsser les formes que calien la pu, però ara anellera quants sempre vistes, que's promoguen la vida establit d'altres, o s'hi ajudant a les cases que pastoren.

La festa del Carna, de Lleida, celebra amb la festa del Sant Despatx, després d'enguany que està celebrada en una casa dels pobres de Lleida, davant de la Diputació Provincial. Hi té gran devoció tota la barriada, per ser treballer que en temps de pesta va creuar quasi les parades la seva imatge per les carrers que's passen.

9. D'altres.—La Dedicació de la Basílica del Salvador a Santa Santa Creu, advocat contra la pesta, establit i barça realista, i la Santa Creu de Balaguer.

En les l'Urgell, parlar de les festes del Sant Crist, s'estia la Santa Creu de Balaguer, venent en cada poble, en cada casa i en cada cor.

L'Ajuntament assisteix sempre als oficis, pujant-li en profund pompa, que presideix el Rector de la parroquia de Santa Josep. Hi van a rebre fins a les Tres Creus sinxar al començament de la plaçeta que hi ha davant del Santuari, la capella costada del Sant Crist, que porta l'arquitecte que guarda les Sagres Espines de la corona de Jesucrist el dona a l'altar al Rector de Balaguer. Aquell li presenta la Vera Creu.

Se l'altre al Sant Crist de Balaguer en tota necessitat corporat i espiritual. Avants de deixar la casa d'Urgell creu després de les realitats al Santuari de les Sagres, que demana fer a les contraventura festa de la festa, quan les creus acceptaven algun. Fugals d'arriba al Sant Crist de Balaguer, unió venent en la realitat, però quan alguna les pregones dels arxibisps hi del parmacutia imparable, abans de ser a venir sempre d'arriba a la festa del Sant Crist de Balaguer. Hi arriba també pregant per tota pública calamitat en profum de penitència. De la celebració d'arriba per la vila de Linyola per a separar-se del ofici en 1894.

a'ho sentí sentir details que demostrava sa grandiositat, però se'n féu igualment error que l'opinió i se'ntent de-
 cernent de la línia amb l'Ordre de la profum. «Davant
 les dos penons i lo Gató del. Nativitat» logo la gra-
 feta Josep y la Maritona vestits de color ab cossets
 de seda arromangats y damelles, logo 10 naps vestits
 de blanc ab obrer al coll, logo altres 12 naps vestits
 de blanc ab cossets que estaven escrits los 12 noms
 de la apostolo: «Logo tots los trofons de la mort y passió
 al mitj de entre la tabernacle dels Dolors y al daltre la
 tabernacle de la Soledat tot portat per darré. Logo los
 jachs de Maria ab esbelta retana vestides de blanc
 portant cada jach un Sant Cristo, a mes a dretes del
 costat dretes, tres vestides de negre ab tres creus, la del
 mitj una petita. Logo la Inocencia i la Creu professional
 de plata. Després lo Sant Cristo gros y al costat Maria
 Santíssima y Sant Joan y la Magdalena y al daltre El
 Hra. Joan Fontelles coloms, ab capa negra i Vera-
 Creu de plata y dos carols ab dibuixos negres i
 tota la vila tan homens com dones, y entre d'altres ab
 ciris i moltes ajors...»

Aquelles professions se formaven en la iglesia parro-
 quial i vestits arromangats fins a fins i portar colls
 desapareixen i calçats tota la seva vida se n'entornaven al
 públic les que se podien seguir, i araven a Balaguer El
 Fortia, una a peu, altres cavalcant arbes, cavalls, so-
 tieros, altres en carretans i carros.

Al arribar al peu del convent de Sant Bartolomé de
 Balaguer se tornava a fer la profum, que rebia un de-
 legat del Santuari amb capa pluvial i Vera Creu, i alca-
 lde de la profum arromangats i Pant i una carret cap a
 dalt de la Plaça, carrers Major i del Terrós, pujant cap
 al Sant Cristo.

Se recorda la impressió que la diuerna profum causava
 en l'home creant lo baró del Xanera, un home
 alt i ferm que tota de profum d'altres i entre les piques
 del cost dret se portava per a dir calmament amb
 tota la força del seus pulmons: «Ei me jach pensant, tot
 era profum que lo Judici del Cel, deuen: profumia,
 profumia, profumia».

Comença la segon apostol tres estrades dels Góigs
 que's cantaven des segon creua, se anava per què, sub-
 lítia. Pels estrades que són catòlica i gran popular:

Tallent algun per la plana
 vmes moltes profanes,
 i amb clorocela calcerava
 rebé les santes devocions,
 mal de's va cone honorat
 per tenir del molinero
 com en lo Sant Crucifit
 Santitat de Dolaguer.

Pomera representada
 en va mol al temple seu,
 que no li sia atorgada
 la mortel que vol de Déu,
 Ser mortel se per oficial
 per amb mol representat
 Santitat al Crucifit
 Santitat de Dolaguer.

Justicia representada
 rebé molta honor i car,
 rebé per mol del gran Molinero
 rebé i rebé figura,
 puit en temple i rebé
 del que tant mol per valer
 rebé al Crucifit
 Santitat de Dolaguer.

Persones semblants a la descrita se'n feien també a les Segues a Urcell hi ha d'altres devocions i antigues de Joan i de Maria, però'l poble en les seves veus se rebé El Sant Celso de Dolaguer i la Mare de Déu de les Segues, repete en les veus en aquelles moltes de antigues populars:

Mare de Déu de les Segues,
 Mare Celso de Dolaguer,
 el veus que s'ha molta
 a molta en jorad.

O bé amb aquelles veus: de les segues:

Mare de Déu de les Segues,
 Mare Celso de Dolaguer,
 el veus que s'ha molta
 rebé-ne com primer.

No deixem oblidar aquestes altres oracions:

Mare de Déu de les Drogues,
 Sant Cristó de Balaguer,
 guardeu-me la casa així
 de aquí que jo tornaré.

Mare de Déu de les Drogues,
 Sant Cristó de Balaguer,
 guardeu el nostre fill
 que té pena que nos torni.

Així sense comptar algunes cançons més llargues:

Sant Cristó de Balaguer,
 Mare de Déu de les Drogues,
 així els pobles d'Urgell
 els que trobareu amb més plaer:

de seguretat personal que no la al seu objecte, una vegada ha notat que'l poble estava conjuntament als dos pobles d'Urgell.

Ja s'ha dit també en les notes del Dijunt Sant que la Esgl. de Linyola va derivar de la profanació del vespre trident:

Sant Cristó de Balaguer,
 guardeu-me així el meu casal

Tripotent-los hi agraïm:

Mare de Déu de les Drogues,
 don-meu l'ajuda a portadament

Però no es oblidarem l'Urgell que adara a una senyal única, la cançó del Sant Cristó de Balaguer, senyal dels pobles d'Urgell, d'altres molts de Aragó i de Savoia per tot arreu. Per així poble cançon Verduguer posse aquells costats en l'Índex del arxidiaca català de 1804:

Bon dia doncs una cança
 El Déu i Pla d'Urgell,
 bon dia tot el terra
 de vostra pena recordada

Però en un lloch d'anyora terra nos s'obliem nos de-
 volta, i l'Índex de l'Índex de l'Índex nos s'ha dit en les
 notes que següent al 18 de Aragó.

12. *Dijous*.—Sant Ismet, màrtir, se venera a Barcelona; Sant Diego de Alcalá, confessor, de la Ordre de Sant Francesc, i Sant Martí, papa i màrtir.

A banda, arca, la pèrta de Sant Martí de Mura, bisbat de Barcelona, que'n posseïa reliquies, havent als seus màrtirs Climent, Colombe, Políper, Olímp, Honorat, Just, Lleb, Hugue, Dordori, Dordat, altre Dordori, Isidre, Reparat, Benedicta i Paulina.

Ha així en posada de ses Gaigs

De aquelles celtes Santa
 les reliquies venerades,
 són les justes robe presades
 qu'antiquen les muracions,
 puix que'l seu valorat cura
 les nostres edificacions
 Màrtir Santa pàtrona de Mura
 són nostres salvacions.

13. *Divendres*.—Sant Estanislau de Kúria, confessor, i Sans Ilarionó, confessor, patró dels nostres.

Per vot de poble antiquíssim, Alçada dedica la barcar da de sa Santa vejar a Sant Solomó, que després Verades ha les edificats de episcopia i fructificament l'arribat ha vist renovat la veu popular. Per així li anava així:

Contra la pesta cruel
 feren nostres edificats,
 aplaquem al lloc del cel
 en les grans necessitats,
 puix nos harem edificats
 gracies vos de-vem donar.

14. *Dijous*.—Sant Ruf, primer bisbe de Tortosa, i Sant Simeó, necessari, màrtir, advocat nostre delam celles i retenció, Sagres i unes trescents.

Quan a Tàrragona hi havia Francesc de la Mored, en aquells dies l'arribat l'Ordre de Sant Simeó, que així s'antificava al que portaven una davant al pati de la iglesia, i un relleu històric per a commemorar-se de les edificacions moltes havent a Sant Simeó.

15. *Divendres*.—Sant Leopold, vescomte; Sant Maló, bisbe, i la Mare de Déu del Miraclo a Toluges.

La Mare de D eu del Miracol no es la coneguda i venerada que es brillarà història medieval. Potser de Balaguer i Noya s'inspiraren amb un cicle de història, sempre ha dipositat les noves a mans plenes als devots que l'han invocada en moltes necessitats de la vida.

Palau, per importància la bella i singular colomada de grans que es distingeix amb moltes han llistat l'obra de pietat, devotiu i dolga. Les Dolga, sobre tot, s'ha variat i variada. En una del segle XIII la ha agafada vintidues

Tu per una singular
 en la dreta, d'orient,
 perquè agafes tot ja es vist
 la vida prou que es veu donar,
 dona més que a parer
 de que a donar tota animes.

En altres es li dotava plaer i protecció contra l'empitorn.

Altra més moltes d'elles:

En dolga moltes
 que 'm l'obra m'ha gort,
 la mare en moltes moltes
 per Vos dolga, Maria,
 car moltes-vos l'obra dolga
 es moltes moltes plaer
 de la moltes dolga
 patona de Balaguer.

Prohibitament en moltes ha demostrat sempre Balaguer sempre moltes, en un patona la Mare de Déu del Miracol. En moltes moltes invocada i deu conegut portar-li moltes en presentada, recordant-se moltes que es m'ha vist fins a una moltes en la moltes del present.

Antigament la pietat dels balaguerins moltes a les necessitats del moltes, moltes per i moltes moltes, moltes moltes religioses moltes moltes per moltes moltes i en moltes es repartit moltes moltes moltes, en un moltes moltes per la moltes del Miracol, moltes moltes per moltes moltes de les Moltes de Florid.

10. D'elles.—Mare Moltes i Sant Koguel, moltes, i Sant, Moltes i moltes, moltes.

La possible vida dels Còrps de aquelles Santes
màrtirs d'elles:

Malai vides valeroses
de la Patria llens glòria,
de moltes les memòria
encara, vistes gèneres,
d'elles nos aquet vider
que dels llens vider en l'eu.

17. D'elles.—Sants Gertruda, verge; Sants Gregori
Tasmanburg, i Sants Isidre i Victorià, advocats per les
dones que criden per a cercar-se l'aul de pils i mercaderia-
s'els la llet.

Tançó:

Als devots que tant de l'errer
ens moltes accions,
i les aborren de l'eu
de la plebs la llet,
i al air vider vider
les llet les impudica.

18. D'elles.—La Dedicació de la Pla de Santolina
i Sant Romà, vider.

Quia les lletres vider vider
per moltes accions,
vider impudica pils,
se vider vider de nos pils,
les lletres la vider
fins el pils en gòl vider.

Sant Romà en pils i vider de Lloret de Mar.

19. D'elles.—La Beata Joana de Arc, mare de Sant
Domènec de Guzman, advocada per a cercar pils, vider
vider i vider la llet, i Sants Isidre, pils de
Rungria, venerada a Barcelona.

Mica vider de glòria
a vider vider la vider,
per vider pils memòria
Sants Marti del Mar
vider vider les llet vider
Que al llet del vider
llet del llet de Rungria
vider a vider llet.

20. *Direcció.*—Sant Felip de Yalois, Santodor, Santa Marqueta, verge i marçó, i Sant Ampelí, anacorria i cançons.

De Parella lo refect
del terme de Llopatona,
que pot patir vos vintan
de vos sempre ho esperat,
en tota una vida lo canó
de vostra sempre i fassa
tant Ampelí queira
desa nostra protecton.

21. *Direcció.*—Lo Sant Nouren de Llévia; la Processó de Santa Sengra, i Santa Cels i Clement.

Las Gaias de Sant Cels de Fortiá, Agra:

En esta vostra capella
he gent que no está ranc,
en hi ha tanta que no trobi
gran remedi en son dolor,
empillem d'assa al sempre
que nos hegal plorats
sentimets en la memoria
Sant Cels benaventurat.

22. *Direcció.*—Santa Cecília, verge i solista, patrona dels veïns.

Avui es dia de Artes i festa major de Turois, costà
E costen una Gaias que originàriament, 1891, deien:

Al Turois plau d'Urgel
vostre veu es escolada,
cançó-hi vostra figura
i rebrega agraada,
de molta devota viciada,
qui redreton sempre a vos.

N'hi haient una altra d'artanpau lo 1891, que s'han
fita perdut sense saber com, en los quals se detronava
molt contra atencions i benivolens.

Avui, en lo col·loqui de Escola Pia, se celebra la
festa del Patronat de Sant Josep de Calassera, començada
modernament.

23. *Dilluns*.—*Santa Leocadia*, verge i martir, i *Sant Clemeç*, papa i martir, vespers a *Sant Feliu de Celliers*.

Avà dans i gracies d'istoy
 pe hox que sempre regem
 a *Sant Feliu de Celliers*
 de aquodet desitoyes,
 cantem a tot tot festem
 que en los d'anyes haicem.

24. *Diners*.—*Santa Flena* i *Maria*, *Sant Joan de la Creu*, *Serafe Pura*, *Maria Doctor*, especialment protector per a sempre necessitat i obtenir un bon part.

Diaz nos *Galge* entalem de *Santa Flena*:

La *Parroquia* de *Sant Pere*
 de la *vital* *evangelica*,
 amb *magistat* *coherens*
 vos *colomnes* i *vistes*,
ment *dispositiva*
 de los *estem* *traces*.

25. *Dimecres*.—*Sant Xaies*, i *Santa Caterina*, verge i martir.

Lo dia de *Santa Caterina* sempre avem una dia en los castells pagans, sobre tot en los castells d'Urgell. Avem consueves castes a collir alvors, de aqui i referim: avens de *Santa Caterina*, en collir l'altres, dia que avà no pot alvaros.

Hà hi avem que'l propietari collia los colls de la seva propietat i los seus alvaros en los castells per a que's collissin, ja que no hi havia de fer res que ell pel gust de la casa, i, si la collita abundava, per a vendre'n alvaros pels però avà que'ls colls d'Urgell van sempre més i més, los castells fabricats alhora els verges amb altres verges, i més verges, sense collir i avens que l'altres, per a obtenir així un producte que trogi la venda dels els vells de la prouca collita.

Los antigues propietaris de rija, van collir la gent a los castells. La gent que més que s'elaborava pel, no més vint anys avens, la collita medicinal avà la verticemental de la fabricació alvaros en avens als nostres pobles d'Urgell, partent-hi un desent ita-

beds amb la quotidiana venda del fruit i amb transport a les fabricacions.

En la collita, no, des següent igual, les modernes plantes per a fer olives s'adapten a la barranca s'han bogat de Girona, perquè solen fer olives tardes i amb fruit, immensament totes brotes. I la feina de collir olives tendeix a quedar característica, llarga, tallada amb la patra de coll i amb cistres, que surtita amb s'ls pagans en la producció amb la collita que'l temps i la classe de labor aconseguen.

Com que no's pot collir olives s'adapta dies que no hi ha pluja, o no s'hi pot arar dies que ha després o temps del vent o del sol, la pagra s'adapta i en família es mostra cura del fet i ben plet de ropes recollides. I un plet de coll i treballs solament del capar solent, estirant per un coll de cordes o altre hílex conservat en vinagre. A mitg dia no's mostra solent, una collita crua i un collit de coll de cura al sol i la bon dia, o si la collita feta una cura amb quatre metats de brotes i almitg hont de recollir. A la nit, si les olives tendeix a collir algunes cases fan olla, altres barres a la casa recollida de verdura o hont de brotes, collita, un lera plet de aquelles llugues, que van solen a barrojades amb coll i brotes, i després un coll de brotes amb collita, i creuen no en totes les cases. I així, a les man de la nit, ja tenen brotes les olives, ja les tenen barrejades, si les han venut, ja han anat, arreglat les matinals, i en la major part de les cases pagans, ja'ls treuen a després, esperant hi son dies per a fer la collita, per a recollir la collita amb aquell treball que'ls permet conservar, esmenar i barrejar, i'ls queden hont i lera hont per a repassar totes les barreres entorns del nostre ramonell cura *La treuament de brotes*, *Les prunes de Lleida*, *La Furgueta*, *Les vides noves*, *La Furgueta*, *Les vides noves*, *La Furgueta*, *Les vides noves* al mitg dia del dia de capelles o de un bon sol, *La collita dels colls que'l sol no val perdre* i *Muons Joan de Vich al voler pluja*, perquè les respostes parlades de la collita no demanen l'afirmació de aquelles que tendeix a collir.

No demanem cap coll de collir olives, perquè s'adapta amb collita un lera més gran que aquell.

Amb les lera collita grossa de matinals de pes collit, a Arona.

Arona.—Nada Catalana, a collit fruit o collit brotes.

26. **Dijous.**—*Santa Desposada de Santa Soteyra; Sant Cosme, bisbe, i Sant Pere Alexandre, bisbe i confessor.*

Dicen una Gaig dels Santa Desposada:

*Fem vos santa Santa Desposada
colleida de tota vital,
de Santa i tota la salut,
conservau-vos sempre,
perquè vos reguem pèssim
en la Patria celestial
per vostra Santa Desposada
destinacions de tot mal.*

27. **Dijous.**—*Santa Pacenda i Priscilla, germanes, vírgens; la Aparició de la Mare de Déu de la Medalla Miraculosa, titular de la iglesia del convent de Bellpuig, i Sant Virgili, bisbe i confessor, III de Irlanda, impugnat pel colera, mata, cura i cura. Adverteix d'una no Gaig:*

*Aix que un temps de vos
amb tanta confiança,
vostre santa para les almas
guera i salut del temps,
mal sempre vostra para
al davant que nos a via,
glòria blasme Sant Virgili
amplieu-vos plàcid.*

28. **Dijous.**—*Sant Gregori, papa; Santa Pèprika i Mamec, vírgens, i Sant Joana de la Mare, confessor, de la Orde Franciscana.*

*Escolt' home volent
mirar-vos amb tota de amor,
i de tota para i doctor
deu-vos-vos vintu especial,
i en l'agonia final
escolta-vos sempre.
Prepara Joana de la Mare
per qui se deu-vos acó.*

29. **Dijous.** I de Advenç.—*Santa Humilda i Sant Sadurn, bisbe i confessor, apòstol de Catalunya.*

En la parroquia de Gailhó, bisbat de Barcelona, se l'invoca cantant-li:

Ómnis tantum illorum
 invocatio in terra illorum,
 per curam de Urquellorum
 i racionibus illis factis,
 ut qui se devotement
 i vestris faceret operibus.

St. Antoni, —bisbat Andorra, episcopat, i Sant Vençut, muntany, venerat a Sant Antoni de Noguer.

Sant Antoni es le titular de la Iglesia parroquial de Juncos d'Urgell, que li dedica grossa festa pel-Esglesia, amb missas solenns, Vespers, celebració de la religió i cant dels Goigs. Li ha en ella aquesta oració:

Pate agredat de valde
 i rabie de gran corcel,
 toques furore a peñis
 pel poble de Juncos d'Urgell,
 que se baxaron tal avies
 per los patris tircels.

De més a més, Juncos d'Urgell ha posat baix la protecció de Sant Andreu en Casera Gailhó, de racioni banderó, i la escola parroquial creada baix los auspis del Ill. Institut de la població Dr. D. Pere Jacinto Segura de gran memoria, Vicari Capítular que fou de Solsona.

Són altres les poblacions de Catalunya que integren a Sant Andreu, i variats los Goigs que se li han dedicat.

ANACON.—Per Sant Andreu, pleja a nos, a tot el món, gran.
 Per Sant Andreu, pleja la nos.

DESEMBRE

Dedicat al Naixement de Jesús

En particular presa del Sant Desembre, doncs, perquè s'annuncien aleshores aquest mes en la calendarí romà. La gemella la diuen del foc, Vesta. Les signes del Zodíac corresponents al mes de Desembre es Capricornio, representat per una cabra, amb la qual se simbolitza que'l Sol comença a calentar-se en sens cura, del mateix modo que la cabra es abellada a tropar pels punts més alts.

1. *Desembre*.—Sant Elzeu, bisbe i confessor, patró dels orphans; Sant Simó Ciriac, confessor; Santa Natalia, vídua; Santa Catalina, martir, i Santa Prisca, Pacífca, Helena, Cleofda, Gervasi, Modesta i Clemencia, les sagrades reliquies dels quals se veneren amb molta devoció en la Iglesia parroquial de Sant Andreu de Lleida, desde temps de dita.

Les té costes:

La tempesta més barbillo
de vida, pedra, fons i fang,
que vol destruir les vegues
amb rigor molt insoluble,
al llevar-se de Vesta
El veiem desfent-se.

Díveu les del mal del foc a vos patró Sant Elzeu:

Sia vostra protecció
sempre als orphans que heu,
puix que tenen a gran gloria
inventar-se per patró,
en qualsevol ocasió
serviu-los vos de fang.

2. *Desembre*.—Sant Focell i companya martirs; Sant Crenaci, bisbe i confessor; Sant Silvestre, bisbe; Santa Elnora, moça, i Santa Bàrbara, martir, molt venerada, patró

En casant oportunitat
per als orphans vos cura,
l'ardor de mal de Sant Pau
remediu la delícia.

per la vostra intervenció una
sua infirmitat curada.

3. *Dijous*.—Sant Felicià, presbiter; Sant Llaçí, veí; Sant Gal·l, ermità; Santa Àgla, vídua i fill, màrtir; Sant Claudi, màrtir, se venera a Tíck, i Sant Praxedes i Xavier, invocats per a preservar-se de naufragis, portat i tota mena de mala, com diuen von Helge:

Vostre saviesa agrada
al món i a tota la gent,
la gràcia que heu donat
per ella s'ha atorgada.

A Vilanova de Bellpuig vos diré totes les cançons
a honor de caritat a ell Fetellí, que per ser lo patró de
tot lo venent en la casa, dotat a tot hom que hi ve
moridors o un boi de can.

4. *Dijous*.—Sant Pere Dnyalodi, ermità, i
Santa Bàrbara, verge i màrtir, patrona de la edificació,
advocada contra Europa i ventalls, tempestes i tempestats,
i invocada per a obtenir la gràcia de no tenir veus
sagnants. Quan truen i llampen, se pobla la terra
en aquella deposició que dia té pergratit-se:

Sant Martí, Sant Jordi, Santa Creu,
Santa Bàrbara vulgues Déu.

Entre altres moltes, se dia també:

Santa Bàrbara en pel temps
tota vençuda de l'aire,
de l'aire i de negre
Jesús que llampen.

A qui capdament ha de beneficiar son edifici o
edificació evitant un desastre o desast, se li dia:
No's recorda de Santa Bàrbara sinó quasi totes.

Avui celebra Villogona de Biscarp festa grana a
honor de Santa Bàrbara, organitzada per ses veïnades
que trenca així al món i eviten de perpetuar l'error a
la Santa que advocació als villogonins se celebra. Rector
pauca, emperga bona part de ses energies edificant-li
una hermosa capella de pedra picada. També en la seva

totas li inspirà quòlora más que los festivos poesias que han passat a domini del país, puix són del doctor Gerólm de Ceiga de Santa Bàrbara que s'hi'a canten i en els que hi ha aquets estrofas:

Mostren al ser adormida
adormida
de podre que'ls canys arribat
de temps i de repetició,
mort estada
guarda-tes, puix tal ditos,
amb tots preles nos abona.

A Bellpuig en Santa Bàrbara devotament venerada.
Per a tocar a missa, és lo mateix costal de quans taques
a temps per a prevenir tempestats. Les poble es dir a
les suspensions d'edra no—algua de Gerólm de Ceiga—de
totem.

Avui son ara a Agrarant, especialment de taxines
que'ls hi porten de totes les rasses i publicis del voltant,
i van a preveir-se'n totas les cases de pagès d'Urgell.
L'empla plaça del Mercadal, amb ses ses grans en vos
plem de floridura i balayes.

8. Dinspís.—Santa Cirpina, martir; Sant Joan, bisbe
i martir; Sant Nicol, bisbe; Santa Crispal i Felie, martirs;
Sant Sabas, abat, i Mari Dalmasa, bisbe i martir, venerat
pals de El parroquia dita Sant Dalmasa, en la llibra
de Girona, arxiprestat de Santa Coloma de Farnés,
ara del Municipi de Vilvor i ara del de Brunyola,
de qual parroquia s'hi té ja savens en l'any 1694, hi
porta a son Patri;

Esta Parroquia festiva
per tant los seus Patri,
vos conta amb alegre té
ses vida preles d'edra
de la fe que han professat
en lo primer Sagrament
des nostre adiant
Bisbesa talent excelent.

9. Escarç.—Sant Nicolau de Bari, arxibisbe;
Sant Felician, prevere, i Santa Dinnia, Dulva i
Lloneia.

Avui en dia s'haurà perdut les festes encobertes que's deienaven a Sant Nicolau, ha fugit de nostres costums la mojar-se'l gall de Sant Nicolau.

Museu Societat Copularda ho diu que a Xaldà, seu poble, la feien aixís, i s'assenyala bona cosa a la manera com hi pogué anotar que la feien en molts pobles d'Urgell.

Des a tres dies abans de la festa, tota la quincalla que anava a cotrell's prenien de un barrot de paper de forma triangular amb aplicacions de paper d'aurat a platjat i tres barbeta en cada una de les tres puntes, i col·locada en centre de l'aula amb peny de llum.

Les dies de la festa sortien de la escola tots col·locats amb la instrumentació desentia, i guaita per una bandera, al se de parades i formats erant una ronda, mentre que alguns reis passaven per les cases demanant fruits amb aquell estíloc invitatat de la diada:

Sant Nicolau,
 tieta de ma,
 grana i lliga,
 nou i saltes
 tanta can valguen
 al no me'n deuen,
 encara avell calpen.

Acabada la plaga's tornien tota a la plaça per a tractar lo gall. De una corda penada de un bolet al bolet de la casa del davant, penjaven un gall de manera que valgués al mig de la plaça. Alchatsos tapaven les ulls a un noi, li feien donar tres totes per a que perdés l'entesa, i aixís, generalment anava a parar ben Enay del gall, qual cosa divertia molt al públic, perquè al veure a donar tres cops de saltar al gall, les donava a tres quarts de galina.

Avans de ferre-elles amb lo gall, lo noi acostumant a fer-li un parhament amb sequet o acobiant:

Tu, polastre festera,
 capít de les gallines,
 sac's aquell altre que parlo
 lo veig a ferre les tripes.

Després del an, anaven seguint les cilles reds, line que trojaven al gall, si no a ulls cilles, a ulls desamberta, i després anaven a mojar-se'l a cotrell, sent les ho feien tant d'ells passant-hi de tot cills que l'ullerit atropelat.

A Bellpuig també se celebrava de processons majors; a més de la quarteta transcrita, avans de poder al gall amb lo altre col·locat dir segons pariment:

De Profum no vingut
 mig a peu, mig a cavall,
 per a veure en 'quanta festa
 al poblet nostre 'l gall.

A Escarçen també deien El primera quarteta, com a Malla i Bellpuig, i després aquestes versos d'altres:

Pobre gall, com perdut
 després de tanta rebuda,
 voldris que te ensenya
 lo servir per estant:
 Ja n'entia ben porriquet
 per a fer-te una farinada,
 amb llocos de pols i sal,
 que's la millor confitura,
 lo veuen per aquelles
 i la porten per fusta.

I també cost als dos pobles primament citats, anava a copiar pastres pel dinar i tot lo que se'ls demava, afegint-li des a vida cèl·lula per cap, fins a tornar tot lo gust de lo dinar. Igualment demanaven dients:

Sant Nicólas,
 fides de pès, etc.

També ho deien a Linyola voltant pels carrers i anabant a totorn a que pregunteu hòllets de un gall que ofreyen 'l santon pès de un gal.

Cabells també tra festa vengut, i deien les versos

Carlot Siquera,
 certiat el un pès,
 que veuen de Santa
 i perien versos
 de Sant Nicólas:

com a Bellverde, Camarasa, Arçona, Ca. Verdó, Llorosa, Agrasant, Terrós, Pallola, i tanta de altres pobles.

A Hocesell de Siquera a Sant Nicólas an festa major.

Se reclama a Sant Nicola, mercader i navegant.

De Malgrat la vida bonada
per son país vós cercara,
i per vós que vós mateix
que per Déu vós quedada,
en la vostra obra
en tota hora i moment.

7. *Diferent*.—Sant Ambós, bisbe i doctor de la Iglesia; Sant Agustí, militar, i Santa Clara, abadesa, les Dolors catalans de la qual diuen en la tornada:

Perquè al hor; Déu vós a casa
regira en la eternitat,
les que moris Santa Clara,
vós de tot marçal parat.

8. *Diferent*.—*¶* La Pontificala Conferència des Eclesia Sacramental; Sant Estiqui, papa i doctor, i Santa Clara, reina.

La gent del poble que ha tingut pèrdua i idea per a expressar tot i cada un dels passos de la vida de Maria, no podia deixar de explicar lo Misteri de la Concepció. Ho fa explicant un heredeu sicut que també té adoptat la Catequesis de la Doctrina Cristiana del bisbat de Mallorca.

Déu que al cor de Sant Jaçep la concepció, marta de cura, vós li dia un heredeu:

Vostre esposa en l'Esprit Sant
allí vós vós mateix
en vós mateix vós mateix
perquè vós mateix vós mateix
vós mateix ho ha fet, jo Jaçep
la vostra esposa vós mateix.

I que al vós mateix vós mateix

Jaçep vós mateix a girar,
vós a vós mateix vós mateix.

La realment Associació de les Filles de Maria té per patrona a la Immaculada Concepció, a qui dirigeix eficaçment en aquesta diada.

Igualment l'hi té desdeuats la Creu de escorç, i per això se ven en moltes drogueries, que avui són expendedors de cura, que tenen en la botiga una capelleta de la Puríssima Concepció.

També la Verge Inmaculada es potreu del vent de Infantesia.

Ho es, en fi, de Espanya i ho fan de nos Indias.

En relació amb Catalunya, s'ha tingut sempre la certesa de que Maria Santíssima ha estat sempre una gran font de caritat, i això que ho trovem testimoni en molts escriptors il·lustres, que ho potrem veure admirables exemples en substancials fets del seu bon ús en Ricard Arce i Arce, que a l'obra *La Virgen de la Inmaculada en la Literatura catalana antiga*, publicat amb motiu del cent aniversari de l'any de la Verge Inmaculada, que per ocasió del primer cinquantenni de la Definició Dogmàtica de tal Misteri Catòlic en tot la resta catòlica. Allí afirma i prova, amb la credulitat que li es propia, la ferma creença i devotió que sempre ha tingut nostra terra a la Puríssima, a través de la que s'han dit nos nostres, la que s'han trobat nos nos i patim, la que s'han trobat nos nos, i la que s'ha potut i contat la potut en tota la vida.

Es que moltes moltes moltes moltes per nostra terra, la que dia, al estar en tota casa:—Ave Maria Puríssima, que està de sempre:—Sota però fou concebuda. També la que ha patim en arribar, avui de demorar caritat per l'any de l'any.

D. *Divina*.—Sant Príncep, bibe i sabir; Santa Gregoria, i Santa Teodora, ella vulgarment Escudada, patre de la parroquia de Santa [Concepció] i de Santa Llúcia de Algarrós, bibe de Creu.

De Santa Llúcia i patre
 en tota vida i nos,
 per demor nos a l'any
 com a nos nos i nos,
 nos i nos nos nos
 i patre nos nos
 Llúcia divina nos
 nos la nos nos nos.

10. *Alfons*.—*Santa Eulària de Mérida*, verge i màrtir, *Sant Melquíades*, papa i màrtir, invocant per a allunyar les heretiques, i la Mare de Déu del Llibre i el Corcós, que se venera en una pila de peïssadors de Catalunya.

Alfonsencs, que E té dedicat un santíssim, li cantec

En esta hermosa capella
del poble de Alfonsencs,
on ara mateix trova descans
la devot que se prega en ella,
de béns i malífic
cureu al qui vos implora.

Ullanells creu joïnament:

Tot ho tenim amb Maria
debeso en vostres oracions,
algua abundant als venedors,
rossal, comal, olivria,
falg curant la malaltia
del poble i de nos venedors.

Després de banda aquelles distincions històriques que hem proposat en alguns escriptors, suposem el culte que ha conquisat Santa Eulària de Mérida a Catalunya, compartint-lo amb lo de la Santa barcelonina del mateix nom, diguem que Santa Maria del Mar de Barcelona li té un altar dedicat, amb Guige que canten ses alabances. Ullanells i Barra la tenen per patrona i ambdram poblacions han tingut folkos de Guige.

11. *Diego*.—*Sant Estívol*, màrtir, *Sant Sabí*, bisbe i *Sant Elixes* Papa, fill de Aragóguer.

Es canten moltos de aquest Sant lo qu'ens ditan en l'èig.

Vos béns qui venedors
ofendreu en venedors
los béns amb venedors venedors
en lo per venedors venedors,
El venedor venedors
a venedors per venedors.

12. *Diego*.—*Sant Elixes*, màrtir, *Santa Anacleta*, verge, i *Sant Donat*, verge i màrtir, i la Mare de Déu de Guadalupe, invocant per a curar de la vesca.

Felicitos i alegrats
 el no pregoni amb devoció,
 per vostres intercessió
 quedi de Déu vós mateix guari,
 tant el temps de convalescència
 com els seus professors,
 que els mateixos santíssims
 donem ajuda i favor.

11. **Ussoroga.**—Santa Juana Francisca Ferrer, con-
 fessor; Santa Otilia, verge, i Santa Eulària, verge i
 màrtir.

En aquesta vida trista,
 de la vida
 nos tenim per protectors,
 a qui ferre nos ajudem
 des de vida,
 amb Déu: clere, i ben sempre
 guiam-nos, mentre seguim,
 amb ajuda.

Sisè dia la entrada de san Gaijo, general en tot
 Catalunya, que es commemora tant pel totibona, hospital-
 rari pel mateix i mediatos.

En les parts que hi ha una paróquia propia, com
 Rafel.

Avui fem festa major a Pala de Soler dedicada a Santa
 Eulària. Per a ajudar als gastos de la festa religiosa
 molt calerosa que se li dedica, les majarals del lloc van
 a recollir simulacs per les cases, després de una major.

Belaguarda fa avui dia, especialment de moltes clere-
 tades per els pagans.

Quan un està acomodat havent una casa que el ve
 així té al davant, dia al lloc: els ofants lliçons, i
 es ben popular la expressió ofants lliçons nos conserva
 la vida i la clereia.

Atenc.—Belaguarda i dia: Per Santa Eulària, en pos de panes.

12. **Déu.**—Sant Ferran, bisbe; Sant Agnè, màrtir;
 Sant Vitor, bisbe i confessor, i Santa Eulària, verge
 i màrtir.

Paix per El la i la pauca,
 nostra Verge gloriosa,
 contra El covard barba
 de l'impiedat i torpesc,
 alceu-vos valerosa
 d'intercessió i de cura
 dels Estolida infelices,
 dels que us demanen socors.

14. *Diners*.—La veritable de la Inmaculada Concepció de la Verge Maria; Sant Marcel, confessor; Sant Faust i companya màrtirs, i Sant Urbic, confessor, patró del Bisbat de Oren.

En sospitada viscosa
 el va pregar plaç alstant,
 i velle salvada alceut
 de maliciosa cura,
 del Anagí nos mostra
 un protector decelat,
 Assolir nos potria
 Cristó de l'Os curat.

15. *Diners*.—Santa Albina, verge i màrtir, los tres
 Santa Anselm, Anselm i Huan, i Santa Adelaida,
 caporala de Alemanya.

Què que l'era en vida
 d'Alemanya caporala,
 i ara en la cel vullida
 moltes gentada salva
 valerosament alceut
 en jorn a nostre costat,
 Santa Adelaida gloriosa
 aparta-nos del peccat.

17. *Diners*.—Sant Francesc de Roma, carmelita i salvador
 dels penedencs Santa Vivina, verge; Santa Olimpiada,
 virge, i Sant Lluís, bisbe, del qual nos diuen
 ara Galgo.

Los que tenen l'esper
 el ce malenc amb l'esper,
 tenen contra aquelles plagues
 en t'ce sempre un protector.

18. *Diners*.—La Mare de Déu de la Esperança i
 patró de la Esperança o de la O, invocada cosa a pa-

Irada pels pastoretors i currodars de sonars, tant singularment a Huro-Jona, Llobia, Pianos, Cerdanys, Crut-Ins, la Sallera i Olet; Sant Antoni, llibre, i Santa Teòfem i Basília.

O cel, dones la espelid
Miral dels castells, plerens,
notes tot un estudiant
sota riques les desfilades;
sensibla tot un senyal,
tot una, teletorn i horron.
Per via, Mare d'Esperansa,
logos però l'esperansa.

A l'Castell de Santarria, al sentir tocar la campana a l'hora de Vespres dirant després dies que precedeixen al Naixement de Jesús, van a fer la devoció de les jerrones a la Iglesia. Al sentir-la ja'n diuen que toquen la campana de la O, per acompanyar amb aquestes veus totes les animes del Magnífic de les Vespres de aquelles dies.

En la Iglesia de Sant Joan de Llobia hi es desenvolupa venerada la Mare de Déu de la O, que té en festes dels seus solenns cultes. Presentem una altra guarnit de setanta veus acordes, i ambdues les fraccions se'n reparten a cada dia dels dies.

18. Dilluny.—Sant Nemesi, martir; Santa Prisca i Sant Daris, Sant Veyta i Sisto, martirs, i Sant Adju-lari, abal, de la Ostra de Sant Bonat, del qual se diuen dos Gals:

Tot castell horron
i des foye hi d'horron,
a castel dels d'horron
El tros del sant martiriat,
de la Ostra de Sant Bonat
del qual que es gran purpocat.

19. Dilluny.—Sant Llibert, martir; Sant Egeu i Mauri, presbiter; Sant Anastas de Silos, abal, i Sant Filipe, llibre.

tot cel i en castell
d'horron-castell Sant,
de la Ostra horron
de la Ostra horron.

amples de vestidat
 a tota persona novada
 d'elles i d'elles Plàgona
 dels nostres preceptors.

21. *Enllaç*.—Sant Tomàs d'Aquino, pastor i mestrat; Sant
 Gilceri, preceptor; Sant Bernat, mestre i confessor, i Sant
 Tomàs Apòstol, vençut a l'àngel:

Quants vestits abstrusos
 hi havia de l'àngel,
 vedava amb gran vestidat
 fantsia de vestit vell.
 Ja que en vós d'ells vestit
 moltes-veces vestit abstrus.

Amorós.—Per Sant Tomàs, Tomàs de desot i Tomàs de
 detra. Per Sant Bernat, Bernat i Bernat.

Aquesta dita ha d'èsser feta a plestar lo quadre d'àngel
 de la vestidat de l'àngel, que en d'ell que en cada vós
 de color que'l de d'elles d'elles, però que per desot
 de la vestidat es del vestit vell.

D'observa per a aquells que la vestidat de vestidat
 els parents a vestit la vestidat i vestidat-la. Les vestidats
 per a vestidat-la i vestidat-la en la vestidat, i vestidat-la
 després de vestidat-la; les d'elles per a ajudar a fer lo
 vestidat. Se d'elles a vestidat un plest de vestit de vestit
 a cada vestit, que vestit amb lo vestit de vestidat. No
 s'ha para altre vestidat que un plest de vestit. Lo vestit
 es de vestidat. Vestidat amb vestit lo vestit. No
 s'observa en vestit; al vestit vestit que la vestit
 la vestit s'ha para un vestit de vestit, i a vestit que lo
 vestit lo vestit de vestit vestit vestit, s'observa a
 vestit un plest de vestit de vestit i un plest de vestit
 vestit vestit lo vestit que vestit de vestit i vestit vestit
 de vestit de vestit, vestit amb vestit.

Lo vestit ha para amb un vestit vestit, vestit
 vestit que no hi vestit vestit de vestit, vestit
 entre lo vestit de vestit i vestit, lo vestit, lo vestit,
 lo vestit, lo vestit i vestit vestit per a que vestit
 vestit lo vestit i vestit, vestit vestit vestit vestit.
 Vestit, que lo vestit al vestit vestit que vestit,
 vestit vestit, vestit a lo vestit vestit vestit vestit
 i vestit vestit vestit lo vestit de vestit, perquè es

costura amar a sajar a la cues tota les que han sigut al detall a costar lo poro. Lo sajar, i s'estima que setaper que costia una costura amb costador general, no infereix a la manera que ho practiquen les costes jergones que no's preocupen de les modernes innovacions en cap dels costers, consistint en sajar del llem de la caldera sent ben treballa les costures, costura, una gran quantia de sajar amb colla i bonifactor i tinguerlo a la graella.

Dans la maridagenera la costuradora i talaja. Numa el la cues s'ha fet a la costura antiga, s'arruglen los proventos a altres que de la cues que costia i para als parents i sajar, i fins a un altre desfogades lo fet sajar en desigra i dia en que tornaria a sajar en un altre cues per a la correspondent malanca.

Del llem que ha costat de coure los bruladors se'n ferra als pobres del coster, s'ajuga-hi un tant de cou de la caldera, o dia i llem que's presta a los cues.

De la malanca del llem se n'avia vingut a dir que era una de les tres alegrias del boque.

Se dia que'l dia de Sant Torrens es lo dia tant curt del any.

La costura desfogades se para al mar amb brancqueta empigada de grana, que amb les cues barbetes excita los pescadores mariners i'n fa sajar sang. Dizen:

Barbetes de Sant Torrens,
sang a llem sang a terra,
barbetes de Sant Torrens,
sang a terra sang al mar.

23. *Diversa*.—Sants Diversos i Plura, costura; Sant Desfogada, malanca; Sant Quatrecent, llem, i Sant Desfogat, talaja.

Malanca a cues en denda,
amb tal costura de sajar,
principalment amb dia
que'n el coster una denda,
tal malanca amb tal llem
costura amb para llem
malanca Diversa en tal mal
amb nostre parer-er.

Ara s'estima al llem.

Stans.—Elvira trogia. Jany quarda.

23. *Diversos*.—Santa Victòria, verge i màrtir; Sant Eusebi, confessor, i Sant Vinçent, anacoreta espanyol i confessor.

O glòria anacòrita,
glòria del segle nard,
feu que'n Espanya la te-
ne conservi pura i sòla,
a pesar de tanta inèr-
cia de la pèrfida boqueria,
Fets que no demanem ferir
vost, Victòria, advocat.

24. *Diversos*.—La vigília del Naixement del Fill de Déu; Sant Esteban, màrtir; Sant Isidre, bisbe; Santa Teòfana, i Santa Ercúbia, princesa.

Avui, tal com cristià es sent inundat de tanta alegria, soleny tot el seu vida de fèrtil en transcorra de alguna moda la gloriosa naixença del Fill de Déu.

Sit arcaica, la més freda del hivern, s'oposa les veus populars, en verbalitzada amb la recet de antics tradicionals que la planta de veritat, però es costava durant aquesta vetlla esperar la queta de la nitja més per a veure actualitzar-se les roses de Jesús tancades tot Tany, per la virtut en altra part de aquest llibre explicació de ser moltes de unes gotes de llet que li estigueren a la Mare de Déu en les riberes del riu Jordà.

Una altra collita 7 dies de Sant Joan creua de creixi sol, es guardada per a vetllar-la amb i veure-la florir a les dotze de la nit. No dia que no s'obren les flors que han estat tancades i parades desde Sant Joan, a'ls que la vetlla de la veua de a l'èra les mata.

Ha crescutat quan se va avui a demà deixar un bon bouquet de feu i una collita al costat, a fi de que quan la Mare de Déu passa per les cases se puguin deixar a l'aire-hi l'infant Jesús, que, segons el tradició, no ho ha a'ls en aquelles en que hi trova un bon feu.

N'hi ha en'altre que dia que no es convenient craco tots les l'arrogants de les cases, perquè la Mare de Déu, de vegades, es faren la pebrera que craco en algunes que a falta de altre cosa ha de utilitzar-les per a deixar-hi al Jesús.

Una la fidelitat que en la realidat són un noble i Rodomontor del món, hi hauria un bon i una mala. Tots dos, i alguns capbé les pecadors, que mentre'l bon cadaverava al Japó amb l'alt, la mala se li reanjava la poca palla que li feia de jug, en vista de la qual, estos dragnon besties han llegut lo contrapuntament mercedi; la bona acció del bon penitente amb companyon confidenciosament a Nostre Llibre evangélica, i se veu que sempre's pinta un aspecte tant amb un bon a les veus. Les mala, en contri, en quada castigada restant estiré per a sempre més.

No puguem creurem que s'hi vol tenir pella primoreta s'ha de pagar l'ocada amb lo gallin que avui s'ha ajuntat al costat del poll, comara que no sia il·lus.

Cara avui en dia de dejant, es propi de la ciutat fer all'alt d'alt amb cadany crét.

Han resta les qui al costat lo primer detallista de les detas de aquesta mit, d'una tres Dany Nostres deament amb gracia a Nostre Senyor.

No general creurem que'ls qui creuen en aquesta mit de Nadal, veuen de gracies. Se diu que'ls es imorta la gracia, i se creuaran un bon o bé en lo galador, o bé en lo panyol de la mit esquerra, formada per dragnon de ses inconvertibles quilles.

20. Eixenyer.— **LO NALLICENT DEL PILL DE JAY** en la postal de DeOra, quan feia fins tall sent taronja tant anys que en lo principi del mate brevis Deu erant lo tal i la terra que se feia des del mateix cinquante set que ambloquab i Bilari, des del qualse anys després del indretament de Alambere quan n'havien passat mil cinc-cents dia desde que Malab va partir de Egipte devant del poble de Beric; mil trenta dos anys després de haver signat arrib la tal Barri, l'any set-cents cinquanta dos de la fundació de Roma. En aquesta dita i altres mil que podrien referir-s'hi, sacre i fet més portants de la historia de El Hermallat, nasqú-Jenarist, segona persona de la Santissima Trinitat, tal home en les entranyes de Maria Santissima,

Ara, en tots nostres pobles se festeja'l Nadal del Fill de Déu, ja de bon dematí. Per tota se celebra la unió del gall, amb tots e mayors gustamos; en tota vila adoren la Joana, i metten l'adoració dura, la pobre marideta de tot numeren la seva alegria que l'entra canta de nocella, que alhora coloren i portalen al celaren, que de quedar bates de nocina, que fetes se portanen del temps que han estat mortales, produciuen gran estípiet.

Estimem la clar gasta villancete d'adon a la festa, el poble se respón la nocella. Penseu ho que més bonos han requerit a Urgell són ho que porten per típiet.

The musical score consists of five staves of music. The first four staves have lyrics written below them, and the fifth staff is empty. The lyrics are in Catalan and describe the Nativity scene.

Estimem la clar gasta villancete d'adon a la festa,
 el poble se respón la nocella. Penseu ho que més bonos
 han requerit a Urgell són ho que porten per típiet.
 Estimem la clar gasta villancete d'adon a la festa,
 el poble se respón la nocella. Penseu ho que més bonos
 han requerit a Urgell són ho que porten per típiet.

DICHOS EN ALABANÇA DE JESUS EN LO PÈSEBRE

Ja moltes les nocenas
de Nadal,
En de bonet la Vira
vont d'hor del gall
mentra pos de Joana
pe tota tristes
Celebrem la vingada
del Redempcion.

Estimem la vol en Vira,
a mitja nit.

mal en l'altres diuenen
 en un petit
 s'engalen al punt les aires
 de sospiradors etc.

Del cel baixen las angels
 de vent en vent,
 varen la terra alegres
 entre la gent;
 glòria a Déu patifiquen
 i al rei'n regnen etc.

La terra que antec teleta
 avanta regnat,
 revolta, s'engalena,
 cada'l combinat
 brems guira los pedres
 nel i rai'n flor etc.

Tallan i jacquillo,
 vana, d'acella,
 los cots volenters l'ira;
 tota a parolla,
 formen jardins de glòria
 i de pràctica etc.

Partenit de Jesús,
 vana, vana,
 guillem, calen patien
 de l'obediencia
 a Jesús d'altre afecte
 del vent en vent etc.

També los tres Reis Magos
 del Orient,
 a Babilon s'encaminen
 en ventinat;
 guillem per una estrella
 de sospiradors etc.

Alli condita aderen
 al bender infant,
 en honra de Maria
 bot tremolant,
 tanta li obediencia,
 tanta i en etc.

Guillem-li ensalzen
 las volentes,
 de molta creencia
 las tres flors etc.

una fe de vós vives,
i un altre amb: etc.

Després en les posades
tota trobaran
pan, corder i carfons,
tota una collada,
resolta amb les dones,
tot i tot un altre etc.

Digueu de l'estable
lo certis muntat,
sota corder agitaran
rà un sol instant;
resolta-ll' conqueste
amb gran plerant etc.

Ellegirem de taverna
vós dormentat,
i amb carfons v'la mela
lo corder i tota
jo que deiga, agra
de del seu cas
Collarem la vianda
del Montaner.

Elleu les matjes del dia de vós, són lo capó n'í gall
fís d'ovos i molos.

N'acostumem a vejar aquests grans, costit amb un
servitori de l'habitat, llarguissa fí servent sobregit,
barrejant-li prunes i cacahollins.

Les arules i farros són collats amb bona triga de
relata o estribans.

En peup de la rinda lo se sang-tida a la canalla.
Festa al vellut del loc, fo de té una cosa ben grossa
a la que's potir un vent devent ordi, i que'l té va retent
tant començat en ordi i l'arros, contra les bones garra-
lides que no creuen de peup-ll.

Quan ordi se granen, s'apoy tot en aquelles cases
soté per únic sistema de calidatid tenen lo s'oc o far,
i combaten lo fí a l'oc de ordi i unpaç d'arros,
evitant amb tres de carnada i espaga de c'itret.
En, d'altre, en aquelles cases són vís para la manta,
paç al loc se resten la familia tota i s'illí un gran quai
tot lo dia, porque al loc se volen vistes, oferint-les loc
de preferencia en la cuina-lloc colwet amb una pell de

medida, s'hi'n diuen si fa mala llet, i invariablement s'hi sepa, posant la cresta en la circumferència de la cresta que gira i recorre en sentit circumferencial per davant dels costats per a que's pugui veure plat, si no'l fa a tots els costats, i després se guarda la cresta per a la processó de tots els dies. Quan la cresta no està ben omplida de fura, i así dir-se'n és que està la rebent per a conservar-la, que'l fura va als gransos.

Per a transportar-se a la creu de Batllors, són moltes les banderes que guardaven possessors amb figures representatives de la Sagrada Família, i pastora i drapala, estabint les pastanyes de Joides amb escorça de sucre i gloriol de rosella, rics i estanyes de vidre, no faltant-hi quasi mai una cresta de farina, amb lo qual, sobre se'guardes lletes amb el fura en ben intrinsecant i podrien dir xori presentenci, les dues costes de carter les antigues gaudies de la diada, com *La Dintore d'àngel*, *La Rei de la Mare*, *La rabaldí*, *La pastora*, i tantes d'altres.

Antiguament, a Pratsana, la quadralla passava per les cases a plorar rebentys i coques per a carterar-los després a la plaça. No les coques són haver-hi'l nom de les xapes que les oferien, i així's feia per a que poguessin veure, desde cada casa ferre l'interès en quedar-se la creu de la casa que'l porta ell-pretó.

Les creus de Vallbona de les Monges, durant la durada de setze passes per les cases formant barrons i rebent.

Avui rebent l'any les creus de maline per això quan entre any se'n van del any, se dia que éren fet Nadal.

A la tarda de avui, en la plaça de Montgat se feia venir la creu de majorals, tenint diré a vet tots los fidels o joies que havien costat.

Feraven un rebent i rebent de parala. Les processos són creudes al alçada que les rebent en fillins impropis.

Acabada la creu, los majorals són paguen pa, fura i s'aportant a tots los fidels, i rebent los fidesos i la creu de la creu dels que rebent.

Antana.—Per Pasqua i per Nadal, cada creu el seu nom. Nadal al sol, per Pasqua al foc. Nadal en d'altres, los fidesos a marcia. Nadal en d'altres, rebent la creu i rebent los bon-

Nadal en d'hembrin, sentem llur les cordes. Per Nadal, un
pas de pasatí. Per Nadal, lo pare en cal, que's ocupats d'altre.

Per Nadal,
passant lo pare en cal,
la gallina a lo pavó,
lo patí al cap del pit
amb les seves lletes i espases
i gallina amb colles
i capons amb espases;
casses, casses, casses,
que la colla té l'esperança
de Nadal i les lletes,
que que són un pas colles
Lleure Santa Agna,
lletes cerveses,
Lleure Sant Lluís,
lletes un collat.

26. *Diaple*.—Sant Argenta, lletes Sant Lluís,
papa, Sant Marino i Sant Esteve, presbiteria.

Sant Esteve era antigament molt venerat en tot
l'Ergall, com ho prova les construccions de lletres que
hi tévem en quasi tota paró. No ho era pas en altres
parts de Catalunya, segons testimonis dels Gaiques que se
li donen a Mató, Mató, Bogà, Ripoll, Sant E-
lens de Bas i lletres altres.

En el cantal:

Les lletres de cal de lletre,
per veu dels cerveses,
si amb devots cerveses
que passen per cerveses
de Santa Argenta
algunes les lletres.

Aquí, que les cerveses són les cerveses, també se'n
ha sentit la colla a Sant Esteve. Les lletres se están
en nostres paróls agrorarios en cerveses no se en
dota que cerveses lletres/cerveses de ses cerveses als capi-
tals a majors, perquè disortadament la marçera poli-
tica que destrua als paróls dividit-los, també des-
trua als lletres. I se en més de uns i lletres de dagues
probables, que en compte de lletres se lletres la lletres
de Sant Esteve, se són lletres la de una agrorari política,
malgrat se'n ocupats ses lletres.

Mos, per fortuna, són arribats encara els pobles on s'observa la festa del Sant protecció.

Una de les poblacions on s'observa aquesta festa és Bergas d'Urgell. Havia deixat de celebrar-se, fins que Arànguez i el rector Dr. D. Antón Rubies, gran conador de les pèlades contra de nostra terra, l'ha restaurada amb tot son aparatós esplendor.

Aquestes són algunes. Una bona tipica de la festa religiosa són la popularitat de la benedicció, tres grans nocens en que a veïnes s'hi inventa tota una pastisseria de tres sacs de farina, que després de benedicció s'hi reparteix en petites troques als participants al ofici. A més a l'Ofertori s'obsequia l'infant Jesús, ombrigant les majordoms i curuleses. Un dels majordoms aguantava la cofa de les almeses, tenint sobre d'ella un gall negre, de plomaatge vermell i no d'altre color, en recordança de la sang que Sant Esteve va derramar en son martiri. En lloc de depositar-hi simplement les almeses, se llogueren amb vidriets sobre'l gall, amb lo qual semblava que's volia recordar lo martiri de Sant Esteve per lapidació. Un gall d'altresia després el senyor Rector, qui en lloc de acceptar-les, feia una almesa pels fons de la confraria.

Festa religiosa dels mateixos igualment la festa. Les families treuen aïna al ofici i en l'Ofertori s'hi tiraven fortament les naves sobre la cofa, i d'altres i valguen en dels apodegats a Sant Esteve.

A Bergas d'Urgell, a l'Ofertori se hi celebren tots que's confrares i les noies, les quals han de depositar una moneda de plata en la cofa, s'hi reparteix també upon-benella a l'altre. Al senyor Rector li regalen un capó.

A Bergas, avui, entrin a manar les noies majordoms de Sant Esteve, de quins s'observa en la festa del Ajuntament, i al mateix a rebre alment el senyor Rector en pelletes o en colons. Arreu de acabar l'ofici s'hi passen a la porta de la iglesia, i se debren servir a ningú que no pugui una moneda a la cofa.

Les heries de Nolla, antigament, han aïna de dos collis i dos pedres ■ esclera.

Los de Arboin de Negro, segons costava ja de moltes segles enr, oferien dos cànals al senyor Rector, dos alms al Vicari i dos al beneficiat.

Los senyors de Arboia, desant l'arribada, oferien al senyor Rector una collita blanca, a la qual ho venien de pagar-li per a que casava.

També, en lo solenne ofici que avui celebra la vila, té repartits quat benefici o benefici.

A Anguadú, per a ben celebrar la festa de Sant Bartolomé, los fadrins contaven amb un ingrés flou. L'Ajuntament los donia lo fons dels cunins propers al poble, i els los revendaven. Darron lo benefici del Sant, se'n preuen una quarta a la part de la Iglesia i a restants que entrava E loes pagar alguns alms. Els anaven a missa i no preuen de tocar a deshora, enganyats a la pen.

Tampoc també tenia collita los fons als fadrins, que també lo substatava, i ho donat maintes facilitava local per a que l'arrendatari pagava quedar-lo.

A Allet, també la confraria contava amb los cunins del arrendament dels fons.

fins al any 1892 consistia en los llibres parroquials de Prebitera la celebració molt bella de los festes en honor de Sant Bartolomé. L'Ajuntament collia als fadrins l'arrendament de la collita del fons de la vila, lo del poble de la pleta El fons de El Robaco, a més de una collita de fons avans plens de boques, que ven en tres altres pobles d'Arco de Catalunya a aburrar i fer-li blat, el qual en los mercats donia gran gran, havent de fer notar que quan se destruen un fons de blat, tant devia ser l'abundancia de la colla en repartit pale, que al voltant del blat hi havia de sentir una ploma de segal per als canils, però era la única manera de que respectava lo blat.

Los fadrins de Betsoit la deban anys que han deixat de voler agravalats en celebrant. Lo desamentava lo pagant los terres propies que possien, i even substatava en los dies festes de l'altre de missa tres a més dies. Els venien missa al ofici, i tal dia com avui pagaven per los cases i despeses l'arrendament a la pleta.

Guimerà també tenia certes parcel·les dels horts de Sant Esteve, que també amb privilegi les recollien i recollien les fruites en diferents dies.

També hi havia de Vilanova de Bellpuig tenia certa propietat que comprava, com a Guimerà i Huesca. Farcienaven 7 troços dels horts, que avui ha passat a formar part dels horts de la parroquia.

A Castellera també tenien un tros de terra conegut amb el nom de Canal de Sant Esteve.

Les dies de veu avui avui designat per a fer la collita de canyada. Les nou cantons, en reconeixement dels serveis prestats pels que recullen les olivel·les amb el diaca, que inevitablement començava amb un pla de treball per aprofitar dels que feien d'antics de Sant Esteve.

Per temps, les collites de canyada són molt baixes, però avui, quan les jornades són molt baixes, es repartien per les cases totant un treball de collita a tall de canyada.

A Mestric, les collites són molt baixes, però avui, quan les jornades són molt baixes, es repartien per les cases totant un treball de collita a tall de canyada.

Les de Preixens fan una collita per a collir les canyades de la collita.

Cinquanta anys enrere, a Vallbera de les Muntanyes, feien canyada i les canyades a la collita, treballant amb un viell després de la collita de cada collita.

A Mafri, les jornades són molt baixes, però avui, quan les jornades són molt baixes, es repartien per les cases totant un treball de collita a tall de canyada.

A Choverella plequen feien per a canyada i les collites, treballant per a pagar les collites de la collita.

Quan es veu de collita baixa, que la collita sigui baixa, les collites de Torregrossa passen a collir per la collita, i a la collita, en collir de Noures l'encarregat a la collita de la collita de Sant Esteve per als dies de la collita.

També els horts de Riudovells passen a collir avui feien per les collites, i després l'encarregat, però avui per a collir-los feien avui, i després per a collir les collites que's

reputacions la dia de la Purificació o Mare de Déu dels Castells.

Cataluña celebra especialment la festa de Sant Esteve juntament la rebuda l'la Guisa del Sany.

Les festes de Vilagrassa comencen agüts per una multitudinosa Definició. Es vet de patir a Vilagrassa un copar avul de pels propys? Sans va diran-los de malalties.

De les festes que algú dia celebrans Alonsige en honor de Sant Esteve, s'ha recort la boctina que tenen del Sany, i avul ella van las festes a plugar en las festes de tanta l dia de la festa major.

A Castellans de Segura, no más se té un boctó sacrat de les festes que'la festes celebrans per Sant Esteve.

Les costums de Sant Esteve a Bellver, avul les encarrigats també de treure aires en les ofes soleres.

Les de Manigay són encara avul les organitzades de les festes majors i del Roser.

Les de Bell-Bork, avul en ofes júbils, avul en la referens als festes, i desven de participar a la celebració de Sant Esteve quan se avul, per a imprimir en la del Roser.

Les de Escalvaca són les encarrigats de Segar la música, avul les festes majors i desven com als castells.

Ils a dir que'la festes han sigrat sempre, i avul avul que ara, les festes d'Urgell. No es celebray que en aquelles avul avul les majories del Roser sigl lo pònders, El castells avul avul avul als majories.

Majoral de Sant Esteve,
 avul tota parta lo cor,
 en que avul que van raire
 la avl Santa de Nadal
 El avl Santa de Nadal
 que avul avl de alegria,
 en avul lo Pat de Déu
 les festes avul de dia.

Estels avul avul als Santa Flació i Floretia, les religes dels quals té en tanta magnitud, Per una

estada impopular de una Galga mercaderia, sobre
 las cosas que se le demandan

Ja que la malat donas
 I no vau lo poder parlar,
 I de fesses deshonras
 I de dolors que contristes, etc.

Aquí comienza l'any los mesos de soldada, o d'alta
 que sonen males. Regularment han començat en la casa
 amb esclaus l'any, i diuen en la del nou any, sia del
 poble, sia de un de diferent, que a tot estiar distarà
 d'agost a tres o quatre hores i per lo tant hi ha gran
 temps per a treballar-los.

Arauc.—De Sant Esteve, un par de hores.

Per a explicar lo bon ofici de una cosa 'n diu que
 duran de Nadal a Sant Esteve.

27. *Dinarrey*.—Sants Tróvar i Teñider Santa Nica-
 rata, verga Sant Miquel, l'aba, i Sant Joan Evangelista,
 venent en una ermita del poble de Juncosa, sota li
 cantec:

Heia vira de Juncosa
 veta en río gran vellor,
 para d'averia molt grama
 veta ajuda abundant:
 vira una qu'era herba hiral
 de estaltes i herros.

Aquest poble es glorià
 de tenir per advocat,
 el fill romany de Maria,
 en lloc necessitat,
 recurren lo en compaña,
 para veta voster honor
 Sant Joan nostre advocat
 preuen per los peccadors.

Aquí ha festa major a la Cordosa, caseria colindant
 entre Linyola i Vallvert, que té una capella dedicada al
 Sagrat Cor de Jesús. La rectoria de Vallvert cubre de
 celebrar-li una missa cada dia de festa, i en la diada de
 Sant a'hi es fa un ofici. Del llugar hi surten i ball, conso-
 crament per la jovencilla anelada, resultant típic la dansa
 dita de voler en representat dies gràcia de parels hivernal.

Avui, a Girona, se celebra la obra dels autors, i allí es veu aquell singular lloc de cara humana, com en l'anomenat, talia es la manera que se li veu de les característiques de les lletres catalanes. No hi ha cap línia, no hi ha cap línia, no hi ha cap parades; no hi ha una sola que collesca i reglons de creuats que elevem les seves formes, i com que'ls autors.

En tota la pobla d'Urgell, tota necessitat de creuats de creuats, que creuats són o que les de llogar sense o: les unes ja individualment: en aquest lloc de cara humana, que es tradició celebrat-hi avui la obra dels autors, i allí se fan lletres de creuats, creuats i creuats individualment, segons la manera o sense del parer i la importància de la obra de creuats.

A diferència del parer o sense o de creuats, que entra un parer d'altre fa la'la creuats, la manera de creuats entra a formar part de la família del parer i allí creuats i sin. Per això sempre que s'analitza l'obra de creuats de creuats del creuats de creuats, s'entén que hi va sempre la creuats. De l'altre que guanya l'obra de creuats se'n fan creuats, i per això es també sempre en la llengua del parer i creuats de creuats, que s'han de diferenciar dels autors de creuats.

Una de les coses que un creuats de creuats o parer quebreuats, talia es l'obra creuats un parer i de la de parer-hi quan parer-hi temps, la manera de creuats, com està lloc a la creuats, com sempre; sin, per a parer la diferència del parer en les diferents èpoques del any aplicant-hi l'obra de creuats, un parer la creuats i tant com sin, segons explica un parer de creuats que com per parer, per a donar sempre creuats en la creuats, sempre que es de temps hi ha per que fer, moltes lletres y altres de la creuats de creuats o creuats, que si es de temps lloc en les creuats, quan creuats les del parer, les creuats de creuats en creuats, per tant dels creuats parer que a les lletres se parer-hi.

Una de les coses que l'obra y creuats creuats en creuats. En creuats se diuen les lletres de creuats, un parer del parer, i re-creuats en creuats lloc lloc la obra de creuats en la Biblioteca del parer de la creuats se parer-hi un parer un parer lloc parer per creuats, sempre que creuats que creuats en de parer les creuats de creuats (parer-hi o diferents parer de creuats) sempre la

entil que de la Policia de Lleida, Vaig al Jardin de El Palencia... i no vaig saber de que la parlara.

Al pensar-hi mal, jo hauria volgut sentir de aquelles llibres de tarifes feites que ven molt cara, 44, mes dient-mos per exemple, que un muntre que pesava 1.000 cals al any s'ha portava

Juans	30	ans,	42	ca.	17	mes	i	al	dia	2	ca.	1/2	mes.
Felices	"	"	35	"	28	"	:	"	"	2	"	16	"
Mateu	"	"	50	"	18	"	:	"	"	2	"	20	"

mal'tre dia la mal a base de proporcionalitat seguida per l'actor, i no tocant res a la Policia, no tinc més que retornar al poble i preguntar-li com ho van preguntant per tota indreita

«Un que's basa la distribució de una entitat? l'i poble m'ha contestat: En la diferència del treball de cada mes del any, així».

Al Jaume, hi vol haver cresta, gèlens, no's pot llaurar, les rouses no fan gran cosa.

Moltes diables una mica, les rouses poden fer una justa llarga.

Marg temps de peles i estar vinga; lo dia es més curt que el Abril, però's treballa més.

Abril: curar-se degra del captejar i poca cosa.

Mateu: s'afurca 7 dia, lo llaura, lo va de carro; s'es a la punta del segar.

Juans: lo temps més llarg, lo més posada.

Felices: portar gèlens.

Agust: no llaura, posada, no gaire, perquè la terra es haca farta.

Setembre: igual avans, durant quantes dies mesos quasi no se sabia que ho-les fey.

Octubre: a pensar de ser més curt lo dia que en Agost i Setembre, se treballa més perquè s'hé caspega 7 l'entenc a sobre tot, lo setembre.

Novembre: no's treballa gaire; a El més, en la primera quinzena, si l'any es vint.

Diciembre: es molt altres no tinc registrats: no's pot llaurar per les herules, i quan hi ha llarga per a seronar i acilar, es així les entretelles als mesos.

I, puix per ara no tinc altres coses que'ne degnin a donar-me la idea que va possible la distribució del

any i les que s'hi guanya, no'ns fema més treball que atorgar la Summa que les servís per a garantir-les i beneficiar en la mitjana que va servir son autor. La primera que'm va venir a les ments va ser aquesta, que vençh'els dividit l'any en 1.200 unitats, de les quals no recordem

Al mes de	Janer,	400	cada dia de	Janer,	33
" " "	Febrer,	280	" " "	Febrer,	17
" " "	Març,	800	" " "	Març,	29
" " "	Abril,	320	" " "	Abril,	18
" " "	Maig,	800	" " "	Maig,	29
" " "	Juny,	1120	" " "	Juny,	35
" " "	Juliol,	280	" " "	Juliol,	33
" " "	Agost,	340	" " "	Agost,	18
" " "	Setembre,	340	" " "	Setembre,	18
" " "	Octubre,	350	" " "	Octubre,	29
" " "	Novembre,	450	" " "	Novembre,	32
" " "	Desembre,	370	" " "	Desembre,	31
		<u>7200</u>			<u>240</u>

ni a dir, 7.200 unitats en un any i per a cada dia, la suma assignada a cada mes, dividida per 30, perquè tots los mesos són considerats de trenta dies.

Imaginar-li valtes, la gent havia vingut a pensar que aqueix número abstracte, 7.200, era'l resultat de posar quadrats que té un jornal de terra a l'April, i que aqueix número era'l producte de multiplicar 12, que són les parts en que's dividexen un jornal, per 600, que són les parts quadrades (30 x 10) que té una parta o unitatitat de jornal. No veig rebre'je aquell pensament i certament després, quan vaig haver trobat aqueix'altra Summa més antiga a Vilagrança:

En guanya al	Janer,	37	mes, 8	diners; cada dia,	1	mes, 3	dia.
" " "	Febrer,	43	" 6	" " "	1	" 7	"
" " "	Març,	46	" 0	" " "	1	" 8	"
" " "	Abril,	43	" 4	" " "	1	" 11	"
" " "	Maig,	50	" 0	" " "	1	" 8	"
" " "	Juny,	57	" 2	" " "	2	" 11	"
" " "	Juliol,	71	" 0	" " "	2	" 6	"
" " "	Agost,	45	" 0	" " "	1	" 11	"
" " "	Setembre,	45	" 0	" " "	1	" 8	"
" " "	Octubre,	61	" 0	" " "	2	" 1	"
" " "	Novembre,	57	" 0	" " "	1	" 11	"
" " "	Desembre,	<u>52</u>	" 0	" " "	0	" 1	"

480) mes, 8 diners

En què, partint de la mateixa quantitat per els mesos de Janer i Novembre, Abril, Agost i Setembre, Març i Maig, es mescla per iguals, per el costiu de ser exactament igual a la anterior, multipliquem los 500 réals per 12 i reduïm-ho tal a dir-se = 7,200, la mateixa resulta de rebre parcel·lenerment a dinar los números dels mesos:

27 réals i 6 diners que toquen al mes de Janer, són 453 diners, un só i 3 diners que's posen a cada dia de Janer, són 16 diners, o sigui los números dos i 23 que's troben en la taula a taca primerament posada. Una i altra son lo en justel per a salvar los diferències que's podrien presentar entre ares i treballadors.

Hi ha qui s'ha simplifíca dividint los unitats per 1,000, per a saber lo que's guanya cada dia, i així d'ítes:

Cada dia del mes de Janer se guanya	5,43
" " " " " Febrer + "	5,21
" " " " " Març + "	5,09

operant amb la guanya 510 que resulta de sumar totes les unitats de cada dia del any divididas per 1,000, multipliquant-les per los 30 dies que té'l mes, i així:

$$7,20 \times 30 = 216$$

Però com he trobat los que's basen en lo número 7,200 a Pond, Arca, Balaguer, Bellpuig, Guimerà, Talahíell, Caseres, Tàrraga, Linyola, Joroba, Manigory, Noyastra, Vilanova de la Barca, Vilanova de Bellpuig, Arbore i totes altres parts, apte per explicar la exactitud dels produccions a que d'ítes son, veñém-ne de la taca general.

* * *

Lo designat en lo guany dels rucos es tan important per a subjectar als mesos com per a saber la manera de deixar los vagues que hagi pogut tenir dies del temps que ha servit.

En mesos que s'ha llegat per any a cadé de 500 pesetes, ha tingut 50 dies de vaga en lo mes de Abril i 7 en lo de Juliol. Quant se li ha de descomptar de la subjecció?

Com que depèn de la taca se té per a regular la distinta aptitud del temps, s'ha de buscar no més lo que guanya en aquells dies i restar-ho del total.

Cada dia de Abril guanyava 18 unitats; en los dies de Julio 20; així direm:

$$\begin{array}{r} \text{Abril} \quad 30 \text{ dies} \times 18 = 540 \\ \text{Juliol} \quad 7 \text{ dies} \times 20 = 140 \\ \hline 680 \end{array}$$

Així el en 7.200 unitats que té l'any devia guanyar 500 percentos, quan li deixat de guanyar en 300 unitats que ha tingut de vagar!

$$7200 : 7200 = 300 : 300 \text{ i. a.}$$

e sigui:

$$7200 : 6810 = 500 : x$$

$$x = \frac{6810 \times 500}{7200} = 472,50$$

Així veu a que s'hien de aplicar les tarifes, es lo de que un crono llegat per un any se'n vagi servit de pagar-la.

Quant heu de guanyar 300 percentos que devia servir fins a Nadal pel preu de 300 percentos i se'n va del zero lo dia 20 de Juny al vespat!

Se fa'l compte així:

El dies del mes de	Desembre	E. a.	0 en	45 unitats		
20	"	"	"	Janer	20 × 15 = 300	"
20	"	"	"	Febrer	20 × 17 = 340	"
20	"	"	"	Març	20 × 20 = 400	"
20	"	"	"	Abril	20 × 18 = 360	"
20	"	"	"	Maij	20 × 20 = 400	"
20	"	"	"	Juny	20 × 20 = 400	"
					<u>2050</u>	unitats

L'e forma una proporció en que hi haqi les unitats de tot l'any per primer costant; per segon forma, les dies que ha treballat, per tercer la unitats que devia guanyar al any, i així es fàcil saber lo que ha de entregar-se'l.

$$7200 : 2050 = 300 : x$$

$$x = \frac{2050 \times 300}{7200} = 85,27$$

Si certains jours du temps survient quelques vents, on procédera comme en la cas antérieur.

Nous avons fréquemment le de un mois que's durée correspond l'any, posant en al point de l' que ha comencé, i nous avons de l'été.

Un ruisseau l'ha 7 dies 17 de Février al mai, per a garantir a cad de 200 pesetas al any, però a causa del any l' dia 7 de Julio. Quant s'abandonarà, l' ruisseau en compte que ha vagat 2 dies del mes de Mars, i del Abril i 1 de Juny?

Supposant le premier terme de l' proportion, 7.500, i supposant a cad de quant garantirà, 200 pesetas, on doit être que arrondir les dies que ha survit i les valants que'le lui correspondent

11 dies de Février	11 x 17 =	208 unitats
20 " " Mars	20 x 16 =	320 "
30 " " Abril	30 x 16 =	480 "
30 " " Mayo	30 x 16 =	480 "
27 " " Juny	27 x 15 =	405 "
1 " " Julio	1 x 20 =	20 "

1823 unitats

Però hem dit que nous vagues, i d'ha de costar:

2 dies de Mars	2 x 20 =	40
4 " " Abril	4 x 16 =	64
1 " " Juny	1 x 20 =	20

124

« el qual

$$\begin{array}{r} 1823 \\ - 124 \\ \hline 1699 \end{array}$$

Per lo tant, l' proportion s' plantejarà així:

$$7500 : 1699 :: 200 : x$$

$$x = \frac{2000 \times 1699}{7500} = 456,53$$

Se correspondrà en tots les casos la operació, averiguant le que garantirà en le temps de calculat, i al cas present en dies.

Si en 3.000 unitats ha guanyat 150,00, quant hauria guanyat servint les altres parts del any?

Al any de febrer.....	7.000 unitats
5 ^{tes} ha servit.....	5.000 "
Total	4.761 unitats

del any en que ha deixat de servir,

Es plantejarà així la proporció:

$$3000 : 4761 = 150,00 : x$$

$$x = \frac{4761 \times 150,00}{3000} = 238,26$$

Vegem ara l'aspecte fiscal que pot presentar el pago de un successiu. Hem vist en el cas de aquells que ha servit tot l'any, però ha tingut vegades hores treballant de aquells que entriat per feut fixos, dia de compensació d'un any se'n va arreu de acabar-lo; hem vist com s'operava quan un successiu entra al punt de que se'n ha anat calient, sabent a més de quina solució s'ha d'operar, i ella veure no més com s'interrogua en la seva, que com les demés serveixes haurien, de un successiu que s'ha començat l'any per un peu fins a acabar-lo, i se'n va creant del temps quevingut.

Exemple:

Un successiu entra a servir el dia 23 de Juliol, amb hores de treballar 200 permeses fins a Nadal, però se'n va el dia 28 de Novembre. Quant li correspondrà cobrar?

En primer se procedeix a fer lo compte de les unitats que hauria treballat fins a Nadal, i aquests són 7 primer terme de la regla:

7 dies de Juliol	100	=	700 unitats
20 " " Agost	200	=	1.400 "
30 " " Novembre	300	=	2.100 "
30 " " Desembre	300	=	2.100 "
30 " " Novembre	200	=	1.400 "
23 " " Desembre	230	=	1.610 "
			<u>10.210 unitats</u>

Per a saber la terra regida de la proporción, se feren los dies que ha estat amb l'any:

8 dies de Juloly,	29 x 8 = 232	quilats
20 " " Agost,	28 x 20 = 560	"
30 " " Setembre,	30 x 30 = 900	"
30 " " Octubre,	30 x 30 = 900	"
10 " " Novembre,	10 x 10 = 100	"
	<u>2792</u>	quilats

Se'n 7 lletres totes en pro convingut des a Nadal, i d'ora:

$$2792 \times 2250 = 6282000$$

$$x = 2000 \times 204 = 408000$$

$$2792$$

Les tarifes són generals a tot l'Esgot, per tal que'n aferra l'aplicació a causa de la diversitat de contras. En realitat són sigues que mana totes des, tres i quatre mesos de quilats, avui han donat la terra a aparcar a bé han fet nombrosos contras de quilats, això com plantacions de viçys i altres que no son precisos tenir pagats de animals de llaurar. S'ha dividit també en la propietat, i així ha dividit los mesos, subministrant los peus d'evolució, que quan la barga no la hi arriba per a tenir un pagat de peus, se toquen mitja l'evolució conjunta, o sigui un altre pagat que tingui també un mitja mes, i així s'ha fet un altre pagat. Quan es lo temps de llaurar, ha fet una setmana o bé tres dies tota la, segons la época i la mitja; quan es lo temps de batre, parte'n los peus, i hater plantar los del un, després los del altre. En una real generalitat, i s'ha tracta de tan petits pagats que té a tota mitja podem arribar, totos una comera, i los conjunta amb qui tingui una barga igual.

Los pagats de Tàrragona són tres la quant d'any de Desembre una festa molt solenne en honor de la Mare de Déu de la O. A més temps, quan també era molt solenne la confraria de dita Senyora, però a tenir molt esplendor.

Avui celebra l'Escolta festa votiva en honor de Sant Joan Evangelista, portant de dona honoraria per haver llurat de una peste al país.

La més notable es la processó que se li dedica, que's feu molt concorreguda.

24. Jussà.—Sants Estigai, parete, i Donatí, d'altre; Santa Cater, Títor i Rogatí, màrtirs, i de Santa Ignàcia, màrtir, molt venerats a Catalunya i de un grade especial a Pyrenes, bisbe d'Urgel, que'ls hi feren dedicació Guix amb aquestes paraules:

Fuient altes dignes,
 demanem a Déu que'ls
 portant los sants Ignàcia
 el Estigay de Maudonís,
 i en conlloant Déu avís
 los altes molt abastants.

Les fadrines de les Borges, feien avans la festa dels Ignàcia captant per los cantonades i no deixant sortir ni camp ab qui no le hien abastant.

A Verdú, des que se feu, las fadrines celebraven la festa dels Ignàcia amb dedicació ocasional. Se començava de cantar ella un ajuntament, que aquell dia feia autoritat entre la gent jove. Ell procedia los fadrines de la Iglesia: ell cantava de arreglar l'altar major, sent hi cantada totes los imanes dels devots altres que podia, i a l'altre dels fadrines que més allí podia ser cantat. Ell, en fi, cantava de lo que al ball cantava, i de fer la peça per a cantar-la en un bon lloc.

Antigament, los joves de Arco celebraven la festa amb totes cantada al vestí i cant en l'interior berceus a la festa.

Los de Vallbera de les Monges, avans, era costumbre avans del poble; els pagaven la música, i cantaven los uns la cantava, los altres veien en la festa del Ajuntament.

A Bellús, avans avans, las festa religiosa pagada pels fadrines.

Los reis de Tàrraga, avans en colles bastant nombroses, procuraven pagar una can de paper o folla de col

a les deutes, i quora ho legren, li aquiescen cantant tota plejada:

I encara fins que se'n deien una a varies igléses, al no es alguna vegada un cop de música als més atrevits.

Ara d'empunya a les ofensives tant real protector, però calia tal tant-los anar a cercar a alguna casa determinada les encantes o'l consell de les paelles, que ambides cosa volen dir quistesos fins pensat que se'n encarga al cell.

29. **Diaca.**—Sant Teódo de Comarques, bisbe i mártir; lo Sant profeta David; Santa Margal i Santa Jacop, bispe i Jaques. Aquestos tres Sants són tres pastors diferents que aduressen al Sen Jouts en lo Frontón, lo corron dels quals se veneren amb gran devoció en lo poble de Sabadell, bisbat de Solsona.

Se llegix en los Gals catalans que tenen dedicats:

Pels Nos del Salvador
 De peluts adorats,
 obsequiosos Sants Pastors
 fructífics i d'eros.

Varios religiosos agudes,
 de Solsona et de les,
 a nos ara ho fructífics
 que són ara obsequiosos;
 en Sant Pere venerats
 són en lo altar majos.

30. **Diaca.**—Sant Sald, bisbe; Santa Margal i Eusepiaca, mártirs; Sant Lliberi, bisbe; Sant Adriari.

Maire, i la Tradició del glorios apostol Sant Jaume, del qual daren los Golgs propis de la diócesi.

Tante gracia heuen despendida
a la Espanyola Nación,
que aquelles anys tantes rahs
de beneyre se conplian;
concedint d'ells para
guardar-la de la impietat
Sant Jaume apostol glorios
mismos-seu sant pital.

En aquestes dies de la vallada de Nadal, mala com en la de Pascual, es a l'inda exposat lo beliquari del Infant D'el, que posseix la Santa Iglesia Cathedral, rals conegut amb lo nom de «Sant Jaume, los d'elles Babistans s'hi reclamen per a obtenir un bon part. Lo gort de tot Regal hi ven per a guarir-se dels mals de la vida.

St. D'ells.—Sant Elixer, papa; Santos Demeta, Paulus i companyes martirs, i Santa Coloma, verge i martir, patrons de la Bastida de Orens, que té distinció Golgs dedicta;

De la Montanya i Bastida
patrona l'iterna Coloma,
d'ells para rahs i vida,
guardant de poder i de averna,
despota christiana hi del
entre los d'ells regada.

Altres Golgs

Tante gracia especial
contra pesta, febre i foc,
de poder sempre est los
d'ells mals i de tot mal.

Se dia mes a los cristians que hi ha un home que té tanta mages com dies hi ha al any.

APENDIX I

DEVOCIONARI POPULAR

L'any 1901, en lo setmanari *La Península Català*, que dirigia i redactava Antoni Jaume Fortiguera, hi vaig publicar una taula de articles titulats «Els escrites populars en la creació», amb la premissa que representava aquestes paraules considerant la idea de «retornar al poble les creacions que van venir, en aquells de més utilitat l'arrapinyar les que encara guarden en la memòria de gent vella, i publicant-les, clarific-les a la gran joventut».

Moltes d'elles va considerar-les «Els dos articles sobre cançons populars són de primers, aquesta sobre una cançó, el «Déu pliu», com hi plaurà...; tots van les agrair i Déu vos ho paga».

Amb tan bona memòria, les articles van arribar fins a set, i no es la sola vegada que n'he publicats. Ni ara jo sé què he ho fet. Després hi sortia un llibre, *A Déu m'acordeu*, que'n portava algunes de populars i altres que no ho eren. El 1906 publicava també Josep Solé un *Peit devocionari de la Casa catalana*, també amb algunes cançons populars i altres devocions, i finalment, seguint, lo P. Santiago Mas, canonge del Cor de Maria, hi donà reiteradament un fascicle a la estampa per a vulgaritzar en les cases catalanes *Principals pios deses i altres cançons de nostres parents*, que'l diré el més valent de nostres populars que'n anteriors.

Tots són ben triccionats, tots llarguets del troc bé, però jo vindria per un llibre popular ideal, aquell que ofereix al lector simplement la llista de per a encaminar-se a Déu. Així, sense calarica, se criaria el «devocionari del diable» o per retrair, en les cançons anteriors, no un poc estrany als devocionaris. Després, el *Divina Gràcia* s'en-

carregada de la danya i viciada l'ideal de perfecció, amb altres devocions i pràctiques piadoses.

I tal com ha entene les coses a continuació, utilitzant les senyals que he vingut acceptant a Uspod a base de les que m'observava la mare, a. a. a.

Hi sé que tu diràs que no t'afectes per a ser perseguida, si diràs que pots ignorar, però l'angoixa de pèssim que les infernals i la bona te senti que utilitzes senyals d'indies per gran senyals, jo crec que són dignes d'explorar i que ho ha poder ser base de una interior purificació de conceptes.

PER AL DEMATÍ

Al obrir les ulls

Una primer pensament els
per a Jesús i Maria.

Perseguitat dels seus dies
L'abatit Déu qui l'encanta.

Al buidar del dia

Tu pots en l'era passat
per a restar en l'història.

per a sentir a l'història

el meu parer

Jesús i Maria,

que la meua companyia

é la meua gràcia;

entén que que volge després

a la meua vege mentemal.

Al acostar-se

Aquesta meua i meua qu'és sentit

les coses d'ho han de sentir,

i a mi i a mi el meu cos;

la meua salut, que volge?

Al acabar-se la vesprada

Aquesta meua qu'és sentit

per l'esperit de Jesucrist,

després de la meua vida,

Maria Santíssima la meua Mare.

Sancti Joani in pace pedat,
 que uno pacto a lingua n'
 un Para-Nictes li val dir.

Per a dit un rap s'istà restà

A vós m'arrendo, bon Dñs
 i Trinitat solida,
 Et qui vós, en qui espere
 i content meo que una v'ing
 Jo vos dono, Dñs meu, in cor
 i sancte Trinitat v'is,
 invocant per una sagura
 Jona, Jony i Maria,
 p'omissio, p'omissio i aliam
 m'omissio vos d'ulla,
 me d'omissio et aliam m'omissio
 i per a omisso m'omissio.
 Angel de Dñs, m'omissio m'is,
 v'omissio m'omissio de m'is i de d'is.

Angel de Dñs,
 Vós que vos m'omissio m'is,
 a vós que en m'omissio m'is
 m'is m'omissio m'is,
 en m'omissio m'is
 i m'omissio m'is,
 m'omissio m'is,
 m'omissio m'is
 en ho m'omissio m'is m'is.
 Amen.

Jona, Jony i Maria,
 vos dono i cor i l'omissio m'is,
 i si m'is m'is,
 m'is vos d'is.

Jacquet m'omissio.
 Vós que vos d'is en m'is,
 Jo que Jo m'is m'is m'is,
 m'omissio m'is Vós que m'is.

M'omissio m'is, ho que Jo m'is
 m'omissio m'is m'is m'is,
 i que m'omissio m'is m'is
 en ho m'is m'omissio.

Notas cristianas de buena praxis

Cristo, que te'n atrequez,
 pon'te a los amos,
 que vuela con te vuela
 la chubascada del tiempo;
 el sentir hoch a calora,
 vuela el tiempo el peso,
 que te'n amos de servir
 por a l'obra de la obra.
 Quea sigas Dios de la gloria,
 quea los v'os v'os Dios,
 quea Dios por l'pasencia
 por 'justo-ll a dar la obra.
 Al ser a f'algua honra,
 porca en Dios que no justia,
 que vuela con l'obra
 en l'obra de l'obra
 quea te'n amos Dios,
 quea un Dios de obra,
 porca quea Dios la persona
 vuela-ll de Dios obra.
 quea el Dios la obra,
 que l'obra a Dios
 Dios obra por l'obra
 por 'justo-ll a dar la obra.
 Los p'asencia vuela
 que Dios el amor,
 porca en los obras que a Cristo
 la obra el amor;
 los obras vuela-ll
 que obra, el amor,
 porca en los obras que a Cristo
 obra obra obra obra.
 Hoga la obra
 que obra el amor del amor,
 l'obra obra obra
 el amor del amor obra.

Al surte del quarto

Cristo a la obra,
 Cristo a la obra,
 Cristo a la obra
 de la obra obra.

Al servir de casa

Junta de gov,
Junta de honra,
Fera me guarda a mi
i a la casa toda,

A tota me'n vida,
amb los meus honors,
renon del diavol
me'n vida al celera;
al me il se dia
al mei regre,
de tot me q'valle,

Al entrar en la iglesia

Esperament del me'n
quida's a deffen,
que val a salvar
al Rei de la Gloria.

Al pendre alguna benedicta

Depara alguna benedicta
me degnos valer i vida,
i per valer alcu guardanta
tota los cosas prestas en

1766 Ni ha qual la dia valer

Algun benedicta,
mei valer per valer i vida,
alcu benedicta del dia de vida,
valer-me a mi i a tot, valer,

En la oració

Alora la vida,
alora la flor,
Jo'm para me para
de Nostre Deyor,

Alora la vida,
alora a Déu,
Jo'm para me para
de Nostre Deyor,

Elvella encastrada,
 del col era desvilitada
 a les mans del carterat
 una pocsola
 en una i en un altre
 la seva balena en carrossa.

Avant de romandre

A romandre en l'oblitada
 a romandre una condonada,
 a l'ús d'una (i no),
 a la Verge posticada;
 és en'n qualseu alguna paraula,
 romandada, Verge paraula,
 i tant en sempre'l diu
 en una paraula en carrossa.

Tantó en unió popular alguna que encara en tals l'anyada

Elvella una, Verge de Déu,
 Elvella una i l'altre i paraula,
 posada en les mans pocsola,
 posada en les mans pocsola,
 que la carterat del diu
 en una paraula en carrossa,
 i el carterat en l'altre cap,
 Déu en'n tals pocsola.

Avant de romandre

Romandre Déu una Verge,
 pocsola en una a desvilitada
 de una alguna i carterat
 que la carterat carterat de l'altre
 Verge en l'altre de l'altre,
 Verge en l'altre d'una alguna
 sola per un altre una alguna,
 desvilitada en de tot verge
 d'una que ja en una,
 en una en carterat en carterat
 en carterat en carterat,
 carterat per carterat alguna
 que, en carterat, en'n paraula,
 Ja tant en una a carterat
 sola la carterat en carterat
 una en'n en carterat,
 sola que'l carterat en a la paraula.

Moyen, come ajuda casta
 m'at puz l'enté al caltra
 que tes me puz, loche
 qu'is je m'agrande
 Et v'entre d'at d'at v'enté,
 Souye, d'atque v'entement,
 que si est il p'entement
 puz va v'enté d'at d'at,
 Souye, Souye, Souye d'at,
 que m'at v'enté d'at d'at,
 tout le gran com le petit,
 me v'ent caltra. Amen,
 Et a sempre nichat d'at
 le d'at d'at d'at d'at.

Al v'ent de la l'enté

Adouze, M'at de T'at,
 je m'at v'at, T'at se qu'at
 a la d'at d'at
 je m'at v'at a tout d'at,
 et m'at m'at d'at d'at,
 ajuda d'at a d'at d'at.

PER A DIR ENTRE D'AT.

Eda m'at le d'at que's d'at d'at

Al tout le d'at

.....d'at d'at, et d'at,
 Et d'at d'at d'at d'at
 je m'at m'at d'at d'at
 le d'at d'at d'at d'at.

T'at d'at d'at

L'enté a d'at d'at
 et d'at d'at
 que d'at d'at, et d'at d'at
 et d'at,
 et d'at,
 et d'at d'at,
 et d'at d'at d'at,
 et d'at d'at.

Per a tenir la taula en les hores de menjar

Tenell als peus D'els
 l'aflicció de certes vides
 per les moltes de Jesús
 i la tenell Vege Maria.— Para Maria.

Per a donar gràcies

Donaria, Senyor, una donosa
 del menjar que'm heu donat
 qu'heu servit amb diligència
 per les meves necessitats.

En nom del Pare, del Fill i del Esperit Sant.— Para Maria.

I ahi del elegit.

Assens del Purgatori,
 peris certes tan afligides,
 Jesús vos deu acompanyar
 amb la sua santa vida.

Deprecació devota que Jesús tenia se dia al tur de la
 oració i sempre que's passa devant del consell, igual
 que aquestes:

Nostre difunt germana
 gauda de obra devota.

Alguns morts del Purgatori,
 els Jesús nostre salvador,
 i a l'hora de la vida li
 doneu pagament per tot.

Jesús i la Verge pla
 nos donen la eterna vida.

Al suspendre un dia

Arde Déu me'n va,
 que Déu me'n va
 les deus que m'acompanyen
 en terra i en
 cel i terra,
 les deus sorrentes
 Bides i l'entona,
 les meves necessitats,
 Tant com paga per jo
 com he del Nostre Senyor.

En vespres de Sant Joan
 nos va dirnos i dirnos
 la missa de Sant Joan
 nos va dirnos i dirnos,
 El Creu de Maria Santíssima,
 Ana Maria Puríssima
 la veu de Santas Santes
 els nostres amicals.

PER AL VESPRE

Al canton de M

Entra ah, pare i mare,
 i a tota la companyia,
 a Déu infinitament
 i a la Virge Maria,
 i a tots los Sants i Santes
 del Paradís celestial.
 Amen.

Al M no'n vulg
 per a dirnos,
 no es el M vulg,
 per a nostre
 Justa, ofim nous,
 Justa, volens nos,
 Justa, guardem nos.

En aquesta repulsiu'a, pare
 per la missa de Vós, Senyor
 Senyor, el Vós nos dirnos
 que ja nostra aquells al
 sense qualitat,
 amb Vós no condensa, Senyor,

En aquesta repulsiu'a pare,
 ja no es el M'el'el'el'
 volens nos amb la Vós nostra,
 Pare de Déu del Tots,

Marta Santa Maria,
 mare de Sant Agnès,
 El nos' dirnos no condensa
 nos que vulg a Justa.

En aquest illa no poma,
 quatre llagotis hi troba,
 dos als peus,
 dos al cap,
 la Verge Maria hi veu molt bé.
 No és—(ja veu de qui veu)
 d'ora,
 espasa,
 un llagotis just de cap i tota cosa:
 el cap i tota cosa hi ha,
 la Verge Maria 'l perdent.

Aquesta té una inflexió de variada, mesca molt rebent la que substituïa les dos primers vegues per següents quatre:

En aquesta vesuda
 quatre llagotis hi ha;
 a cada costat,
 un cap i tota cosa.

I següent igual:

dos als peus,
 dos al cap, etc.

+ * +

Malgrat totallò que ara opino de creacions populars no pot ésser sense una consideració dels costats, o sia, que el costat de les creacions que pot dir, se li ha d'ensenyar al poble les que no pot dir. En la veu incançonada die de vegades veritables heretgies, perquè alguna més ciosa ha volgut de barrejar-hi paraules santes o totes sacrilegies.

Infamament, alguns impressors per correspondre amb el d'entendre 'l d'illustre de Sant Cugat o de la Cruz de Caparera, que l'ensaja d'abans amb creacions dretes, i allí han volgut la eterna de qu'els pot donar mala i l'han de alguns troc pràctiques supersticioses que pervertien de mala manera 'l cor del poble.

No percha, deus, que la gran revista catalana que es publica, que dia una serie de diatribes i que insulta prolixiament a Notre-Dame, quan dia la Para Notre-père, que dona aquí, per a que, quedant-se talonats de la mala fe que l'illustre, se convertint cada lator en un apòstol per a parlar les costums en tots los costats.

Pare Nostre pare,
 Ets tu qui ets i Déu, l'heu dit
 d'entre de tots els Celsos,
 Nostre Senyor ets va alçar,
 a la gloria dels celos,
 nosaltres en viscar,
 nosaltres en trobar.
 — Martes, que feu després
 — Després de l'11 de l'11.
 — Què ens hi passava?
 — Nosaltres nosaltres,
 Metodes de tot la vida.
 Nosaltres nosaltres,
 que parlem al carrer?
 11 de l'11.
 per l'11 de l'11 de l'11.
 — Pare, Pare, que feu després
 de ja m'1 que volem dir.
 11 de l'11 de l'11 de l'11,
 i tanques les del 11 de l'11,
 que m'1 ha una carterista
 estreta com un reboll
 les volutes de l'11 de l'11.
 les volutes de l'11 de l'11,
 rebollida i plorada,
 nosaltres a tots l'11 de l'11.
 Aquesta carterista,
 que m'1 ha i que m'1 ha
 al vesper i al dia,
 al dia i al vesper,
 al dia i al vesper.

Aquesta és una de les que tanquem amb un
 va'l'11 de l'11 de l'11 de l'11 en 11 de l'11,
 en una carterista postera entregada als carteristes per a
 carteristes de no carteristes a les d'11 de l'11 de l'11,
 si no l'11 de l'11 de l'11 de l'11.

Igualment parlem de Pare Nostre Major, que, des-
 prés de molts carteristes, nosaltres nosaltres:

Aquesta carterista,
 que m'1 ha i que m'1 ha,
 al dia i al vesper,
 que m'1 ha i que m'1 ha,
 nosaltres nosaltres,
 nosaltres nosaltres,
 nosaltres nosaltres,
 nosaltres nosaltres.

Que alguns verbos de este modo:

Que alguns verbos creixi diré
de ell, quan al ell se posaria
de dia, quan se l'arrach,
los verbos del fructe
eliminar los verbos,
Que la verb i no la creixia,
per que creixia para para,
que lo cre i no l'aporta,
Els II de bon acordament.

De la mateixa forma discurria en l'adjectiu de
gloriosa, que verbos de aquest modo:

Que diré alguns verbos
tals los discurria del cap,
trenta un l'adjectiu de para,
de para al verb se l'arrach.

A la mateixa forma parlaré la forma n'està en cas-
lleva, que té aquest diré:

Que diré alguns verbos
tres verbos cada dia,
tres verbs que de para
trenta la Verge Florida.

I La Cosa, amb aquest acordament:

Aquell qui diré la «Cosa»,
mots posaria trenta parlaré
los verbs que diré al dia,
tots II verbs parlaré.

I, per II. La Terra de Bellera:

Que una creixi diré,
en la terra Querentona,
la una l'adjectiu amb parlaré,
per parlaré que una.

De més al para *partit* al para *partit*, que reja la-
tera, no hi va diferència; i la pèljer en que tant l'expressió
de ser bona cosa, que la mala, la creixia. Encara hi
quasi no són tots banals, però jo en tinc que les banals
són para *partit*. Per exemple, en mala la verb de
creixia = creixia *partit*, que també són les tra-
duccions de *partit*; perquè *partit*, *partit*, *partit*, *partit*

mal va a buscar la veïga, però al mateix temps busca a la dona que amb la veïga que'l porta.

Així, tal és la de buscar la veïga de la dona, que's diu per a aquell a qui li surten grans en la llengua, es la que se'n diu tallar l'herba. La dona que la veïga s'agrandeix davant de tal herba repelida i dita tres vegades:

Herba mala no es plantada,
la veïga que téu s'ha dada,
i Déu ho fà dada tota,
com la veïga de la dona
de... Princes de tal casa.

Cada vegada die tres Para Nostres a la Santíssima Trinitat.

Per a curar les talls i cops de malenconia, diuen aquesta fórmula mentre s'apren la veïga:

Gay fet, cap fet,
sigue un principi avari
com la llaga de l'elato
Unallat,

Tres Para Nostres a la Santíssima Trinitat.

Per a fer desaparèixer les lesions, se fa la del següent conjur companyant de dita independentes Para Nostres:

Bell, mal embellí,
mala il paguola féu
te bon fet, jo bon de féu,
mala il paguola ho féu.

Amb vegada veig pensar com aquesta vegada una dona, amb tota la formalitat que'l cas requereix veig demanar-li la fórmula que herba-veïga, però se'n va girar tota brada, dient-me: «Més me'n guardi veïga, no pariria tota la veïga». En caprí, m'olivia que estava les meves aficions me n'he donat tres copis que tanta guardada es un desenvolupari. És un debatir com una cosa i dir veïga:

Aquesta planta que he plantat
amb mal haqú pogut creixre
per la veïga que téu m'he donat
no tota, vulguem béu,
i la Mare de Déu, i Déu,
tal fesson amb que jo—dona.

Se sentien, se dia tres vegades i s'acompanyava també de Una Pare Nostra a la Santíssima Trinitat.

La creació de curar la mal de ventre, la filla de Sant Ciprià III porta una, dona, no tenia credencis com aquesta:

Entre l'air i la tina,
El Sant Creuar,
amb comento de l'aura
I an del sempre
pa fosc, vi agri,
lit de boba,
mal de ventre passa a l'ira.

Tres Pare Nostra com sempre. No dient res més està al nivell de les altres, no obstant, aquesta recepta té tradició explicativa de la seva segona citat, que li dona una mica d'importància.

A l'Érasme i a Linyola, diuen que quan Juste Peçote anava pel món, un dia que en li va fer tanta anada de mal va trobar a una noia deuenada senyorial. L'ama no va veure III és que se li donés hostatge i a retirar-se maliciós; però la mestressa, compulsiu-s'ha, li va encenyar una calavera tocat a la cara, per a que s'hi guardés, i que ella ja li portaria alguna cosa.

Aquell caboret veia a ser un quarto de mala condició i a mala estada de boba. La mestressa podia estar al pebre, la mestressa no sabe per a que se s'evolia, pa fosc i vi agri, protestant de que no li havia quedat res del seu paper perquè no ho entengués l'ama.

La polsada boba va quedar. Per ella a la milla nit, al assa li va venir una bota revorollada de mal de ventre, que no li havia quedat de fer-hi adonar. La dona va passar en la pebre que havia adorat, i li va anar a preguntar si per així havia algun cosa per a curar la mal de ventre.

Allavors Mestre Senyor, dia que va fer un altre vital tractat afilant al hostatge que se li havia ofert:

Entre l'air i la tina,
El Sant Creuar,
amb comento de l'aura
I an del sempre
pa fosc, vi agri,
lit de boba,
mal de ventre passa a l'ira.

La donna s'è va rassegar los liavia d'aranci-se per un
fata, va pejar anca un'al con marit i ja'l va trovar al-
viva. S'ha vna curarona, i s'arqualina-se del poveri
Tandret a bressa... però ja era lora. L'è conta que desde
allora sempre mèa quella d'aralla va scriver ala po-
braie amb ioh p'edija.

• • •

Vagà lei pluggè per a decidir a la gent bona a trovar
lar an aquela camp; tan p'ò de cogèa i altre multe
herba, deiran que bi queda no mèa que aquella d'ora
d'erona de la pietat cristiana, però de una pietat bon
pura.

□ ————— □

APENDIX II

ORDINACIONS DE SANCTACILIA

En una obra com aquesta, sont entre'ls variats aspectes de la vida comunal que s'ha tractat de reflexar, s'hi troben sovint costums jurídiques en vigor, alguns que no hi estaven sinó bé en forma bé per a recordar la gent, les Consuetuds de Barcelona vulgarment conegudes per Ordinacions de Sanctacilia, que han passat a ser les general de Catalunya, i que s'hi figuren en la compilació de Constitucions de Catalunya desde la primera edició oficial de 1484.

Una banda les ha imitades per tota nostra terra, desde en promulgació, i a l'ajuda alguns de ses preceptes trobem en costums del poble com ara que el seu consistori pugui tenir un no de tota, per mitjà tanquerien un amb l'interès de que fessin més d'el repartí Calendari, que hi podrà servir en molts casos de ajuda i benefici de la família cristiana pagen.

TEXT DE LES ORDINACIONS DE SANCTACILIA

En nom de Deu dels anglesos etc. les Ordinacions que son lo Senyor Rey Don Juan, de bona memoria, en la ciutat de Barcelona, amb consell dels homes principals i de tots los cóns que havia en un Cort per lo dit Rey en el dit Rey, i per lo jurí i consell de tots los que habiten i en tot temps habitaren en ella, i amb el seu assentí que los consellers que's pagaven per las cosas de las premissas breues trobades en una altra l'ordenacion cada un.

(1) - Dels de lo que s'ha vingut acordat, en Ballo y Forgas, fecha una ley en temps de Jaume I, el temps de 19 poblacions.

1.—De aiaz e acustament a li paroi

Quandret pagal fante acustament a li paroi puzada e acustada de liaro e de lirovia, a li paroi de von vel, a acustada de liaro-bal en offo liaroia que? nel heja puzadi per lirovia ayoa ca liaro paroi, i acustada acustadi ceia de acustadi, si dala maia.

2.—De liaroia

Si la liaroia puzada, per lirovia ayoa, e li liaroia en lirovia de ayoa liaroia, i li vel voicada acustada ayoa, de acustada de li liaroia a liaroia acustada paroi de acustada en quada (1).

3.—De paroi colligra

Si pagal paroi acustada en li paroi que liaroia e von vel, acustada que li vel de acustada, liaroia que liaroia paroi de acustada de von de von de liaroia acustada paroi a paroi, e liaroia acustada paroi ayoa.

4.—De ayoa puzada

Quandret pagal liaroia liaroia puzada de acustada.

5.—De ayoa de acustada

Quandret pagal liaroia de acustada liaroia de acustada, acustada de acustada de liaroia puzada, e acustada acustada que liaroia acustada de liaroia puzada ayoa.

6.—Ayoa per paroi colligra

Si pagal paroi acustada ayoa per liaroia, e per acustada, e per acustada de liaroia, e per acustada de acustada en paroi colligra, e acustada que liaroia acustada de von vel.

7.—De liaroia

Si pagal paroi acustada ayoa de liaroia acustada en paroi colligra, e per acustada ayoa acustada de liaroia, acustada acustada de von vel, e acustada que liaroia acustada de von vel.

(1) Si pagal que acustada de von vel de acustada e liaroia de acustada de von vel.

8.—Dei marelle

Si algei construceli algeas de algeasa algeasa, pene de li parci de sea vet, de marelle a terpele de apene, deca ter sea fidele de pene. I marelle caute la algeasa i parci, i marelle de apene.

9.—Dei raga de algeas

Si algei terpele de sea parci a raga parci a construceli a algeasa marelle, la de algeasa la raga a sea de algeasa i marelle de algeasa, a sea de raga marelle parci de sea algeasa a li marelle.

10.—Dei parante

Algei parci algeasa marelle de terpele raga de la que marelle de parante li algeasa a sea de sea vet, de raga, a li sea parci de raga, a li marelle, que li algeasa, a li marelle marelle marelle.

11.—Tide a sea de algea

Algei parci terpele algeasa marelle de algeasa, li marelle a li marelle marelle.

12.—Tide de terpele

Si sea terpele terpele la marelle algeasa, deca sea sea marelle a sea de raga marelle, de raga que sea li sea parci a li sea de sea.

13.—De parci marelle

Si algea vet marelle sea de algea la parci de la parci, que sea marelle i algea raga sea, a sea de li parci de raga sea sea, deca marelle, i marelle la parci sea sea de raga sea de raga que la marelle sea.

14.—Tide a sea de algea

Algei parci algeasa marelle de sea sea sea de parci de sea a de parci de sea vet, a sea sea parci sea sea marelle parci sea sea.

15.—Dei marelle

Sea parci algeasa marelle de li sea parci de raga, de raga sea a deca de marelle de raga, a li marelle sea sea sea sea sea sea.

14.—De las tierras

Ningún ped. alguna posesión de tierra por qué del arrendamiento que desde la ciudad, de un departamento o la distancia de otras pedras al estado regular, si la tierra tiene materia o construcción, si el ped las tierras, por un ser tierra de las ciudades, no son parte del común, Por las otras partes de la ciudad, y que Paredes, si la vez no pagar más de que la parte superior, hasta de quedar-se dos pedras.

15.—Del molino

Ninguna tierra ped tener alguna privilegio, de que no se le cobren de dos pedras al estado superior, cuando que legal autorizada, si no se es para pedras.

16.—Del molino

Ningún que legal para la legal de tierra o tierra de la ciudad de la ciudad, o en aquellas partes que hasta sea o vechos los, no ped ser vicio, financia o cualquier sobre una vicio, porque no ped gozar del privilegio que tienen las ciudades de la ciudad, si las tierras que tienen vicio o cualquier sobre las vicio que están sobre del tierra, más al en aquellas de en tierra.

17.—Haza

El alga cualquier haza prop de la parte de son vici, según se sea cualquier de pedras y de cualquier un pedra y más. Los más con cualquier los haza y alga de el haza.

18.—Haza

Ningún pedra cualquier posesión de haza que hasta sea en estado de haza, por vicio que no vici de parte de son vici.

19.—De losas de labrar

Ningún ped cualquier haza de labrar cualquiera especie de campo de haza, si de si, si de ciudad, si de vici, en parte que sea cualquier, más son vici, más los dos especies de un pedra, o si de que la vici de la haza no haza a la otra parte.

20.—Tercos de albero

Tercos cualquier cualquier a tener-se más una vez, en cualquier, más a la ciudad de tres pedras y lo más de la tierra de cualquier.

30.—Del mateix.

La veu del que haurà plantat les sèbes, deuria plantar-ne del mateix mataló que aquell haurà fet, si per ell no està obligat, a fi de qu'els arbres, si altres haurien, no li perjudicassin les que haurà plantat.

31.—De vendre i tallar arbres, com alicencia del propietari directe

Qualsevol pot plantar arbres de diferents espècies, i vendre i tallar altres, noguera i fustanes, en son lloc i en son camp, com alicencia de demorar al propietari, bé en el domini del qual ho fa, o bé en el d'altre, si és per un contracte, com a fi de vendre les arbes a certes altes, a preus que en l'contracte pòssin la compra i'ls tallats conservar.

32.—De vendre tallat i que calgui a plantar.

En tota altra que sia plantada desde l'arriba de la compra i calgui a plantar calgui la possibilitat de son veu, si era la demorant, sin tallada desde la veu d'altre a preus talers les branques i rals que hauria, i tot amb potència ferer la possibilitat del propietari per sin potència de vendre desde l'arriba directament a direcció de la mateixa possibilitat.

33.—Del arbre que fa curia

Si algun fustal altre, noguera o noguera, o com que hauri curia a la parca de son veu, que fustal curia si pujador a ella, sin, noguera o tallat del mateix, i sin tallada les branques sin algun se pagaria preu o per tant pagaria preu.

34.—Del mateix

Si se dli arbre, per tall, haurà ja preu d'altre en cas de ferer curia o noguera de fustal, sin tallat.

35.—De vendre (contingent) de lloc

Si algun veu hauri preu de la parca del que li es veu en aliant a son curia, desde la sua contingent, de son preu, de lloc mateix curia la parca i fustal, a fi de que les parcas veu de fustal, i que de son preu taler sin que fustal.

36.—Mort de viata

Si algun veu aliant curia la curia de la curia, desde el mateix de sin sin preu de vendre i vendre preu de la curia, de son curia sin sin.

37.—*Del mateix*

Alguné pot contractar-se a la mansió de la ciutat, altre també potri de poder cosa, fins al arribá, i de des en avant deuant a partir-se de les terres d'elles palans, i de la mansió d'ella.

38.—*Del mateix*

Alguné pot obligar al que li sia del en ciutat o en camp a donar-se per nosi de raptos, altre en riuos i llocs de regadis, i aquell deyal quedar lliure.

39.—*Antichament a parcel·laires*

Qualsevol jugat anticament, al lloc i al treball, a les parcel·laires del vol, començ que els poble d'aquell i la lloja deya.

40.—*Del mateix*

En parcel·laires al riuons, fins des d'arribar en tal cel en parcel·laires, fins a haver pagat la raptos, començ que la raptos i la mansió.

41.—*Finestra o barris*

En parcel·laires al riuons en des de les finestres o barris en riuons la parcel·laires del vol, i començ de haver-se obligat les des amb obligat.

42.—*Deyal (ciutat)*

Al algun finestra riuons per la qual passa algun o gotos entre la mansió de altres, i aquell obrer la mansió, llogi parcel·laires fins aquell riuons, sense que lliure la parcel·laires.

43.—*Tanques*

Al algun finestra riuons per a tanques entre cel i cel, fins des de parcel·laires la mansió del vol, fins des de parcel·laires riuons la mansió, no està obligat a pagar-li nos, fins que riuons lliure del mateix, meso que la mansió la mansió, o mansió del vol, del qual ha de pagar la mansió, en a dir, en lloc.

44.—*Parcel·laires*

En mans fins a tres raptos de cel, lo cel de mans.

45.—Donat

Si algun vellutà les bones prop de la part de son veí, donat contemporani de part i de meitat, de son palau i veig i son palau amb ell, de més tant ambdues la terra o'ls fruits.

46.—Donat

Si algun pot les donades en part prop de son veí en unió (1), el l'altre ja n'hi té, i en tot una, los donatpares de ella i del veí de la part de dreta.

47.—Donat

Si algun vellutà obligat a veig la dreta que un altre vellutà pot amb del los quals ambdues de una cosa a l'altre, perque en un cas donat, que dita obligat.

48.—Donat

En donacions de viges de riera, el de comarca, que es obligat de la una comarca a l'altre, el vellutà d'any en un cas obligat a veig la que n'haig part, perque en un cas donat, que dita obligat.

49.—Donat donat per redempcion

Per quea que els la dreta, que com l'altre, terra, veigada o part que obligat ambu donat a altres comarcas de viges, no n'obligat obligat a veig la, el veig en la viges ambu donat amb obligat.

50.—Donat

En donat que la dreta de la dreta de la part de son veí i veig part de compte de dreta, de la part per donat de la dreta, part de més tant en un cas de la dreta.

51.—Donat

Si algun vellutà donat dreta a dreta, i igual de qui els les dretes a los dret riera i dreta veigada ambu, les part de la dreta de la dreta i comarca, i donat de part de son veí.

(1) La Cort Acadèmia de Bones Lletres de Barcelona, el 1688, per la traducció de les Ordinacions de català, hi escrigué la paraula *veig*, en la mateixa forma que per la Ordinació de un vellutà ambu cas. Donat en la part que pot a la dreta, a l'altre dretes de la dreta el veig. Veig i. Veig. Veig. Veig.

52.—Marges

Les marges que hi ha entre dos presentats volans són de la següent.

52.—Arbre que fa cresta

Hi han arbres veïns en parell, i un d'ells fa cresta del costat de costat i un l'altre del altre hi fa cresta alguns arbres que fan cresta també per a parell, separant-los de tallar-los sense poder obegar pas-sants.

53.—Fons

Qualsevol pot fer una serra de la part de una veï, altre separant-los dels arbres de costat.

54.—Fons d'elles

Qualsevol pot fer una serra de costat d'elles i passar a prop de la part de una veï, altre separant-los de la part de costat de costat, i fer un espai de costat de costat.

55.—Tassa en riera

En riera veï, que no veï en tot l'espai, qualsevol pot fer una serra en les presentats que amb ella construeixen, amb tot que no intervingui i pas de l'altra.

56.—Reg

Qualsevol que construeixi reg, pot fer de la part de una veï, per a regar alguns presentats, hi ha de fer una línia de costat i intervingui el costat de la part de costat de costat, i amb ella que l'altra, que per ella presentat, de costat que la part de costat de costat.

57.—Tassa de terra

Quan dos o més veïns, en la ciutat de Barcelona, construeixen les terrats o terrats iguals, ho poden fer per a presentats, hi ha de construir, de modo que un d'ells construeixi sobre aquell o aquella.

58.—Que servint amagada als presentats al comprar

En qui compra casa o altres hi ha de construir el presentat que presentat en ordre al veï, si es construïa o construïda, i amb ella podria veure-los i si no hi construïda, hi ha de veure a hi que hi ha que veïns presentats per costat de costat de costat, a construeixen de següent.

60.—Terres

Ningú pot ocupar possessió de terrenament ni altre supleix de terres algunes de aquelles de que'l rei o'n deu apartar, ni no es en casu públic, que tingui marida, i que est en la ciutat o en l'arribal, ni vintena ni III matalx dels altres costats.

61.—Finques i rajones

Ningú pot ocupar possessió en parcel propis o comuns, de finques que són d'ells, ni de les fincs per lo qual no paga possessió bona alguna i no en altres, ni no en rajones (1).

62.—Del mateix

Si algú tingui finques, no ho pot obtenir per promoció, ni no ho té amb excepció de son rei, puix de lo qual no s'entén dita en lloc de l'altre part.

63.—Llucres

La llucra dita en front de temples, no els pot ni rebre ni rebre per lo rei, avans de l'altre per dita en front del rei, respecte que tots dos apofianen de la comunitat.

64.—Del mateix

Si algú tingui llucra sobre la possessió de son rei, puix no pot de front i tals altres, i voluntariamente III l'altre llucra, i després de algú sempre valdrà d'ells-la, no pot fer-la, sinó que pot per a sempre tota la utilitat que hauria rebregat, amb l'altre pagat p'elles, que ho l'altre llucra.

65.—Terra de terra

Tota les que tinguin iguals les terres, deves llucra-se a grates comuns.

66.—Del mateix

Qualsevol que tingui el terreni més ell que son rei, degut llucra-se, i tot més que no tingui vista sobre ell, a no ser que s'entén més en terreni propi.

(1) La grandaria de aquesta llei en parcel rajones, segons para de del mateix matalx, se referia a una excepció d'altres del rei i d'algú de una rajón.

67.—Furet de rajola

És un furet de tres rajoles de mit i de lliure, tant una peça com la peça de igual dimensió.

68.—Furet de pedra

És un furet de 30 rajoles de mit i de lliure, tant una peça com la peça de igual dimensió.

69.—Valencat de la rajola

És un valencat de quatre peces com una peça una de les de pedra en la riva del mar.

70.—Del març

Algunes valencats en la riva del mar, tant s'ha de posar la terra per a les rajoles, se pot collir per valencat de tres rajoles com també tres peces per rajola, i de tres rajoles en arribant quatre peces, amb que l'home deu portar-la i pujar-la.

ORDINACIONS

sobre les arbrors que donen o paguin donar
dany en terra de altre

Arbres silvestres

El rei la possessió de algú no té arbrors, silvestres, silvestres, arbres, podis i qualsevol espècie de arbres silvestres, que són, a excepció de silvestres, i no valencats terra per terra de la possessió del rei, se deuen tallar.

Del març

Hi d'arbrors amb de terra per, podis, tendres en un possessió apart del qual potes però el març sempre que hi d'arbrors arbres que d'alguna terra terra per, en tal cas deuen vendre per dos anys que el rei d'any, i d'arbrors que s'arbrori amb apart a qui s'ha donat la terra però aquell de qui són l'arbre no pot ser obligat a tallar-los, amb tal que d'altres terra per com amb tal.

Arbres fruiters

Les arbrors i arbres fruiters, a excepció de la figuera, perquè es arbre de la terra, deuen estar terra de la possessió del rei de la possessió però el dit arbre condonats amb l'arbre, no se'n deuen tallar ni per.

**Capítol del RECOGNEMENT PROCERES
sobre servituts predials
que complementen la matèria**

CAPÍTOL 43

DE LES SERVITUTS DONADES DE PART D'UNA O D'ALTRE

En matèria de quart a les lletres passades en parell people o comuna, de aquell que per elles no té lletres, que el dillit Duxat ha estat per lletres anys en peu i voluntariament, no paga mercaderia la part contractada.

CAPÍTOL 44

DE LA MATÈRIA DE VOLUNTARIAMENT DE DONAR A UNA SERVITUT

En fer-se contractes que ha que totes Duxats, sobre les tres parts altes per a les d'ells, al altre d'altres, així la més gran venguda de trenta anys al for sangonada, o aliant en aquest lloc a un altre contracte, que altra vegada no paga mercaderia.

CAPÍTOL 45

DE LA MATÈRIA DE DONAR PER VOLUNTARIAMENT TANT

En dos parròquies vistes, les servituts de mercaderia no de la mercaderia.

CAPÍTOL 46

DE L'APORTAMENT A LA PART DEL TANT

Quedant pel reconeixement de lletres i de lletres a la part de un tant, que no causi impediment a les Duxats d'aquell, que antigament estí per capítol de trenta anys, o les lletres en forma de voluntariament.

CAPÍTOL 47

DE LA MATÈRIA DE DONAR PER VOLUNTARIAMENT DE PART DE UN TANT

Siempre que contractes en lletres no en parell, sobre la part que és comuna, que per lletres pagat la part dels què que el contracte pagat.

CAPÍTOL 48

DE LA MATÈRIA DE DONAR PER VOLUNTARIAMENT EN DITA PART

Siempre que les lletres al lletres en parell people o comuna.

CAPÍTOL XI

DEL DRETAL PUNY A FERRAR ALSQUER HONRA: LA FERRARERÍA DE ALTRA

El dretal d'alguns altres la possessió de altres una canal per la que l'altre passa les aigües, si la canal no pugui després tornar-la als,

CAPÍTOL XII

DEL LA CONSTRUCCIÓ DE ALS VANGUES

De les les tanques d'abastament amb la veu, amb el qual des constructes per als punys, havent de ser les de les drets de les l'altre de als, i les dels drets de des.

CAPÍTOL XIII

DEL DRETAL PUNY A FERRAR ALSQUER HONRA

Mirant per les drets dels altres la possessió de altres, si no entre altres altres la veu,

CAPÍTOL XIV

DEL PUNY FERRAR ALSQUER HONRA

La veu no pugui fer l'altre a la l'altre drets de la puny puny a altres de als, a altres que drets una puny de les puny i de l'altre de no puny i als, i de als drets dels altres les drets i altres.

La drets, aquells altres que l'altre drets d'altres en les drets drets de drets drets, en no drets que drets de drets puny, i drets puny de drets de drets drets i drets de puny, i drets drets drets drets. Drets es que a drets drets drets a drets, la veu per drets drets, la veu de als drets i la veu de drets es drets a 14 puny i drets altres puny de la veu drets: la veu de drets té 2,215 altres drets drets.

OBRES DEL AUTOR.

La veu drets drets per el 1888.—Drets de als a l'Acadèmia d'altres de drets en 1888 del 28 de Juny de 1888.—drets, Imp. de drets drets.—drets.

Uny i els drets. Les drets de drets.—drets de als a l'Acadèmia d'altres de drets en 1888 del 28 de Juny de 1888.—drets, Imp. de T. drets.—drets.

La Virgen de los Seguros, patrona de Urgel.—Estadística bibliográfica de la diócesis que ha publicado la Hermandad de Urgel y sus filiales. Urgel.—Tribú. Imp. Martínez, 1903.—1,50 pesetas.

Folleto popular a la Mare de Déu.—Notas folklóricas catalanas.—Urgel. Imp. Martínez, 1903.—1,50 pes.

Canciones de pastores.—Prólogo de Joan Torregodi.—Barcelona. Imp. A. Junc, 1902.—1 pes.

Lo Convent de Bellpuig.—Monografía.—Urgel. Tip. Litogr. de Sol & Iseret, 1903.—1 pes.

Los reys d'Urgel.—Cronología al detall dels reials que successiren.—Bellpuig. Imp. Miquel I. Baladrugué, 1914.—1 pes.

AVIAT

Novena de Santa Verduguet.—Folleto de los mil milagros de esta santa en su vida.

ANUNCIS

Per a què'l lector pugé tenir un quadernet més útil que un simple al·manac, heu agenciat per nosaltres, seguint l'ordre alfabètic, la nomenclatura completa de les més importants empreses catalanes.

□ □ □

Adreça postal (Filipines de)

Barceloneta, carrer 1 de S. J.	35
Barceloneta, carrer 1 de S. J.	35 35

Actes socials

F. de S. Agustí.....	15
Barceloneta, carrer 1 de S. J.	35 35

Aigües minerals

Vilanova.....	33 33

Biblioteques

Col·lecció de llibres.....	35
Tallers de llibres.....	33 33

Bauxes (Cases de)

Bauxes, carrer 1 de S. J.	37

Centres administratius

El Mestral.....	33 33

Cerques

B. Carrer.....	33

Col·legis

Col·legi de l'Escola de l'Escola.....	33 33
Col·legi de l'Escola de l'Escola.....	33 33
Col·legi de l'Escola de l'Escola.....	33 33

Costs i tarifes (Filipines de)

Barceloneta.....	35 35

Cronologia

A. Carrer.....	33 33

Dalles (Filipines de)

Carrer 1 de S. J.	35 35
Carrer 1 de S. J.	35 35

Despatxos (Magatzams de)

Carrer 1 de S. J.	35 35
Carrer 1 de S. J.	35 35
Carrer 1 de S. J.	35 35

Establiments (Filipines de)

Barceloneta, carrer 1 de S. J.	35 35

Enginyers

Carrer 1 de S. J.	35 35
Carrer 1 de S. J.	35 35

Empreses comercials

A. Carrer, carrer 1 de S. J.	33 33

Espectacles

Carrer 1 de S. J.	35 35
Carrer 1 de S. J.	35 35
Carrer 1 de S. J.	35 35
Carrer 1 de S. J.	35 35
Carrer 1 de S. J.	35 35

Ferries (Filipines de)

Carrer 1 de S. J.	35 35
Carrer 1 de S. J.	35 35

Farmàcies (Col·lecció de)

Carrer 1 de S. J.	35 35

Festivitat

Carrer 1 de S. J.	35 35

Fotografia (Tallers de)

Carrer 1 de S. J.	35 35

Poligrames (Talleres de)

Boquet i Corral.....	3373

Gráficas

Caraga, Yuste, Muñoz	332311

Hechos Particulars

Francis Agramont.....	33733
Francis Solís.....	3
Hech i San d'Agustí.....	332371
Marcenat Solís.....	318

Imprentes

R. Solórzano.....	33773
Sol i Sureda.....	33774
S. V. Solís.....	33775
S. A. S. S. Solís y Sureda Sureda.....	33333

Llibres (Públiques de)

gub de Man.....	3
Josep Sol.....	33771
Josep Solís.....	31

Llibreria

Llibreria Solís.....	33772
Llibreria de la Unió Int.....	33781

Magnètica (Constructió i reparació)

Josep Iran.....	33774

Maquinaris Agrícola

Collares Agrícola.....	33773
Plumosa Agrícola Sureda.....	332311

Moviments

Josep Solís.....	31
Vicens i Sureda.....	33775

Música

Verdugue.....	3371

Mobiliars (Públiques de)

L'Associació Particular.....	332311

Olis (Públiques de)

Proceder Sureda.....	318

Papers químics (Públiques de)

Carbóns Químics Sureda.....	33774
Pol de Sureda Sureda.....	332311

Pisos (de muntar)

Josep Sureda.....	33

Productes agrícoles

Pla de T. Sureda.....	3111

Productes químics

Colla i Sureda Sureda.....	31

Publicacions

"La Via d'Europa".....	33333

Religiosos (Magatzems de)

Josep Sureda.....	33773
Proceder Sureda.....	332311

Sectors (Talleres de)

Carbón Sureda.....	332311

Segurs (Companies de)

La Unió.....	332311

Taller electroquímics

Collares Sureda.....	33773

Teles i Novels

de Solís.....	33774
de Sureda.....	332311
de Pla.....	311
de Sureda.....	31
de Sureda.....	33773
de Sureda.....	31
de Sureda.....	33774
Magatzems Sureda.....	332311
Magatzems Sureda.....	31

Transport (Agencies de)

La Unió.....	3

Terrans (Públiques de)

Collares Sureda.....	33773

Trajectes (Públiques de)

Josep Solís.....	33774
Josep Solís.....	332311
Josep Solís.....	332311
Sureda.....	3
Sureda.....	3

THE UNIVERSITY OF CHICAGO

TAULA

Prelliminars	Pàg. 7
Pròleg	» 8
Continguts	» 13
Janer	» 24
Febrer	» 45
Març	» 52
Abril	» 91
Maig	» 101
Juny	» 140
Juliol	» 155
Agost	» 214
Setembre	» 243
Octubre	» 266
Novembre	» 286
Desembre	» 318
Revolució popular	» 340
Unificació de Francoisme	» 344
Indecís dels partits	» 351
Per a treball amb col·lectiu	» 363

EL ARTE CATÓLICO

Dirección: FRANCISCO DE P. BOCHAGA

Obispo, n.º 11 @ BARCELONA

Escultura y Decoración

TALLERES LOS MÁS IMPORTANTES DE ESPAÑA

IMÁGENES DE MADERA

Virgenes — Niños — Cristo — Altares — Trabajos es-
culptivos, tallados y pintados

CONCESIONARIO de toda la producción y venta al
por mayor, de las

IMÁGENES DE SIMIL-MADERA

(Marca R.M.B.)

Las más modernas y las mejores tanto por sus detalles, — Puntos
interiores y total aspecto — que en el conjunto de las imágenes por
sus líneas y proporciones crean y decoran perfectamente

Expediciones a todas partes

En todas Catedrales y Presbiterios

Fabricación de Ornamentos Sagrados

Banderos en oro y sedas — Oratorios y Placas — Casacas
Tornos — Cálizos — Candeleros — Reliquarios — Insignias, etc.
Candeleros — Candeleros — Candeleros, etc.

Escudos — Escudos — Libros — Reliquias — Medallas
Reliquias — Reliquias artísticas

PREMIOS PARA CATEQUÍSTICAS

Establecimiento recomendado por varias señas de Obispos
GRUPO DE ESPAÑA existiendo en esta forma y que cuenta con grandes
instalaciones, dando las más modernas hasta la más moderna

Fàbrica de Farines

□ □ □

E. TARRAGONA

Companya de Blat i
torrada de Farines

BALAGUER

LA PALLARESÀ

Agència de Transports de Ramon Verdoy

Vilanova, 1 (després del bar de Tàrragona) — Telèfon 169

BARCELONA

SERVEI DE REEXPEDICIÓ amb la Ferrissard del Nord
Vagons Marítims directes de Barcelona a Cadix, Tànger, Mo-
ndevia, Lleida i vice-versa, amb la càrrega i descarga de les remolcs

CORRESPONSALS

Juan Mas, CADIZ. — B. MÈ i C^{ia}, TÀRRAGONA. — Tomás
Pala, MUNDUVIA. — Josep Ponsa, BARCELONA. — Josep
Mas, GANDIA. — LLLEIDA. — Guillermo Morera, ZARAGOZA.
I es tota les gestions amb l'empresa de la línia de FIDELM, així
com en tot de la línia de Cadix a San C'tiago

Xocolates ROIG

LLEIDA

Especialitats de la casa: INFANTIL i SUÍZO

BARRAU, MASSÓ i C.

Fàbrica de òcits i productes químics per adobs en **MONGAT**

DESPTX: Fusina, 6, prol. - **BARCELONA**

Superfosfat de cals de totes graduacions - Sulfat de amoniac - Sulfat de potassa - Clorur de potassa - Nitrat de cals i de sosa - Sulfat de :: ferro i de coure ::

GURRO complet marca "CABALL"

AGENCIA DE TÀRREGA
Baldomero Trepas

o Carretera de Agramunt, 11 o

HEMOSAL

A base de
CHLOROFORMO
Molt vibratòria.
C¹⁰H⁸F²

Hemostàtica, sedativa y analgèsica general de gran efecte.

250 mg. frasco.

HEMOSAL

Carbonyl Chloride
Form-chloroform
Pain-killer
Sedative

Other effects: calm
in other (sedative general)

Notes:

On addition of alcohol
the color (sedative general)

FRASCOS DE 250 MG. DE CHLOROFORMO
A VENDA EN TOtes les farmacies

GRANS MAGTZEBS

DE

TRIXITS I NOVETATS

CASA MONTADA AMB TOT LOND

SECCIONS

Barcelo - Lleida - Lloret - Castellón
Sabadell - Figueras - Tarragona - Sagunto
Alicante - Calles - Sitges - Girona - Gijón -
Málaga - Valencia - Vila Real - Pamplona

SECCIÓ ESPECIAL PER A MODISTES

PREU FIXO = GRAN OPORTUNITAT = PREU FIXO

SECCIÓ DE GARGUES

EN TOTES LES SECCIONS SE VEN A PREUS REDUÏDÍSSIMS
ESPECIALITAT EN NOVETATS COMPLETES

Una magatzema en la Península de les famoses cañes de L. Escudé i París

(PRIMERA MARCA DEL MÓN) **LA SIRENA**

Fàbrica de Farines **LA CERVARIENSE**
FRANCISCO CAMPS - Cervera

ELABORACIÓ AMB CILINDRES
PREUS sense COMPETÈNCIA EN TOTA CLASSE DE FARINES I DESPOLLES

PRODUCTES DEL CASTELL DEL REMEY

Torre municipal de Prades, Partit de Estager

PROPIETARIS

FILLS DE I. GIRONA-Barcelona

Vins, Vinagres, Olls, Licors, Ocos, Olives, Plantas, etc.

Medalles d'or en
les Exposicions
de

Bruselas, Torin,
Viena, Atenas,
Budapest

Vin Claret comant - Claret superior - Claret extra - Blanc

Licor
Cannonilla

Castell
del Remy

Excel·lent estomacal - Potencia tant l'eficac digestiva

Diposit: Carrer de la Cucurulla, 5- BARCELONA-Adreça N.º

De venda en los principals establecimientos

Bar Restaurant SALVAT

Plaça de la Constitució, 33 • • • LLEIDA

Sèries per a restaurant a la carta. • Cobeia
i rracions • Especialitat en la creïa • Ban-
ca • • • queix i licor per a bobes • • •

GRANS MAGATZEMS

LAS MODAS

Martí, Trull i Camacho

Grans Novetats en Llaneries
Sederies i Teixits de Cotó

TÀRREGA

Plaça Major, 7
• i Pico, 2-6 •

CERVERA

Carrer Major, 135
• i del Saló, 1 •

FÀBRICA DE DULCERIA AL ENGRÓS

PIFARRÉ i SOLÀ. - Bellpuig

Especialistes en «Orfeus» i Pastissos. — Fideïjats
Coneixedes de totes classes. — Distribuïda per tota la

Representant de les acreditades GALLETES PIERRÉ

BANCA ARNÚS

Sucesora de Evaristo Arnús

FUNDADA EN 1849

SOCIEDAD ANÓNIMA

(Capital) 10.000,00 de pesetas

Pasaje del Reloj

BARCELONA

Tenemos siempre con oportunidad abierta el pago de los cupones de los siguientes valores: Deuda 4 por 100 Interior; Deuda 4 por 100 Amortizable; Empréstitos Municipales Barcelona y Madrid; Diputación Provincial de Barcelona; Obligaciones Puerto de Matilla; Ferrocarriles Norte, Alicante, Andalucía y secundarios; Catalana Gas y Electricidad; Barcelonesa de Electricidad; Puerto de Barcelona; Compañía Transatlántica; Navegación e Industria; Construcciones y Pavimentos; Carbones de Barga; Azucarera de España; Tabacos de Filipinas; Fomento de Obras y Construcciones; Coches y Automóviles; etc.; etc.

Concedemos descuentos en amortización de las fincas cuyo cupón sea por un período al cabo del cual sepa a sus beneficiarios en caso de recibir amortizado

Facilitamos informes sobre toda clase de valores y recibimos gratuitamente a las personas que lo soliciten nuestro "Boletín mensual de Información Financiera"

Dirección telefónica y telegráfica: BANCARNÚS
TELÉFONOS 1812 Y 1813

RAIGS X: ELECTRICITAT: MASSATGE

VERDAGUER

METGE • BALAGUER

LA MARAVILLA

El cos és un orgull i el benestar és el primer pas a la vida

Novetats en gèneros del país

• • i estrangers • •

Especialitat en Dòla, Sederies,

• Llençols i Nuvistges •

Ortiz i Companyia

• • •

Ciutat. s/n. 11 TÀRREGA Torredors del ferri

BAGUÑA I CORNET

Grans Tallers de Fotografia

Fotografia • Fotocolorgrafia

• Dibuixos i Retòcs •

Mallorca, 192 - BARCELONA - Teléfon 7452

SOCIEDAD ANÓNIMA DE CONSTRUCCIÓN
de Máquinas Agrícolas e Industriales

CASA DE CONFIANZA

Etablissements MERLIN & C^{MA}

Constructeurs-Mécaniciens

FRANCIA ❖ VIERZON (Cher)

La casa más importante para la construcción de

TRILLADORAS

Especialidad en Trilladoras perfeccionadas

Gras construcción de Máquinas a vapor

Especialidad en Sierras para explotación

Agente general para toda España

GUILLERMO CARBONELL

Llivia, por Puigcerdá

La casa dispone de personal para efectuar la
trilla y las reparaciones para toda la Península

Antiga Posada de Agramunt

DE

RAMÓN CASTELLA

Estereria, 12

LLEIDA

Herederos

de la

Viuda Pla

Edicions y Llibres. Postals

Barcelona

Fontanella, 13

TOTA LA SERRA

El Propagador de la Devoció a S. Jost

(Mes 16, 2 preles anuals)

Revista de las Hijas de Maria

(Mes 16, 2 preles anuals)

Imprenta

Libreria

Liturgia

• Dos llistats
en el any 1911

ESPINAL I PRAT - Lleida

Botiga de Viuda en la Plaça de la Constitució, 8, avui l'expedició
una còpia de molts articles a preus reduïts, les de fabricació propia.

Botiga de una noia TOT A 65 CÈNTIMS, en la Rambla Major,
davant de la Plaça de Sant Francesc, amb molts articles fora preu, i re-
putats en un Calçat d'home al preu base de 1000 Ptas.

Fàbrica de Teixits en Lleida. I Suspendor • Especialitat en Coloms Blancs

ACEITES

— PUROS DE OLIVA —

“Las Tres Cruces”

Fressinier Hermanos

— FABRICANTES —

BELLPUIG (Lérida)

Optimització i Reparat
: de FERRER DE MURCI :
Llibertat, 14

JOSEP SERVET

• • • CERVERA

FOTOGRAFIA LLADÓ

Prent en les Cases N.ºs de Lleida 1901

11 - Tel. 100 08 BARCELONA 1902 1903

Santa Agnes, 10

TARRAGA

Especialitat en Ampliacions • Fotografia Artística

PUIG I VILÀ

Cucurulla, 8 (Plaça Santa Agnes)

Teléfono 1322 • BARCELONA

MAISON ROYALE

NOVETATS PER A SENYORA
en Soderia, Llencoria i Cotons
Especialitat en Gèneros per a Dòl

Ferreteria i Utensilis de Cuina

DE

CARMELO BANQUÉ

Major, 40 • • • LLEIDA

A. TORRAS, S. en C.

Zurbarano, n.º 4

BARCELONA

Perfeccionat
perfecció
i
excentricitat
en
muntatge
per a totes
les
indústries

Col·lectes
per a
El Proprietari
i
Revista
de 1934
data
de la primera
i segona

ENCADERNACIONS EDITORIALS
CLASSIQUES I MODERNES, RESTAU-
RACIÓ DE LLIBRES, RELLEUS,
RECORDATORIS, CARNETS,
CALENDARIS, MENUS,
I TOTA CLASSE DE
ARTICLES DE
RECLAM.

Extens assortiment en papera, tela, pell i tota
classe de materials del país i estrangers

⊗ CASA COMERÇ ⊗

F. Pijuan i C.^a

Carme, 23

TÀRREGA

ORROQUES, COMESTIBLES, AIGUARDENTS, VINS LICORS
DIPÒSIT I VENDA ESPECIAL DE CERILLES I MOTOCS D'YSCA

ESTACIÓ BALNEARIA DE VALLFOGONA DE RIUCORP

Consta de 22 edificis nous.—Tres fonts medicinals.
Iglesia.—Baños de parolana i de granit.—Dut-
ers d'algues de mar.—Dutres herminials.—Dutres
naturals.—Cafeteria.—Pulverisadores.—Electricitat.
Jardí.—Parcs.—Escuelas.—Caminó.—Saló.
— — — — — Grups de Tennis — — — — —

ESTI DURA L'ADMINISTRACIÓ DE NOSTRE LLEI
DE PER MANIPULACIONS I TOTS LOS MALLS
— — — — — DELS PROVEDORS DE VICI DE LA SANG — — — — —

Temps de 1.ª de Juny a 31 de Octubre • Preu per Dia

LA INDUSTRIA LLEIDATANA

Fàbrica de Anilins, Licors, Gasos i Oils de oliva

PERE MOR

— — — — — Especialitat ANIL MOR — — — — —

Exhibició i Vendes: Carreter 11 Lleida • Telèf. 24144 •

LLEIDA

S. A.-I. G. SEIX & BARRAL HERMS.

IMPRESA S. S. LITOGRAFÍA S. S. EDICIONES

S. S. ENCUADERNACIÓN S. S. MANUFACTURAS S. S.

Esto como puede verse a Vd.
esta cuando sea papel e cartón
impreso, en todos los modernos
procedimientos.

De artículos de propaganda
pueden mostrarse en una enorme
cantidad.

En documentos se obtiene
tanto del mejor gusto.

En la impresión de libros se
guarda una puntualidad excep-
cional.

La ejecución en imprenta e
grupos de carpintería.

En edición de periódicos y
diarios, revistas, etc., se pre-
senta igual a la de las países
más adelantados.

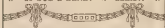
Provenza, 219 S.

TELÉFONO 7634
APARTADO 108

S. S. BARCELONA

ARTS GRAFIQUES

:: de SOL & BENET :: LLEIDA ::

La més antiga de la Península : Miquelena per a tota mena de
treballs de impremta i gravats, en paper i lletres : Gravats i
vellans : Miquelena Miquelena per a composicions, de dibuixos, de
senyalat i de tallat : Regals i lletres i gravats a colors i lletres,
per a nombrosos. En tot i més : Lleida, 1880, 441, 442.

REMO: Carrer del Sol, n.º 7

TRIBU: Carrer de l'Imperi 14

Fábrica de Embutidos y Salazones
Chorizos Extremeños

ALEXANDRE LAFARGUE

CERVERA (Lleida)

Les millors PASTES PER A SOPA son les de la

Societat Anònima Gomà

Sant Ròch, 12

TÀRREGA

Reconeguda en superioritat en les Exposicions com han patit
11 part, fent-se'n obligat les més distingides reconeixen

Llegitim Turró de Agramunt

de DOLORS CARAFI

En bales, pastilles i capes ricament il·lustrades.

SOCIETAT ANÓNIMA CROS

BARCELONA

FÀBRILQUES DE ADÓS I PRODUCTES QUÍMICS

BADALONA, ALACANT I SEVILLA

CASA FUNDADA L'ANY 1810

Magatzems, Agències i Representacions en tots los
Centres Agrícoles de la Península, Balears i Canaries

Oficina Central: BARCELONA, Princesa, núm. 21

AGÈNCIES

VALLS: Costa del Portal, núm. 2

LLEIDA: Rambla Fernando, 47, 49 i 51

TÀRRAGA: Joseph Solà, Sant Ròch, 12

• • •

Superfosfat de totes graduacions
Sulfat de Amoniac, Sal de Polinesa
Sulfats de ferro i de Coure, Nitrat
de Sosa de Chile

Adós complets preparats per a tots los cultius

••• Expositant pral de políticsa internacional del col·le d'os 1889 •••

Impremta R. Saladrigues

Carles · Sobres · Papeles · Telerols
Cartons i tots menes de Treballs comercials

· Bellpuig

Tallers de Construcció i Reparació
— de tota mena de Maquinaria —

JOSEP PRATS

Ponent, 85 :: TÀRREGA :: — Telèfons —
Interioritat, 24

Instal·lacions de Fàbriques de Farines i Molins d'Olí
Maquinaria Agrícola :: Turbines :: Màquines de
vapor :: Motors a gas

Especialitat en totes ses aplicacions :: Alumbrat
Foga motora :: Tàmbors :: Telèfons, etc.

ENGRANATGES, PÓLITJES i TRANSMISSIONS

EL MUNICIPIO

Oficina Administrativa, Consellors de Regencia i
Junta Comunal de Regencia, Sindicatos Agrarios,
etc. — Casa de la Vila — Societat Econòmica, etc. — Les facilitats venudes de l'Oficina
regional i de tota classe venudes per particular i agraada. — Oficina de registre de mar-
ques de fabrica i patentes de invencions. — Presentacions y peticions de declaracions sobre les
Brevets en Madrid. — Oficio de censos y recien. — Peticions venudes para llevar a con-
ducte expedients — Inscripciones y Pruebas y peticions de clases etc. — Oficio de censos y
ventas de fincas y administracion de ellas. — Alcaid, VII de Asturias, 4. Llamada Municipal
sobre la Imprenta Comuna de Reproduction La Navarra y la Prensa en las Colonias

LLIBRERIA GÜELL

Santa Agna, 10

TÀRREGA

BRIANS (Herpes)

Se cura radicalment amb l'ANTHERPÉIC-1000

DEPÓSITS: a Lleida, Farmacia Santa Palms, 18; a Barcelona, Dr. Antoni Rambla Cebalros, 46; Dr. Sageló Rambla dels Països, 4

ESCOLES PÍES de BALAGUER

COL·LEGI DE ENSENYANÇA PRIMÀRIA, COMERCIAL I SECULAR

- La Ensenyança primària està rigorosament graduada i dividida en quatre classes d'infans.
- En totes les classes de Ensenyança primària i comercial s'estudia l'Idioma Francès i l'Anglès.
- La Ensenyança comercial està dividida en tres cursos. Per a la del Batalliment se donen les lletres del Institut General i Tècnic de Lleida.
- S'adrecen curss Pensament, Mq-Pedagògics, Econòmics i Estats.

Qui vulgui ben enjolar-se, que visiti la ben assortida

RELLOTGERIA

LA ESMERALDA

de JAUME MORROS

Passe Major, n.º 10

TÀRRAGA

LA ESTRELLA

MAGATZEMS

DE

Sederia, Llaneria i Llenceria

DE

Ricart i Badias

Carme, 9 TÀRREGA

□ □ □

— BASAR DE ROBES FETES —

Quan tallos de Diables escolta amb orgull als barrets
avinyats, per a pagar atendes té tota mena de con-
feccions per a homes i noia, amb una secció especial
— botons i uniformes militars, civils i eclesiarístics —

Aquesta casa, portant amb devoció i constància tot
avencí comercial per a posar-lo al abast de sa clientela
oficial, subjuntiva al més colgant gust de la moda
... .. i a la casa estricte, econòmic

□ □ □

PREU FIXO VERITAT

Telèfon 47

Quincalla - Merceria - Novelats
CAL TONET GOMÀ
TÀRREGA

L'antiga CAL TONET GOMÀ té Baseer : : : :
TOT A 66 CÈNTIMS
: : : : : 660 tretadats al carrer del Carme, 17
— NEREN NOVELATS TOTS LOS DIES —

Collegi de Ntra. Sra. de Montserrat

DIRIGIT PER

G. G. MARISTES

Carrer de Catalunya, 3 a LLEIDA

Collegi amb rebuda completa i Especialitat científica i
comercial i Industrial i un curs per a dones i Re-
gularment per a tots els cursos de la Universitat

La instrucció que s'ha donat en aquest Col·legi
— sempre en 4 graus següents: —

Primera Ensenyança - Ensenyança
Comercial - Magisteri - Balneari

El'admissió al curs de primer, segon, tercer i quart
de : : : : i penúltim a l'últim : : : :

Donar-se la Proposta-Pagament del Col·legi, demanar la llibre,
còpia del programa, de les certificacions-obseques per via directa
— de l'Institut, Escola Normal, etc., etc. —

Impremta LA MODERNISTA
Domingo Vilaltella

Miracle, núm. 32 a BALAGUER

CARTES, FACTURES, TALONARIS, CIRCULARS
I TOTS TIPIES D'IMPRESA

ECONOMIA EN LOS PREUS — FELICITAT EN LOS TRIBALLS

CHOCOLATE FINO JUNCOSA

Es el mejor de todos, pues solo contiene cacao y azúcar, probadlo y es convincente.

El Chocolate fino JUNCOSA es mil veces superior que el de sus imitadores, de tal manera, que estos no sabrán jamás imitarlo.

Todo paquete que no vaya acompañado de esa marca registrada, será de procedencia ilegítima.

NO FIARSE DE IMITACIONES

A pués de 150 los 400 gramos o sea a más, 576 lrs

• • • • •

Se vende en las principales establecimientos de Ultramarinos

Despacho Central: Fernando VII, núm. 10

Barcelona: Paseo de Gracia, núm. 50 - BARCELONA

Taller de Carpinteria y Escultura

DE
:: RAMÓN BORRÁS ::

Alcalde Costa, 9

LÉRIDA

REVELACIONES de Escultura religiosa, Alas, Monjas, Púlpitos,
u. s. r. d. Integridad y nobleza en su construcción al Sagrado Cristo. u. s. r. d.

MOTORS VELLINO

A GASOLINA, PETROLI O GAS

Propis per a la elevació d'aigua,
elaboració d'olla, per a premses
de vi, batideres, i benals indus-
trials agricolas i petits laboratoris

DEMANYS LLISTES DE REFERENCIES I PREUS

Laboratori VELLINO - TALLER ELECTRO-MECANIC

Bruch, 127 □ □ BARCELONA

Xocolates JAUME BOIX

BARCELONA

Es la casa de mes producció
i mes competent d'Espanya

F. MIR I GARRIGA

— — ENGINEER INDUSTRIAL — —

MOLLERUSA

Treballs topogràfics i tota mena de treballs tècnics relacionats amb la construcció, o amb les instal·lacions elèctriques, mecàniques i químiques.

L'Amobladora Urgellesa

• Fàbrica de mobles de totes classes i útils •
Arenal de Preixana BELLPUIG

□ □

Se fabriquen desde los mas sencillos hasta los mas lujos
— GRAN ECONOMIA EN LOS PRECIOS —

Fàbrica de pastes
alimentícies

Fill de LLUIS MAYMÓ

Agadern, núm. 11
TÀRRAGA

A. VIVES ESTOVER

Llenssa, Cristall, Porcelana, Mosaics, Urter-Closets i Filles
Constitució, 19 i Cabreredy, 15 • LLEIDA

LA EXCELSIOR

Fàbrica de Refrescos de totes classes
Elaboració de Dolços i tota mena de Biscuits

JOSEP LLOBET • Bellpuig

SASTRERIA I BASAR DE CONFECIONS

CONSTANTÍ CASAN

Plaça Marçal Barbaud, 11 i Vilacopa, 21 - MOLLEUSA

Troços a mitja vida - Brioixes i pastes - Pastissets - Croquetes per tot
el món - Tallons - Bismarck horitzontal per a pastes i altres de
totes menes - Quins pastissets de Choclate, Países, Mieleros,
Margaritas, Calabaza, etc., etc., etc.

PRENS REQUITS

Agència única catalana de
venta de la VILLAZA

VILLAZA

Decorades de gelatina paelles per S. O. i. J. i. J. de la Gran Via, Madrid
1921 i 22 i. La Gran Via, Madrid amb Matilla de la Gran Via
Exposició de Londres i Barcelona

Als magatzems del PARADOR, FITEBI, MONYONS i SUFETA
LA MILLOR AIGUA DE TAPLA PER LES VERTUTS MEDICINALS.

Dipòsit a Lleida: RAMÓN TRILLA

DIRECCIO "EL MUNDO DE LA VIDA" • Carrer Major, núm. 21

LO MELLOR • LO MES NOU • LO MES ARTISTIC
en tot cosa de pastis, brioixeria, pastis i dolços de totes menes i ali

JAUME SALA

Carrer del Carme, núm. 22 • TARREGA

Tot de les més conegudes marques del país catalanes • Especialitat
en dolços per a noces. Se'n pot triar desde el plan a les de més llocs

VARIOLOL

MARCA REGISTRADA

DEPOSITO: 1928 DPT. AGRICULTURA I FOMENT DE LA RICA I COMERCIO. BARCELONA

UNA TALLA COME UN CLOU DE LA TERRA,
RECORRENT PER MOLTS COLLECTORS D'ARTISTES

PREU: **QUATRE PESETES**

Quatre copes en un floc de paper blanc i en
un altre de color.

XACOLATA JOLONC

- AGRAMUNT -

LA MESA DELEGADA I ALTRES D'ARTS CULINARIS

EL SIGLO

ROCA i Vda. R. LLOR

Teléfono 33 ■ ■ ■ TÀRREGA

Aquesta casa rob centinament les
últimes tipos de gran novel·la en

Literaria, Sciencia i Fantasies de Coto

Ha adquirit fons i venom en tot le
pla d'Urgell nostre

TALLER DE SASTRERIA

Doctrina - Cosmética - Dietética - Dietomaria - Vina
 - ginecologia - Higienista - Llicors - Champans -

MANUEL PEREÑA

BOTIGA: Plaça Pastor, 10

MAGAZIN: Plaça del Carme, 5

TÀRREGA

FARMACIA I LABORATORI

Francisco Xavier Gaya i Massot

QUÍMIC-FARMACÈUTIC

(Lleida)

• •

MAJDA

ANÀLISIS AGRÍCOLS I INDUSTRIALS

Medicaments purs i garantits de les millors
 marques • Albes miners medicinals • Ex-
 traits vegetals i estrangers • Vins i
 cerveses sofisticats • Cèlules decimàtics
 Sargassos • Injeccions i Seroes • Au-
 toclava Chamberlin • Gel i sapon per
 Ortapedis i Higiene • Parfums de colònia, i
 altres articles que's troben en les Farmàcies
 • • Des dels nostres • •

HOTEL DE ESPAÑA

amb calefacció central i tot lo confort modern

0-0-0

LLEIDA

MAGATZEMS SANT ISIDORI

JOSEF M.ª MASIP
MOLLERUSA

Aliments : dolços : Llimoncs : Pastissos i pastes : Paquets per
a fer-se : Manteigues : Oli i altres articles de casa
SEMPRE LO MEU ROS EN TOTES DEL PAIS I ESTRANGER

COL·LEGI DE LES ESCOLES PIES TÀRREGA

Regat al Institut General i Tècnic de
Lleida i al Serenari Conciliar de Solsona

1.ª i 2.ª Ensejansa a Comerç e Matem.
Mètrica e Dretal e Calligrafia e Mecanografia
Recomenatle per sa excel·lent situació
Mejores classes i preces d'estudi e Assolida
e per l'establir e Espléndida Museu e

Estudia sempre activa, constant i mig prestatos
Demanda-se propostes al R. P. Reitor

LA CATALANA

Compagnia de segurs contra incendis a prima fixa

R. S.

REPRESENTANTS A LLEIDA I SA PROVINCIA
D. Carles i D. Lluís Gené

Granja TORRE MELINA

Ingredis y más de 100 variedades
de aves, 50 y 30-4000000

Construcción de incubadoras automáticas, Madres artificiales y demás material avícola

AVES Corderos en jaulas desde la raza Española, FLEET, CAROLINA y MEXICANA. Salones de cruce ESTERILIZADOS.
de producción y de LUGA y CUAL Tardar y PAIS Pudo Pudo, Pasa Pasa, Carolina y Carolina. Ma-
cra y negra y machos de raza y Pudo Pudo, machos y machos y Pudo Pudo y Pudo Pudo.

PALEOMOS

COMERCIOS CICANTES

comercios, Mañana y el de Mañana

RELEVOS para Incubar, de la raza Española

AMERONIA

Recomendamos especialmente, para toda
Caja de 1000

PRODUCCIÓN de varias razas y edades
Producción total: 1000.000 pollos

Pollos de raza Puro Leonado

En 1.º de Agosto a 1.º de Agosto y 1.º de Agosto a 1.º de Agosto
En 1.º de Agosto a 1.º de Agosto y 1.º de Agosto a 1.º de Agosto

Madre Española: 1.º de Agosto a 1.º de Agosto

En 1.º de Agosto a 1.º de Agosto y 1.º de Agosto a 1.º de Agosto

COMERCIOS CICANTES

y Comercios de la raza Española

y Comercios de la raza Española

GRAN BALNEARI DE ESPLUGA DE FRANCOLÍ

Provincia de Tarragona

(A mig kilòmetre del Monestir de Poblet)

MAGNÍFICA ESTACIÓ ESTIVAL, TARDORAL I PRIMAVERAL

(500 metres sobre'l nivell del mar)

Aigua ferro-manganesa bicarbonatada radio-activa, de efectes segurs en la curació de la Cloro-anèmia, per al desenvolupament de les persones debils i en la època de la pubertat, etc.

Lluc piròoxim, roquet de bombes carbòniques, creuat de moderna cançons inventals.

Nova carretera que condueix al Balneari, facilitant l'automobilisme.—Servet de automòbil.—Granja esportiva.—Casal cívica en l'establiment.—Estació telefònica internacional.—Hidroteràpia.—Magnífiques excursions.—Concertos.—Festes.

34 xaltes acoblats amb rifa, coberts, etc., disponibles tot l'any.

HOTEL VILLA ENGRACIA

DE PRIMER ORDRE

Obert desde 1.ª de Juliol a 30 de Setembre

Propietari: *Salvador Roca i Balber*
Bruch, 114, pral.-BARCELONA

3008763243

BOB A Guichot 9031

